

உ

அமுதசாக்ரொன்னும்

ஆசிரியராற்செய்யப்பட்ட.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும்

குணசாத்ராற்செய்யப்பட்ட வுரையும்.

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவர்ய

ரவர்கள்

முன்னிலையில்,

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதாரல்

பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க

அ - வீராசாமிநாயுடு

அவர்களது

சற்குணநிதியச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கீசாஸ் பங்குனிமீ,

1873

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்குக் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னபட்டணம் பீங்கான்கடைக்கடுத்த பாபன்றேட்டில் ஈஅசுவது நெம்பருடைய புத்தகக்ஷரப்பிலும், கும்பகோணம் பெரிய கடைத்தெருவிவிருக்கும் உப்புக்கடை நாராயணசாமிநாயக்கரிடத்திலும், மதுரைபுதுமண்டபத்தில் புத்தகவிபரபாரஞ் செய்யும் சண்முகபிள்ளையிடத்திலும், திரிசிவபுரம் தேரடிக்கடைத்தெருவிவிருக்கும்- இ சபாபதிபிள்ளையிடத்திலும், பாஸ்காட்டில் ஷாப்புக்கடைவைத்திருக்கும் அப்பாவுபிள்ளையிடத்திலும், பலவித தமிழ்கிரந்தங்ளும், அகஸ்தியர்முதலியபெரியோர்களுள் திருவாயமலர்ந்தருளிய வைத்தியசாஸ்திரங்களும, ஆழ்வாராதிகள அருளிச்செய்த திவ்வியப்பிரபந்தங்களும், கம்பபராமாயணவசனமும், சிலசோதிடசாஸ்திரங்ளும், வேண்டியவர்கள் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்போது நூதனமாய்ச்சிட்டிருக்கும்

புத்தகங்கள்.

மரணகண்டியென்னும் கோதிஷசாஸ்திரம்
நவகிரகசிந்தாமணியென்னும் ஜாதககுடாமணி
பாலக்கிரகதோஷநிவர்த்தி
ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணி
கணிதாமிர்தமென்னும்-ஜோதிஷசாஸ்திரம்
மார்க்கண்டேயர் சரித்திரஅம்மானை
தேறையர்பெருநூல்காவியம்
தன்வந்திரிதைலம்
ஸ்ரீராமர்மகாவிந்தம்

தருள
ருள

அச்சிட்டவரும் புத்தகங்கள்.

சுப்பிரமணியர் மெய்ஞ்ஞானம்
அஸ்வனிதேவர்கைத்தியம்
தேனாயர்கரசலை

ஈ
ஈ
நா

இங்ஙனம்.

அ - வீராசாமிநாயுடுமருமகன்.

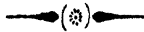
வா-வரதராஜலுளாபுடு.

20745.

உ
கணபதி துணை.

யாப்பெருங்கலக்காரிகை

மூலமும்.— உரையும்.

பா யி ர ம்.

சந்தமடிவில் சடிமலர்ப்பிண்டிக்கண்ணார் நிழற்கீழ்
எந்தமடிகளினையடியே ததையெழுத்தசைசீர்
பந்தமடிதொடைபாவினங்கடறுவன்பல்லவத்தின்
சந்தமடியவடியான்மருட்டியதாழ்குழலே.

என்பது - காரிகை. நூலுணாக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரிகை
மும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துரைக்கற்பாறு.
அற்றேல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும்*
பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும்போலக் காரி
கையாப்பிற்குய்க், குணகாங்கியமென்னுங் கருகாடகச்சந்தமேபோல ம
கடுமூன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்
பேபோல உதாரணமெடுத்தோதி, றுசைத்தமிழ்ச்செய்யுட் பிறைக்கோ
வையேபோலவும், அருமறைபகத்தட்டகவோத்தின் வருக்கக்கோவை
யேபோலவும், உருபாவதாரத்திற்கு நீதகச்சலோகமேபோலவும், முத
னினைப்புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்குநிறுத்தமும், வியா
கரணத்திற்குக்காரிகையும், அவிநயர்யாப்பிற்கு நாலடிநாற்பதும்போல
பாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்குமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச்செ
ய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகை யென்னும்பெயர்த்து. இந்
நூல் யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரை
த்ததண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியி னோரைக்குறிக்கொளுவுதல்
காரணமாகவும், தொல்லைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த நல்லவை
யோரை நகுவிப்பதுகாரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல்யாவார
ச்செய்யப்பட்டதோவெனின். ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக்
காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப்பெருந்தன்மை அமு
சாகரரென்னு மாசிரியரார் செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வனவைத்

* பாகதமென்பது—வடமொழிச்சிதைவு.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

தோவெனின், இயல்வகையான்மூன்றும், காரிகைவகையா னாற்பத்து
நான்கும், கிரந்தவகையாற்றொண்ணுறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்
துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது எற்றொழித்து-உயிரும்
உயிர்மெய்யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தா மெனக்கொள்க. அவற்று
ள், நேரசைமுதலாகிய காரிகைஇருபத்தொன்றும், நிரையசைமுதலாகி
யகாரிகை யிருபத்துமூன்றுமெனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகியகாரிகை
யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்துநான்கும், நிரையசைமுதலாகிய காரி
யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டு மெனக்கொள்க. இவ்விருநிற
ங்கூட்டியுமுது இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டெழுத்தா மெ
னக்கொள்க. நேரசைமுதலாகியகாரிகை யொற்றொழித்தோரடிக் கெழு
த்துப்பநிலையும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையொற்றொழித்தோரடிக்
கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. என்னை“அடியடிதோறு மைஞ்சி
ராகிமுதற்சீர்நான்கும் வெண்டனையிழையாக், கடையொருசீரும்விளங்கா
பாகி, நேர்பதினேநிரைபதினேழென், நேரதினர்கலித்துறை யோரடிக்
கெழுத்தே, என்றாராகலின். இந்நூலாற்பயன்யாதோவெனின் யாப்
பாயதல்பயன். யாப்பாராயவே- பா- தாழிசை - துறை - விருத்தங்க
ளாகப்பட்ட அறம்பொருளினும் வீடென்னுமவற்றின் மெய்ம்மைய
றிந்து விழுப்பமெய்தி இம்மைமறுமை வருவாமனிகழுவாராதலின் இரு
மைக்கும்உறுதியுப்பதியாப்பெனக்கொள்க. யாப்பெனினும், பாட்டெனினும்,
துக்கெனினும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினும் மொக்கும்.
என்னை“யாப்பும், பாட்டுந்துக்குந் தொடர்புஞ்செய்யுளை, நோக்கிற்றெ
ன்பநணங்கியோரே, என்றாராகலின். இந்நூல்உறுப்பியலும், செய்யு
ளியலும், ஒழிபியலுமெனமூவகைப்படும். அவற்றுள்- இவ்விவிலென்ன
பெயர்த்தோவெனின், எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொ
டையும், என்னும்ஆறுறுப்பினையுமுணர்த்திற்றதலான்உறுப்பியலென்னு
ம்பெயர்த்து. இவ்விவிலுள, இத்தலைக்காரிகை என்னுதலிற்றோவெனின்
தற்சிறப்புப்பாயிர முணர்த்துதுணுதலிற்று. என்னை“வணக்கமதிசாரமெ
ன்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிரமாம், “தெய்வவணக்க
முஞ்செய்யப்படுபொருளு, மெய்தவுணாப்பது தற்சிறப்பாகும்,, என்றாரா
கலின். கந்தமடிவில்- தாழ்குமுலே, எ - து. முருகுவிடியுமொய்ம்மலா
சோகின்கீழிருக்கும் அருகனதடிவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரும்
தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமுமாமாறுணாப்பன் த
ளிர்வுளையுஞ் சிறுமெல்லடித்தகைநெடுங்குழற்றையலாய். எ-று. இஃது
பொழிப்புறையெனக்கொள்க. என்னை“பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்
தியபொருளைப், பின்டமாக்கக்கொண் டொப்பதுவே,, என்றாராகலின்.
கந்தமடிவில்- இன்னையடியேத்தி எனவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழு

தகனங்கூறுவனென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செய்து, மங்கலமொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட, விலக்கண விலக்கிய, மிடுக்கணின்நிமினிதுமுடியும்,, என்பவாகலின் ஈண்டுவணக்ஞ்செய்யப்பட்டது. இனிஎழுத்துமுதலாகிய எட்டனையும், காரணக்குரியான்வழங்குமாறு. என்னை “எழுதப்படுதலி னெழுத்தேயவ்வெழுத், னொசத்திசைகோடலி னைசையேயசையியைந்து, சிர்கொளநிற்றலிற்றலி ன்சொசிரண்டு, தட்டுசிற்றலிற்றலையேயத்தனை, யடுத்துடத்தலி னடிபையடிபிரண்டு, தொடுத்தன்முதலாயின தொடையேயத்தொடை, பாநிகுடத்தலிற்பாவேபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே, என்வரும், பந்தமெனினும், தனையெனினுமொக்கும். என்னை“பகுத்தெதிநிற்றலிற்பந்தத்தனையென, வகுத்தனர்மாதோவண்டமிழோரோ, என்றுமாகலின். பல்லவத்தின்சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.எ-து மகடுமுன்னிலை. ஏகாரம்- ஈற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனூர்கமழ்தொங்கன்மீனவன் கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்காநூர்மலயத்தரந் கவன்சொன்னகன்னித்தழிழ்நூல் யாநூநடாத்துநின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால் ஆனவறிவினவாகுக்கென்னுங்கொலென்றதரவே.

இ- கை. நானேது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மையும், தனதுள்ளக்குறை முனர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர்த்துறது. இ- ள். தேனிதைந்தமணங்கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத் தரித்த பாண்டியன்கெட்கத், தெளிந்த அருவிநீனாயுடைய சந்தனச் சோலைகுழந்த பொதியமலையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரியதவத்தினை யுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவரால் அருளிர் செய்யப்பட்ட அறிவினறி நிலைபெற்றமுத்தமிழுள் இயற்றமிழின்கூறுகிய யாப்பிலக்கணநூலையானும், அவாவினாலுள்ளது புல்லியநாவைக்கொண்டிசொல்லத்தொடங்கினான் இதுஅறிவினியாகிய எனக்கேநகையினை வினைக்குமாயின், குறையில்லாத அறிவினையுடையவர்க்கு யாதாகுமோ- எ- று. ஏ- அசைநிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்சது - யாநூநடாத்துநின்றேனென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். (உ)

சுருக்கமில்லேன்னித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளாம்பனிமாவியப் பொருப்பஞ்சொந்தபொல்லாக்கருங் காக்கையும்பொன்னிறமாய் இருக்குமென்றிவ்வாறுரைக்குமன்றோவிவ்விருவிலமே.

உறுப்பியை.

இ- கை. புலவர் துசிதரப்பணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுண்டாத்தும். இ- ள். பனிதோய்ந்தநெடிய விடயவளையிடத்தைச் சேர்ந்த இழிவாகிய கரியகாக்கைப்புள்ளும், பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பாந்தவிய்வுலகத்தவாசொல்வர் இவ்வாறேகுற்றந்தீர்ந்த அளவில்லாததாற்றுகொவியையுடைய புலவர்க்குமுன் குற்றமுடைய வறிவில்லாதயான் கூறிபசிறப்பில்லாத பிண்டப்பொருளும், சிறந்ததன்னைப்பொருளாம். ஏ-று அன்று- ஒ- ஏ- அசைநிலை. (க.)

பாயி முற்றிற்று.

உ

மு.க.லா.வ.து.

உறுப்பியல்

குறினென ஸாவதி குறுகியபடி வுயிராய்தமெய்யே
மறுவறுமுவினமைதீருநிர்மெய்யதிருநுட்டும்
சிறுதுதற்பேரமர்க்கட்செய்வவாயையதுண்ணிடைபாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இ-கை. மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டனுள் அசைக்குறுப்பா மெழுத்துகளுடைய வேறுபாடுணர்த்து. இ-ள். குறிலாவன. அ-இ-உ-எ-ஓ- எனவிலை. என்னை “அ-இ-உ-எ-ஓ- வென்னுமப்பாலென்று, போராய்ச்சுக்கும் குற்றமூக்தென்ப, என்றாகவினநெடிலாவன- ஆ-ஈ-உ-ர-ஐ-ஓ- ஓ- ஓ- வினவிலைஎன்னை “ஆ- ஈ- ஊ- ஏ- ஐ- ஓ- ஓ- வெ- மப்பாலெழு, பிரளபிசைக்கு வெட்டெழுத்தென்ப, ஆவியாவன- அ-ர-முதல் ஓளகாரமீறப்பட்டிந்த பன்னிரண்டெழுத்து மெனக்கொள்க, . என்னை- “அ-ரமுதல் ஓளகாரவிறுவாய்ப், பன்னொழுத்துமுயிரொனொழிப, என்றாகவின. குறுகியமுவுயிராவன - குற்றியலிகரமு-ம், குற்றியலுவரமும், ஐயாககுறுக்கமும். எனவிலை - இவைமேலே சொல்லுதும். ஆய்தமென்பதங்கேனம்- அங்கெனமெனினும், ஆய்தமெனினும், தனிரியெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினுமொக்கும். எனனை. “அங்கெனமாய்தத்தனிரியென்புள்ளி, யெழுதப்பாலவைத்துமிதந்தே, என்றாகவின. (வரலாறு) எஃகு-கஃக- கஃதி- கஃது - கஃபு- கஃம- எனவரும். என்னை “குறியதன்முன்னமாய்தப்புள்ளி, யுயிரொடு புணர்ந்தவல்லாமன்மிசைத்தே, என்றாகவின- இனிமெய்யாவன - க-கரமுதல் ஓளகாரமீறப்பட்டிந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. எ

என்னை “ககரமுதலன கரவிறுவாய்ப், பதினெண்ணெழுத்து மெய்யென மொழிப், என்றாகலின். மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப் பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினுமொக்கும். என்னை “மெய்யு டம்புறுப் பொற்றிவைதாமொருபொருட், செய்யுமென்றுசெப்பினர்புலவர், “மெய்யினியற்கைபுள்ளியொடு இல்லை, “எகரவொகரத்தியற்கை யுற்றே, “மெய்யினியக்ககரமொடுசிவனும், “மெய்யுயிர்நிவகிற்றன் னுருவாகும், என்றாகலின். ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என்னை “எண் ணேகார மிடையிட்டுக்கொள்ளு, மெண்ணேக்குறித்தியலு மென்மனார் புலவர், என்றாகலின். மறுவறுமுவினமாவன- வல்லினம்-மெல்லினம்- இடையினம்- எனவிவை. வல்லினமாவன, கசடதபற. மெல்லினமா வன, நஞ்ணநமன- இடையினமாவன, யரலவழன, என்னை “வல்லெழு த்தென்ப, கசடதபற, “மெல்லெழுத்தென்ப நஞ்ணநமன, “இடையெழுத்தென்ப, யரல வழன, என்றாகலின்- மறுவறுமுவினமென்று சிறப் பித்தவதனால் அவையுயிராமெய்யாகியகாலும், அப்பெயரானேவழங் கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை “உயிர்மெய்யாகிய வேண்டியது வினைக்கு ம், என்றாகலின். உயிர்மெய்யாவன- உயிருமெய்யுக்கூட்டி யுச்சரிக்கப் படாமின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு தூற்றொருபத்தா நெழுத்துமெனக்கொள்க. அவையாவன- ககரமுதல் எகரமுயிர்த்திடந்த பன்னிறு பதினெட்டிருதூற் றொருபத்தாநெழுத்து மெனக்கொள்க, என்னை “உயிரீராதேமெய்ப் பழுவாதே, யம்முலாதுமுயிரொடுயிர்ப்ப, விருதூற்றொருபத்தாறுயிர்மெய்யே, “புள்ளியில்லாவெல்லாமெய்யு, முருவுருவாகியகரமொடுயிர்த்தலு, மேலோயுயிரோடுருவுதிருத்தலு, மாயிரியலவுயிர்த்தலாதே, “மெய்யின்வழியதுயிர்தோன் னுமில்லே, என்றாகலின் மைதிருயிராமெய்யென்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறியவுயிரினளவேயுயிர்மெய்க்குமளவெனக்கொள்க. என்னை “உயிர்மெய்க்களவு முயிரளவென்ப, என்றாகலின் மஃமருட்டும்- நுண்ணிடையாயென்பது மகடுஉமுன்னிலை. என்னை “இடம்படமெய்த்தொனங் கற்பினுமென்றும், அடங்காதா றொன்றுமடங்கார் தடங்கண்ணப், உப்பொடுசெப்பாறயிர்காயம் பெய்த டினும், கைப்பருடேய்ச்சகனாயினகாய், எனப்பிறருந்தடங்கண்ணெயென் றுமகடுஉமுன்னிலை சொன்னொழுளவெனக்கொள்க. மதியென்பதிண்டு ப்பிறை- அஃது “இருகோட்டொருமதி யெழில்பெறமிலைச்சினை- என்று ம்போலக்கொள்க. அல்லதாஉம் அறிமினையக்குஞ் சிறுதுதன்முதலாகியவறுப்புசுளை யுடையாயென்றுமாம். அறிஞருநாத்த அளபுமென்பது புலவரற்சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-று. அளபெனினும் அளபெடையெனினும்- புலுதமெனினுமொக்கும். என்னை - அளபெபு லுதமாயிருபெயரு -- மளபெடையென்பவறிகிசினோரே என்றாகலின்

யாப்பருங்கலக்காரிணிக்.

ன்-அணைபோக்கிச்சொல்லுதும். அசைக்குறுப்பாவனவென்பது- இப் பதின்மூன்று திறத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாமெழுத்து. எ-று. ஏகா ரயீற்றசை. தேற்றமெனினுமமைபும் என்னை-தேற்றம் வினாவெயிரிநி லையெண்ணே, யீற்றசையிவ்வைந்தேகாரம்மே - என்றாகலின். என் னை- குறினெடினபெடையு யிருப்பியிர்மெய், வலியமெலியவிடைமை யோடாய்தம்- இ-உ-ஐ- பென்முன்றன் குறுக்கமோ- டப்பதின்மூன்று மசைக்குறுப்பாகும்- என்றார். காக்கைபாடினியாருமெனகொள்ச. இ னிமூவுயிர்க்குறுக்கமும் - அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதும். அவற் றுக்குற்றியலுகரம்வருமாறு, நெடிற்கீழும் - நெடிலொற்றின்கீழும்- கு றிலிணைக்கீழும் குறிலிணையொற்றின்கீழும்- குறினெடிற்கீழும்- குறினெ டிலொற்றின்கீழும்- குற்றொற்றின்கீழ்மென் திவ்வேழிடத்தாறு வல்லெ முத்திணையு மூர்ந்துஉகரம்வந்தால் - அதுகுற்றியலுகரமென்று வழங்க பபிமெனக்கொள்க., என்னை நெடிலேகுறிலிணை குறினெடிலென்றிவை யொற்றொடுவருதலொடு குற்றியுதியென் - தேழ்குற்றுகரக்கிட னென மொழிப- எழுவகையிடத் துங்குற்றியலுகரம் - வழுவின்றியலுடம் வல் லாறுரந்தே- என்றாகலின். வ-று. நாகு- காசு- காடு- காது - காபு- காறு- எனநெடிற்கீழாறுவல்லெழுத்திணையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்த வாறும்- நாக்கு- காச்சு- காட்டு- காத்து - காப்பு - காற்று - எனநெடி லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்திணையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறு ம்- வாகு- முாசு- முருடு- மருது- ஆரபு- கவறு- எனக்குறிலிணைக்கீழா றுவல்லெழுத்திணையு மூர்ந்துகுற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அரக்கு பொ ரிசுசு தெருட்டு குருத்து பொருப்பு சிற்று எனக்குறிலிணை யொற்றின் கீழாறுவல்லெழுத்திணையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அசோகு பலாசு மலாடு கெடாது புதாபு விராறு எனக் குறினெடிற்கீழாறு வல் லெழுத்திணையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- நமாக்கு தடாச்சு, ப ணட்டு கடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக்குறினெடி லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்திணையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அக்கு கச்சு க ட்டி கத்து கப்பு சுற்று எனக்குற்றொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்திணையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறுங்காண்க. இணிக் குற்றியலுகரம் அறு வகைப்படு மென்பாருமுளர். அவையாவன- ஈரொழுத்தொருமொழி உ யிர்த்தொடர்மொழி இடைத்தொடர்மொழி ஆய்த்தொடர்மொழி வ ன்றொடர்மொழி மென்றொடர்மொழி என்றிவைஎன்னை- ஈரொழுத்தொ ருமொழி யுயிர்த்தொடரிடைத்தொட் ராய்த்தொடர்மொழி வன்றொ டர்மென்றொட ராயிருமுன்றேபுகரங்குறுகிடன் என்றாகலின். இனி க்குற்றியலுகரம்வருமாறு உகரத்திரிந்துத்திரியாதும் யகரமோடிடையின்

கண்வந்த இகரங்குற்றியலிகரமென்று வழங்கப்படும். என்னை வல்லை முதலாகியோடெழுவுகைபிட்டுது முகரமனாயாம் யகரமோடியையி னிகரமுங்குறுகுமென்மண்புலவர் யகரம்வரும்வழியிகரங்குறுகு முகரத்தி னாவதுவாத் தோன்றாது என்றாராகலின். வ - று. நாதியாது காசியாது காடியாது காதியாது காபியாது காறியாது எனவரும் ஒழிந்தனவுமில் வாறேயொட்டிக்கொள்க. இனித்திரியாதுவந்த குற்றியலிகரம்வருமாறு க்கண்பியா சென்மீயாவெனக்கொள்க. என்னை குற்றியலிகரகிற்றல்வே ண்கும் யாவென்சினேமிசையுரையசைக்கிளவிக் காவியின்வரு உமகாமுந் தே” என்றாராகலின். இனிஐகாரங்குறுக்கத்திற்குச் சொல்லுமாறு. அ ளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியேசொல்லுதற்கண்ணு மன்றியல்லாதவழி வந்தவைகாரம் தன்னளவிற்குநங்கி ஒன்றமைமாத்திரையும், ஒருமாத்தி னையுமாகக் குறுகுமெனக்கொள்க. அவைகுறுகுமிடத்து மொழிமுதலி டைகடையென மூன்றிடத்துங்குறுகும். என்னை அளபெடைதனியிர ண்டல்வழி- ஐ ஒள, வுள, மொன்றை தனிமையுமாகும்” என்றாராக லின். (வ- று) ஐப்பசி மைப்புறம் மடையன் இடையன் குவளை தவளை திளை பளை எனமுதலும், இடையும் கடையுங்குறுகிய வாறுகண்டுகொ ள்க. என்னை “மொழிமுதலிடையென மூன்றிடத்து, மழியாதைகா ரங்குறுகும்” என்றாராகலின். இனி அளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு அளபெடையிரண்டிலுமைப்படும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையு மென. என்னை “உயிரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென், றுயிரண் டன்பவளபெடை. தாலே” என்றாராகலின். அவற்றுள் உயிரளபெடை க்குச்சொல்லுமாறு உயிருள்ளெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும். அவை யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும். ஓகாரம் உகரத்தோடும். அளபெடுக்கொழிந்தனவுந்தமக்கினமாகியகுற்றெழுத்தோடளபெடுக்கு மெனக்கொள்க. என்னை குன்றிசைமொழிவயினின்றிசைநிறைக்கு, பெட் டெழுத்திம்பொத்தகுற்றெழுத்தே” ஐ ஒள வென்னுமாயிரொழுத்திற், கி கரவுகர மிசைநிறைவாகும்” என்றார். தொல்காப்பியனார். அவைநாண்டி டத்துமவந்தளபெடுக்கு என்னை தனிநிலைமுதலில் யிடைநிலையிறென, நால்வகைப்படு உமளபாய்வருமிடனே” என்றாராகலின். (வ- று) ஆஅ ஈஇ ஊஉ ஏள ஐஇ ஓஒ ஔஉ என இவையேழுந் தனிநிலையளபெடை - ஆஅரிடம் ஈஇரிடை ஊஉரிடம் ஏளிகள் ஐஇயவி ஓஒரிகள் ஔஉவியம். என இவையேழுமுதலிலையளபெடை படாஅகை பரீஇயம் கழுஉம்ணி ப்ரோளம் வரீஇயம் புரோஔசை அரெளஉகம் என இவையேழுமிடை நிலை யளபெடை. கடாஅ- ருரீஇ- கழுஉ மிலேள கடை-இ அரோஔ அ ரெளஉ என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. உயிரளபெடைஎழுத் துறோக்கவழாம். இடனோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறழ்ந்துகோ

க்கீறிருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனிஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லு
மாறு. ஒற்றுகளுள் ஈற்றளமன வயலள வாய்தமென்னும் பதினொரோ
ற்றும், குறிக்கீழும், குறிவினைக்கீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.
என்னை ஈற்றளமனவயலளவாய்த, மெனுமிவைபிரிடத்தள பெழுமொ
ரோவழி” வன்மையொமொர்ான் முக்காற்றெழித்தாந், கன்மையாய்த்
மோடளபெழுமொரோவழி” என்றாராகலின். வ-றுடமங்கலம் மஞ்ஞ
க மண்ணனு பந்தது அம்மபு மின்னனு தெவ்வவர் வெய்யயர் செல்
ல்க கொள்ளக எஃஃகு எனக்குறிக்கீழ்ப் பதினொரொற்று மளபெழுந்த
வாறு உண்டென்க. ரங்கும் முரஞ்சுக முரண்ணடு பருந்தது அரும்ம்
பு முரன்னு குரவ்வவை அனாய்யயர் குல்லுள் திரன்ன்கள் வரஃஃ
கு எனக்குறிவினைக்கீழ்ப்பதினொரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொ
ள்க. இவ்விருபத்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தலலது
பரவைவழக்கினுள் வாராவெனக்கொள்க. என்னை மாத்திராவகையாற்
தனைதம்கெடாரிலை, யாப்பழியாமையென்றளபெடைவேண்டும்” என்ற
ராகலின். அறிஞருரைத்தவளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்
தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோவொன்று ஒருமாத்திரா நெட்டெழுத்திர
ண்டுமாத்திரா இயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரா ஆய்தமும் மெய்யும்
குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரோவொன்றனாமாத்திரா ஐகார
கருறுக்கமும் ஒளகாரக்ருறுக்கமும் ஒரோவொன் றென்றனாமாத்திரா
மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தகருறுக்கமுமொரோவொன்று கான்மாத்திரா.
என்னை ஒன்றிரண்டொரு முன்றென்றனாயகாக லென்றனர் பொழுதி
வையிமைநொடியளவே” கண்ணிமைகை நொடியளவேமாத்திரா து
ண்ணிதினுணர்ந்தோர்கண்டவாறே” ஒற்றுக்குமாத்திராயொன்றையள
பெழுந்தாற் தெற்றக்குறிலதுவேயாம் உன்னல்காலேபுன்றலளையே மு
றுககன் முக்கால் விடுத்தலொன்றே” என்றாப்பிறருமெனக்கொள்க. (ச)

குறிவினெழுலேகுறிவினையேனைக்குறினெழுலே
நெறியேவரினுநினாந்தொற்றப்பிணுநெர்நிராயென்
றறிவேய்புனாயுமென்றெளியுகாரணமாழிவொளவேல்
வெறியேகருசிறம்விண்டோடவிளாமென்றுவேணவொ.

இ- கை. நிரனிதைப்பொருள்கோள் வகையானேரசையுநியாயசை
புமாமாறும் அவற்றிற்குதாரணமாமாறும் உணர்த்துற்று. இ- ள். கு
றிலேநெழுலே குறிவினையேனைக் குறினெழுலே நெறியேவரினு நினாந்
தொற்றப்பிணு நெர்நிராயென்றறி. எ- து. குற்றெழுத்துத்தனியேவ்
ரினும் நெட்டெழுத்துத்தனியேவரினும் குற்றெழுத்தெற்றித்து வரினு
ம நெட்டெழுத்தொற்றித்துவரினும் நேரசையாம் குறிவினைந்துவரினும்

ஓபரவைவழக்கென்பது — உலகவழக்கு.

குறினெடிவினைந்துவரினும், குறிவினைந்தொற்றித்துவரினும், குறிவினை
வினைந்தொற்றித்துவரினும், நிராயசையாம். என்னை “பெடிக்குறிந்
ரியாய்சின்னுமொற்றித்து, நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே “குறி
வினைகுறினெடிமனித்து மொற்றித்து, நெறிமையினான் காய்வருநினை
சையே” என்றாராகலின். டேவயபுரையுமென்றேளி. எ-து- மகடுஉழுண்
நிலை, உதாரணமாழி வெள்வேல்வெறியே சுறாநிறம்விண்டோய் விளா
மன்று வேண்டுவோ, எ-து. நேரசைக்குதாரணம்-ஆ- பி- வெள்- வேல்
-ம்- நிராயசைக்குதாரணம். வெறி- சுறா- நிறம் - விளாம் - எனவுஞ்
சால்லுவாபுலவா, எ-து. அகலம்- உலாயிற்கொள்க. அகலமெனினும், வி
திக்கியுடையெனினு மொக்கும், என்னை “அகலமென்ப தாசறக்கிளிப்பி
ர, விடலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே, என்றாராகலின். விண்டோய்வி
ளாமென்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகுபெறும் நிராயசைநரல
பெறுமெனக்கொள்க. வ-று- ஆ - எனத்தனிநெடிநேரசையாயினவா
யும், பி- எனத்தனிகுறில் நேரசையாயினவாறும், வெள் - எனக்குத்
தழுத்தொற்றித்து நேரசையா யினவாறும், வேல்எனநெட்டெழுந்
தொற்றித்து நேரசையாயினவாறும், வெறி-எனக்குறிவினைந்து நிரா
சையாயினவாறும், சுறா எனக்குறினெடிவினைந்து நிராயசையாயின
வாறும். நிறம்- எனக்குறிவினைந்தொற்றித்துநிராயசையாயினவாறும்,
விளாம்- எனக்குறிவினைந்தொற்றித்து நிராயசையாயினவாறும்
என்க. இவற்றிற்குசெய்யுள்வருமாறு. ஆ” போது சார்தம் பொற்ப
வந்தி, ஆதிதாதற்சோலோ, சோதிவானந்துன்னுவாரோ” இதுநேரசை
என்கும்வந்தசெய்யுள். ஆ” அணி சிழ லசோ கமர்க் தருணெறி நடாத்
ய, மணிதிசுழவிவொளிவந்தனைப், பணிபவர் புலவனி பரிசறுப்பவரோ
துநிராயசைநான்கும் வந்தசெய்யுள். குறிலேநெடிவே யென்னுமிக்கந்
தகதனனையே. யிலக்கியமாகவலகிடினுமிழக்காது. என்னை “குறிலேநெ
டிலே குறிவினைகுறினெடி, லொற்றொடுவருதலொடு மெயப்படநாடி, நே
ரிநாயுமென்றுசிறப்பையோ” என்றாத்தொல்காப்பியனார். “கோழிவோ
ன் நேரசைநிராயசை, யாழ்புனல்வாழ்க்கை வெறிசுறாநிறங்குரால்,
ன்றுதாரணமெடுத்தோதிருளுளொனக்கொள்க. (தி)

நேரசைநாற்சேரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்
நேரசையாலிற்றழவசைசசோநிராயாலிற்றுப
வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிசசீர்
ஓரசையேநின்றஞ்சிரம்பொதுவொருநாலசையே.
இ-தை- அவ்வசைகளானாகிய சோகனதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-ந்
-நேரசைநாற்சேரகவற்குரிய- எ-து இரண்டசையினனாகிய வான்குசிரு

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

மாசிரியவுரிச்சொனப்படும்.எ-று: அகவலென்னும், ஆசிரிய மெனிக்
மொழ்க்கும். என்னை? அகவலென்பதாசிரியப்பெயரே“ என்றாகலின்
வெண்பாவினவாழ்நேரையாலிற்ற மூவசைச்சீர்,எ-து. நேரையெறுதிய
கிப மூவசைச்சீர்நான்கும் வெண்பாவரிச்சொனப்படும். எ-று. நிராய
லிறுப- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்,எ-து. நிராயசையிறுதியாகிய மூவசை
ச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சொனப்படும். எ-று. வாரசைமென்புலையு
தே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஓரசையேநின்றஞ்சீராம்,எ-து. ஓரோண்ட
த்து நேரசைதானே நின்றஞ்சீராம். நிராயசைதானே நின்றஞ்சீராம்
அவையசைச்சொனப்படும். எ-று. பொதுவொருநாலசையே,எ-து. நால
சையினாகியசீர்பொதுச்சொனப்படும்,எ-று. நான்கென்பதனை யெங்
லாவற்றோடும்கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.என
னை“ ஈரசைகூடியசிரியச்சீரவை, யீரிரண்டென்பரியல் புணர்ந்தோடு
மூவசைச்சீருரிச்சீரிருநான்கினு’ ணேரிறுநான்கும் வெண்ணையல்லன்ப
வினுள்வஞ்சியின்பாற்பட்டனவே“ “நாலசையானுநடைபெறு மோரண
ச், சீர்நிலையெய்தலுஞ்சிலவிடத்துளவே“ என்றார்காக்கைபாடினியார்.

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவித்தந்தங்களியா
வாமாண்கலையல்குன்மாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்
நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரணநாண்மலரே,

இ-கை. முறைபானே முதனன்குசீருக்கு முதாரணமாமாறுணர்ந்
து- ந்று- தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்காம்.எ-து- நே
நேர்- நிரானேர்- நிரானிரை-நேர்நிராயாகிய தேமா- புளிமா- கருவிளங்
று- ஆங்கடைகாயடையின் வெண்பாவித்தென்பது- அவைகடையிற்கு
பெண்ணுஞ் சொற்பெற்று- தேமாங்காய் - புளிமாங்காய் - கருவிளங்காய்
கூவிளங்காய் எனவரு நான்குசீரும்,வெண்பாவரிச் சீருக்குதாரணமாம்.
எ-று. அந்தங்களியா- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்,எ-து. அவ்வீற்றின்கூட்
னியென்னுஞ் சொற்பெற்றுத்தேமாங்கனி- புளிமாங்கனி- கருவிளங்கனி
கூவிளங்கனிஎனவரு நான்குசீரும்வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம்.எ-று
வாமாண்கலையல்குன்மாதே,எ-து,மகடேமுன்னிலை,நாமாண்புரைத்தவ
சைச்சீர்க்குதாரணநாண்மலரே. எ-து. ஓரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட
ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள்என்பதுஉம்- மலர்என்பதுஉம்- ஆமென்
றவாறு. நாள்-எ-து. நேரசைச்சீருக்கும், மலர்-எ-து - நிராயசைச்சீரு
க்கும் உதாரணமாம். ஆமென்பதனை எல்லாவற்றோடும்கூட்டி மத்திமதி
பமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெண்ணெ“அம்மபவள்வரிநெடுந
கண்பவஞ்சிக், கொம்பவள்கொடியுருங்குல் கொக்கின், அரும்பவன்

தலையொக்குமேயொக்கும், கரும்பவன்வாயிற்சொல்" என்னும்பொய்
யார் வாக்கினுள்ளுக்குமென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிப்பொரு
தாத்துக்கொண்டாறப்போலக்கொள்க. (க)

தண்ணிழறண்பூநறும்பூநறுநிழற்துறழந்தால்.

எண்ணிநூலகைச்சீராவந்தருகுமினியவறுபு.

ஃகண்ணியபூவினவ்யாச்சீரணையகனியொடொடும்

ஊண்ணிழறசீராகச்சீரியறசீரொகருமொண்டனாககே.

இ-கை. பொதுச்சீருகுதாரணமாமாறும, அவற்றதெண்ணும்பொ
ச்சீரும், அசைச்சீரும், செய்யுளாகத்து வருங்காற்றளைவழங்குமுறை
ம்பு முணாத்து-ம். தண்ணிழல்- அருகும- ஈ-ஊ, தேமா- புளிமா- க
விளம்- கூவிளம்-என்னுமரானகிலேடும. தண்ணிழல்- திண்பூ-நறும்பூ
நிழலெனனுரானகிணையும், முறைபாளையொகாரநறுமநகதாற் பதினா
நூலகைச்சீருகுதாரணமாம.எ-று. தேமா புளிமா- கருவிளம் - கூவி
ம் என்பன அதிகாரத்தால் வருவித்துநாக்கப்பட்டன. அருகும்தான்
தனால் அச்சிசெய்யுளாகத்தாகியன்றி வாராவெனக்கொள்க.வ-று.தே
ரத்தண்ணிழல்-புளிமா-தண்ணிழல்- கருவிளந்தண்ணிழல்- கூவிளத்த
ண்ணிழல்.எ-ம்- தாரத்தண்ணிழல்-புளிமா-தண்ணிழல்- கருவிளத்தண்ணிழல்-கூவிள
தண்ணிழல்.எ-ம்.தேமநறும்பூ புளிமாநறும்பூ-கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ
பூ-ம்- தேமநறும்பூ,புளிமாநறும்பூ- கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ

எனவுவகொள்க. இனிவந்து- காயச்சீரணைய-எ-து. அநகலகைச்ச
பதினாறுஊர்நம், பூவெண்ணுஞ்சொல்லிற்றுதியாகிய நேரிற்றுப் பொ
செய்தொடும், காயெண்ணுஞ் சொல்லிற்றுதியாகிய வெண்பா வரிச்சீரோ
பாலக கொண்டுவருஞ்சீரமுதலகையொடொன்று வது வெண்கோ வெ
ட்டாயாகவும், ஒன்றாகது கவித்தனையாகவும், வழங்கப்படும்.எ-று- க
வெண்கொடொரு மொண்ணிழறசீர.எ-து- நிழலெனனுஞ்சொல்லிற்றுதியா
ப நினாயிற்றுப்பொதுச்சீரொடும், கனியொண்ணுஞ்சொல்லிற்றுதியாகி
ஞ்சு புரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீரமுதலகையொடொன்றினும்
நறுவிழ்நூல், வஞ்சித்தனைபென்றுவழங்கப்படும்.எ-று- அசைச்சீரிய
சீரொகரும்.எ-து- ஓரகைச்சீர ஆசிரியவரிச்சீரோபோலக் கொண்டொ
கசீர முசலகையொடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாகது
யறசீரென்னையாகவும் வழங்கப்படும்.எ-று- இப்பச்சீரொன்றும், ஆ
நிழவரிச்சீரொன்றினுமொக்சம். என்னை" இயர்ச்சொல்லாமாசிரியவரிச்சீ

என்றாகுகின் ஒண்டனாககே.எ-து ஒன்றியத்தனைவழங்குமிடத்து-
று. ஒண்டனையென்பதனை இறுதிவிளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொ
க. கண்ணியபூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நூல
ச்சீர்வாரா. ஆசிரியத்துள்ளுங் குற்றகரம் கந்துழியன்றிலாரா. கவி

வினுள்ளுந் பெருநீபான்மையுங்குந்துகரம் வந்துழியன்றிவநரா. வஞ்சி யுட்குந்துகரம்நாராதேயுங்வரப்பெறும். வஞ்சியுள்ளிவந்நிரலசைச்சீரே ரடியுள் ளுருகிக்கண்ணுற்றுநிற்கவும் பெறும். அலனைவற்றுள்பெரு பான்மைபு மோரடியுளொன்றன்நிவாரா, இரண்டொருங்கண்ணுற்று ல்லா. பாவினத்துள்ளும்பயின்றுவாராவெனக்கொள்க. ஒண்ணிழற்சீரெ ன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்செல்லிறுதியாகிய நினாயிற்று பொதுச்சீரொட்டி, வஞ்சியுள்ளதுவாராவெனக்கொள்க. ஏன்னை“கா ளையானடைபெற்றவனவஞ்சியு- ளீரொன்றனைதலு மேனுழியொன்றுநெ ன், ருகலுமந்தநிராயசைவந்தன, கூறியவஞ்சிக்குரியனவாதலு, மாடு மென்பவறித்திசினோடு“ என்றார் காககைபாடினியார். இனிஒருசாரா வெண்பாவினு ளளபெழுந்தால் காலசைச்சீர் வருமென்பாருளாயிற்று அவ்வாறலகிட்டுதாரணவாய் பாட்டாலோசை யூட்டிப்பொழுது செ பலோசைபிழைக்குமென்பதாஉம், ஆண்டுச்சீருந்தலையுஞ்சிதையவா ரமையானபெடுப்பனவுமல்ல. அளபெடுப்பினுள்ளபெடைகள் அந் தகாரியம் பெறுவனவுமல்லவென்பதாஉம், காககைபாடினியார்முதலாகி தொல்லாகியிடர் நணர்வுஅதுவேஇந்தாலுடையாருக்குமுடன்பாடு. (2

குன்றக்குமவனகவல்பொன்றாம்வெண்பாட்டுவஞ்சிகீ
கொன்றுமுதாரணம்பூந்தாமனாயென்பவொருசைச்சீர்
நன்றிவாரிற்கயவருப்பாலொடுநாலசைச்சீர்க
கன்றதென்றாள்என்பாளத்தினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-சை.முறைபாணே ஐந்துவகைப்பட்ட சீராலும், வந்தவிடக்கி டங்கட்கு முதலினைப்புணர்த்து - ந்று. குன்றக்குமவனகவல். எ-து.ஆ குன்றக்குமவன்-காதன்மடமகள், வரையரமகனிர புறையுஞ்சாயல், & யாரும்பியமுலையன், செய்வாயினன் மார்பினன்சுணககே“ இச்செய ளில் ஆசிரியவுரிச் சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. பெரின்றா வெண்பாட்டென்பது “பொன்றாமார்பிற் புனைகழற்காங்குள்ளிபேர், & ன்னென்னென்றுமுலக்கை பற்றினேன்—கென்னோ, மனனொடுவாடெல்ல மல்குநீர்க்கோழிப், புனனுடன்பேபோவரும் “இச்செய்யுளில் வெண்பா ரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டு கொள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரண பூந்தாமனாயென்ப. எ-து. “பூந்தாமனா ப்போதலமரத், தேப்புனலின மீன்றிரிதரும், வளவயலிடைககள வயின்மகிழ், வினைக்கம்புமனைச் சைப்பவும், மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி, வயற்பம்பலைக் கயலார்ப்பு ம், காளும், மகிழுமகிழ்தூங்கூன், புகழ்தலாளுப் பெருவண்மைப்பே இச்செய்யுளில்வஞ்சி யுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஓரசை சீர் நன்றிவாரிற்கயவரும் பாலொடொன்பது. வெ“நன்றிவாரிற்கய ர்திருவுடையர், நெஞ்சுத்தவலமிலர், “பாலொடுதென் கலந்தந்தேபன்

பொழி, வாழ்வுறுதியிற், என்னுமிச செய்குடிகளில் இவர் எம். சீர்-
எம். அசைச்சீர்க்களையினவாறுகண்டுக்கொள்க. நாலகைச்சீர்க்கண்டிதன்-
னாள்என் பள்ளத்திடுடங்கண் வாணத்தும். எ-து. “அள்ளற்பள்ளத்
தகனசோனாட்டு, வெங்கைவாயில் விபங்குன்னுறன், என்னுமி பழம்
பாட்டினுள் ஓடியுளிரண்டு நாலசைச்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க.”
அங்கணவாணத்திடராசரும், வெங்களியாண வேல்வேந்தரும், வடிவா-
ர்க்குநன் மங்கையரும், கடிமலரோந்திக்கதழ் ந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ்சும-
நத் மணியணைமிசைக், கொங்கவிசோகின் குளிர்நிழற்கீழ்ச், செழுநீர்
ப்பவளத் திரள்காம்பின், முழுமதிபுளையு முக்குடைநீழல், வெங்கணவி-
ணைப் பகைவிளிலெய்தப் பொன்புணெடுமதில் புடைவளைப்ப, அனந்த-
சதுட்டியமவையெய்ச, நணந்தலையுலகுடனவைவீரக, மத்தமாருகமருங்க
சைப்ப, அத்தரதுந்தபி நினறியம்ப, இலங்குசாமனா யெழுந்தலமர, நல-
ங்கிளாபுமழைநிசொரிதர, இனிதிருந், தருணைநிடாத தியவாநிதன,
திருவடிபரவுதுஞ்சித்தி பெற்றபொருட்டே, இச்செய்யுளில்- நாலசைச்
சோபதினும் அடிதோறுமுதற் கண்ணைவந்த வானுகண்டுகொள்க. இந-
னுள் - நேரிற்றுப்பொதுச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன-
றுவது வெண்சோவெண்டனையாகவும், ஒன்றாததுகலித் தனையாகவும், நி-
லாயிற்றுப்பொதுச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றினும்,
ஒன்றாவிடிலும் வஞ்சித்தனையாகவுவகொண்டி வழங்கப்படும். எ-று. இ-
வ்வாறுபிறரும் “குறுகுகூடாபண்புதோழி, விளியிசைமுத்துற மென-
ந்வைபெல்லார், தெளியவந்த செந்துறைச் செந்துறை, என்றுநாரண-
மெய்த்தோதுனொனகொள்க. அன்றதென்னொன்பதை அன்றவென-
னொனகொள்க.

(க)

தன்சோதனதொன் றிற்றன்றையாந்தணவாதவஞ்சி
வன்சீவிகற்பழும்வஞ்சிகுரித்துவல்லோர்வருத்த
வெண்சோவிடபங்கவித்தனையாய்விடுமவெண்டனையாம்
ஒன்றேகவலுரிச்சீர்விகற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றசீரின்றைசையு, வருஞ்சீரினமுதலசையுந் தம்முளொ-
ன்றுவதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழத்தையுமாமாறுணர்த்துற்று. தன்சீர்
தனகொன்றிற்றன்றையாம். எ-து. தன்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதல-
சையோடொன்றுவது தன்றையாம். எ-று எனவே ஆசிரியவுரிச்சீர் நி-
ன்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றாசிரி-
யத்தனையாம். நினையாயொன்றுவது நினையொன்றாசிரியத்தனையாம். வெ-
ண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்சீர்
வெண்டனையாம். வஞ்சிபுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொ-
ன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம். எ-று. தனவாதவென்று மிகுத்து

ச்சொல்லியவதனால் தன்சீர்நின்றுபிரிதாகிவருஞ்சீர் முதலையோடொன்றுவதனால் தன்மனையே சிறப்பின்றியினு மெனக்கொள்க, வஞ்சிவன்சீர்விசும்பமும் வஞ்சிக்குறித்து, எ-து. வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலையோடொன்றாததூஉம், ஒன்றாவஞ்சித்தனையும் -எ-று ண்ண்சீர்ஒன்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று பிரிதாகிவருஞ்சீர்முதலையோடொன்றாததூஉம், ஒன்றாவஞ்சித்தனையே சிறப்பின்றுயினுமெனக்கொள்க, வல்லோர்வகுத்த வெண்சீர்விசும்பங்கலித்தனையாய்விடும், எ-து. வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாதது கலித்தனையாம், எ-று. வல்லோர்வகுத்தவென்று சிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிரிதாகிவருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாததூஉம், கலித்தனையே சிறப்பின்றியினு மெனக்கொள்க, வெண்டனையாமொண்சீர்கவலுரிச்சீர் விசும்பமும், எ-து. ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாதது இயற்சீர்வெண்டனையாம், எ-று. ஒன்சீர்ஒன்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று பிரிதாகிவருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாததூஉம், இயற்சீர்வெண்டனையே சிறப்பின்றியினுமெனக்கொள்க, ஒண்ணுகவென்பது மகடேமுன்னிலை என்னை “இயற்சீரென்கு தலைப்பெயர்முள், விகற்பபிலவாய் விரவிடப்பி, னைதற்பெயராகிரியத்தனையாகும், வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விசும்பமு, மென்றிரண்டென்ப வெண்டனாகியல்பே “இயற்சீரென்குதலைப்பெயர்முள், விகற்பவகையதுவெண்டனையாகும் “உரிச்சீர்தனுளுரைத்தமையன்றிக், கலக்குந்தனையெனக் கண்டுகிடுவோ, “வெண்சீரிது திக் கிணையசைபின்வரக், கண்டனவெல்லாங்கலித்தனையாகும், “தன்சீரென்கு தலைப்பெயர்முளோத், தொன்றினுமொன்று தொழியினும்வஞ்சியின், பந்தமெனப்பெயர் பகரப்படுமே, என்றார் காக்கைபாடினியார். (ய)

இருமழையுள்ளாரகவல்சிலைவிலங்காகும்வென்றோ.

மருளறுவஞ்சிமந்தாரில்மவந்துமைதீர்கவியின்

தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்ககதக்கண்ணென்ப

துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணமே.

இ-ஈ-அதனைகளான்வந்த இலக்கியங்கட்குமுதனினைப்புணர்ந்துற்று. இரும்மழையுள்ளாரகவல்.எ-து. “ஆதிருமழைதலைஇயவிருணிறவிசும்பின்,விண்ணதிரிமிழிசைசுடும்பப்பண்ணமைந்தவந்தேர்கெனவாறே” இதுவினையொன்றாகிரியத்தனையான்வந்தசெய்யுள்.ஆ“உள்ளார்கொல்லோதொழிமுள்ளுடை, அலங்குருகையிந்தின்சிலம்பிப்பொதிசெங்காய், துகில்பொதிபவளேயக்குர், அகிலப்புகளெளியங்காடிநந்தோரோ “இதுவேறொன்றாகிரியத்தனையான்வந்தசெய்யுள்.சிலைவிலங்காகும் வென்றோ.எ-து.வெண்கலிலங்குநீன் புருவஞ்சென்றெசியநோக்கி. முலைவிலங்கிறென்றுமு

ணீவாளம்மலைவிலங்கு, தார்மாலேமார்பதவிமைபொறுக்குகோ, ஷர்மாலேக
ண்கடும்பொதுஇதுவெண்சீர் வெண்டனையானும், இயற்சீர்வெண்டனையா
னும்வாதசெய்யுள். மருளறுவஞ்சிமந்தாலில்வந்து. எ-து “மந்தாலில்வந்த
சைப்ப, வெண்சாமரைபுடைபெயர்தரச், செந்தாமரைநான்மலர்மினசு, என
வாங்கினிதினொதுங்கியவிதைவனை, மனமொழிமெய்களின்வணங்குதுமகி
ழ்தே. “இதுமயக்கறவஞ்சித்தவஞ்சித்தனென்றது உம், ஒன்றியது உமா
க வந்தசெய்யுள். “மைதீகலியின்மெறிவுறுபத்தம்- செல்வப்போர்க்கத
க்கண்ணன். எ-து. க-பா “செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன் செயிர்க்தெறிந்
தசினவாழி, முல்லைத்தார்மறமன்னர் முடித்தலையெழுருக்கிப்போய், எ
ல்லேநீவியன்கொண்முவிடை நுழையுமகியம் போல், மல்லலோன்கெழி
வ்பாணைமருமம்பாய்ந்தொளித்ததே” இதுமயக்கமில்லாக்கவித்தனையான்
வந்தசெய்யுள். நல்லாய். எ-து- மகடீஉமுன்னிலை, உரிமையின்கண்ணி
ன்மையோ ரசைச்சீருக்கு தாரணம். எ . து . வ வி . “உரிமையின்க
ண்ணின் மையால், அரிமதர்மழைக்கண்ணான், செருமதி செய்திமை
யால், பெருமைகொன்ற வென்பவே.” இம்முச்சீரடிவஞ்சி விருத்தத்து
ண்மையென்னு நிரையசைச்சீரியற் சீரோபோலின்று வருஞ்சீர்முதல
சையோ டொன்றாமையினியறசீர் வெண்டனையாயிற்று, செய்யென்னு
ம்நேரசைச்சீரியற் சீரோபோலின்று வருஞ்சீர்முதலசையோ டொன்றி
னமையின்கிரியத்தனை யாயிற்று. (௨௧)

குறளிருசீரடிசிந்துமுச்சீரடிநாலொருசீர்

அதைதருநாலையளவொடுநேரடியையொருசீர்

நிறைதருபாதநெடிலடியாநெடுமென்பனைத்தேநட

கறைகெழுவேற்கணல்லாய்மிக்கபாதங்கழிநெடிலே.

இ - கை. அத்தனைகணான் வந்தவடிகளது பெயர் வேறு
பாடுணர்த்து-ற்று. குறளிருசீரடி . எ - து. இருசீரான்வந்தவடி குற
ளீடியெனப்படும். சிந்துமுச்சீரடி. எ - து . முச்சீரான் வந்தவடி சிந்
தடி யெனப்படும். நாலொரு சீரன்ற தருநாலை யளவொடுநேரடி
எ-து. நாத்சீரான்வந்தவடி யளவடியென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்ல
ப்படும். ஐயொருசீர்நிறைதருபாத நெடிலடியாம் எ-து. ஐஞ்சீரான்வந்
தவடி நெடிலடியெனப்படும். எ-து. நெடுமென்பனைத்தோட்கறைகெழு
வேற்கணல்லாய். எ-து. மகடீஉமுன்னிலை. மிக்கபாதங்கழிநெடில். எ-
து. ஐஞ்சீரினமிகச்சீரான் வருமடியெல்லாக் கழிநெடிலடி யெனப்படும்
எ-து. அகலம் உணாயிற்கொள்க. என்னை “குறளடிசித்தடியிருசீர்முச்
சீரளவடிநெடிலடிநாற்சீராஞ்சீர், நிரணிநைவகயானிதுத்தனர்கொள
லே. “கழிநெடிலடியேகசடற, கிளப்பி, னறுசீர்முதலாவையிரண்டிரு, வ
ருவனபிறவும்வகுத்தனர்கொளலெ” என்பனயாப்பருங்கலம். (௨௨)

தினாத்தவிருதுருந்தித்தனவடிதேம்பழுத்து
விரிக்குறெடிவடிவேணெடுக்கண்ணிலென்றான்வினைவின்
இனாக்குங்கண்ணிகொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
கரிக்கைக்கவான்முடபேர்முனைமார்ச்சுழிநெடுவே.

இ-ஐக. அவ்வடிக்கண்வந்தவிடக்கியவகட்டுமுதனினின்புணர்த்
து- ந்று-தினாத்தவிருதுருந்தித்து-எ- து- வ-து- “தினாத்தசாவினைக.சி.
ஷாத்தபொனினாந், தினாப்பதேன்கிள, விணைக்கொண்மாலையாய். “இ
துருவாடியான்வந்தசெய்யுள்.வ-வி. “இருதுவேற்றுமையின்மையார், சு
ருதிமேற்றும்கத்தினு, எரிதுவேற்றுமையாகவே,ருதுவேற்றும்கதை
யினும். “இதுசிந்தடியான்வந்தசெய்யுள். அளவடிதேம்பழுத்தென்பது
க- வி. “தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுத்தீம்பலா, மேம்மழுத்தனிந்தனகளை
யும்வேரியும், மாமபழக்கணிகளும்துத்தண்டட்டமும், தாம்பழுத்துளசி
ல தவள ராடமே. “இதுஅளவடியான்வந்தசெய்யுள். விரிக்குறெடிவடி
வேன்றான்வினையின்-எ-து க-து. “வேன்றான்வினையின்றொகையாபவிரி
ந்துதன்க, வென்றாய்ப்பரந்தவுணர்வின்னெழியாதுமற்றும், சென்ற
ள்ளிமுஞ்சுடர்குழொளிமூர்த்தியாகி, நின்றாடிக்கீழ்ப்பணிந்தார்வினை
நீக்கிவின்றார். “இதுநெடி லடி யானவந்த செய்யுள். இனாக்குங்கணி
கொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும். எ - து . “இனாக்குமஞ்சி
றைப்பறவைக ளெனப்பெயரினவண்டு புடைசூழ, துறாக்களென் லும்
க்குழம்புகடிகழந்தெழ துடங்குபவிலயத்தால், தினாக்கரங்களிற் செழும
லைச்சந்தனத்திரள் களைக்காடேமல்வைத், தனாக்குமற்றிது குணக்டறமி
னாயொடுபொருதலதவியாதே” இது அறுசொக்கழிநெடிவடி யான்வந்த
செய்யுள். “கணிகொண்டலரந்தற வேங்கையோடு மகிழ்கின்ற காந்தளி
தழால், அணிகொண்டலரந்த வனமாலேசூரபிலாவிகுஞ்சிகமழ, பணி
குண்டலங்களிருபாலும் வந்துவரையாகமீதுதிவளத், துணிகொண்டில
கீசுசுடர்வேனினிமி வருவானிதென்றொறுணிலே” இது எழுசொக்கழி
நெடிவடி யான்வந்தசெய்யுள். “மூவடியினுலிரண்டு சூழ்சுடருளாணமுழு
துலகமுடி முனைவிரிநாறித், தாவடிவினிலங்கு வெண்குடையினீழ
ற்குடரோயன்னடி போற்றிசொல்லுவ தொன்முண்டால், சேவடிக்கடா
ம்மாரயின் சேயிதழ்கண்டைச்சி வந்தனவோ சேவடியின் செங்குதிர்கள்
பரப்ப, பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள்குற்றது புலவகொ
ளவாலெமக் கெம்புண்ணியர்தன்கோவே.” இதுஎண்சொக்கழி நெடிவடி,
யான்வந்தசெய்யுள். இடங்குக்கெஞ்சிலைவலகை வாளியினெதிர்த்ததா
ளையையிலங்குமாயியின் விலங்கியோன், முடங்குவாலுனை மடங்கன்மீ
யிசை முனிந்துசென்றுடன் முரண்டராசனை முருக்கியோள், வடங்கெய
ண்டுமென்முலை துடங்குதுணைவிடை மடந்தைச்சுடர்வளங்கொள் பூந்

ஹழமகிழ்த்தகோன், துடங்கொடாமரை யிடங்கொள்' சேவடிதலைக்கு வைப்பவர்தமக்குவிவந்துயர்தளிர்க்குமே" இது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடி லடியானவந்தசெய்யுள். "கொங்குதங்குகோதை யோதிமாத்தோடு கூடி னீடுமோடைநெற்றி, வெங்கண்யாணவேந்தாபோந்து வேழகீதநாதவென் றுரின்றுதாழ், அங்க னு புவ்வமாதியாயவாதி தூலினீதியோதுமாதியா புழ்செங்கண்மாலையோலைமாலைசென்று சேர்வாசோதிசேர்த்தசித்திதானே, இதுபதின்சீர்க்கழி நெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். மற்றமென்பதனால்பதி ன்சீரினமிக்கு வருவனவுமுள, அவையாப்பரும் கலவிருத் தியுட்கண்டு கொள்க. லேவெனெங்கண்ணி என்பதும், கரிக்கைக்கவான் மருப்பேர்மு லைமாதர்என்பதும், மகடேமுன்னிலை. கழிநெடிலே. எ-து. இவையெல்லா ங்கழிநெடிஸடியாம். எ-று. விரிக்கு நெடிஸடியென்றுசிறப்பித்தவதனால், ஈண்சீரி ன்மிக்கசீரான்வருமடிகள் பிறப்பிலவெனக்கொள்க. என்னை? இ ரண்டு முதலாவெட்டிருகத, திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விமந்துவரி னுமடிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்லசெய்யுளுள்ளே,, என்றா காக்கையாடி னியா.

(10உ)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிக்குமூன்றடிமுன்றகவற்
கௌளப்படாக்கலிக்கீரிரண்டாகுமிழிபுரைப்போ
உள்ளக்கருத்தினளவேபெருமையொண்போதலைத்த
கள்ளக்கருநெடுங்கட்சுரிமென்குழற்காரிகையே.

இ-கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை பெருமையுணர்த்து - ற்று. வெள்ளைக்கிரண்டடி. எ-து. வெண்பா விற்கி ரண்டடியேசிறுமை. எ-று. வஞ்சிக்குமூன்றடி. எ-து. வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடியேசிறுமை. எ-று. மூன்றகவற்று. எ-து. ஆசிரியப்பாவிற்கு மூ ளறடியேசிறுமை. எ-று- எள்ளப்படாக்கலிக்கீரிரண்டாகும், எ-று. கலி ிராவிறகுநான்கடியேசிறுமை, எ-து. இழிபு. எ-று. நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை. எ-று. உணர்ப்போருள் ளக்கருத்தினளவேபெருமை, எ-து. நா ன்குபாவிற்கும் பெருமைககெல்ல பாடுவோனது பொருண்முடிவுக்கு றிப்பே வரையறையிலலை. எ - று. ஒண்போதலைத்தகாரிகையே. எ-து. மகடேமுன்னிலை. எள்ளப்படாக்கலிக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், துள் ஈலோசையிற்சிறி துவழுவது நாத்சீர்நாலடியானவருவது தரவுகொச்ச ிக்கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசையிற் சிறி துவழவி நாத்சீர்நாலடியா ன்வருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணரப்படுமெனக்கொள்க. வெ

*பூவமென்றும்பாடம்.

ஞ்சைக்கிரண்டா மகவற்குமூன்று கவிக்கடிநாண்டெள்ளப்பட்டா வஞ்சிப்
புலவிற்கு மூன்றாமிழிபென்று பாக்களைமுறையிற்கூறுதுதலை தமொற்
தமாதக் காரிசைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின், தலைதமொ
ற்றத்தந்து புணர்ந்துரைத்தலைனுந் தந்திரவுத்தியாகவின், அன்றியும், ம்
பேச்சுசார்முதலாகியவொரு சாராசிரியர்வஞ்சிப் பாவிரண்டடியானும்வா
ப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், "ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சுரிதகமாய் வ்
ப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. என்னை "வெ
ண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, நுண்பாவுணர்ந்தோர்நுவலுங்காலையி
ரண்மீமூன்றுநாண்முமிரண்டிந், திரண்டவடியின் சிறுமைக்கெல்லை, என்
றெத்தோதிய மயேச்சுசார் வஞ்சிச்சிறுமைக் குக்காட்டிம்பாட்டு "பூந்
ண்சினைமலர் மல்கியபொழிற்பிண்டி, வேந்தன்புகழ்பரவாதவர்வினைவெ
ல்லார், அதனால், "அறிவனதடியிணைபாவிப், பெறுகுவர்யாவரும்பிறந்
யினெனியே, இத்னை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டி இரண்டடியாமாறு
கண்டுகொள்க.என்னை "ஒருதொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிருதொ
டைமூன்றா மடியினிழிந்து, வருவனவாசிரிய மில்லனமொழிப, வஞ்சி
யும்பா வடிக்கினவாகும்,, "நான்காமடியினு மூன்ற்த்தொடையினுந்
தாழ்ந்துகவிப்பா தழுவுதலிலவே,, "உரைப்போர் குறிப்பினை நீக்கிப்பெ
ருமை, வரைத்தித்துணையென வைத்துரையில்லென், றுரைத்தனர்மா
தோ வுணர்ந்திசிஇனோ,, என்றார் காக்கைபாடியினார். (யச)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு

குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாங்குறையாக்கவியின்

*திறத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை

புறத்தாழ்கருமென்குற்றறிருவேயன்னபூங்கொடியே.

இ. கை. அவ்வடிவவாயறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலை
ப்புணர்ந்து -ற்று- அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ "அ
றத்தாறிதுவென வேண்டாசுவிகை, பொறுத்தானோரீந்தா னிடை,, இ
ஃதிரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாம். எ-து. ஆ "முதுக்குறைந்தன
ளே, மலையனெள்வேற்கண்ணி, முலையும்வாரா முதுக்குறைந்தனளே,
இஃதுமூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு குறையா
க்கவியின்றிறத்தாறிது செல்வப்போர். எ-து. க-பா. "செல்வப்போர்க்குதக
கண்ணன்-மருமப்பாய்ந்தொளித்ததே,, இஃதுநான்கடியாற் கவிப்பாவிந்
குச் சிறுமைவந்தவாறு. செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை. எ-து. வ-ஆஃ
கண்மேதிகரும்புழக்கி, அங்கண்லத்தலரருதிப், பொழிற்காஞ்சிமிழ்ந்
பீலும், செழுநீர்வையும் கழனி யூன்; புகழ்தலான்பெரு வன்னமைய

ன. இஃதுமுன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு. புறந்
ஃழகருமென்குமுற்றிரு வேயன்னபூங்கொடியே. எ-து. மகடேமுன்னி
ஆற்கு-அசை. (100)

எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனையிடுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுத்தொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமுரணடிதோறுமுதன்மொழிககண்
அழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனே, இணைமோனே, பொழிப்புமோனே, ஒருஉமோ
ா, கூழைமோனே, மேற்கதுவாய்மோனே, கீழ்க்கதுவாய்மோனே, முற்
மோனே, எ-ம. அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉ
யைபு, கூழையியைபு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, மு
றியைபு, எ-ம். அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒரு
வெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெது
கை, முற்றெதுகை. எ-ம். அடிமுரண். இணைமுரண். பொழிப்புமுரண்.
ருஉமுரண். கூழைமுரண். மேற்கதுவாய்முரண். கீழ்க்கதுவாய்முரண்.
ற்றுமுரண். எ - ம். அடியளபெடை. இணையளபெடை. பொழி
பளபெடை. ஒருஉவளபெடை. கூழையளபெடை. மேற்கதுவா
ளபெடை. கீழ்க்கதுவா யளபெடை. முற்றளபெடை, எ - ம். அந்
நிதித்தொடை, இரட்டைக்கொடை, செக்கொடை. எ-ம் - கிடந்தொ
டையும், தொடைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டா
அவற்றுா- இக்காரிகைஅடிமோனையும், அடியியைபு, அடியெது
கையும், அடிமுரணும். அடியளபெடையுமாமாறுணர்த்து- மறு- எழு
வாயெழுத்தொன்றின்மோனே. எ - து. அடிதோறுமுதலெழுத்தொன்றி
ரத்தொடுப்பது அடிமோனேதொடையெனப்படும்-எ - று. எழுவா
யினும். ஆகியொனும், முதலெனினுமொருகும். மோனையெனினு
முதற்றொடையெனினுமொருகும். இறுதியியைபு. எ - து. அடிதோ
றுமுதிக்குண்ணின்மெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்
து அடியியைபுத்தொடையெனப்படும்- எ - று. இரண்டாம்வழுவா
வெழுத்தொன்றினெதுகை. எ- து- அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டா
மெழுத் தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகை, தொடையெனப்படு
ம். எ- று. மாதே-எ- து- மகடேமுன்னிலே. இரண்டாமெழுத்தொன்றி
னெதுகையென்னது வழுவாவெழுத்தென்றமிகுத்துச்சொல்லியவதனை
இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாதமமுள்ளொத்த
வளவினவாய்வந்துட்டென் பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பாட்டுடன்
பெத்துவகயாகது - காட்டுன்பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பட்டு

ன்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க - மறுதலைத்தமொழியான்வரினு மு
ரண்- எ-து - அடிதோறுமுதற்கட்சொல்லானும், பொருளானுமறுத
லைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரண்டொடையெனப்படும். எ-து - மொ
ழியான் வரினுமென்றவுமையாற் பொருளான்வரினு மென்பதாயிற்று
அடிதோறும்- எ - து - மத்திமதிபமெனக்கொள்க. முதன்மொழிக்
கண்ணழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே . எ - து - அடி
தோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றுனுமளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுப்
பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்- எ-து. அழியாதென்றுமி
குத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும். இரண்டொற்றள
பெடையும், தம்முள்ளொன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொ
டைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையு
ம், தம்முண்மறு தலைப்பட்டதொடுப்பினு மிழுக்காது. எனனை “முதலே
முத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுத
லா, வஃதொழித்தொன்றிஞகுமென்பு, என்றாற்பலகாயனர். “இதுவா
யொப்பினஃ தியைபெனமொழிபு, என்றார் கையனர். “மொழியினும
பொருளினுமுரணுதன்முரணே,, என்றா தொலையாப்பியனர். “அளபெ
டைத்தொடைக்கே யளபெடையொன்றும்,, என்றார்நத்தத்தனா. (யசு)

அநதமுதலாத்தொடுபதந்தாதியடிமுழுதும்
வந்தமொழியேவருவதிரட்டைவரன்முறையான்
முந்தியமோனேமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
செந்தொடைநாமமபெறுநறுமென்குமுற்றேமொழியே

இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொ
டையுமாமாறுணர்த்து- ந்று- அநதமுதலாததொடுபதந்தாதி-எ-து. அ
டிதோறும்றுதிககண்ணினற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அ
டியானுமற்றை யடிக்காதிதாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையெனப
படும்-எ-து. அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்முறை
யான்- எ-து. ஓடிமுழுதும், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பதுஇரட்டை
த்தொடையெனப்படும்- எ-து. வரன்முறையானென்றுமிகுத்துச்சொல்
லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது- நான்சீரின்க
ருவரப்பெறுதெனக்கொள்க. முந்தியமோனேமுதலா முழுதுமொவ்வா
துவிட்டாற் செந்தொடை நாமமபெறும், எ-து. மேற்சொல்லப் பட்ட
மோனேமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமுமபோலாது, வேறு
படத்தொடுப்பது செந்தொடையெனப்படும். எ-து. முந்தியமோனையெ
ன்று சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீருந்தாமுண்மறுதலைப்பட்டதொடு
ப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமென்குமுற்றேமொழியே- எ-து

கேட்கமுன்னிலை. என்னே. “அடியுஞ்சீ நமச்சையமெழுத்து, முடிவுமுத்
லாச்செய்யுண்மொழியினும், தந்தாதி தொடையென்றதைவென்றும்
என்றார் நத்தத்தொறு, “ஒருசொல்லடிமுழுதும் வருவதிரட்டை,, என்
றார்மயேச்சுரா, “சொல்லியதொடையொடுவேறுபட்டியலிற, சொல்லி
யற்புலவாதுசெந்தொடையென்ப,, என்றா தொலகாப்பியனா, “அச்ச
யினுஞ்சீரினு மிச்சையினுமெல்லா, மிச்சயாதாவதுசெந்தொடைதானே,
என்றார்காக்கைபாடியினியார். (128)

மாவுமபுண்மோனையியைபினனகைவடியேயொதுகைக்
கேவின்புரணுமிருளபரநதீண்டளபர்அவளிய
ஒவிலந்தாதியுலகுடனும்மொககுமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடை பூசதவென்றாகுமபணிமொழியே.

இ-கை- அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளானவந்த விலக்கியங்
கட்டுமுதனினைப்புணாத்து- ந்து- மாவுமபுண்மோனை-எ-து. ஆ. “மா
வுமபுளளுமவதி வயிற்படர, மாநீர்வரிந்த பூவுங்கும்ப, மாலைதொடுத்த
கோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளினனுயிர்ப புறத்திறுத்தம்
மே. “இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொன்றி வரத்தொடுத்தமைபான் அ
டிமோனைத்தொடை. எ-று.இயைபின்னகை. எ-து. ஆ “இன்னகைத்துவ
ர்வாய்க்கிளவியுமணங்கே, நனமாமேனிச்சுலங்குமாரணங்கே, ஆடமை
ததேரளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழகசுணு மணங்கே, திருதுதம்
பொறித்த திலதமுமணங்கே, இஃதடிதோறுமிறுதிசசீரோன்றிவந்தொ.
டுத்தமையான அடியியைபுத்தொடை-எ-று. வடியேயொதுகைககு- எ-து
இ- வெ. “வடியோர்கண்ணீர்மல்கவானபொருட கட்சென்றார், கடியார்கன
நகுழாய்காணாகொலாட்டின, இடரினமுறகஞ்சியிவகவுள்வேழப.
பிடியின்புறத்தசைத்தகை. “இஃதடிதோறுமிருண்டாமெழுத்தொன்றிவ
ந்தொடுத்தமையான அடியெதுகைத்தொடை- எ-று. ஏவின்புரணு
மிருளபரந்து-எ-து - ஆ. “இருளபரநதனடாநீர்மருங்கில், நிலவுருவி
த்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இருமபினனகருங்கோட்டுப்புண்ணை,
பொன்னினன்ன துண்டாதிநைதகும், சிறுகுடிபரதவாமடமகள், பெ
ருமதாமழைக்கணு முடைய வாலணங்கே,, இஃதடிதோறுமுதற்கண்
ணை மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையான அடிமுரண்டொடை.எ -று.
ஈண்டளபர்அவளிய- எ-து.ப-வெ ‘ஆஅவளியவலவன்நன்பர்ப்பிடுவே,
மஇரையுங்கொண்டரபைபளளியுட், மேந்தொயலைப்பததுஞ்சாதிநை
வன்றோள், மேளவலைப்பட்டநம்போனறுமுதால், ஒலவுமக்குந்துயர்” இ
ஃதடிதோறுமுதற் கண்ணையளபெடுத்தொன்றிவாத் தொடுத்தமையான
அடியுளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவிலந்தாதியுலகுடனும்- எ-து- ஆ

“உலகுடன்விளக்குமொளிகழுவிர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளக்கெழுமு
க்குடை, முக்குடை நீழற்பொற்புடையாசனம், ஆசனத்திருந்ததிருந்தொ
ளியறிவன், ஆசனத்திருந்தகிருந்தொளியறிவனை, அறிவுசேருள்ளமோ
டருந்தவம்புரிந்து, துன்னியமாந்தரிதென்ப, பன்னருஞ்சிறப்பின்விண்டி
சையுலகே” இஃது நான்கந்தாதித் தொடையும் வந்தசெய்யுள். ஒக்கு
மேயிரட்டை- எ-து-இ-சி-வெ. “ஒக்குமேயொக்குமே யொக்குமேயொத்
தும், விளக்கினிற்சீமெறி பொக்குமேயொக்கும், குளக்கொட்டிப்பூவினி
றம்” இஃதோடிமுழுதுமொருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இர
ட்டைத்தொடை-எ-று-பாவருஞ்செந்தொடை பூத்தவென்றாகும்- எ-
து-ஆ-“பூத்தவெனகைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாடன். நன்னுத
ற்கொடிச்சின்னத்தகத்தோனே “இதுமோனைமுதலாகிய தொடையும்,
தொடைவிகற்பும போலாதுவேறுபுத்தொடுத்தமையாற் செந்தொ
டை- எ-று, பணிமொழியே. எ-து மருடேமுன்னிலை. (மடி)

இருசீர்மிசையினையாகும்பொழிப்பிடையிட்டொருவாம்
இருசீரிடையிட்டதீரிலிகுழைமுதலிவாய்
வருசீரயலிலமேல்கீழ்வருத்தமைதீர்கதுவாய்
வருசீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்துதொடைவிகற்
பழுமாமாறுணர்த்துற்று. இருசீர்மிசையினையாகும்- எ-து- முதலிருசீர்
க்கண்ணும் மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது இணையெனப்படும்-எ-
று. பொழிப்பிடையிட்ட- எ-து. முதற்சீர்க்கண்ணும், முன்னருஞ்சீர்க்கண்
ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பதுபொழிப்பெனப்படும்-எ-று-
ஒருவாமிருசீரிடையிட்டது-எ-து - நடுவிருசீர்க்கண்ணின்நி முதற்சீர்
க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத் தொடுப்ப
து ஒருவெனப்படும் எ-று, ஈறிலிகுழை-எ-து- இறுதிச்சீர்க்கணின்நி
யொழிந்தமுன்னுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பதுகூ
ழையெனப்படும்- எ-று. முதலிவாய்வருசீரயலிலமேல்கீழ்வருத்தமை
தீர்கதுவாய்- எ-து- முதலயற்சீர்க்கணின்நியொழிந்தமுன்று சீர்க்கண்
ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும், ஈற்
தயற்சீர்க்கணின்நிஒழிந்த முன்னுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவர
த்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாயென்றும், சொல்லப்படும்-எ-று. இதுநிரளி
றையெனக்கொள்க. என்னை “கடையயன்முதலயல் கதுவாய்கீழ்மேல்”எ
ன்றார்அவியலா முசடியற்சீர்க்கணில்லாததனைக்கீழ்க்கதுவாயென்றும்
ஈற்றயற்சீர்க்கணில்லாததமேற்கதுவாயென்றும், வேண்டினுர்கையனார்
முதலாகிய ஒருசாராசிரியரென்பதறி வித்தற்குரைதீர்கதுவாயென்றுவி

தீப்புணாத் தானொக்கொள்க. வருசீர்முழுவதும்மொன்றின் முற்றமென்ப-
 ப- எ - து - எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய வரத் தொ
 ம்ப்பது முற்றெனப்பமும். எ - று. மற்றவையே. எ - து. இணைமோ
 னை முதலியமுப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும். எ - று. இதுஇ
 றுதிவிளக்கெனக்கொள்க. சீர்முழுதுமொன்றின் முற்றமென்னது வரு
 சீர்ஒன்று சிறப்பித்தவதனால், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து
 தொடைவிகற்பமும், அளவடிக்கண்ணே வழக்கப்படுமென்பதாஉம், இ
 ணையியையுமுதலாகிய ஏழுவிசற்பமும், இறுதிச்சீரோமுதற் சீராகக்கொ
 ண்டி வழங்கப்படுமென்பதாஉம், அறிவித்தற் கெனக்கொள்க. எண்ணை.
 “இருசீர்மிசை வரத்தொடுப்பதுணையே, முதலொடுமுன்றாஞ் சீர்த்தொ
 டைப்பொழிப்பே, சீரிரண்டிடைதபத் தொடுப்பதொருஉத்தொடை, மு
 வொருசீருமுதல் வரத்தொடுப்பது, கூழையென்மொர் குறியுணர்ந்தோ
 ரே, “முதலயற்சீரொழித் தல்லனமுன்றின், மிசைவரத்தொடுப்பதுமே
 ம்கதுவாயே, “மற்றயற்சீரொழித் தெல்லாந்தொடுப்பது, கீழ்க்கதுவாயி
 ன்கிழமையதாகும், “சீர்த்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே (யுக)

மோனைவிகற்பமணி மலர்மொய்த்துடனுமியபிற்

கேனையெதுகைக்கினம்பொன்னின்னவினிமுரணிற்

கானவிசற்பமுஞ்சீமடிப்பேரதனபெடையின்

தானவிகற்பமுந்தாட்டா அமுனாயென்பதாழகுமுலே.

இ- கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்ப
 ங்களால்வந்த இலக்கியங்கு முதலினைப்புணர்த்து - ற்று. மோனைவி
 கற்பமணிமலர். எ- து. ஆ. “அணிபலரசோகின் மளிர்நலங்கவற்றி, அ
 நிற்குரற் கிண்கணியரற்றுஞ்சீமடி, அம்பொற்கொடிஞ்சி நெடுந்தேரகற்
 றி, அகன்றவல்குலந்துண்மருங்குல். அருப்பியகொங்கை யவ்வளையமை
 த்தோள். அவிர்மதியனையதிருநுதலரிவை, அயிலவேலனுக்கியம் பகைத்
 தமர்ந்த, கருங்கயனெடுங்களைக்கென்மென், திருந்தியசின்னையைத் திறை
 கொண்டனவே, இகனுளிணைமோனை முதலாகிய ஏழுவிசற்பமும் மு
 றையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. மொய்த்துடனுமியபிற்று. எ-து
 வ. “மொய்த்துடன்றவழு முகிலேபொழிலே, மற்றதனயலே முத்து
 மழ்மணலே, நிழலேயினியத னயலதுகடலே, மாதர்நகிலேவல்லேயி
 யுலே, வில்லேறுதலேவேற்கண்கயலே, பல்லேதளவட்பாசைசொல்லே
 புயலேகுமுலேமயிலேயியலே, அதனால், இவ்வயினிவ்வுருவியங்கவின, எ
 ல்வயினோருமிழ்ப்பார்நிறையே. “இதனுள்துணையையு முதலியவே
 முனிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஏனையெதுகை
 க்கினம்பொன் னின்னன் - எ-து- ஆ. “பொன்னின்ன பொறிகணங்

தேர்திப், பன்னிருக்காவகனன்னவகலறற, மின்னவ்ரொளிவடநத்
 க்கிமின்னிய, நன்னிறமென்முலையின்னிடவருத்தி; என்னையுமிக்கை
 முன்னுத்திதின்னடை அன்னமென்பெடைபோலப்பன் மலர்க், கன்னி
 யம்புன்னையின்னிழந்துன்னிய, மயிடுசாநயலவாணுதல், அயில்வேலு
 ண்கணம்மறிவுதொலைக்கனவே, “இதனுளினையெதுகைமுதலாகியவே
 முனிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. இனிமுரணிற்சீரான
 விகற்பமுஞ் சேரடிப்போது-எ-து-ஆ, “சேரடிப்பேரகலக்குலொல்குபு, சுரு
 க்கியதுகப்பிற்பெருகு வடந்தாங்கிக, குவிரதுகணங்கருமபியகொங்கைவ்
 ரிந்து, சிறியபெரியவிகாமலர்க்கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ்சேயர்
 க்கருங்கணும், இருக்கையுநிலையுமேந்தெழிலியககமும், துவர்வாய்த்திஞ்
 சொலு முவந்தெனமுனியாது, எனறுமின்னனமாகுமதி, பொன்றிகழ
 நெடுவேற் போர்வல்லோயே, இதனுளினேமுரண் முதலாகியவேழுவி
 கற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. அளபெடையின்று
 னவிகற்பமுந்தாட்டா அமரையென்ப-எ-து. “தா அட்டா அமராமலமுத
 கிப், பூஉக்குவளைப்போலதருந்திக், காஅய்ச்செந்நெற் கறித்துப்போலய்
 மாஅத்தாஅண் மோலுட்டெருமை, தேளம்புனவிடைச் சோலர்பாஅல்
 மீஇனாஅந்துகளுஞ் சீஇர் ஏனாஅநீஇணீஇர், ஊரன்செய்தகேண்மை
 ஆய்வளைத்தோளிக்கலரானவே இதனுளினையளபெடைமுதலாகிய
 முனிகற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. தானவிகற்பவி
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெடையும்வரப்பெறும் தாழ்குமுடே
 ன-து. மகடேமுன்னிலை. (உஉ)

முதலாவதுறுப்பியன்முற்றிற்று.

கந்தமுந்தேனுஞ்சருக்கமுங்காதற்குறிலகுறிலே
 சந்தமுந்தீரசைதேமாந்தண்குன்றந்தண்சீருருவும்
 கொந்தவிழ்சோதாய்குறடினாவெள்ளைக்கறத்தெழுவாய்
 அந்தமுமாவுமிருசீருமோனையுமாமுதுபபே.

இஃது. உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதலினைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகலவ்விப்பர்வளவடிவஞ்சியென்னும்
 ஸ்ண்பாவடிருமளசித்தென்றுணப்பவொகிமுறையே
 திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவல்சென்றேறுகருதுள்ளல்
 நண்பாவமைந்தநலமிருதுங்கனறுதலே.

என்பது காரிகை. இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்ணிறை, வெளிவிருத்தம். ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், மருட்பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமாறு என்றித்திறுதலாம் செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகை யென்னுத ஸிற்றோவெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியென்னும், நான்குபாவிற்கும், அடியுமோசையுமா மாறுணர்த்துற்று. வெண்பாவகவல் கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும், நாத்சீரடியான்வரப்பெறும். எ-து. வஞ்சியென்னு மொண்பர்வடிஞாள்சிந்தென்றுணாப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவர் புலவர் - எ-து. வஞ்சியென்னு மொண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால். வெண்பாவின் ஈற்றடியும், கேரிசையாசிரியப்பாவின் ஈற்றடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும், முச்சீரான்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடையடிகளா இரண்டும், பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வரப்பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்போதாங்க வறுப்பும், இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்றுங்கொள்க, அராகவறுப்புகள் நாத்சீரின்மிக்கு வருவனவுமுளவெனக்கொள்க. அவைபோக்கித் தத்தம் இலக்கணக்குத் தடுத்துள்ளேகாட்டுதும், என்னை “கலியொடுவெண்பா வகவல்கூறி, னாவடிதன்னு னடக்குமற்றவையே. “சிந்தடிமுறளடி யென்றிரண்டடியா, வஞ்சிதடர்கும்வழக்கிணையுடைய. என்றாகலின். ஒலிமுறையேதி ன்பாமலிசெப்பல் சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ள ண்பாவனமந்தநலமிஞாங்கல் எ-து. வெண்பா செப்பலோசையான்வரும், ஆசிரியப்பா அகலோசையான்வரும், கலிப்பா துள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா ஈங்கலோசையான்வரும். எ-து. நறுநுதலே. எ-து. மகடேழுண்ணிசை, ண்பாமலிசெப்பலென்று. சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமூன்றுவரகப்பெடும். ஏந்திசைச்செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச்செப்பலுமென. என்னை “வெண்சீர் வெண்டனையான்வரும்யாப்பை, யேதிசைச்செப்பலென் மஞர்புலவர்., “இயற்சீர்வெண்டனையான்வரும்யாப்பைத், தூங்கிசைச்செப்பலென்மஞர்புலவர்., “வெண்சீரோன்றலுமிய ழீர்விசைப்பமு, மொன்றியபாட்டே யொழுகிசைச்செப்பல்.” என்றாகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள் வருமாறு-வெ- “யாநானாடாமலுநா லென்னொருவன், சார்துணையுங்கல்லாதவாறு, இதுவெண்சீர்வெண்ட

னையான்வந்தமையால் ஏந்திசைச்செப்பலோசை-வெ. 'பாவொடு-வாவெயி
றுநியநீர், இது இயற்சீர்வெண்டனையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச்
செப்பலோசை-வெ "கொல்லான் புலாலைமறுத்தானைக்கைகூப்பி, எல்லாவு
யிருந்தொழும், இது இரண்டினையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுகிசைச்
செப்பலோசை சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அகவலோசை
மூன்றுவகைப்படும் ஏந்திசையகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுகிசைய
கவலுமென. என்னை "நேர்நேரியத்தனையான்வருமகவலு, நிராநிராயிய
ற்றனையான்வருமகவலு, ராயிருதனையுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தறுங்க
லொழுகலென்றிவை, யாயந்தநிரனிறையாகுமென்ப, என்றாராகலின். அ
வற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ, "போதுசாந்தம்- துன்னுவாரோ, இது
நேரொன்றாசிரியத்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ
"அணிநிழல்- பரிசுறுப்பவளோ." இதுநிராநிராயன்றாசிரியத்தனை யான்வ
ந்தமையால் தூங்கிசையகவலோசை. ஆ "குன்றங்குறவன்-சுணங்கே."
இது இரண்டினையும் விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசையகவலோசை. சென்
றோங்குதுள்ளலென்று சிறப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமூன்றுவகைட்
படும். ஏந்திசைத்துள்ளலும். அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலு
மென. என்னை "ஏந்திசைத்துள்ளல் சலித்தனையியையின், வெண்டனை
தன்றனை யென்றிரண்டியையி, நென்றியவகவற் றுள்ளலென்றோதுப,
தன்றனைபிறதனை டென்றிவையனைத்தும், பொருநதிவரினேபிரிந்திசைத்
துள்ளல்," என்றாராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-க. "முருகவி
ழ்தாமரைமலர்மேன் முடியிமையோ புடைவரவே, வருகின்றாதருமறை
தூல்வழிபிழையாமணமுடையார், இருவினையோய்விழ முனியாதெதிரிய
காதியையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே, இ
துகலித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளலோசை-க-"செல்வட்
போர்-ஒளிததனே, இது வெண்சோவெண்டனையும், கலித்தனையும், விர
வி வந்தமையால் அகவற்றுள்ளலோசை-க "குடநிலைத்தன்புறவிற்றோ
வலொடுத்தார்ப்பத், தடநிலைப்பெருந் தொழுவிற்றகையேறுமரம்பாய்ந்
து, வீங்குமணிக்கயிறொர் இத்தாங்குவனத்தேறப்போய்க், கலையினொடு
முயலிரியக்கடிமுல்லெழுறுவலிப்ப, எனவாக், காணொடுபுல்லிப்பெரும்பு
தன்புனையும், காணுடைத்தவர்தேர்சென்றவாரே, இதுபலதனையும் வ்
ரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை. நண்பாவமைந்த நலமிரு
தூங்கலென்று சிறப்பித்தவதனால், தூங்கலோசை மூன்றுவகைப்படும்,
ஏந்திசைத்துங்கலும், அகவற்றுங்கலும், பிரிந்திசைத்துங்கலுமென. எ
ன்னை "ஒன்றியவஞ்சித் தனையேவரினு, மொன்றவஞ்சித்தனையேவரினு,
மென்றிவைபிரண்டும் பிறவுமயங்கினு, மேந்தலகவல் பிரிந்திசைத்துங்

லன், றாயந்திரனிறையாகுமென்ப என்றாகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-வ “ஊனத்திண்பகை விழச்செற்றவன், வனப்பங்கயமலத்தாளினை, நீனத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர், நாளுந், மயலார்நார்க்கதிமருவார, பெயராமேற் கதிபெருகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்தூங்கலோசை.வ “வானோர்நீழிவண்டாமரைத், தேனார்மலர்மேல்வந்தரு, ளானவருள் கூறவினை, கானார்மலர்கொண் டேத்திவணங்குநர் பலர்புகழ்முத்தி பெறுகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றுதவற்றித்தனையான் வந்தமையால் அகவற்றுங்லோசை “மந்தாரிலம்-மகிழ்ந்தே, இதுபலதனையும் விரவிவந்தமையாப் பிரிந்திசைத்தூங்கலோசை.

(க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்ககவற்குதாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்றுரலிக்ரிதாயகண்ணார்மொடிபோல் துளங்கிடமாதேகமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்றுளங்கொடுகாவலரோதினவஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கை..அவ்வடிகளானும், ஓசைகளானும்வந்த இலக்கியங்கட்குமுனினைப்புணர்த்து-ற்று. வளம்படவென்பது. வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளம்படவேண்டாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோக மலரவரற்றான், விளங்காய்திரட்டி. னுரில்லைக் களங்கனியைக், காரொனச்செய்தாருடில்,, ஓத்தளவடியானும், செப்பலோசையானும், வந்தஇன்னிசைவென்பா.அவற்குதாரணஞ் செங்களம்படக்கொன்று -எ-து- “செங்களம்படக்கொறவணாததேயத்த, செங்கோலம் பின்செங்கோட்டியானை, கழறெடசெளய்க்குன்றம், குருதிப்பூவின் குலைகமாந்தட்டே,, இஃதளவடியானும், அகவலோசையானும்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா. கவிக்கரிதாய-து- “அரிதாயவரெனய்தி யருளியோர்க்களித்தலும், பெரிதாயபுகைவன்று பேணுதைதறுதலும், புரிவாமர்காதலிற் புணர்ச்சியுந்தருமொட்ப், பிரிவெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநககாதலர், வருவர்கொல்வய்திழாய் வலிப்பல்யான்கேளுநீ, இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின்றி யழலானவெம்மையாற், கடியவேகனங்குழாய் காடென்றார்க்காட்டுள், துடிக்கயந்தலைக்கல க்கியசின்னையப், பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிமனவு முனாத்தனரே. இன்பத்தினிகர்தொரீடு மிகுதியந்தவுலையைபுதுன்புறுஉந் தகையவேகா டென்றார்க்காட்டுள், அன்புகொண்மடப்படை யசைஇயவருத்தத்தை, மென்சிறகராலாற்றும் புதவெனவுமுரத்தனரே, கன்மிசைவேய்வாடக்கனைகநிற் தெறுதலால், துன்னுநுந் தகையவேகாடென் றார்க்காட்டுள், இன்னிழவின்பயால் வருந்தியம

டப்பினைக்குத், தன்னிறைக்கொடுத்தனக்குத் கையெனவுமுறைத்தன
சே. இவைமுன்றுந்தாழிசை, எனவாக்ரு. தனிச்சொல். இளைகலமுறை
யிகாணஞ்சென்றோர், புனைகலம்வாட்டுன ரல்லர்மீனவயிற், பல்லியம்பா
க்கொத்திசைத்தன, கல்லெழிலுண்கணு மாமொரவிடனே.” இதுசுரிதக
ம். இஃதளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால் நேரிசை
யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. கண்ணார்கொடிபோற் றுளங்கிடமாதேள
து. மகடேமுன்னிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென் றுளங்கொ
டுகாவலரோதின்ர் வஞ்சிக்குதாரணமே-எ-து “ சுறமறிவனதுறையெங்
லாம், இறவீன்பன்வில்லெல்லாம், மீன்றிரிவனகிடக்கெல்லாம், தேனறு
ழ்வனபொழிலெல்லாம், எனவாக்ரு, தன்பனைத்தழியுவிருக்கை, மண்
கெழுநெடுமதன்மன்னனாரோ.” இஃதிருசீரடியானும், தூங்கலோசையா
னும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்சிப்பா. “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்
பத் தொடித்தோண்மேல், பன்னலத்தகலந்தொலையப்பரிவெய்தி, என்
னலத்தகையிதுவென்னவெழில்காட்டிச், சொன்னலத்தகைப் பொருள்க
ருத்தினிற் சிறந்தாற், கெனப்பெரிதும், கலங்களுமாய்திவிடுப்பவும், சில
ம்பிடைச்செலவுஞ் சேணிவந்தற்றே” இதுமுச்சீரடியானும், தூங்கலோ
சையானும், வந்தமையாற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா. உதாரணமே யென்பது இ
றுதிவிளக்காகக்கொள்க.

சுரடிவெண்பாக்குறள் குறட்பாவிண்ணடாயிடைக்கட்
சீரியகான்றளிச்சொல்லடி மூய்ச்செப்பலோசைகுன்ற
தோரிரண்டாயுமொருவிதற்பாடியும வருவதுண்டேல்
நேரிசையாகுநெரிசரி பூக்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா,
பஃறொடைவெண்பா, நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா-எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இணைக்குறளாசிரியப்பா, கிஃம
ண்டிலவாசிரியப்பா. அடிமுறிமண்டிலவாசிரியப்பா, எ-ம். நேரிசையொ
த்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்
ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவுக்கொ
ச்சகக் கலிப்பா, தரவினைககொச்சகக் கலிப்பா, சிஃறுழிசைக் கொச்சக
க்கலிப்பா, பஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலி
ப்பா, எ- ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடிவஞ்சிப்பா, எ- ம். புறநிலைவாழ்
த்துமருட்பா. கைக்கிணைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா, செனி
யறிவுதூஉமருட்பா, எ- ம். கிடந்தபாவிதற்பங்களுட் செப்பலோசையு
ற. த்தாய், சுறமடிமுச்சீராய், ஏனையடிமுச்சீராய், வெண்சீரும், இயற்
சீருமவந்து, வெண்டனைத்தும், வேற்றுத்தனைவிவாகு காசு பெறா

என். மலர்ன்னும் வாய்பாட்டாலும் வெண்பாவினை அடியாறும்
தொடையானும், ஐசையானும், பெயர்வேறுபாடுபெற்றது வாழ்வெடுத்து
க்கொண்டார். அவற்றுள், இக்காரிகை, குறள்வெண்பாவும், நேரிசைவெ
ண்பாவும் மரமாயுணர்ந்து-ற்று.சாடிவெண்பாக்குறள்- எ-து- இரண்டா
டியான்வரும் வெண்பா குறள் வெண்பாவெனப்படும- 'எ-று, எண்ண
தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குறளின்பெயர்க் கொடைகொ
ள்ளப்படுமே "என்றார்காக்கை பாடினியார்." உருவுகண்டெள்ளாமைவே
ண்டுமுருள் பெருந்தேர்க், கச்சாணியருருடைத்து,, "உடையார்முன்
னில்லார் போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடையோ கல்லாதவர்" இவைவிர
ண்டடியான் இரண்டுவிசற்பத்தானும், ஒருவிசற்பத்தானும் வந்தருதி
ளவெண்பா- குறட்பாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவான் தனிச்சொல்ல
டிமுய்ச் செப்பலோசை குன்றா தோரிரண்டாயு மொருவிசற்பாயும் வ
ருவதுண்டேனேரிசையாகு - எ-து- இரண்டுமுறள்வெண்பாவாய் நடுவு
முதற் றொடைக்கேற்ற தனிச சொல்லாலடிநிரம்பிச், செப்பலோசை
வழுவாது முதலிரண்டடியும், ஒருவிசற்ப மாய்க், கடையிரண்டடியும்
ற்றொருவிசற்பமாய் வரினும், நான்கடியும், ஒருவிசற்பமாய் வரினும்,
இருகுறளேரிசை வெண்பாவெனப்படும- எ - று. வ- று. "தடமண்டு
தாமரையின்றி தாடலவன், இடமண்டிச்செல்வதனைக்கண்டு, பெடை
டுண்டு, பூழிக்கதவடைக்கும் புத்தூரோபொய்கடிந், தூழிடாயினு
ர் "அரியவனாகிண்டு காட்டுவார்யாரோ, பெரியவனா வயிரங்கொண்டு
தெரியில், கரிய வனாநிலையா காய்ந்தாலென் செய்வார், பெரியவனாவ
யிரங்கொண்டு. "இவை இரண்டுமுறள் வெண்பாவாய் நடுவுமுதற்றொ
டைக்கேற்ற தனிச்சொல்லா னடிநிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது இ
ரண்டுவிசற்பத்தானும், ஒருவிசற்பத்தானும் வந்த இருகுற ணேரிசை
வெண்பா, சீரியவான்தனிச் சொல்லடிமுயன்று சிறப்பித்தவதனால்,
முதற்குறட் பாவிலேகுறி தனிச்சொல்லுடை வேறுபட்டு விட்டிசையி
ன் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப் படப்பற் றுகிட்டு வி
ளக்கினும்போல, முதற்குறட்பாவினுதிக் கவனென்றும், இரண்டும்அ
சைகூட்டி யுச்சரிசூப்பட்டு இரண்டுவிசற்பத்தானும், ஒருவிசற்பத்தா
னும் வருவனவுமுன், அவைஒருசாராதிடை டேரிசைவெண்பா வெண்க
கொள்க. வ- று. "தாமரையின்றிதாடித்தண்டிவலைச் சேறனைந்து,காம
ரையினுற்றமேதா ஓறும். தாமராபோற், சுண்ணாண்முசுத்தான் காதல
த்தான் சேவடியென்,கண்ணார்வஞ்சொய்யுங் கருத்து,, "கருடமுமுன்ப
டாப்போகமுந்துவதாத், தருமமுந் தககார்க்கேசெய்யா, ஒருநிலையேமு
ட்டின்றிமுன்று முடியுமே லஃதென்ப, பட்டினம்பெற்றமலம்" இவை

முதற் குறட்பா விறுதிக்கண் ஈரசையானும், ஓரசையானும், ஆசிட்டெ, இரண்டு விசுற்பத்தான்வந்த, ஆசிட்டெநேரிசைவெண்பா. “ஆர்த்தவநி வினராண்டினை. ஓராபினும், காத்தோம்பித்தம்மை யடக்குப, முத்தொ ஹுடம், தீத்தொழிவேகன்றித் திரிதந்தெரிவவீபாம், போத்தறாற்புல்லை பிவிவார், “வஞ்சியேனென்றவன்ற னூருரைத்தான்யானுவன், வஞ்சியா னென்பதனால்வாய் நேர்த்தேன்- வஞ்சியான், வஞ்சியேன் வஞ்சியோடு னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான். வஞ்சியாய் வஞ்சியார்தோ” இவைமுத் தற் குறட்பாலின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டெரு விடம்பத்தான் வகநஆசிட்டெநேரிசைவெண்பா. நெரிசரிபூங் குழ்னேரி மையே. எ-து- மகடேமுன்னிலை. வெண்பாவவவல் கலிப்பாவளவடிவ ஞ்சியென்னும் காரிகையுள், வெண்பாசெப்பலோசையான் வருமென்றும், ஈண்டுந்நெப்பலோசை குன்றாதென்றும் கூறியது - கூறியதுகூறிற் றுகாது. என்னை” கூறியதுகூறினும் குற்றமில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமாயின்” என்றாகலின் ஒருசாரிபிறையாகனைத் தத்தம் உதாரணவாய்பாட்டால் ஓசையூட்டெம்பொழுது தத்தமோசையிற் சிறிதுவழு வி வருவனவுளவாயினும். வெண்பாவிற்குசரிதும் செப்பலோசைவ முவலாசாதென்று யாப்பறுத்தற் பொருட்டாசவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவழு விவந்தநேரிசை இன்னிசைவெண்பாக் கீளஒருபுடை யொப் புமைமோக்கி வெண்டுறைப்பாம் படுத்துவழங்கினும். இழுககாதென்ப் தறிவித்தற் காகவுமெனக்கொள்க-என்னை” தத்தம்பாவினத்தொப்பினு ங்குறையினு. மொன்றொன்றெவ்வாவேறுறுமை வகையாம். பாதத்தம்வ ண்ணமேலாவாயிற், பண்போல் விகற்பம் பாவினத்தாகும், “குறட்பா வினராண்டி நால்வகைத்தொடையான், முதற்பாதனிச சொலிவிடிமுட யிரண்டு, விகற்பினப்பவனநேரிசைவெண்பா “என்றாவியனார். “இர ண்டாமடியின் திரெறுவெய்தி, முரண்டுவெதுகையதாவினு மாகாதி ரண்டுதுணியாவிடைநனிபோழ்ந்து, சீரந்தமு-என்கின நேரிசைவெண் பா. “என்றாகக்கையாடியினார்.

உருவுகண்டெ ள்ளாவுடையார் குறண்டவாய்கிடமண்

டரிபவலாக்கிண்டிருகுறனேரி கைதாமனாயின்

கருமமுமார்த்தவர் வஞ்சியுங்காமர்தனிச்சொன்னுன்னு

நெரிதுண்கருங்குழ்னேரிமையாசிட்ட நேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசிட்டெநேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இ வக்கியங்களைமுதலிற் தந்துக் கொள்க.

ஒன்றுமபலவும்கிதம்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல்

இன்றிநடப்பினஃகின்னிசைதுன்னுமடிபலவாய்ச்

சென்றுநிகழ்வபஃறொடையாஞ்சிறைவண்டினங்கள்

துன்றுங்கருமென்குழற்முடியேரிடைத்தாமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவுமாமாறு
 ண்த்து - ற்று. ஒன்றுமபலவும் கிதம்பொடுநான் கடியாய்த்தனிச்சொ
 ளின்றிநடப்பினஃகின் நிசைதுன்னும்- எ-து- ஒருவிதமுபத்தானும், ப
 லவிகற்பத்தானும், வந்துநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லல்லாமல் நடப்
 பினஃகின்னிசைவெண்பா வெணப்படும்- எ-று. வ-று. “வைகலும்வை
 கல்வரக் கண்மெஃதுணரா, வைகலும்வைகலை வைகுமென்றின் புறு
 வர், வைகலும்வைகற்றம்வாழ் நான்மேல்வைகுதல், வைகலைவைத்து
 ணராதார், “துகடாபெருஞ்செல் வந்தோன்றியக காற்றொட்டி, பக
 டெடந்தகூழ்பல்லாரோடுண்க, வடமெடார்மாட்டுநீல்லாதுசெல்வா, சக
 டக்காற் போலவரும்” இவ்வாண்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு
 விகற்பத்தான், வந்தஇன்னிசைவெண்பா, “உடற்கூட்டம்போழ் வாகல்
 வர்ப்படைக்குட்டம், பாய்மாவுடையாறு டைககிற் சூத்தோமில், தவக்கு
 ட்டந்தன்னுடையா னீந்தமவைக்குட்டம், கற்றுகடந்துவிடும், “இ
 ன்று கொன்று கொலென்று கொலென்னாது, பிண்தையே நின்றது
 கூற்றமெனமெண்ணி, ஒருவுமின்றிபவை பொலவும் வகையான், மரு
 வும்ன மாண்டாரதம்” இவை நான் கடியாய்த் தனிச்சொல் லின்றிப்
 பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- ஒன்றல்லவெல்லாம் பல
 வெண்பாதுதமிழ் நடையாகின். என்னை “ஒன்றல்லவெல்லாம் பல
 வடது, வீரண்டல்லவெல்லவென்றிசிக்ஷை” என்றாரகன், துன்னுமெ
 ன்றுமிசுத்துச் சொல்லியவதனால், இரண்டாமடியினின்று தனிச்சொற்
 பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினின்று தனிச்
 சொற்பெற்று இரண்டுவிகற்பத்தான்வருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்
 பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருநடத்தொடை பெற்றுவருவனவும், பிற
 வாற்றாறு நேடுசைவெண்பாவிற்கு நிறுவேறுபட்டு நான்கடியான்வருவ
 னவும், இன்னிசைவெண்பாவெணப்படும்- வ-று- “அங்கண்ணிகம்பினகனி
 லாப்பாரிககு, திங்களுஞ்சான்றொருமொப்பாமற், நிற்கன், மறுவாற்று
 ஞ்சான்றோ ரஃதாற்றாதெருமந்து, தேய்வொருமாகறின்” “மலிதேரா
 ள்கச்சியுமாகடலுத்தமமுள், ஒடியும்பெருமைபுமொக்கு, மலிதேரான்,
 கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடல்படுவ வெல்லாம்படும்” இவ்விரண்டா
 மடியி னின்றுதனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை
 வெண்பா- “யாம்படவேண்டா- செயந்ருமில்” இதுமூன்றாமடியினி

றுதிதனிச்சொற்பெற்று இரண்முகிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா. “இன்னுமைவேண்டினிரவொழிக, இங்நிலத்து, மன்னுதல்வேண்டினி நசுநடுக, தன்னோடு, செல்வதுவேண்டினுறஞ்செய்ச, வெல்வது, வேண்டின்வெருளினிடல்” இவையடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று மூற்றுவிக்கற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- “மழையுன்றி மாநிலத்தார்ங்கில்லை, மழையும், தவநிலாரில்வழியில்லை, தவமும், அரகிலாரில்வழியில்லை அரகனும், இல்வாழ்வாரில்வழியில்” இஃதடிதோறுமொரு உத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற்கு சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையான இன்னிசைவெண்பா, பிறவும்வந்துழிக்கண்டுக்கொள்க. என்னை “தனிச்சொற்றழு வலவாகிவிசைப்பம், பலபலதோன்றினு மொன்றேவரினு, மிதற்பெயரின் னிசையென்றிசினோடு, “ஒருவிதம்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிகற்பாகித்தனிச் சொலின்றியு, தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பாகியு, தனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொரு உத்தொடையெனவு, மெனவைந்தாகுபின்னிசைதானே. என்னுற்பிறருமெனக்கொள்க. அடிபலவாய்ச்சென்று நிகழ்வபொருடையாம். எ- து. நான்கடியின்மிக பலவடியானவருவது பஃருடைவெண்பாவெனப்படும். எ- து. நேரிசைவெண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெண்பாவிற்கும், நான்கடியையுரிமைசொன்னமையான் நான்கடியின்மிக்பலவடியால் வருமென்பதாற்றலாற் போந்தபொருளைக் கண்டுகொள்க. வ- து. வையதமெல்லாங்கு முனியாவையகத்துச், செய்யகமே நான்றிசையின்றேயுங்கள், செய்யகத்து, வாங்கரும்பே தொண்டைவளநாடு, வாங்கரும்பின், சாதேயநாட்டுத்தலையூர்கள், சாறட்ட, கட்டியேகசசிப்புறமெல்லாந், கட்டியுட், டானேற்றமானசருங்குமாமணியே, ஆனேற்றான் கச்சியகம் “இதுபலவிகற்பத்தான் வந்தவழிப்பஃருடைவெண்பா, “சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற், பசுழிபொருகயற், நேற்றந் தொழில் வடிவுதம்முட்டமொற்றந், வேற்றுமைபின்றியேயொத்தன்னமாவேடர், ஆற்றுக்காலாட்டியர்கண் “இஃதுஐந்தடியான்வந்த ஒருவிகற்பப்பஃருடைவெண்பா. “பன்மாடக்கூடனமதுணாநெடுந்தெருவில், என்னோடுசின்றிரிநுவரவருள்ளும், பொன்னோடைநன் மென்றானல்லளே பொன்னோடைக், கியுணைநன்றென்றானுமங்கிலையளயானே, எருத்தத்திருந்த விலங்கிலேவேற்றென்னன், பிருத்தார் நன்றென்றேன்றியேன்” இஃது ஆறடியான்வந்த பலவிகற்பப்பஃருடைவெண்பா. இனி ஏழடியின்மிக பஃருடைவெண்பாக்களை யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. சென்றுநிகழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால் செப்பலோசையிற சிறிதுவழிவந்த பஃருடைவெண்பாக்களை ஒருபுடையொப்புமை

‘நேரிசைவெண் கலிப்பாற்படுத்துவழங்கினு மிருக்காதென்ப தறிநீத்தற்
கென்க்கொள்க. சிறைவண்டினங்கடுன்றுங் கருமென்குழந்தையுரிடை
த்தாமொழியே-எ-து- மகடேமுன்னிலை.என்னை’ ‘தொடையடியித்துகண்
யென்னும்வழக்க, முடையதையின்றி யுறுப்பழிவில்லா, நடையது பஃ
ரெடைநாமங்கொளலே. என்னுர் காககைபாடினியார்.

வைகலும்வைகறுகடர்கிடற்குட்ட மின்றும்ங்கண்
எயதுமலிதேர்வளமழையின்னனவின்னிசைபோர்ல்
வையகமெல்லாம்பலவிகற்பேற்றதுசேற்றெருநகால்
பையரவல்குற்பன்மாடம்பஃரெடைப்பல்விதற்பே.

‘இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே இன்னிசைவெண்பாவிற்கு
ம், பஃரெடைவெண்பாவிற்கும், காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்
துக்கொள்க.

(ச)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுன்றின்வந்தால்
நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுநிகரிலவெள்ளைக்
கோரசைச்சீருமொளிகேர்பிறப்புமொண்காகமிற்ற
சீருடைச்சிந்தடியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

‘இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவும்.எல்லாவெண்பாவிறகு மீருமாறுமுணர்த்து-ற்று.நேரிசையின்னி
சைபோல நடந்தடிமுன்றின் வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்
எ-து- நேரிசைவெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தலிசசொற்
பெற்று இருவிதப்பத்தானும்,ஒருவிகற்பத்தானும்,முன்றடியான்வருவன
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவெனவும்,இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்த
னிச்சொலின் ன் ஒருவிகற்பத்தானும்,பலவிகற்பத்தானும், முன்றடியான்
வருவன் இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவெனவும் வழக்கப்படும்-எ-று
என்னை “நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்சிந்துமென், தீரடிமுக்காவிருவ
நகப்படுமே” என்றாராகலின். வ-று. “நற்கொற்றவாயின றுங்குவளைத்தர
கொண்டு, சுற்றும்வண்டாரப்பப் புடைத்தாளே. பொற்றேரான், பா
லகவாயின்மகள்,, “அறிதோனையேத்தியறிவாங்கறிந்து, செந்தார்ச்சூச்
செவ்வனுரைப்ப, சிறந்தார், சிறந்தமையாராய்ந்துகொண்டு, இவை யிர
ண்டாமடியினிறுதிதறிற்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,ஒருவிகற்ப
த்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங் கொட்
டியுந்திண்படிப,பிறநாட்டுப்பெண்ணடிர் முடிநாறும்பாரிரில், அறநாட்டுப்பெ

கூடிவரடி,, இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தான்வந்த
ந்தியல்வெண்பா. “சுரையாமுவம்மி மிதப்பவரையனை, யானைக்குநீத்து
முயற்குநிலையென்ப, காண்கநாடன்களை,, “முல்லையுறுவலித்துக்காட்டி
னமெல்லவே,சேயிதழக்காத்தடுப்பின்றபொயினர், தின்தோர்வரவுரை
க்குங்ஊர்,, இவைதனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை
ச்சித்தியல்வெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலறிந்தானையுறும்பூங்குழலாய்
சொற்பெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சுரையாமுவம்மி
நிற்றற்குரியசுறுநீலநெய்தலுமுல்லையுமென்
மெற்றப்படாதனவின்கிசைச்சிந்திக்கிலககிபமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரியின்வழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்
பாவிற்கும், இன்னிசைச்சித்தியல்வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்
களை முதலினைத்தும்கொள்க. நிகரிலவென்னைக் கோரசைச்சீருமொளி
சோ பிறப்புமொண்காகுமிற்ற சீருடைச் சித்தியெழுதிவாமெனறு தே
றுகவே-எ-து-எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளென்னும் நேரசைச்சீரானும், ம
லென்னு நிரையசைச்சீரானும், காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டிற் குற்
றியலுக்காரீருகிய நேரிற்றியநசீரானும், இற்றசுசீரடியேயீற்றடியாவதெ
ன்றதெனிக-எ-று, வெண்பாவி னிறுதிசசீர்க்குக் குற்றியலுக்காரீருக வே
றுதாரண மெடுத்தோதியதுஉம், அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறுகாட்டிப்
போந்ததுஉம், பெண்பாவினை அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னோசையூ
ட்டும்பொழுது, பிறவாய்பாட்டானோசை யூட்டலாகாதாகவினெனகக்கா
ள்க. இனியவ்வாற்றானோசையூட்டுமாறு. “பாலொடு-நீர், என்பதனை அ
லகிட்டு,முறையானே,கூவிளம்,கூவிளம்,தேமா,கருவிளம்,கூவிளம்,கூவி
ளம்,நாள்-எவ் றோசையூட்டுக. “நன்றறிவாரில்-அவலமிலர்,, என்பதனை
அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா புளிமா கருவிளங்காய் தேமா
புளிமா மலர் என்றோசையூட்டுக“மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத,என்
கலனன்மக்கட்பேறு,, என்பதனை அலகிட்டுமுறையானே கூவிளம் தே
மா புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் காசுஎன்றோசையூட்டு
க “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு,,என்பதனை
அலகிட்டுமுறையானே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தேமா புளிமா பு
ளிமா பிறப்பு என்றோசையூட்டுக, பிறவெண்பாக்கூனையும், இவ்வாறலகி
ட்டோசையூட்டிச்செப்பலோசை வருவாமற்கண்டுகொள்க. நிகரில்வெ
ள்ளைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால்,குறள்வெண்பாவினை ஓடிமுக்காலெ
வெண்பாவினை நடிமுக்காலென்றும்,நேரிசைவெண்பா

மூவடிமூக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவின் இன்னிசை மூவடிமூக்காலென்றும், பஃரெடைவெண்பாவின் பவவடிமூக்காலென்றும், பெயரிட்டுவழங்குவ ரொருசாராகிரியொனக்கொள்க. ஒளிசேர்பிறப்பு மொண்காகமென்று சிறப்பித்தவதனும் காசுபிறப்பென்னும்வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரமீராகி நேற்றியற்சீரிறுதியாகிய முச்சீரடியானுமிறுவனவுமுள ஒருசார்வெண்பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-று-
“மஞ்சுருழ்சோலை மலைநடமுததாலும், அஞ்சொன்மடவார்க்கருளும், இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகர மீரூயிற்றவெண்பா. “இனமலர்க்கோதாயிலவகுசீர்சோப்பன், புனைமலர்த்தாநலம்புல்லு, இதுகாசென்னும்வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரமீரூயிற்றவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக்கொள்க. என்னை “செப்பலிசையனவெண்பாமற்றவை, யுகடிகிந்தடியாகலுமவ்வடி, யந்தமசைச்சீராகவும்பெறுமே, என்பதியாப்பருங்கலம். “குற்றியலுகரமுமுற்றியலுகரமும், பெற்றவாய்பாட்டானின்றியுமென்ப, என்றாகலின், “மாவாழ்புலிவாழ்சுமுளவாகமணியிறுவா, நோவாதளபெடுத்துஉங்கெழுஉவுமுடாரணமாய், நாவார்பெரும்புகழ் நத்தத்தர் யாப்பினடந்தனுபொல். தேயவாமுகரமவந்தாலியற்சீரிங்குச் செப்பியதே, இக்காரிசை குத்திரத்துள் லுசையூட்டுதற்கருத்தாவது-மாவாழ்சும, புலிவாழ் சுமெனனும். வஞ்சிபுச்சீரிரண்டுமுளவாகவைத்து ஒருபயனோக்கித்தாடமணி மெழுபாணி என்றளபெடுத்து நேர்மொகிபவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குநாண மெடுத்துக்காட்டினார் நத்தத்தனார் முதலாகிய வொருசாராகிரியா, அதுவே பால இத்தாலுடையாருந் தேமா புனிம வென்னு மிரண்டுநேரிழையற்சீருமுளவாக வெண்பாவினிறுதிச்சீர்க்கு உதாரணவாய் பாட்டாலேசை யூட்டுதற்போருட்டாகக் குற்றியலுகரமீராகிய காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டானே நீற்றியற்சீர்க்கு வேறுதாரணமெடுத்தோதுனொனக்கொள்க. (௫)

அத்தமில்பாதமள விரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்

செந்துறையாகுந்திருவேயதன்பெயாசீர்பலவாய்

அத்தங்குறைவஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேற்

சக்தஞ்சிதைத்தகுறங்குறானித்தாழிசையே.

இ-ஐ. குறவ்வெண்பாவின் கிணமாகிய துறையும், தாழிசையுமாறாறுணர்ந்து - மறு. அத்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்துறையாகும்-எ-து-இரண்டடியாப்த்தமுள்ள வெத்துவருவது வெண்ணெசுந்துறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வகுத்தப்படும்-எ-று. அத்தமில்பாதமென்று சிறப்பித்தவதனும். விவரிக்க.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

பொருளும், ஒழுகியவோசையுமுடைத் தாய்வருவதெனக்கொள்க. என்னை
 “ஒழுகியவோசையினுத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளதுவெண்ணெசு
 ந்துறையே. என்பதியாப்பருங்கலம்-வ-று. ஆகவியுலகத்து மக்கட்கெல்
 லாம், ஐதலிற்சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை,, “சொன்மைவேய்ந்த செல்
 வொடியினை, என்றுமேத்தித்தொழுவிவோமியாமே,, இவை விழுமியபொரு
 ளும், ஒழுகியவோசையுமாய் வந்தமையான் வெண்ணெசுத்துறை. திருவே-
 ள-து-மகடேழுன்னிலை. சோபலவாயந்தவகுறைனவும்-எ-து-நாற்சீரின்மீக்க
 பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் நற்றடி குறைந்துவருவன குறட்டாழி
 சையெனப்படும்-எ-று. இரண்டடி யென்பதிகாரம் வருவித்துணாக்க
 ப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தாழிசைக் குறளெனினு மொககு
 ம், சோவகர யறையிலாமைபால் எனைத்துச்சோனும், அடியானும், லரப
 பெறு மெனக்கொள்க, ன-று. “நண்ணுவார்வினை நையநாடொறு நற்றவ
 ர்க்காசராயனானநம், கண்ணினுனடியேயடைவார்கள் கற்றவரோ,, “நீல்
 மாகடனீவொர்துறையின்மேற்பொற்பொக்கிப் பொன்முமாங்கலை, காலம்
 லகாலஞ்சென்றுஞ் செல்வாயாககை சழிதலுமே,, எ-று. இவை நற்றடி
 குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பலசீரான்வந்தமையால், குறட்டாழிசை
 செந்துறைப்பாட்டினிழிபும். எ-து அடியிரண்டாய் அளவொததுவிழு
 மியபொருளும், ஒழுகிய வோசையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறைகொள்-
 னையிற்சிறந்து வருவனவெல்லாஞ் செந்துறைச் சிதைவுத்தாழிசைசரு
 மளெனப்படும். எ-று. வ-று. “பிண்டியினீழ்ம் பெருமான்பிடாத் லீல,
 மண்டலத்தோன்றுமால்வாழியன்னாய,, “அறுவர்க்கறுவரைப் பெற்றறு
 கௌந்தி, மறுவறுபுதினிபோல் வையயினீரே,, இவை விழுமியபொ
 ருளும், ஒழுகியவோசையுமின்றி இரண்டடியுந் தம்முளொத்து வந்தமை
 ய்ந செந்துறைச் சிதைவுத்தாழிசைக்குறா. அங்கேழ்சந்த ஞ்சிதைந்
 குறளந் குறளினதாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிற் சிதைந்து
 வேற்றுத்தனைத்தெக் குறள்வெண்பாவிற் சிதைந்துவருவன வெல்லாந்
 குறள்வெண்பாவிற்சினமாகிய குறட்டாழிசை யெனப்படும். “வெண்டா
 பூங்கோதை வரிவளைக்கைத்திருதுதலாள், பண்டையலள்ளல்படி,, இது
 சந்தஞ் சிதைவுத்தாழிசைக்குறள். என்னை “அந்தடிகுறைனவுஞ் செந்து
 றைச்சிதைவுஞ், சந்தழிகுறள்தாழிசைக்குறளே,, உரைத்தனவிரண்டுங்,
 குறட்டாவினமே,, என்பன யாப்பருங்கலம்.

மூன்றடிய ிழுமுடிந்தடிதோ றுமுடிவிடத்துத்

தான்மனிசொற்பெறுத்தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசையே

மூன் றடியாய்வெள்ளே போன்றிழுமுன்றிழிபேழுயாவாய்

ஆன்மடிதாஞ்சிலவந்தவகுறைத்திறும்வெண்ணெறையே

செய்யுளியல்

இ-ஊ. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டுறையுமா மாறுணர்த்துற்று. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறு முடிவிடத்துத்தி ன்றனிச்சொற்பெறுந் தண்டாவிருத்தம்-எ-து மூன்றடியானுமுற்றுப்பெ ற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லே யிறுதித் கட்டனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்த மென்பதும்-எ-று. மூன்றடியானுமென்ற வும்மையா ல், தாள்-அடியானும் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. தண்டாவிருத்த மென்று சிறப்பித்தவதனால் நாம்சீரடி யுட்பட்டடங்காது வேறாய் வருவது ஈண்டு த்தனிர் சொல்லெனக்கொள்க. என்னை “ஒருமூன்றொரு நான் கடியடி தோற்று, -தனிச்சொற்றழவி நடப்பதுவென்னை, விருத்தமெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே. என்றார் சாக்கைபாடினியார். வ-று. “கொண்டன் மு ழங்கினவாம் கோபம் பராதனவாலெனசெய்கோயான், வணமவரிபாட வுராதனவம் பூத்தனவா லென்செய்கோபான், என்றிசையுந் தோகை யிருந்த கவியேநகினவா லெனசெய்கோயான், இது மூன்றடியான் என் செய்கோ யானென்றுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்தவெளிவிருத்தம். “ஆ வாவென்றே யஞ்சின ராழ்தாரொருசாராரா, கூகுவென்றே கூவிளிகொ ண்டாரொருசாராரா, மாமாவென்றே மாய்ந்தனா நீந்தாரொருசாராரா, வஜீ ர்நாகொன்சேய்து மென்றொருசாராரார், இது நான்கடிபாய ஒரு சாரா னென்றுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்த வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசை யே மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறும்-எ-து-மூன்றடியா யீற்றடி வெ ண்பாவேபோல முச்சீரடியானிறுவது வெண்டாழிசை யென்றுந், வெ ளொத்தாழிசை யென்றும், வழங்கப்படுமெ-எ-று. என்னை “அடிநொரு முன்று வாதத்தடி சிந்தாய, விடினது வெள்ளொத்தாழிசையாகும். எ ன்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “நண்பிதென்று தீயசொல்லாரா முனபுசின் று முனிவுசெய்யார், அன்பு வேண்டுவா, இது மூன்றடி யாகிரிபுத்த னையான் வந்தவெண்டாழிசை. மூன்றழிபெய்யர் வாயானறடிதாஞ் சில வந்தங்குறைந்திறும் வெண்டுறையே-எ-து மூன்றடிச சிறுமையாய ஏழ டிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடிபானும், ஆறடி யானும்வந்து பின்பிற சிலவடி சிலசீர்குறைந்து வருவன வெண்டுறை யெனப்படுமெ-எ-று. ஆன்றடிதாமென்று சிறப்பித்தவதனால், முன்பிற்சில வடியோ ரோசையாயும், பின்பிற சிலவடி மற்றோரோசையாயும், வருவ னவொரு சார்வேற்றொலி வெண்டுறை யெனக்கொள்க. என்னை “மூன் றடிமுதலா வேறடிசு றும்வந்திற்றடி சிலசில சீர்தபிற்பினும், வேற்றொ லீவிவரினும் வெண்டுறைபாகும் என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “குழ ளிசையவண்ணங் ககோழிலையசெவகார்த்தட் குலைமேற்பாய, அழலெ றியின் முழுகினவால்தோ வளியவென்றடல்வாழ்மந்தி, சுலுழவனபொ

செஞ்சயர்த்த கல்லருவிதூஉம், நிழல்வரை நன்னுடனீப்பனேவல்லன்,,
 இது நான் கடியாய் சுற்றடியிரண்டும், இரண்டுசீர் குறைத்துவந்த ஓரோ
 லிவெண்டுறை. “தாளாளரல்லாதார் தாம்பலராயக்காலென்னுமென்னும்,
 யாளியைக்கண்டஞ்சியானை தன்கோடிரண்டும், பிழிபோற்சாய்ந்து விழு
 ம்பிழிற்றியாங்கே,, இது மூன்றடியாய் சுற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் கு
 றைத்துவந்த ஓரோலிவெண்டுறை “முழுங்குதினாக் கொற்கைவேந்தன்.
 முழுதுலகுமேவல்செய முறைசெய்கோமான், வழங்குதிறல் வாண்மாத
 ன் மாச்செழியன்றாக் கரியவைவேல்பாடிச், கலங்கிநின்றொலாக் கருத
 லாகாவணம், இலங்குவாளிரண்டினு லிருகைவிசிப்பெயர்ந், தலங்கன்மம்
 லையழிந்தாடவாடுமிவன், பொலங்கொள் பூந்தடங்கட்கே புரிந்துநி
 ன்றொலாம், விலங்கியுள்ளந் தபவிளிந்துவேருபவே,, இது ஏழடியாய்
 முதலிரண்டடியும் அறசீராய் ஓரோசையாய்ப், பின்பிலைத்தடியும் நாத்
 ராய் வேறோரோசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை. ஐக்கடியானா
 ஆறடியானும், வருவன யாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுபொங்க. மூன்
 றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறுத்தாழிசை முன்றிழிபேழ் ஆன்றடிதாஞ்
 சிலவந்தத்தடிகளவை குறைத்து, தோன்றுத்துறை வெள்ளைதண்டாவிரு
 த்தந்தனிச்சொல்வந்து, மூன்றடியானு முடியமுடியுமொர்நானகினுமே,,
 என்று வெண்பாவிற் கிணமாகிய தாழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறை
 யானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதொற்றாமாகக் காரிகை சொல்ல
 வேண்டிய தென்னையோவெனின், ஒருசார் வெண்மலறாநின் சுற்றடி
 யொன்றொருசீர் குறைத்துவருவன வுளதென்பதூஉம், வெள்ளொத்தா
 ழிசையின் முதலிரண்டடியு நான்குசீரான் வருமென்பதூஉம், சித்தியல்
 வெண்பா வொருபொருண்மேன் முன்றடுகி வருவனவெல்லாம் வெள்
 ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதூஉம், அறிவித்தற்கு வே
 ண்டப்பட்டது. தலைதொற்றத்தந்து புணர்த்துணைத்தலென்பது தத்தி
 வுத்தியாகலான்-வ-று. “வெறுபுறுநீமழ்கண்ணி வேந்தர்கட்காயினும், உ
 றவுறவரும்வழி யுரைப்பனவுரைப்பன்மற், செறிவுறுதகையினர் சிறந்த
 னரிவர்நம், கறிவுறுதொழிலொன் றல்லவைசொல்லன்மின், பிறபிறி
 கழ்வனபின்,, இது சுற்றடி யொன்றொரு சீர்குறைத்துவந்த ஓரோலிவெ
 ண்டுறை. வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாத்ரீராய வருவது
 நண்பிதென்னு மிலக்கியத்துட்கணுகொள்க, “அன்னுயறங்கொனலங்கி
 ளர்சேட்சென்னி, ஒன்னுருடைபுறம்போல கலங்கவார்து, துன்னுன்று
 றந்துவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளர்சேட்சென்னி, கூடாருடைபுறம்
 போலநலங்கவார்து, நீடான்றுறந்துவிடல்—பாவாயறங்கொன லககிளர்
 சேட்சென்னி, மேவாருடைபுறம் போலநலங்கவார்து, சாவான்றுறந்து

வ்ஹ்., இவைசிந்தியவ்வெண்பா. ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்த
தன்மையான் வெள்ளொத்தாழிசை. என்னை “சாரமுக்கா சிசைகொள்ளு
டந்து, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றி னொத்தாழிசை. என்றார் மயேச்சுர்,,

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழலிசைய

வண்டினம்வெண்டுறைதாளாமுழங்கொதாழிசையே

நண்பிதென்றார்கலிகொன்றைவெண்செந்துறைநீலநண்ணும்

பிண்டியறுவர்வண்டார்வெறிதாழிசைபெய்வளையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே வெண்பாவின

காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

சடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசைகாமருசீர்

இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து

நடைபெறுமாயினிலைமண்டிலநடுவாதியுத்த

தடைதருபாதததகவலடிமறிமண்டிலமே.

அவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயற்சீர்பயின்றும், அயற்சீ
ர்விரவியும், தன்றனைதருவியும், பிறதனைமயங்கியும், நிரைநடுவாகியுரு
சியுரிசசீர வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானுள், தொடையானும்
ஒசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்துக்
கொண்டார் அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும், இனைக்
குறளாசிரியப்பாவும், நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டில
வாசிரியப்பாவுமாமாறுணர்த்து - ந்று. கண்டையற்பாத முச்சீர்வரினேரி
சை-எ-து ஈற்றயலடி முச்சீரான்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா - எ-று
என்னை “அந்தவடியினயலடிசிந்தடி, வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, என்
பதியாபருங்கலம்,, -வ-று- “நிலத்தினும் பெரிதேவாணிமுயர்ந்தன்று
நீரினுமாரளவின்னேசாரற், கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு, பெருந்
தேணிழைக்கு நாடனொடுங்க்பே, இஃதீற்றயலடிமுச்சீரான் வந்தமை
யானேரிசையாசிரியப்பா. காமருசீரிடைபலகுன்றினினைக்குறள்-எ-து-
ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்து இடையடிகள் இரண்டும்பலவும், குற
ளடியானும், சிந்தடியானும், வருவன இனைக்குறளாசிரியப்பா எ-று. எ
ன்னை “அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக, குறளடிசிந்தடியென்ற விரண்டு
மிடைவர நிற்பதினைக்குறளாகும்,, என்றார் காக்கைபாடினியார். வ-று
“நீரின்றன்மையுந் தீயின்வெம்மையும், சாரச்சாரந்து, தீரத்திருந், சா
ரனாடன்கேண்மை, சாரச்சாரச்சாரந்து, தீரத்தீரத் தீர்பொல்லாதே,, இ
துமுதலடியும் ஈற்றடியுந்நீராய் இடையடி யிருசீரானும், முச்சீரான
ம்வந்த இனைக்குறளாசிரியப்பா. “சிறியகட்டுபறினேயெமக்கீழும்ந்நே

பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகிழ்ந்துண்ணுமன்னே, சிறுசேர்
நூலும், தனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருஞ்சோற்றூலும், நனிபலகலத்
தன்மன்னே, என்பொதெடிபெவழியெல்லாம், எமடிகுமன்னே, அம்
பொடுவேனுழைவழி யெல்லாம், தானிற்குமன்னே, நரந்தநாறுந்தன்னை
யால், புலவுநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும்பாணரகன்
மண்டைத் துளையுரிது, இரப்போகையுளும்போகிப், புரப்போபுனகன்
பார்வைசோர, அஞ்சொன்னுண்டேர்ச்சிப புலவா நாவிற, சென்றுவீழ்ந்த
ன்றவன், திருநிறத்தியநகியவேலே, அரசாகக்கெந்தை யாணடுளனகொல்
லோ, இனிப்பாடுநருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிருநருமில்லை, பனிதது
தைப்பரன்றை நறைகொன்மாமலர், சூடாதுவைகி யாககுப் பிறாக
கொள், நியாதுவியு முயிராதவபலவே, இஃகிடைபிடையே யிருசேடி
யுமுசேடிபுயாய் வந்தமையால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசினன்
து சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியப்பா நான்கிருமது ஏயெனனு மசைசொ
ல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீளியவரப பெறுமாயினு
மெனக்கொளக, எனனை “அகவணிகையனவகவன்மறதவை, ஏனா ஆவெ
ன்னையென்றிறுமே எனறாதொல்காப்பியனார். எல்லாவடியு மொத்து ந
டைபெறுமாயி னிலைமண்டிலம். எ-து எல்லாவடிபுந் தம்முள்ளவொத்
து நாதசேடியாயவருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா-எ-று. வ-று “வேர
ல்வேலிவெர்க்கோட்பலவின, சாரளுடசெவவிடையாகுமதி, யாரஃதறி
ந்திசினோசாரம், சிறுக்கோட்பெபெரும்பழந்தாககிபாககிவன், உயிர்தச்
சிறிதுகாமமோபெரிதே, இஃ தெல்லாவடியும் நாதசேடியளவொத்து வ
ந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மணடிலமெனினும், நிலைமண்டி
லமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு என்னெனனு
மசைசொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மற்றொருசா ரொற்றினும
உயிரினும, ஈராய்வரவும பெறுமெனக்கொளக, எனனை “சூததவடித்
தா யுலையாமரபொடு, நிற்பதுதானேநிலைமண்டிலமே. எனென்கிளவி
னைய யீரூப்பெறுதலு, மன்னபிறவும்தநிலைபெற, நிறகவுமபெறுஉ நிலை
மண்டிலமே, என்றாராகசின். நடுவாதியந்தத் தடைதருபாததகவ ல
டித்திமண்டிலமே-எ-து எல்லாவடியு முதனமவிதுதியாகவுசசிரியபினு
மோசையும்பொருளும் பிறையாது வருவதடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா
எ-று. எனனை “மணப்படுமுதலாயிறின்மண்டிலம், என்பதியாப்பரு
ங்கலம். “உரைப்போகுறிப்பினுணர்வகையன்றி, யிடைப்பான் முத
லீறென்றிறைவதம்முண், மதிககப்பட்டாதன மண்டிலயாப்பே,, என்றார்
ரக்கைபாடினியார். வ-று. “சூரல்பம்பியசிறுகானயாதே, சூரமகுகிரா

ஊக்கினரோ, வாரலெனினையானஞ்சுவலே, சாரனாடீவரலாமே, இஃ”
தெல்லாவடிய முதனடுவிறுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும் பொருளும் பிழை
யாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நெரிகையாகுநிலத்திலுமென்பதினைக்குறட்பா

நீரின்கிறியநிலைமையதாநிலைமண்டிலப்பா

வேரலென்றாகும்வினாமலர்க்கோதைவில்லேர் துதலாய்

சூரப்பம்பென்பதடிமறியாகத்துணிந்தனரோ.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பாரான்கிற்குங்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியறாழிசைமூன்றடியொப்பனநான்கடியாய்

எருத்தடிநைந்துமிடைமடக்காயுமிடையிடையே

சுருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவிறொல்லேகவல்

விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்
தமுமா மாறுணர்த்து-ற்று. தருக்கியறாழிசைமூன்றடியொப்பன-எ-து.
மூன்றடியாய்த் தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-று. த
ருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்ற
டுக்கிவருவன சிறப்புடையன, தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்
க. என்னை “மூன்றடியொத்த முடிவினவாய்விடி, னன்றவகவற்றுழிசை
யாகும்,, என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “கன்றுகுணிலாக் கனியுகுத்த
மாயவன், இன்றுகம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற், கொன்றையந்தீர்கு
ழல் கேளாமோதோழி. பாம்புகயிறுக்கடல் கடைந்தமாயவன், ஈங்குநம்
மானுள்வருமேலவன்வாயில், ஆம்பலந்தீங்குமுல்கேளாமோதோழி. கொ
ல்லையஞ்சாரம் குருந்தொசித்தமாயவன், எல்லெம்மானுள் வருமேலவன்
வாழில், முல்லையந்தீங்குமுல் கேளாமோதோழி, இவையொருபொருண்
மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, “வாறுநரிமிரந்தனை வையக
மளந்தனை, பாண்மதிவிடுத்தனை பல்லுயிரோம்பினை, நீன்றவண்ண நின்
னினாகழிறொழுதனம்,, இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நான்கடி
யா யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே சுருக்கடியாயுந்
துறையாம் - எ-து. “நான்கடியாய் ஈற்றியலடி குறைந்து வருவனவும்,
நான்கடியாய்ற்றய லடி குறைந்திடை மடக்காய் வருவனவும்,
நான்கடியா மிடையிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாமிடையிடை
குறைந்திடைமடக்காய் வருவனவும், ஆசிரியத்துறை. எ-று. நான்கடியா

யென்பதனை யெல்லாவற்றிலேயும் கூட்டி யிடை மடக்காயென்பதனை யொருகாலிருதலையும் கூட்டி மத்திமதிமங்கப் பொருளுரைத்துக்கொள் க. சீர்வளையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும், அடியாய்வரப்பெ றுமெனக்கொள்க. வ-று. “கரைபொருகான்யாற்றங் கல்லதொம்முள்ளி வருவிராயின், அரையிருள்யாமத்தடுபுனியே மஞ்சியகன்றுபோச, னொ யுருமேறு துங்கைவேலஞ்சுதம்மை, வரையரம்ங்கையர் வெளவுதலஞ்சு தும் வாரலையோ,, இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரி யத்துறை. “வண்ணர்பூந்தாள் வளங்கெழுசெம்மூட் சேய்வுடிவேபோல த், தண்டனிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திமாவினவித்தனைந்தோன்யாரோ, தண்டனிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திவந்துநம், பண்டைப்பதிவி னவிப் பாங்குபடமொழிந்து படர்ந்தோனன்றே, இதுநான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைத் திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை “கொன்றார்ந்தமைந்த சூ ருமுகத்தெழினிறக்குருதிக்கோட்டனவிருந்தாட்பெருங்கைக்குன்றமெ ன வன்றமெனக் குமுறுநின்றன கொடுத்தொழில்வேழம், வென்றார்ந்த மைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்துளங்கு வாளிலக்கெயிற் மழலுனைப் பருஉத்தா ளதிரும் வானெனவெதிரங்கூற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழி க்ககண்யாளி, சென்றார்ந்தமைந்த சிறுநுதிவள்ளுகிர்ப்பொறியெருத் தெறு ழ்வலிப் புலவுநாறழல்வாய்ப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின் றன புவிமானேற்றை, என்ருங்கிவையிவை யிபங்கவினெந்திறத்தினி வர ஸ்வேண்டலந் தனிவரலெனத்தலை விலக்கவி னிறுவரை மிசையெறிகுறு ம்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனூர்காவிரி விடைகூளவுளமது கற்றோ ரோதுங்கற்பன்றே, இதுநான்கடியாய் முதலடியுமுன்றாமடியும் பதினா ன்கு சீராயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாசிராயிடை யிடைகுறைந்துவந் த ஆசிரியத்துறை. “இரங்குயின்முழவா வின்னிசையாழ்நேன, அரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலா வாடு மாயின், மரங்கோன்மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்ததிளவேனில்,, இ துநான்கடியா யிடையிடைகுறைத்திடை மடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. “கடையதனயலடி கடைதபுருடையவு, நடுவடிமடக்காய் நான்கடி யாகி, யிடையிடை குறைனவு மகவற்றுறையே,, என்பதியாப்பருங்கல ம், குறைவிறொல்சீ ரகவல் விருத்தங்கழிநெடி னுன்கொத்திறுவது-எ-து கழிநெடிவடிநான்காய்த் தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம் எ-து, குறைவிறொல்சீரென்று சிறப்பித்தவதுதனால் என்னிரின்மிக்க சீரால் வந்த அடியெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. “விடஞ்சுழால் னிடை நாடங்க மின்வாள்விசிவியாயர்வேங், கடஞ்சுழநாடன்காளிங்

நகதிர்வேல்பாடுமர்தங்கி, வடஞ்சேர்கொற்கை மலைதாந்தாம்வடிக்கண்
 னீலமலர்தார்தார், தடந்தோ விரண்டும் டிவய்தாந்தா மென்னுந்தன்னை
 த் திண்ணுமையே, இஃதறுசேர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 த் மூகணிகொண்ட. எ-து. எழுசேர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 தம்: மூவடிவினல். எ-து. எண்ணேர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 தம்: இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதின்சேர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த
 ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு- எ-து. பதினேர்க்கழிநெடிவடியான்வந்
 த ஆசிரியவிருத்தம். என்னே. “கழிநெடிவடிநான் கொத்திறின்விருத்த
 மஃ, தமிழ்பாமரபினை தகவலாகும், என்பதியாப்பருங்கலம். மெல்லியனே,
 எ-து. மகடேமன்னிலே,

மன்னுமருளில்வாணுறத்தாழிசையாங்கரைபொருகான்
 என்றதுமவண்டுள்பூந்தாரிரங்குருயின்முழுவாக்
 கொன்றாந்தமைந்தவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பின்முழுமுழவிவிடங்கணிமூவடிவாதிவவே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப் பாவினங்கு
 குக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிச்சொற்கரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலிநீர்த்திரைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமுச்சேர்குறணமுவேமடுப்ப
 தரவொன்றுமல்குலகம்போதாங்கவொத்தாழிசையே.

ஆள்ளலோசைத்தாய், நேரீற்றியற்றீரும், நிரைவொகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடித்தா
 ம்க் கலித்தனையும், அயற்றையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முதலு
 றுப்பும், அராகம், அம்போதாங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமென்னு துணை
 யுறுப்பு முடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சுக்கலியெ
 ன்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கலிப்பாக்களை உறுப்பினனும், ஐசையா
 னும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்
 டார், அலற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், அ
 ம்போதாங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து- ந்று, தரவொ
 ன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்கரிதகமாய் நிரலொன்றினேரிசையொ
 த்தாழிசைக்கலி-எ-து. முன்னொருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்றுதாழி
 சைவந்து, அதன்பின்னொருதனிச்சொல்வந்து, அதன்பின்னாசிரியத்தா
 வைது, வெண்பாவானது, ஒருசுரிதக வுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரி

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

சையொத்தாழிசைக்கவிப்பா-எ-று. தரவெனினும், எருத்த மெனினுமொ
கூடும். தாழிசையெனினும், இடைநிலப்பாட்டெனினுமொக்கும். தனிச்
சொலெனினும், விட்டிசையெனினும், கூனெனினும், தனிநிலையெனினு
மொக்கும். சுரிதகமெனினும், மடக்கியலெனினும், வாரமெனினும், காவ
ப்பெனினும் போக்கிய லெனினு மொக்கும். என்னை, “தரீது முன்னீற்
றலிற் றரவேதாழிசை, யொத்தாழ்ந்திறிண். தொத்தாழிசையே, னினி
தரநிற்றலிற் றனிச்சொற்குனிதொ, நீச்சுழிபோலநின்று சுரிந்திறுதலிற்,
சோர்ச்சியிப்புலவர் சுரிதகமென்ப, என்று காரணக்குறிசொன்னாரு மு
ளொனக்கொள்க. இனித்தரவுதாழிசைகட் கழுவரையுறையாமாறு சுருங்
கிற்று மூன்றடியென்னுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும்.வ-று. “வா
னெடுங்கண்பனிகூரவண்ணம் வேரூய்த்திரிந்து, தோனெடுத்தகைதுற
ந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப், பூனெடுங்குழுலை கண்மடம்பொருட்
பிரிதல் வலிப்பவோ. இதுதரவு-குருடையகடுங்கடநாள் சொலற்கரிய
வென்பவாற், பீருடையநலந்தொலைப் பிரிவாரோபெரியவரோ.—சேணு
டைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரியவென்பவால், காணுடையநலந்தொலை
நடப்பாரோ நலமிலரோ—சிலர்படைந்தவெங்கானஞ் சீரிலவேயென்ப
வாற், புலம்படைந்த நலந்தொலையப்போவாரோ பொருளிலரோ. இவை
மூன்றுந்தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். அருளெனுமிலராய்ப் பொ
ருள்வயிற்பிரிவோர், பன்னெடுங்காலமும்வாழியர், பொன்னெடுந்தே
ரொடுங் தானையின்பொலிந்தே, இதுசுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழி
சைமூன்றுமிரண்டிரண்டடியாய்த்தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாகிரியச்
சுரிதரத்தாலிற் றநரிசை யொத்தாழிசைக் கவிப்பா, வெள்ளைச்சுரிதகத்
தாலிற்றையாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க என்னை “தரவுதாழி
சை தனிச்சொற்குரிதக மெனுநான்குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கவி, எ
ன்றாகலின். “தரவொன்றாகித் தாழிசைமூன்றுய்த், தனிச்சொலிடை
கிடந்து சுரிதகந்தழுவ, வைத்தமரபின தொத்தாழிசைக்கவி, என்றார்
மயேச்சுரர்நீர்த்தினைபோன். மரபொன்றுநேரடி முச்சீர்குறண்டு வேமடு
ப்பதது அம்போதரங்கவொத்தாழிசை. எ-று. கணாசாசககணாசா வொ
ருகாலைக்கொருகாற் சுருங்கிவருகின்ற நீர்த்தரங்கம்போல நாற்கோடியும்,
முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகிய அசையடிகளைத்தாழிசைக்குத் தனிச்
சொற்கு ஸிவே தொடுத்துத் தரவுதாழிசை அம்போதரங்கம் தனிச்
சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்புடைத்தாய்வருவது அம்போதரங்க
ஒத்தாழிசைக்கவிப்பா. எ-று. அரவொன்றுமல்லுல் - எ-று. மகடுஉமுன்
னிலை. மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவதனால், அசையடிதான்

சுரடியாரீரண்டிம, ஓரடியானுன்கும், முச்சீராலெட்டீம், இருசீராற்புதி
 ஓரடியாவருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்
 பட்டன, நான்குமெட்டுமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க-
 ளன்னீ. “சுரடியாரீரண்டு மோரடிநான்கு, முச்சீரெட்டு மிருசீரிட்டடியு,
 மச்சீர்குறையினு மம்போதரங்கம்,, என்றாகலின். அம்போதரங்கமெ-
 னினும், அசையடியெனினும், பிரிந்திசைக்குறளெனினும், சொற்சீடி-
 யெனினும், எண்ணென்னுமொக்கும் என்னீ. “அனையவாகியவசையடி-
 நான்குந், தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப,, அவற்றைப்பேரெண்,
 அளவெண், இடையெண், சிற்றெண்ணென்றுபெயரிட்டு வழங்குவாரு
 முளர். வ-று. “கெடலருமாமுனிவர் கிளர்ந்துடன்றொழுதேததத், கடல்
 கெழுகனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய, அழலவர்சுழல்செங்கணரி
 மாவாய்மலைந்தானைத், தாரொடுமுடிபிதிரத் தடனியப்பொடிபொங்க, வா
 ர்புனலிழிகுருதி யகலி முடனனைப்பக், கூருகிரான்மாபிடந்த கொலை
 மவிதடக்கையோய்-இது தரவு. முரசுதிர்வியன்மதுரை முழுவது உந் த
 லைபனிப்பப், புனாதொடித்திரடிண்டோட்போர்மலைந்த மறமல்லர், அடி-
 யொடுமுடியிறுபுபுண் டயர்ந்தவாநிலஞ்சேரப், பொடியெ றவெங்குளத்து
 ப்புடைத்தது சின்புகழாமோ. கலியொலிவியனுலகங் கலந்துடனனிநடுங்
 க, வலியியலவிராழி மாறெதிரந்தமருட்சோர்வு, மாணுதாருடம்போடி ம
 றம்பிதிரவெதிர்கலங்கிசு, சேணுயிரிருவிசும்பிற் செகுத்ததுநின்சினமா
 மோ, படுமணியினநிளைகள் பரந்துடிரிந்தோடச், கடுமுரணெதிரமலை
 நத காரொலியெழிலேறு, வேரினெடுமருப்பொசிய விழந்துதிமவெறு
 க, ஏறுமலிபெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின்னிகலாமோ. இவைமுன்றுந்
 காழிசை—இலங்கொளிமரகத் மெழினமிகுவியன்கடல், வலம்புரித்தடக்
 கையின் மாஅனினனீறம். விரியிணர்க்கோங்கமும் வெந்தெரிபசும்பொ
 ழுழ, பொருகளிறட்டோய் புனாயுநின்னுடை. இவைநாற்சீடியிரண்டம்
 போதரங்கம். இவைபேரெண். “கண்கவாகதிர்முடி கனலுஞ்சென்னியை,
 கண்கடருறுபகை தவிர்த்தவாழியை. ஒலியியலுவண மோங்கியவொடி-
 யினீ, வலிமிகுசுகட மாற்றியவடியினீ. இவையோரடியுநான் கம்போதரங்
 கம். இவை அளவெண், போரவுணர்க்கடந்தோய்நீஇ, புணர்மருதமபிள
 தோய்நீஇ, நீரகலமளந்தோய்நீஇ, நிழறிகழம்படையோய்நீஇ, இவை
 முச்சீரடிநான்குப் போதரங்கம். இவை யிடையெண். ஊழிநீஇ உலகுநீஇ
 அருவுநீஇ, அருவுநீஇ, ஆழிநீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இ
 னவ யிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்- எனவாறாகு,

தனிச்சொல். அநிதிறலொருவகிற் புரவுதுமென்தோன், தொழிதழற்கொ,
 மெய்யுட்குட்பெய்தின்மார்பிற், கயவொடுகலந்த கிவையுடைக்கொடுவரிப்
 புயலுறழ்தடக்கைப்போர்வேலசசுதன், தொன்றுமுதிர்கட வுலகமுழுது
 டன், துன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே,, இதுசுரிதகம், இஃதெய்து
 ம்பதிஹமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீரடியும், இருசீரடியும், நான்கு
 யோடுமெய்யவந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. “நலங்கிளர்நிரு
 மணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார், இலங்கெயிற்றழலரி மாநெருத்த
 ள்சீரணையின்மேல், இருபுடையுமியக்கரச ரிணைக்கவரியெடுத்தசைப்ப,
 விரிதாமம் துயல்வறூடம் வெண்குடை மூன்றுடனிறுத்த, வண்டரற்ற
 நாற்காதம் வகைமாணவியார்த்தோங்கும், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டிக் கீழ்க்க்
 கைபெறவீற்றிருத்தனையே,, என்னும் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்
 கலிப்பாவினுளொட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்
 கங் குறையாதேவந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க. எ
 ன்னை. “நீர்த்திணைபோல நிரஸேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கி யசையடி
 தாழிசை, விட்டிசைவிரியத் தொடுத்தச்சுரிதகம். தாங்கித்தொடுத்த தர
 வினோடெனவும், யாப்புற்றமைந்த வம்போதரங்கம்,, என்றார் காக்கை
 பாடினியார்,

வானெடுங்கண்பனிரேரிசையாகுமதர்த்திருண்டு
 சேணுறவோடிக்குழையிடரிச்செருச்செய்யும்விழி
 நாணுந்திருமறிவுஞ்செறிவுமுடையநல்லாய்
 ஏணுங்கெடலருமாமுறியிட்டோதரங்கமென்னே,
 இவ்வுரைக்குத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழிசைத
 தனிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க-வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்குங்காட்டி
 ய இலக்கியங்களை முதனினேத்துக்கொள்க. (உ)

அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவதுப்புமுண்டேல்
 வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிவான்றனைத்
 டிசைதனதாகியும்வெண்பாவினையுந்துயன்பான்மொழியாய்
 விசையறுசுந்தடியாஸிறுமாய்விடின்வெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவு
 மாறுணர்த்துற்று. அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவதுப்புமுண்
 டேல் வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி. எ-து. அம்போதரங்கவு
 துப்பிற்குத் தாழிசைக்குருடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, தாழிசை,
 அரக்கம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகமென்னு மாறுறுப்பினை

புழுடைத்தாய் வருமெனின்து வண்ணகொர்த்தாழிசைக் கலிபுரத்தினைப்
 னப்பும். எ-று. அராகமெனினும், வண்ணகமெனினும், முமிகியவெனினும்,
 அடுக்கியவெனினுமொகரும், ஸசையறுவண்ணகமென்ற சிறப்புத்
 தபுதனால், அராகவறுப்புத்தானள்வடி முதலாகிய எல்லாவடியானும், வ
 ரப்பிறபறுமெனக்கொள்க. அடிவரையன்றயாவது சிறுமைநான்சடி பெரு
 மையெட்டடி இடை ஐத்தடியானும், அறடியானும், ஏற்றடியானும், வரப்
 பெறுமெனக்கொள்க. என்னை அளவடிமுதலா வனைத்திணைநான்கடி, மு
 தலாயிரட்டிய முமிகியனடக்கும், என்றாராகலின். வ-று. வினங்குபணிப்
 பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துக்கதிர்கான்று, துளங்குமணிக்களை மூற்
 காற்றுறு மலர்நறும்பைந்தார்ப், பருஉத்திடக்கைமதயானைப் பணையெருத
 தின்மிகைத்தோன்றும், குருஉக்கொண்டமணிப்பூணையு குறைபிரந்து
 முன்னாட்கண், மாயாதவனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தா
 யாகித் தலையளிக்குந் தண்மிறையூரகேள். இதுதரவு. காட்சியாற்கலப்பெ
 ய்தி யெத்திறத்துவகதிர்ப்பாகி, மாட்சியார்க்கரியாத மரபொத்தாய்ரளி
 னாற், பிணிலமபெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள்வனப்பறிய, அணிலந்
 தனியேவர் தருவனவதுமருளாமோ. அன்பினாலமிழ்தகோஇ யறிவினாற்பிறி
 தின்றிப், பொன்புண்பூணாகம் பசப்பெய்தப்பொழிலிடத்துப், பெருவரை
 த்தோளருளுதற்கிருளிடைத்தமியையாய்க், கருவரைத்தோள்கதிரபிக்
 குங் காதுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப் பல்காலும்வந்தொழுது,
 தேங்காதகரணியைப் தெளியாதவிருளிடைக்கட், குடவராவேய்த்தோளி
 னைகள் குளிர்ப்பிப்பான்மயியையாய்த், தடமலர்த்தாரருளுநின்றகுதியு
 தகுதியோ. இவைமுன்றுந்தாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமல ரிடை
 டை தழுவென விரிவனபொழில், போதுறுறுவினா புதுமலர்தெறிதரு
 கருவெய்தல் விரிவனகழி, தீதுறுநிறமறுகெனநனிமுனிவன அணையோ
 மிபிணைவனதுறை, மூதுறுமொளிகளி நுரைதருதினாயொடு கடிதெடர்
 புடையதுகடல். இவைநான்கும் அராகம். கொடுத்திறலுடையன சுறவே
 றுகோட்பதனால், இடுங்கழியிராவருதல் வேண்டாவென்றிசைத்திலமோ,
 கருநிறத்துறுகொழிற் கரம்பெரிதுடைமையால், இருணிதத்தொகூ
 னி விராவரலென்றிலமோ இவைநாற்சீரடியிரண் டம்போதரங்கம். க
 ணைமிகழிந்தன்றும் பெண்ணரசி கலத்தகையே, தஞ்சலுமொழிந்தன்
 றும், ரொடித்தோளி தடங்கண்ணே, அரற்றொழிந்தன்ற லாகிருளபா
 பிழைக்கே, நயப்பொடுகழிந்தன்ற னனவது நன்னுதற்கே. இவைநாற்சீ
 ரோரடி நான்மப்போதரங்கம். அத்திறத்தாலசைந்தனதோள். அலர்த்தரு

மெய்ந் தனகண், பொய்த்துணாயாம் புலர்ந்ததுமுகம். பொன்னிறத்தாந்
 பெயர்ந்தனமுலை. அழலினுலசைந்ததுகை. அணியினுலொசிந்ததினட
 குழலினுமிர்ந்ததுமடி. குறையினும்கோழம்றுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 சடி, யெட்டம்போதரங்கம். உட்கொண்டசகைத்தொருபால் உலகநி
 வலத்தொருபால், கட்கொண்டறுளித்தொருபால், கழிவெய்தும்படித்தொ
 ருபால், பரிவுறுஉந்தகைத்தொருபால், படிவுறுஉம்பசப்பொருபால், இ
 ரவுறுஉந்துயரொருபால், இனிவந்தவெளிற்றொருபால், மெலிவுறுஉந்த
 கையொருபால், விளர்ப்புவந்தடைந்தொருபால், பொலிவுசென்றகன்றொ
 ருபால், பொறைவந்துகூர்ந்தொருபால், காதலிற்சுடிர்பொருபால், கட்ட
 டாத்துயரொருபால், ஏதில்சென்றணைந்தொருபால், இயனாணிற்செறிவொ
 ருபால், இவை யிருசீரோரடிப் பதிற்றம்போதரங்கம், எனவாங்கு. தனித்
 சொல், இன்னதிவ்வழங்க மித்திறமிவ னை, மென்னவுமுன்னாட் மின்ன
 யாகிற், கலந்தவணிலைம யாயினுலந்தகந், கிளையொடுகெழீஇய தீயை
 விழ்கோதையைக், கற்பொடுகாணியயாமே, பொற்பொடுபொலிகதும், ட
 ணர்ச்சிதானே,, இது சரிதகம். ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணக
 வொத்தாழிசைக்கலிப்பா. என்னை. “அச்சொலப்பட்ட வுறுப்போடாகவ
 டி, வைத்தநடையது வண்ணகமாகும்,, என்றார் காக்கைபாடியினார். வா
 ன்றனை தட்டிசைத்தனதாகிபும் வெண்பாவியைந்துர், விசையறுசிந்தடியு
 ளிற்று மாய்விடின்வெண்ணிலியே-எ-து. கவித்தளை தட்டுக்கலியோசை உழு
 வியும், வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிபும்வந்து நற்றடிமுசசீரா
 னிறுமெனினது வெண்கலிப்பாவென்றுர், கலிவெண்பாவென்றும் வழங்
 கப்படும். எ-று. இன்பான்மொழியாய். எ-து. மகடுஉமுன்னிலை, விசைய
 றுசிந்தடியென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தளைதட்டுருகிவரவுமபெ
 றும். வ - று. வாளார்த்தமழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல்வம்பணங்கக்
 கோளார்த்தபூனகங் குழைபுரளக்கோட்டெருத்தின், மாலைதாழ்கூந்தலா
 ர் வரன்முறையான்வந்தேத்தச், சோலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவார்தஞ்
 சொன்முறையான், மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவ
 ர்க்கும், வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடு கட்டிவையுரைத்த, தொ
 ன்மைசால் கழிகுணத்தெந் துறவரசைத்தொழுதேத்த, ஈன்மைசால் வீ
 டெய்துமாறு,, இதுதன்மனையானுந், துள்ளலோசையானும், வந்தமையா
 ன் வெண்கலிப்பா - “சுடர்த்தொடஇகோளாய் தெருவில்யாமாடு, மணற்
 சிற்றிற்காலிற் சிதைபாவடர்ச்சியபொற், கோதைபரிந்துவாரிப் பந்துகொ
 ண்டோடி, நோதக்கசெயுஞ் சிறுபட்டிமேலோர்நான், அன்னையும்பானு

செய்யுளியல்

நந்தேமாவில்வளே, உண்ணுநீர்வேட்டே நெனவந்தாற்கண்ணை, அபு-
பூர்ம்கிரகத்தால் வாக்கிசகடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவென்ற நெ-
யானார், தன்னையறியாது சென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுன்கைபற்றி
யத்தெருமந்திட், டன்னுயிவனெருவன் செய்ததுகாணென்றேனா, அ-
னையலறிப்பீடர்தரத்தன்னையான், உண்ணுநீர்விக்கின நென்றேனாவன்
யும், தன்னைப்புறம்பழித்து நீவமற்றென்னைக், கடைக்கண்ணுறங்கொல்
ரன்போ னோக்கிரகைக்கூட்டஞ், செய்தானககள்வன்மகள்,, இது வெ-
ரட்டினைதட்டு வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்மேல் வந்தமையாற்
கிவெண்பா. என்னை. “ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடியியலாற், றிரிவி
றிமுடிவது கவிவெண்பாட்டே,, என்றா, தொல்காப்பியனா, “வெண்-
னை தனறனை யென்றிருதன்மையின், வெண்பாவியலது வெண்கலியாகு
,, என்றா காகைகபாடினியார். இனிப்பிறதனை யான்வருமாறு. “எர்ம
ந்நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விதைஞ்சித்தன், வார்மலர்த்தடங்கண்
னா வலைப்பட்டுவருத்தியவென, தார்வனாயகன்மார்பன் றனிமையை ய
றியுங்கொல், சோமலிகொடியிடைசிறந்து,, இது ஆசிரியத்தனையானார், தன்
றையானும்வந்த வெண்கலிபபா. பிறவுமயாபருங்கல விருத்தியுட்கண்டு
கொள்க.

நின் றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிறமாறுறுப்பும்
ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைஞன்றாத்
துன்றியலாளார்மழையுஞ்சுடாத்தொடஇயேர்மலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்கிலக்கியமெந்திழையே.

இவ்வுரைசு சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அமபோதரங்கவொத்தா
ழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெ-
ண்கலிப்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துகொள்க. உக

தரவேதரவினைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
அரவேரகல்குலமபேர்நெடுகண்வமபேறுகொங்கக்
சூரவேசமழகுழலாய்கொண்டவான்பெயாகொச்சகமே.

இ-ஊ. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்
பாவும், சிஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃருழிசைக்கொச்சகக்
கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாமுணர்த்து-ற்று. தர
வதரவினைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்று மயங்கியும்வந்
தன் ன-து- ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்து

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

ம், தாழிசைபலவந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்பே, கம். தனிச்சொல், சுரிதகமென்னுமாறுபுழும், தம்முண்மயங்கியும், வெண்ணிலையினோடும். ஆசிரியத்தினோடுமயங்கியும், வருவனவெல்லாம் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழங்கப்படும். எ-று. சொல்லின்முடிவிடப் பொருண்முடித்தல். எ-து. தந்திரவுத்தியாகலின் தரவுகொச்சகமுல்லையின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. ஒரு தரவு வந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிண்ணடாய்வந்தால் தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சீரோழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால் பீரோழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்றினோடுமயங்கியும், வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், வழங்கப்படும், தாழுமென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், இனையினை வரப்பெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தலதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரிற்றியற்சீரும், ஈடாடுவாகிய வஞ்சியுரிசீரும், ஐஞ்சீடியும், வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்று வழங்கப்படும். எ-று. வாங்கமைத்தோள குழலாய் - எ-து. மகடேழமுன்னிலை. கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே - எ-து. இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க. வ-று. “செல்வப்போர - ஒளித்ததே,, எ-து. சுரிதகமில்லாத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “குடநிலை - சென்றவாரே,, இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும், பெற்றுவந்ததரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவர்க்குமவெலற்கரிய, கடிபடுநறும் பைந்தார்க்காவலர்க்குங்காவலனும், கொடிபடுமணிமாடக் கூடலார்கோமானே இது தரவு-எனவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவளையத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலர் தொடர்புண்டாக், கிணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்ண்ணார் துணைமாகக்கருதாரே. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாய்ப்பேதையெழிறதெவ்வாராங்கொலித் தெண்ணியவாரே,, இது இடையிடைத் தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பா, சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிர்கண்டுகொள்க. “பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பனை யெருத்தின்மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க்குடைமனனர் புடைகுழப், படைப்பரிமான் நேரினோடும் பரந்துலவுமறுகினிடைக், கொடித்தர்ணையிடைப்பொலிந்தான் கூடலார்கோமானே. இது, தரவு. ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனாயுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்,

பச்சையாம்பணிப்பைம்பூட்டிப் புரத்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்காணை கா
ரணத்தான் மயங்கினோ—ஆங்கொருசார், அக்காலமணிகிரகாத் தரு
வையாற் பாரிதலோதது, வக்கிரவேவடிவழித்த மாயவனுப்பாவித்தார்,
சுக்கிரங்காணை காணத்தான் சமழத்தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொ
ணை பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்தாமயங்காச்செங், கோல்கொண்ட சே
வலங்கொடியவனுப் பாரித்தார், வேல்கொண்டதின்மையால் விம்மித
ராய் நின்றனோ—இவை, மூன்றுந்தாழிசை. அஃதான்று-தனிச்சொல்
கொடித்தேர்ததோன்றல சொற்கைக்காமான், நின்றபுகழொருவன் செம்
பூட்சேள, என்றுந விதிபுனர்பலதோனாடி, ஐவருளொருவனென் றறி
யலாகா, மைவையானே மடங்காவென்றி, மன்னவன வாழியென்றேத்
தத், மென்வனவாழி திருவொமெப்பாலிந்தே, இது சுரிதகம். இதுநா
ன்கடித்தரவும், முன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சுரிதகமுமாய் இடையிடை
த் தனிச்சொல்பற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கவிப்பாவின் சிறிதுவே
றுபட்டு வந்தமையாற் சிஃறாழிசைக்கொச்சகக்கவிப்பா. “தன்மதியேர்
முன் னானேத் தனிமி த்தானிகண்டாவ, குன்மதியு முடை நிறையு மு
டன்றா முன்னுட்சுட், சுண்மறிபொப்பிவையினறிக் காரிசையை நிறை
சுவந்து, பெண்மறியின மறித்தரி. பேரருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு.
இளநலமிவள்வாட விரும்பொருட்குப்பிரிவாயேல். தளநலமுகைவெண்
டும் றுமுமுறவாநானோ—ககைமெவள்வாடத் தரும்பொருட்குப்பிரி
வாயேல், வாகுமெவள்வாடி வருத்தியில்லி நுப்பாளோ- அணிநலமிவள்
வாட வரு பொருட் குப்பிரிவாயேல். மணிநலமகிழ்மேனிமா சோமெழ
வானோ—நாமெழியமினியென்று நறுநுதலைப்பிரிவாயேல், ஓம்பிரியே
மெனவுளைத்த வுய்மொழியும்பழுதாமோ. குன்றரிதத்திரடோளாய்கொ
யாபுனத்திற்குடியநான், அவைநிந்தவருண்மொழியா வருளுவதுமருளா
மோ - சிலங்கலுமுடியக்காற் சிலம்பொச்சேழிபரவிப், பலபசலுந்தலை
யளித்தபலமொழியும் பழுதாமோ. இவையாறுந்தாழிசை. எனவாங்கு
தனிச்சொல். அரும்பெறலிலுங் தரும்பொருளதனிலும், பெரும்பெ
றலியன் வெறுக்கையுமற்றே. அதனால், விழுமியநறிமதிவாழி, கெழு
மியநாதலிற் றருமொருந்சிறிதே, இதுசுரிதகம். நாஸடித்தரவும், இர
ண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நாச்சடிச் சுரிதகமுமப்பெற்
றுத்த ஸ்ஃறாழிசைக கொச்சகக்கவிப்பா - “மணிகொளநெடுமுடி மாயவ
னுத் தம்முனுமபோன், நணிகொளநெடுங்கட லுங் காணலுத்தோன்றுமால்,
நுரை மிவந்தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம், இரைநயந்தினாகு
ருமோஞ்சார் துவைவகேர். மலையெனமழையென மஞ்செனத்தினை
பொருகிக், காலென்க கற்றனக் கடிதுவந்திசைப்பினும், விழுமியோர்

வேகுளிபோல் வேலாழியிறக்கலா, தெழுமுந்நீர்பார்தொழுகு மேமன்ற
 தோர் துறைவகேள். இவை இரண்டுந்தாவு கொடிபுனையுழைந்துகிடந்த
 குழைக்கமர்த்திருமுகத்தோள், தொழுகெழிந்ததோள்கண்மீர் துறவ
 லனையென்றியால். கண்கவருமணிப் பைம்பூட்கயில்கனவய சிறுபூந்த
 தோள், தென்பணிநீருக்ககண்மீர் தெரியலனே யென்றியால். நீர்ப்புத்த
 நிரையிதழக்க ணின்றொசுந்தபுருவத்தோள், பிழ்த்துதல்கண்மீர் பிரி
 யலனையென்றியால். கணைவரலாற்றிரு கணாபோற்றைகநல்லா துண்ண
 கிழந்து, நினைபுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினைய
 யேபோல் விழுமரோய்பொறுக்கலாத், தாழுமென்னிலைகண்மீர் தாங்கல
 னையென்றியால். கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் கணைதுணைபிறிதின்றிப், பு
 லம்புமென் னிலைகண்மீர் போகலனையென்றியால். இவையாறுந்தாழி
 சை. அதனால், தனிச்சொல், அடும்பயிலிறும்பி எனும்பினை மிசைதொ
 றும், கொடும்புற மடவிடை யொடுங்கினருரு. செறிதருசெருவிடை யெ
 றிதொழிலினையா, நெறிதருபுரவி யின்மறிதருந்திடில். அரசடைநிறைப
 டை வினாசெறி முரசென், துறாவருதினையொடு கணாபொருகடல். அல
 ன்கொளியவிடாட ரிலங்கொளிமலாதொறுங், கலந்தெறிகாவொடு புலம்
 பினபொழில். இவைநான்குமராகம். விடாஅதுகழலுமென் வெள்வனையு
 ந்தவிட்பாய்மன், கொடாஅதுபெருகுமென் கேண்மையுநிறுபா யோ, ஒல்
 லாதகழலுமென் னொளிவனையுஞ்செறிப்பாய்மன், கில்லாதுபெருகுமெ
 ன் னெஞ்சமு நிறுபபாயோ. தாங்காதுகழலுமென் மறைகவனையுந்தவிந்
 பாய்மன், நீங்காதுபெருகுமென் னெஞ்சமுநிறுபபாயோ. மறவாதவன்பி
 னேன் மன்னிற்முறையாய், துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீருமா
 றுறையாய். கூதலாமார்பின்றிக் காமக்குமருந்துறையாய். ஏதிலார்தலை
 சாய யானையுமாறுறையாய். இணைபிரிந்தாமார்பின்றி யின்பக்குமருந்து
 றையாய். துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீருமாறுறையாய். இவையா
 றுந்தாழிசை. எனவாவரு, தனிச்சொல். பகைபோன்றதுதுறை. பரிவா
 றினகுறி. நகையிழந்ததுமுதம். நனிநாணிற்றுளம். தகையிழந்தனதோள்.
 தலைசிறந்ததுதுயர். புகைபரந்ததுமெய். பொறையாயிறமென்னுயிர். இ
 வைஇருசீரோடி யெட்டம்போதாங்கம். அதனால், தனிச்சொல் இனைய
 துணையால் அனையதுபொருதால், நினையல்வாழி தோழிதொலையாப், ப
 னியொடுகழிகவுண்கண், என்னொடுகழிகவித் துன்னியநோயே, இதுசரி
 தகம். இது தாவினரும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம்
 நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோடி
 யெட்டம்போதாங்க வறுப்புப்பெற்று நான்கடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தாவிந்
 துக் கவிடகோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும், டிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும்,

உறழ்ந்தும. மயங்கியும், வந்தவையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்கடும்புனலென்னும் பழம்பாட்டிற் கண்டுகொள்க. இன்னுமரபே யியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு பேரூருமுதலா வுடையனவற்றையெல்லாமிதனும் பெயர்கொடுத்துக்கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. எனனை. “எருத்தியலின்றி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையின்றி யெருத்துடைத்தாயு, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையிடைத் தெருத்துடைத்தாயு, மிடையு மெருத்து மிடைநிலைவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, யடக்கிய ல்காறு மனமந்தவுறுப்பிற், கிடக்கை முறைமையிற் கிழமையதாயு, தரவொத்தாழிசை யமப்போதாங்க, முடுகியல்போகிய வென்றிவைப்பெல்லா, முறைத்திமொற மொழித்தவைவியெறி, யிடைமிடைவெண்பா சிலபலசேர்க் து, மற்றும் பிறபிறவொப்புறுப்பில்லன, கொச்சகமென்னுங் குறிப்பின வாகும், என்றார் காக்கைபாடினியார். “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல வரன்முறைபிறழ வயற்பாமபங்கியுர், தனிசொற்பலவா யிடையிடைபுட ந்து, மொத்தாழிசைககலி யறுப்பினிற் பிறழ, வைத்தமுறையான் வண் ணகலிவாய், மயங்கிவந்தனவு மியங்குநெறிமுறைமையிற், கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர்புலவர், “ஒதப்புட்ட வுறுப்புவகையெல்லா, மேதப் ப்டாமற் கலிக்கியல்பெய்தி, மிக்குங்ஹைந்தும் பிறழ் துமுறழ்ந்தும், வண் ணமுமடியுற் தொடையுமபங்கியு, மடுக்கியலந்த தொடுத்தனபல்கியுந், கலிவயிற்கடிந்த சீரிடைமிடைந்து, நாம்சீரிற்றந்த சீரொடுகிவணியு, முச்சீ ரிருசீ ரம்போதாங்க, மச்சீர்முடிவிடை யழிவிலதமுவிடிக், கொச்சகக் கலி யெனக் கூறவுப்படுமே, கூறியவுறுப்பிற் குறைபாடின்றித், தேறியவிர ண்நிற் தேவபாணியுர், தரவேயொழியினுந் தாழிசையொழியினு, மிருவ ளைமுத்திறத் தெண்ணெங்கினு, மொருபேரென்ப வுணர்ந்தகினோ டே, என்றாராகலின் “தாவின்ருகித் தாழிசைபெற்றுந், தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியு, மெண்ணிடைபிட்டுச் சின்னங்குன்றியு, மடுக்கியலின் றி யடிநிமிர்த்தொழுகியும், யாப்பினும்பொருளினும் வேற்றுமைபுடைய து, கொச்சகவொருபோ காகுமென்ப, என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற் றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தன்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன் றாவுகுன்று

வடிவுடையாகுந்தரவினை மன்னும்பாட உத்தடக்கை

இடமிகவாஞ்சிறுழிசை தண்மதிபேரடலவாய்

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக்கவிப்பர்க்கம்,
சூக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க, (யந்.)

அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில்லாக்கவித்தாழிசையாகுங்கவித்துறையே
நெடிவடிநான்காய்நிகழ்வதுநெடியிரண்டாய்
விடினதுவாகும்விருத்தந்திருத்தகுமெல்லியலே.

இ-கை. கவித்தாழிசையுள், கவித்துறையும், கவிவிருத்தமுமா மாறு
ந்துற்று. அடிவரையின்றி யளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற் சடி க
லில்லாக் கவித்தாழிசையாகு. எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து
ஈற்றடிமிக்கு, அல்லாதவடி தம்முளொக்கும், ஒவ்வாதுமவருவது கவித்
தாழிசை. எ-று. கடிதலில்லாக் கவித்தாழிசையென்று சிறப்பித்தவதனா
ல், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்புடைத்து. தனியே வ
ரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. வ-று. “கொய்தினைகாததுங் குளவியடுக்
கத்தெம், பொய்தற்சிறுகுடி வாரனையை நலம்வேண்டின். அய்தினைகாத்
து மருவிடுகக்கத்தெம் மூசில்சிறுகுடி வாரனையை நலம்வேண்டின்.
மென்றினைகாத்து மிகுபூங்கடழ்சோலை, குன்றச்சிறுகுடில் வாரனையை
நலம்வேண்டின், இவைவிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல்
மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கவித்தாழிசை. “வாள்வரிவேங்கை வழங்குஞ்
சிறுநெற்பெய், கேள்வரும்போதி நெழால்வாழிவெண்டிங்காள் கேள்வ
ரும்போதி நெழாலாய்க்குருவியரோ, நீள்வரி எகத் தெமிதேவாழிவெண்
டிங்காள், இஃது ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடிமூன்று மொத்துவந்தகவித்தாழி
சை. அளவொத்து மென்றவுமமையால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடியொட்வா
து வரப்பெறுமெனவுங்கொள்க. “பூண்டபறையறையப் பூசமருள, நீண்
டசடையானுமிடம், நீண்டசடையானுமிடமென்ப, மாண்டசாயன் மலைமக
ள்காணவேகாணவே,, இஃதீற்றடிமிக்கு இரண்டாமடிருறைந்து முதல
டியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவந்தகவித்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமை
யால் எனைத்துச்சீரானுமடியாய் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை. “அ
டியெனைத்தாகிய மொத்துவந்தளவிற், கடையடிமிகுவது கவித்தாழிசை
யே,, என்பதியாரப்பருங்கலம். “அந்தடிமிக்குச் சிலபலவாயடி, தந்தமு
ளொப்பன தாழிசையாகுள்,, என்றாகலின். கவித்துறையே நெடிவடிநா
ன்காய்நிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவது கவித்துறை. எ-று.
வ-று. “பாணந்தோழியு மாயமுமாடுந்துறைண்ணித், தானுந்தேரும்பு
கனும் வுதென்னலனுண்டான், தேனும்பாலும் டோல்வனசொல்லிப் பி
ரிவானேல், காணும்புள்ளுந் தைதையுமெல்லாங்கரியன்றே,, “வென்றான்

“கிணையின் நீக்கிநின்றார்,, இவைவெழுவடிநான்காய் வந்தகவித்துறை. என்னை “வெழுவடிநான்காய் நிகழ்வதுகவித்துறை,, என்பதிராப்பருங்கலம். “ஐஞ்சீரடியி னடித்தொகைநான்மையோ, டெஞ்சாதியன்றன் வெல்லாங்கவித்துறை,, என்றாராகலின். நேரடியிரிரண்டாய் விடினதுவாகும்விருத்தம்” எ-து. நான்சீரடி நான்காய்வருவது கவிவிருத்தம். எ-று. திருத்தருமெல்லியலே - எ-து-மகடுஉமுன்னிலை. வ-று. “வேய்தலைநீடிய வெள்ளீ விலங்கலில், ஆய்தவிலொண்சுட ராழியினுன்றமர், வாய்தலினின்றனர் வந்தனர்மன்னர்முன்; நீதலைசென்றுரை நீள்கடைகாப்போய்,,—“தேம்பு டி, நிளிய-தவளமாடமே,, என்னை “அளவடிநான்கின கவிவிருத்தம்மே,, என்பதிராப்பருங்கலம்.

கொய்திணையாய்திணைமென்றிணைவாள்வரிபுண்டபறை
எய்தியதாழிசையானும்வென்றானுங்கவித்துறையே
னமதிகழோதிவரிவெடுங்கண்ணவனமுலையாய்
மெய்தருவேய்தலைதேம்பழுத்தென்பவிருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்டுக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௫௫)

குறளடிநான்கினமூன்றொருதாழிசைகோதில்வஞ்சித்
துறையொருவாதுதனிவருமாய்விடிற்சிந்தடிநான்
கறைதருகாலையமுதேவிருத்தந்தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில்வாரத்தினுலும்வஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சிப்பாவிற்குரியமுணர்த்து-ற்று. குறளடிநான்கின மூன்றொருதாழிசைகோதில் - எ-து-இருசீரடிநான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்தாழிசையாம். எ - று. கோதுலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கியல் லது வாராவெனக்கொள்க. வ-று. “மடப்பிடியை மதவேழம், தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிறந்தார்க்கே, நடக்குமென்மனனேகான். பேடையையிரும்போத்துத், தோகையான் வெயின்மறைக்கும் காடகமிறந்தார்க்கே ஓடுமென்மனனேகான். இரும்பிடியையிகல்வேழம், பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும், அருஞ்சுரமிறந்தார்க்கே, விடும்புமென்மனனேகான்,, இவைஇருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறை யொருவாது தனிவருமாய்விடின் - எ-து - இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய்

வருவதுவஞ்சித்துமை, எ-று. வ-று. “ஸம்சிமந்தனமணிவணா, கைசிமந்தனகார்தனும், பொய்சிமந்தனர்க்காதலர், மெய்சிமந்திலர்விளங்கிழந்ய, இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமையான் வஞ்சித்துமை. என்னை. “குறளடிநான்கையிற் கோலையெழுன்றாய், வருவனவஞ்சித்தாழிசைதனிவிரி, றுறையெனமொழிப துணிந்தகிடுனோ. என்றார் கலின் சிந்தடிநான்கறை திருக்காலேவிருத்தம்-எ-து. முச்சேடி நான்காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-று. வ-று. “சோலையார்ந்தகரத்திடைக், காலையார் சமுலார்ப்பவும், மாலைமார்பன் வருமாயின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே, இது சிந்தடிநான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை “சிந்தடிநான்காய் வருவனவஞ்சி, யெஞ்சர்விருத்த மென்மனாற்புலவர், என்பதியர்ப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரததினாலும்வஞ்சி-எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா விறும்-எ-று. மறைதலில்வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தா விறுவதல்லது வெள்ளைச்சுரிதகத்தா விற்றபெருதெனக்கொள்க. வ-று. (பூந்தாமரைஎன்னும்) குறளடிவஞ்சிப்பாநான்குமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா விற்றவாறும். “கொடிவாலனகுருநிறத்தன குறுந்தாளன், வடிவாளெயிற்றழ வுளையன வள்ளுகிரன், பணையெருத்தி னிணையரிமானையேறித், துணையிலாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி, எயினடி வணினிதிருந்தெல்லோர்க்கும், பரிஸ்படுவினை பத்திமையிற்செப்பினோன், புணையெனத், திருவுறு நிருந்தடி திசைதொழி, விரிவுறுநாற்கதி வீடுநனியெளிதே, இச்சிந்தடிவஞ்சிப்பா. புணையென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா விற்றவாறுவகன்கொள்க. என்னை “தூங்கலிசையன வஞ்சிமற்றவை, யாய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலினிறுமே என்பதியர்ப்பருங்கலம், அமுதே என்பதும், வஞ்சிக்கொடியே என்பதும், மகடேமுன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியின்றழிசையாம்
வடுப்புரைகண்ணினல்லாய்மைசிமந்தன வானுறையாம்
தடப்பெருஞ்சோலேவிருத்தமதா குந்தயங்குவஞ்சிக்
கொடித்தொழிபூந்தாமரைகொடிவல்லனுதாரணமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினத்துக்கொள்க. (யசு)

பண்பார்புறநிலைபாங்குடைக்கைக்கிளைவாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப்பொருண்மிசைபூன மில்லா

வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பிள்ளுகவினையுமென்றால்

வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவாமாறுணர்த்துற்று, இதன்பொழிப்பு, புறநிலைவாழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செய்பதென்று உணர்த்தும், நான்குபொருண்மேலும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீறாகவருமெனின் அதனைமருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய-எ-து. மகதேமுன்னிலை. எனனை “வெள்ளையுதலா வாசிரியமிறுதி, கொள்ளத்தொடுப்பது மருட்பாவாகும்,, என்றாகலின். வ-று. “தெனறாசியைப் போழந்து தேனாநறுமுல்லை, முன்றினமுனைவிரிபு முதலாகத் தன்தோன்ற, குன்றமர்ந்த கொல்லேறாநிற புறங்காப்ப, என்றும் தீராத நபிற்றேவர், சோசுல்செவ்வொடு பொலிமதிசிறந்தே,, இது வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப் பழிதீர்செல்வமொடு பொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிமினென்றமைபாற் புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா-எனனை “வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமொடு வழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கவிநிலைவகையும் வஞ்சியுமபெறாஅ,, என்றார் தொல்காப்பியனார்.—“திருநாவுக்கரசர் வரும்புத்தேங்கோதைவாடும், இருநிலஞ்சேவடியுந்தோடும், அரிபரந்த, சேயிதமுண்கணுமிமைக்கும், ஆகுமறநிவளகலிடத்தணங்கே,, இது துணிதலை நுதலியவொருதலைக்காம மாதலிற் கைக்கிளையுமருட்பா. எனனை “காட்சிமுதலாக் கலவியி னொருகலை, வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளையதுதான், கேட்போரில் லாக் கிளவிகள்பெறுமே,, என்றாகலின். “பலமுறையுமோம்பப் படுவனகேண்மின், சொல்லமுறைக்கட்டோன்றிச் சுடாமணித்தேருர்ந்து, நிலமுறையினுண்ட நிகரில்லார்மாட்டுஞ், சிலமுறைடல்லது செல்வநக ணில்லா, இலங்குமெறிபடையு மாற்றலுமன்பும், கலந்ததங்கல்லியுந் தோற்றமுமேனப், பொலன்செயபுனைகலனே டிவ்வாறனாலும், விலங்கிவருங்கூற்றை விலககலுமாகா, அனைத்தானீ யிருங்காண்டா, நினைத்தக்க, கூறியவெல்லொழி பிழையாது, தேறினீரொழுகிற் சென்றுபயன்றருமே,, இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா. எனனை “வாயுறைவாழ்த்தே வயங்கநாமன், வேம்புக்கிவும் போலவெஞ் சொற, ருங்குதலினி வழிநிபயகருமென, றோம்புடைக்கிளவியின் வாயுறுத்தனமே,, என்றார் தொல்காப்பியனார். “பலயானைமன்னர்முருங் கவ மருழந்து, சொல்லானைத்தேரொடுங் கோட்டந்துநல்ல, தலையாலங்கானம் பொலியத்தொலையாப், படுகளும்பாடுபுக் காற்றிப்பகைஞர், அடுகளம்

வேட்டோன் மருகவடுதிநல், ஆவிநிமிர்தோட்பெரு வழுதியெஞ்ஞான்று
 ம், ஈரமுடையயா யென்வாய்ச சொற்கேட்டி, உடையவுழவனா னெஞ்
 சனுங்கக்கொண்டு, வருகாலுழவர்க்கு வேளாண்மைசெய்யல், மழவீரிழை
 க்கும்வரைக் காணிதீயிட்டம், காட்டுமமைச்சனா யாற்றத்தெனியல் அ
 மைத்தவரும் பொருளாறன்றிவெனவல், இனத்தைப்பெரும் பொருளா
 சையாற்றென்று, மன்றமறுக வகழாதி யென்றும், மறப்புறமாக மதுநீர்பா
 ரோம்பும், அறப்புறமாசைப் பட்டேற்கவறத்தால், அவையார்கொடுநாத்
 திருத்தநலையாக, கட்டார்குழிசி சிதையாதி யொட்டார், செவிபுதைசுரு
 ந்திய கடுஞ்சொற்கவியுடைத்தாய்த், கற்றார்க்கினனாகித் கல்லார்க்கடிந்
 தொழுதிச், செற்றார்க்கெறுத்துநிற் சேர்ந்தானாயாக்குதி, அற்றாநிந்த வ
 றிவினும், மற்றும, இவையினைவவியா தொழுதிலையாப், பொருகடையா
 டை நிலமகள், ஒருகுடைநீழ்ந்துஞ் சுவண்மனனே,, இது வியப்பின்றி
 உயர்ந்தோர்கண் வியத்தொழுகுதல் கடனெனவரசாக் குறைத்தமையாற்
 செவியறிவுறாமருட்பா. என்னை “செவியுறைதானே, பொங்குதலின்நி
 ப் புணர்போர்நாப்ப, ணவிதல் கடனெனச செவியுறுத்தந்தே. என்றா
 தொல்காப்பியனார்.—என்றிப்பொருண்மிகையென்று மிகுத்துசொல்லி
 யவதனால், இங்நான்கு பொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுவெனக்
 கொள்க. என்னை “புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறாவெனத், திமநிலை
 ன்றுந் திண்ணித்திறெரியின், வெண்பாவியலினு மாசிரியவியலினும, ப
 ண்புறமுடியும் பாவினவென்ப,, என்றா தொல்காப்பியனார். பண்டார்புற
 நிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறிவென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநி
 லைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறாமென் இவ்வாறன்றி வெ
 ண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும், வஞ்சியுமாய்,
 வரப்பெறுவெனக்கொள்க.—என்னை “கலிநிலைவகையும வஞ்சியுமபெறு,
 வாயுறைவாழ்த்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவுறாமென் மலையுமாய்
 னே,, என்றாகலின். பாங்குடைக நகக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதனா
 ல், கைக்கிளையெல்லாப்பாலானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வராக
 வென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கிள வெண்பாபுதலாக வாசி
 ரியமீறாகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றமவடி
 முச்சீராய்வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவ
 ன சமனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும்,
 வழங்கப்படும். ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்
 றுவண்ணம் விரவாதுவெள்ளை வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிற
 ப்புடைத்தாய், மூங்கலமரபிற்பூய், அவ்வாறே வேற்றுக்களையும், அடியும்

சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுள்ளும் வெண்பாசிதப்புடைத்
தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது
“வேதவாய்மேனம்கனும் வேந்தன்மடம்கனும், நீதியாற்சேர்ந்து நிகழ்ந்த
செய்க்குலம்போல், ஆதிசால்பாவு மரசர்வியன்பாலும், ஒதியவாரோத ம
ருட்பாவாபோக்கிற்றே, பண்ணுந்திறமும்போற் பாவுமினமுமாய், வண்
ணவிற்ப வடைமையாற், பண்ணின், திறம்விளரிக்கில்லதுபோற் செப்
பலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம்., இவற்றை விரித்துரைத்துக்
கொள்க.

தென்றவிடையுந்திருநுதல்வோர்வரும்பன்முறையென்
றென்றியபாவும்பல்பானையுமென்பவொண்போதமைந்த
பொன்றிகழோதிபுறநிலைகைக்கிளவாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற்றிற்குஞ்செவியறிநிற்குநிலக்கியமே.
இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பாநான்கிற்குங் காட்
டிய இலக்கிபங்களை முதலினித்துக்கொள்க. (௨௫)

‘வெண்பா வளம்படவீரடியொன்றுடனேரிசையும்
கண்பானல்போன்மடிலந்தவின்புன் றுங்கடைதருக்கி
நண்பார்தரவொன்றைசுரவேயடியோடுநுறள்
பண்பார்புறநிலைசெய்யுளியிலென்பபாவலரே.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது

ஒழிபியல்

சீருந்தனையுஞ்சிதைபிற்சிறியஇடஅளபோ
டாருமறிவரலகுபெறுமையையசாரணைவேல்
ஒருங்குறியிலொற்றளபாய்விடினோலகாம்
வாரும்வடமுந்திகமுழுகிழ்முலைவாணதலே.

(என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்
யுளியலுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால், ஒழி

பியலென்னும்பொர்த்து. இவ்வயிலுள் - ஐக்காரிகை யென்னுகளிறே வெனின், ஒருசாரொழுத்துக் கெயதியதோ ரிலக்கணமுண்டித் து - ந்று. சீருந்தையுஞ் சிதையிற்சிரியது உ அளபோடாரு மறிவரலகுபெறாமு. எ-து. சீருந்தையுங் கெட்வந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியல் வகரமும், உயிரளபெடையும், அலகுக்காரியம்பெற எ-று. ஒற்றளபாய்ச்சிட வே ரலகாமென்றுரைத்தமையால், ஈண்டுயிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது. ஆநுமறிவொன்று மிருத்துச்சொல்லியவதனால். குற்றியலிகரமும், குற்றியலுவகரமும், ஒற்றியல்பினவாயநிற்கும், உயிரளபெடைகள் பெட்டெழுத்தியல்பினவாயநிற்கும், அலகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிர்ந்து மறுசதலென்னும் இலக்கணத்தாம் சீருந்தையுட் திருந்திப்புழிச்சரிப்பில்அளபோ டாருமறிவரலகுபெறு மென்பதாயிற்று. இன்னும், ஆநுமறிவொன்று மிருத்துச்சொல்லியவதனால், அவை யலகுக்காரியம் பெறுமாபோது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுவகரமும், குற்றெழுந்திப்பாத தவாம். உயிரளபெடை யலகுக்காரியம்பெறுமாறு தற்காரிகையுட் போக கிச்சொல்லுதும். வ-று சிறுநன்றியின்றிவர்க்கியாட்செய்தகராண்பு, பெறுநன்றியினனும் பெரிதென், றுறுநன்றி, தானலாய்செய்வதும் தான் மன்றென்பவே, வானவாமுள்ளத்தவர், இருனுள், இன்றிவாங்கியாமென்புழி, குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாளினுள் வஞ்சியுரிச்சரியிற்று. வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விருவுமெனவும், ஒத்தில்லாமைபால், வெண்பாவழிய நிக்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விவகணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச்சோகிதையாதாம். “குழலினிதியாழினி தென்பதம்மங்கள், முழலைச்சொற்கேளாதவர்.—அருளல்லதியாகெனின் கொல்லாமைகோறல், பொருளல்ல தவ்வூன்றினால், இவற்றுள், குழலினிதியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தையும், அருளல்லதியாகெனில், என்புழிக் களித்தையுபாட்டு வெள்ளைத்தனைமை குன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுடிந்டுப் புவாத புற்றையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெளையுட்பிறப்பை வா ராவலன, வெல்லாத்தையு மயங்கியுமவழங்கும். என்னு மிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விவகணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகளையச் சீருந்தையுங் சிதையாவாம். இனிக்குற்றிய லுவகரத்திற்குச்சொல்லுமாறு. “கொன்றுகொடுங்கி குருதிபாயவார், சென்றுகொடுங்கி செழுமலைபொருவன, வென்றுகொடுங்கி விறல் வேழம், என்றுமுடுங்கி பிடியுளபோலும். அச்சுல, இன்டிடையிரவினெனறிவரின், வண்டுண்சேகதை யுயிர்வாழலனே,, இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுவகரம்வந்து ஐந்தகைச்சீரும், ஆறகைச்சீருமாகிவ் இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமைபிற் குற்றுவகரத்தை இவ்விவ

கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருத்தனையுஞ் சிதையாவாம். இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பல்லுக்குத்தோற்ற பனிமுல்லைபங்கிலிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னக் கோன்றினவால், நெல்லுக்கு, நாரேழுநா நென்பாணுடங்கிடைக்கு மெனமுலைக்குர், பாறேமாலன் மளந்தமண், இன்னுள் நாரேழுநா நென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அன்பெடை யறுகரணம்வந்து வெண்பாவின் னால்சைச்சீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவென்னும் ஓத்தில்லாமைமால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டால், ஓசையூட்டிம்பொழுது ஓசையுண்ணுது செப்பிலோசை முழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்வின்கணத்தால் அலகுபெறுகென்று நெட்டெழுத்தே போலவ்கொண்டு அலகிடச் சீருத்தனையுஞ் சிதைபாவாம். வெ “இடைநடங்கவீர்த் கோகையேற்றுவாடகண், புடைபெயர்ப் போழ்வாய்திறந்து, கடைகடையில், உப்போல வெனவுடைத்து மீள்வாடொளிமுறுவம், மொப்போகோ வேலியுலகு, இதனுள் உப்போலவென் புழிப்பண்டமாற்றின்சண் அளபெடையறுகரணம்வந்து களித்தனாத்தி வெண்பாவழிய நிற்குமாதலின் ஈண்டுயிரளபெடையை, இவ்வின்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலகொண்டு அலகிடத்தனை சிதையாதாம். இனிக்குறியியல்கர குற்றியலுகரங்கள், குற்றெழுத்தேபோலகின் மலகுபெறுமாறு. வெ “வந்து நீசேரினுயிர் வாழும்வாராக்கால், முந்தியாய்ப்பெயத வனாமுலும், முந்தியாய், கோளானேகண்டநங் கோல்குறிப்பாயின்னுமார் நாளானேகம்புணருமாறு, இன்னுள்-வந்துநீயென்புழிக் குற்றியலுகரமும், முந்தியாலென்புழிக் குற்றியலிகரமும், வந்து சீருத்தனையுந் திருத்திநிழிழிக் குற்றெழுத்தின்பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டுகொள்க. என்னை “தனே சீர்வண்ணம் தாங்கெடவரினே, குறுகியங்கரமுந் குற்றியலுகரமு, மளபெடையாவிபு மலகியல்பிலவே, என்பதியாப்பருங்கலல். ஐகாரவைவே லோருங்குறியியல்-எ-து-ஒன்றமைமாத்தினா யென்றேதப்பட்ட ஐகாரக் குறுககம் குற்றெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடப்பெறும்- எ-து. ஒரு மென்பதிடைச்சொல்-என்னை “குறுமையெழுத்தினியல்பேயை காரொடுமையி னீங்கியக்கால், என்றாகலின். வ-று. வெ “அன்னையையானே வதவமாணியிழாய், புன்னையையானே வன்புலந்து.—நடைக்குதியையேறி நறுத்தார்வழுதி, அடைப்பையாய் கோருவெனலும், அடைப்பையாய், சுளாளம்சிறுகோல் கொடுத்தான் மனைப்பெறினும், கொள்ளாநியாங்காண்டலை.—கெண்டையைவென்ற கிளரொளியுண்குணன், பண்டைய ளல்லன்படி, என்னும் இவற்றுள்-ஐகாரக்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோலக் குறிவேலாடும், நெடிலோடுங்குடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், த

வியேயின்று நேரசையாயினவாறும் சண்டிகொள்க. ஓற்றளபாய்விடினோ
ரலகாம் - எ-து-ஒற்றுக்கள் அளபெழுந்தவிடத்து நேரசையாம் - எ-று.
என்னை “ஆய்தமுமொற்று மளபெழுந்திழி, வேறல்கெய்தும விதியிள
வாகும், என்றார் காக்கை பாடினியார். அளபெழுந்தவிடத்து ஒற்றுக்கள்
அலகுபெறுதென்பதாம் என்னை “தனிநிலையொற்றிவை தாமலகியலா, வ
ளபெடையல்லாக் கலையான. ஈரொற்றுகிணு மூவொற்றுகிணு, மோரொ
ற்றியல வென்மனாற்புலவர். என்றாராகலின். காரக்கடல்-கார்ச்சேதம்-கதி
ரச்செகநெல்-கடாய்க்கன்று-என, ஈரொற்றுட னிலையாய்நிற்பினும் குற்
றெழுத்தின் பயத்தவாயலகு பெறுதென்பதாஊர், ஒற்றளபெழினும், மற்
றோரொழிந்திடுமென்கூடி. நிராயசையாகாதென்பதாஊம், பெறப்பட்டது;
வ-று. “கண்ணடனெனக் கண்டுக்கேட்டும்—வெ கண்ணகருவினை கா
ர்முல்லையெயிறு, பொன்னர்வொறிகணங்கு போழுவாயிலவம்பு, மின்ன
துழைமருங்குன் மேசகுசாலான், என்னபிற மனாமாறு — எஃகிலங்
கிய கையராயின் னுயிர, வெஃகுவார்க் கில்லைவிடீ, இவற்றுள்—ஒற்றும்,
ஆய்தமும்; அளபெழுந்து ஆலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாகுர்வட
முந்திகழு ருகிழ்முலைவா னுதலெ எ-து-மமடுஉருன்னிலை.

விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்ட னிக்குறினோசையென்
றெட்டப்படாததற் குண்ணுதுகாரண மொசைகுன்ற
கெட்டளபாய்விடினோரென் றினையெடு நேரசையாம்
இட்டத்தினாற்குறிச்சேரிவின்குயமேர் திதைவே.

இ-கை. ஓநசார் அசைகட்டெய்திபதோ ரிலக்கணமுணர்த்து - ற்று-
விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்டனிகுறி நேரசையென்றெட்டப்படா
து-எ-து-மேற்பொதுவகையாற்றனிக்குறினோசை யென்றாயினும், வி
ட்டிசைத்து மின்றவழிபல்லது மொழிமுதற்கணிற் ற தனிக்குற்றெழுத்
து நேரசையாமென றுடம்பா ப்பெறுது-எ-து. எஃவே விட்டிசையாத
வழி மொழிமுதற்கட்டனிக்குறில்குறிலோடு நெடிவோடுங்கூடி. நிரா
யசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குண்ணுதுகாரணம்-எ-து-வெ “உண்ணு
னெனிகுறி னோவகுபுடிமசையான், தானனருக்கேளிர் துயர்க்களையான்,
கொன்னே, வழங்கான்பொருள் காத்திருப்பானேல் அது, நிழற்கானெ
ன்றெண்ணப்படும், இகனுள்-அது-என்புழி யருளின்கட்குறிப்பாய் மொ
ழிமுதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும்,
அங்லாதவழி குறிலோடு நெடிவோடுங்கூடி. நிராயசையாயினவாறுங் க
ண்டுகொள்க. வெ “வெறிசமழ்தண்புற வின்வீங்கிபுளா, மறிமுலைபுண்

ஹேமவேண்டிப், பறிமுன்கை, அஹமறியா வறியியலின் மகனே, கொழுநீரின்
யன்னிட்டுடைநீ.—அஹவனும் இஹவனும் உலகவாக்கியமாகாள், என்
வனை வெல்லாரிகல், இவற்றின்கட் டனிககுறின் முத்தரண்கிட்டுகை, ந
து நேரையாயினவாறு உண்டுகொள்ச. இவற்றுள் - அஹமறியாவென்
து தற்சுட்டிகுறிப்புச்சொல், நொன்பது செயவெவெச்சுத் திறநி
தொக்கு முதனிலைகுறியிய பவற்குறிப்புச்சொல். அஹவ என்பன கூட்
டுவினுவாகிய குறியிப்புச்சொல். ஒட்டப்பாவிவன்று மிகுத்துச்சொல்லி
யவதனால், மொழிக்குமுன்னிடத்து, விடநகைத்துவந்த குற்றெழுத்து
நேரையாமென்பது, விட்டிவந்தபுறநான் குறிப்பு வவல தற்குட்
வினா சுட்டுஎனது மைந்தனாண்டு மொப்பதா ம, குறெழுத்து விட
நகைத்துகின்றவிடத்து மற்ருெழுத்திடுகெ கூடி கிராயசையாக
தென்பது உம் பெறப்பட்டது. என்னை “அஹவ னுனைகுறியிய மற்றை
யவெழ் கெட்டெழுத்தானேரப்படுமே, இதன் உடமொழிக்கு முன்னிடத்து
ம் விட்டிசைத்துவந்த குறெழுத்து நேரையாயின வாறுகன்கொள்ளு.
இவைதற்குட் டி ஏவல்வாதவழிகொள்க,, என்னை “வவகுறிப்பெ தற்கு
ட்டல்யழி, யாவையுந் தனிககுறியிய முரையையா, என்ருட் மயெச்சு
ர். ஓசைகுன்றி மெட்டளபாயவழி நோகேர். எ-து. கெட்டெழுத்தான
முறது வருமெனினது இன்னமே லையாக வைக்கப்படும். எ - து. ஓ
சைகுன்றுவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், முனதுமாத்தினாயின
மிகவுச்சரிப்பினு நொநொக வைக்கப்படப்பெய்கொள்க. நொயொதி
நேரையா மிட்ட த்நின்றகுறியிசே நின் எ-து. குற்றெழுத்திடுகி புண
ர்ந்தகெட்டெழுத்து அன்பெழுத்தா லவ்விபண்ட நையுக்கட்டி. கிராயசை
யும் நேரையாயுமக வைக்கப்படு. எ-து. இலக்கியபேச்சுறைவெ எ - து.
“வெச்சுதையவழாஅவெழாஅநின், சோநிசுந்தியகண், இப்பாட்டு கோ
நேராதற்கும் கிடைநேராதற்கும் இலக்கியமாயினக. என்ச- என் நேரே
ராயிற்று. அழாஅல், எழாஅ, எனநினைக்காப்பிறை. இட்டத்திலுலையா
மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னினைகுறிப்பாகும், கெடுவோடுக்கடி
அன்பெடை கிராயசையாகாதெனக்கொள்க. என்னை “தனிகிலையபெ
டை நோகேரியற்றே, யிறுதிலையளபெடை கிரானேரிபறிறே. என்றா
கத்தத்தனார்.

மாஞ்சோகலியுட்புகாக்கிப்பாவின்விளங்குநிலை
தாஞ்சிரடையாவகவலகததுமல்லாதவெல்லாந்
தாஞ்சோமயங்குந்தனையுமதேவெள்ளை ததன்மைகுன்றிப்
பொஞ்சீர்வனியுதிப்புல்லாதபற்றினபுகொடியே.

இ-கை. சீருந்தனையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமையுணர்த்துற்று. மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து. தேமாபுரிமாவென்னும், நேரீற்றியற்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-து. கலிப்பாவின் விளங்குவிவந்தாஞ்சீரடையா-எ-து. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, என்னும் நிஷா, நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-து. அகவலகத்தும். எ-து. ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி யென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறு-எ-து. அல்லாதவெல்லார் தாஞ்சீராமயங்கும்-எ-து. இவை யொழிந்தசீர்களெல்லாம் பாவினுள்ளும், பாவினத் துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து. தனையுமதே-எ-து-எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப் பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து. வெண்ணைத்தன்மை ருன்றிப்போஞ்சீர்க்கனிபுகில்-எ-து. எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்து மயங்கப்பெறு மென்றாராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்குப் பெறு புகிற்செப்பிலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஓசையையுண்ணுது கெடும்-எ-து. புல்லாதயற்றை - எ-து- எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்துமயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையும்வலது வேற்றுத்தனாவிரவாது - எ - று. பூங்கொடியே - எ - து. மகதேமுண்ணிலை. வ-று. “குடநிலைத்தன்முறவில் - சென்மவாதே, என்னுத்தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிராயீற்றுகிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டனையும், ஆசிரியத்தனையும், கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையு மயங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ- “நெடுவரைச்சாரற் குறுங்கோட்டுப்பலாநின், விண்டுவார்தீஞ்சுளை வீங்குகவுட்கடுவன் உன். கெல்லாபேறி யோங்கியவிருங்கழைப், படிசம்பயிறுமறென்ப, மடியாக் கொலைவி லெண்ணையுமலையே, இவ்வாறிரியதனா தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்டனையும் தன்நனையும், கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும், மயங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. “மண்ணிறத்தநிலை, நிலனெந்திய விசும்பும், விசும்புதை வரும்வளியும் வனிதலை இயதையும், தீமுரணியநீரும்.—புன்காம்புணர்முதிந் போதரும்பிய புனற்றாமரை—தேன்றாட்டங்கரும்பின், பூந்தாட்புனற்றாமரை—வார்காற்செங்கழுநீர்.—இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வந்துவெண்டனையும், தன்நனையும், கலித்தனையும். ஆசிரியத்தனையு மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. (முழங்குதினாக் கொறகைவேத்தன்) என்னும் வெண்குறையு வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீர்

ரும், வெண்சீரும் வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், வெண்டனையும், கலித்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. “கொள்கொடியனம்மன் னிரிவனமல்லிகையாடுமெனவல், நளர்கொடியனநறு வினாயனநரும் லீனவகுளம், குளர்கொடியனகுழை மாதவிசுவமுதையனகோத்தும், னுளர்கொடியனவுயர் தளிரினொடொழுகிண ரனவோடை, இக்கலிவிருத் தத்துள், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித் தனையும், ஆசிரியத்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற் சீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள் வாராதவாறும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளார், ஆசிரியத்துள்ளும், வாராதவாறும், வெண்பாவினுள் ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தனை விரவாமையும், மேற் காட்டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருதலும், நிரைநடுவாகிய வ ஞ்சியுரிச்சீர் சொச்சகத் துள்ளுருகிவருதலும், செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன. வெ - “குலாவணங்குவிவெயினர் கோனகண்டன் கோழி, நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று, புலாலுணங்கல், கொள் ளும்புட்காக்கின்ற கோவினன்மயோ கீ பிறர், உள்ளம்புக்காப்பதுதூ, இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவள்ளு வப்பயன் நாலடிநாறு முதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முததொள்ளா பிறமுதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்திலாமைபா னும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னு மோததில்லாமை யானும், வேற்றுத்தனை வெண்பாவினுள் வந்திலாமையானும், இத்தொ டக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகாவென்பது காக்ககபாடினியார் முத லாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்நூலுடை யார்க்குமுன் பாடு. என்னை. “இயற்சீர்நேரீற்றுத் தன்றனையடைதல், கலிக்கயல்பில வெ காணும்பாலை, வஞ்சியுள்ளும் வரத்தகாவாடினும், மொரோவிடத் தா குமென்ப, என்றார் பற்காயனார். நிரைநடுவிலா வஞ்சியுரிச்சீர், கலியி னோடகவலிற் கடிவனாயிலவே. என்னுராகலின்.

(ந)

இயற்றனாவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதமகவலுள்ளான்
மயக்கப்படா வல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்
கயற்கணல்லாய்கலிப்பாதுமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமாறுணர்த்துற்று. இயற்றனாவெள்ளடி. வஞ் சியின்பாத மகவலுள் மயக்கப்படாவல்ல-எ-து. இயற்சீர் வெண்டனையா ள்வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மபங்

கப்பெற்றும்-எ-று. என்னை “இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, நிலைக்கு
 ரீமரபி னிற்கவும்பெறுமே,, என்றார் தொல்காப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ
 ஸாசிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங் கடிவரையின்றே,, என்றார் புல்
 காயனார். வ-று. ஆ “எறும்பியனையுட் குறும்பல்கனைய, உலைக்கலன்ன
 பாறையேறிக், கொடுவிலெலமினர் பகழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்பு
 வந்தேர்சென்றவாறே, அது மற்றவலங்கொள்ளாது, நொதுமக்கலுழ்
 மிவ்வழங்கலாஹே,, இதனுள்- எறும்பியனையுட் குறும்பல்கனைய-எ-து. இ
 யற்றனைவெள்ளடி-இதனை எறும்பியனையுட் குறும்பல்கனைய குறுந்தொடி
 யாஞ்செல்சுரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. ஆ
 “இருங்கடலுமித்த பெருங்கண்மாரிலத், துடைநிலைநடுவண திடைபிறா
 கின்றித், தாபே யாண்ட வேமங்காவலர், இடுதினாமணலினும் பலரோசு
 பிணக், காடுபதியாகப் போகித்தத்தம், நாடுபிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந்
 தோரோ அதனால், நீயுங்கேண்மதியத்தைவீயா, துடம்பொடுசின்ற வுயி
 ருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாயமோவன்றே, கள்ளிவேய்ந்த முள்ளிய ம
 புறங்காட்டி, வெள்ளில்போகிய வியலுளாங்கண், உப்பிலாவவிப் புழுக்க
 ல்கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோககா, திழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று, நி
 கலனாக விலவகுபுலிமிசையும், இனனாவகவலாரமுனனே, செய்திந்
 முன்னியவினையே, முந்நீர்வரைப்பக முழுதுடன்முறந்தே,, இதனுள் உ
 ப்பிலாவவிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறாக்கு நோககா-எ-ம்- இழிபிறப்
 பினே னீயப்பெற்று-எ-ம்-வஞ்சியடி விரவிவந்த வாறுகண்டுகொள்க. ம
 யக்கப்படுமென்னது மயக்கப்படா வல்லவென்றிருகால் விலக்கிசொல்
 வியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றனை வெள்ளடியும், கலியடியும், ஆசிரி
 யித்த உள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ “அங்கண்மதிய
 மரவினவாய்ப்பட்டெனப், பூசல்வாயாப் புலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதின்ம
 க்கன நோவார்தோழி, யென்றுநோவாரில்லை, தண்கடற்சேர்ப்பனுண்ட
 வென்னலக்கே,, இதனுள்-அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டென-எ-து-
 வெண்சீர்விரவிய வியற்றனைவெள்ளடி, இதனை அந்நாண்மதிய மரவின
 வாய்ப்பட்டெனப், பொங்கிபுழுசல்பெரிது. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா
 மாறுகண்டுகொள்க. ஆ “குருகுவெண்டாளி கொடுபுயத்துண்டென, மா
 வழங்குபெருங்காட்டு கழுகளிறுகாணாது, மருள்பிடி திரிதருஞ்சாயல், அ
 ருளானாகுத லாயிழைகொடிதே,, இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனை
 மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழுகளிறுகாணாது, தீவழங்குசுழல் விழிக்கட்
 சியஞ்சென்றுமலுமே. எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க
 வஞ்சிமருங்கி நெஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுண்ணும்- எ-து. வஞ்சிப்பா
 வினுள் ஆசிரியவடியும். கலியடியும், விரவிவரப்பெறும். எ-று- எஞ்ராவ

கவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வராவெனக்கொள்க. கயற்கண ல்லாய்-எ-து-மகேழுன்னிலை. பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி றெடும் பட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடியும் அரு னினவெனக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும், என்றித்தொடக் கத்தன ஆசிரியவடி, (வயலாமைப்புழுக்குண்டு வறளடம்பின்மலர்மிலைந்து) எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைப்புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மி லைந்து கயனாட்டக்கடைசியர்தங் காசலாடோண்மணந்தனரோ எனவுச்சி ரித்துக் கலியடியாமாறுகண்கொள்க. (கோழியெறிந்த கொடுங்காற்கணங்குழாய்) எ-து-வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிந்த கொடுங்காற்கணங்கு றை யாழிக்குழுவையக்கணி. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்கொ ள்க. கலியுனுள் முயர்க்கப்படுமுதற்காலிருபாவும், எ-து- கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறும்-எ-று. முறைமை யினை-எ-து-முறைமையோடுங் கூட்டி வழங்கப்படும்-எ-று. “ஆசிரியப் பாவி நயற்பாவடியமயங்கும் ஆசிரியம் வெண்பாவுலிக்கண்ணம், ஆசிரிய ம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின், ஒண்பாவடி விர வாவும், இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மய க்கினைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங் கிணவாறுகண்கொள்க. ஆல் பூரண்டும் அசை. (ச)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்மழிநாவலர்மற்றொருசார்
கருதிற்சடையேகடையிணைபிண்கடைககழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை. ஒருசாரசுட்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுண ர்த்து-ற்று - அருகிக்கலியோடகவன் மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித் தென்பர்வான்மழிநாவலர்-எ-து-ஒரு சார்கலிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரிய ப்பாவினுள்ளும், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப் பெறுமென்றுசொல்லுவர் புல வர் - எ-று. வ-று. க “அண்கிளர் சிறுபொறிடவிர் துத்திமாநாகத்தெரு ள்தேறித், துணியிரும்பனிமுந்நீர் தொட்டுழந்துமலைத்தனையே, இக்கலி ப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஆ “உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ்த்தன்ன லோமையம்பெரு க். டாட், டுன்னுவென்றிராயின், இனியவோபெரும் தமிழேற்குமனையே, இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. சிறியக ட்பெறினையென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடிவந்

தெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டனைவிரவியு மர்சினியப் விரவியு, னெஞ்சீரடியு முளவெனமொழிப,, என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண் புரவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. “ஐஞ்சீரடித்தலு மண்ணு மலமாகலும், வெண்பாயாப்பிற் சூரியவல்லு, என்று நந்தத்தொர் அடி தூவிலெடுத்தோதினார், மற்றொருசார் கருதிற்கடையே கடையிணைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொடைக்கு மொழிவரிடைப்புணரொன்பது வே-எ-து-ஒருசாராசிரியர் முரண்டொடையைக் கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழைமுரணும், இடைப்புணர்முரணுமென்றுவெண்ணவர்-எ-று. இரணத்தொடையெனினும், பகைத்தொடையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும் எனனை “மொழியினும் பெருளினு முரணத்தொடுபி, னிரணத்தொடையென் மெய்தும் பெயரே. மறுதலையுரைப்பினும் பகைத்தொடையாகும் என்றாராக்வின. அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க்கண்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்பது-தொடுப்பது, பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீர்க்கண்மும், நான்காஞ்சீர்க்கண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவது-முதற்சீர்க்கண்ணினியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்புணர் முரணாவது நடுவிரசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது. வ-று. ஆ “கயன்மலைப்பன்ன கண்ணிணைகரிதே, கடமுலைதவளுந் தனிவடம்வெளிதே, தூவினுண் ணிடைசிறிதே, ஆடனமத்தொளிக்கல்குலோபெரிதே,, இஃது அடிதோறுமிறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆ “மீனேற்றந்தருந்திய கருங்கால்வெண்குருகு, தேனார்ஞாழல் விரிசினைகுழுஉம், தண்ணந்துறை வன் மலிர்ப்பலந்தவிரான், தேரோகாணலங் காண்மும், பீரோவண்ணமுஞ்சிறுநுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுங் கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையால் கடையிணைமுரண். ஆ “சாரலோங்கியதடந்தாட்டாழை, கொய்மலர்குவிந்து தண்ணிழல்விறிந்து, தமிழேமிருந்த மைகாகின்றறுதன், நலனுடைப்பணிமொழி நன்குபலப்பயிற்றி, வீங்கு தொடிப்பணைத்தோ ணெகிழ்த், துறந்தோனல்லனம் மேனியோதீதே” இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையாற்பின்முரண். ஆ “காவியங்கருங்கட் செவ்வாய்ப்பைந்தொடி, பூவீரிகரிமென்கூந்தலும், வேய்புனாதோளு மணங்குமா லெமக்கே,, இதுமுதற்சீரொழிந்த மூன்முசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண். ஆ “பொதுவிரிகுறிஞ்சி நெடுத்தண்மால்வகை, கிகாழையிற்றழந்த வோங்கல்வெள்ளருவி, காந்தளஞ் செங்குலைப்புகு

கூடாளி, வேரல்லரிமலர் முகையொடுவீனாதுப், பெருமலைச்சிறுநீழித்
நுலங்குவார், தின்னுவாயினினியோர்மாட்டே,, இஃதுஇடையிருசீரும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையர் விடைப்புணர்முரண்.—இவ்வாறுசொ
ன்னார் கையனார்முதலாகிய வாசிரியர்கொள்கொள்க. இனி இர்ணத்தொ
டைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்தமோனை, இடைப்பு, எதுகை, அளபெ
ட்டையென்னுந் தொடைநான்கிற்றுமில்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவை
கூடிவழங்குமாறு. கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, க
டைக்கூழைமோனை,* இடைப்புணர்மோனை-எ-ம்-கடையியைப்பு, கடை
யிணையியைப்பு, பின்னையியைப்பு, கடைச்சூழையியைப்பு, இடைப்புணரியைப்பு
எ-ம்-கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூ
ழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம்-கடையளபெடை,, கடையி
ணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை, இடைப்பு
ணரளபெடை-எ-ம்-கூடுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்யாப் பருங்கல
விருத்தியுட்கூடுகொள்க. (நு)

வருக்கநெடினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
றொருக்கப்பெயரானுணர்க்கப்படுமுயிராசிடையிட்
டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமுன்றருமெழுத்துமொன்றி
நிரக்குமெதுகையென்றவாறுநிபிளநேரிழைய.

இவை. ஒரு சாரொதுகைக்கும் மோனைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கண
முணர்த்துற்று வருக்கநெடினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்
றொருக்கப் பெயரா னுணர்க்கப்படும் எ-து-வருக்கலெழுத்தும், நெடி
ழுத்தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையு மாயவந்தால் அவற்
றைவருக்கவெதுகை, நெடிவெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோ
னை, நெடிமோனை, இனமோனை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-று.
(வ்-று) வெ. “நீடிணர்க்கொம்பர்க் குயிலாலத்தாதிப், பாடுமவண்டஞ்சி
யகலும்பருவத்துத், தொடார்தொடி நெகிழ்த்தாருள்ளார் படலொலாப்,
பாடமைச்சேக்கையுட்கண்,, இது-டகரமெய் வருக்கவெதுகை. “அறத்தா
றிதுவென—னிடை,, இது றகரமெய்வருக்கவெதுகை. “ஆவாவென்றே
ஒருசாரார்,, என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றருதாயினும் இரண்டாமெழு
த்தின்மேலேறியு நெடிலாப் புமைநேரககி நெடிவெதுகையென்று வழங்
கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெதுகையு
‘மெல்லினவெதுகையு, இடையினவெதுகையுவென, வ - று. வெம்
தக்கார்தகவிலா ஒன்பதவரவா, கொசுத்தாற் காணப்படும்,, இதுவல்லி
னவெதுகை. வெ. “அன்பினு மார்வமுடைமைய துவினு நன்பென்னு

கரடாச்சிறப்பு, இது-மெல்லினவெதுகை. வெ. “எல்லாவிளக்கும் விளக்
தல்ல சீரன்றோர்க்குப் பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு, இது இடையினவெ
துகை. வருக்கமோனைமுதலாகிய மூன்றும்வருமாறு, ஆ “பகலேபல்பு
ங்கானத்கின்றையோப்பியும், பாசிலைக்குளையொடு கூடாளம்வினாஇப்பி
ன்னுப்பினியவிழந்த நன்னெடுங்கூந்தல், பிரங்கப்பெய்து நேம்படத்திரு
கிப், புனையிரோதி செய்துநிறைஇப், பூந்தார்மார்ப புனத்துட்டோன்றி
ப், பெருவலையடுக்கத் தொருவேலேந்திப், பேபுமறியாமா வழக்குபெரு
ங்காட்டிப், பைங்கணுமுனைப் படுபகைவெரிஇ, பொங்குசினந்தனியா
ப் பூதகலொருத் தல், போகாதுவழங்கு மாரிருணைநீநான், பௌவத்தன்
னபாயிருணைநி, இப்பொழுதுவருகுமையாயின், நற்றார்மார்பதீண்டலெ
ங்குதுப்பே, இதுபகாமெய்வருக்கமோனை “ஆர்கலியலகத்து - ஒழுக்கமு
டைமை, இதுமுதலெழுத்தொன்றதாயினும், முதலெழுத்தின் பேலே
றிய நெடிலொப்புமைமோக்கி நெடினமோனையென்று வழங்கப்படும். இ
னி இனமோ மூன்று வகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோ
னையும், இடையின மோனையுமென. வ-று. ஆ “உயலேருண்கண்கலுழா
ளும், சுடர்புனாதிருநுதல்பசலைபாயத், திருச்சிழையுமைத்தோளரும்பட
ருழப்பப், போகல்வாழியையபூத்த, கொழுக்கொடி யணிமலர்தயங்கப்,
பெருந்தன்வாடைவருஉம்பொழுதே, இஃதெல்லாவடியமுதற்கண்ணே
வல்லெழுத்துவந்தமையான் வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இ
டையினமோனையும் வந்தவழி நகண்டுமொள்க. என்னை “வருக்கதொடி
னம் வலையாராண்டே, நெடியபிறவு மினத்திலுமாரும், என்றார் பிறரு
மெனக்கொள்க. ஒருககப்பெயரானென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாரா
சிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்று
ம், தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும்,
வேண்டுவொனக்கொள்க. என்னை. “சீர்ப்புழுதொன்றிற் தலையாகெது
கை, யோரொழுத்தொன்றி னிடைகடைபிறவே, என்றாகலின் இச்சுக்
கிரத்தான் மோனைக்குப் இவ்வாறே விரித்துணாத்துக்கொள்க. வ-று. ‘சி
லெலிலங்கு-போழ்து, எ-து-தலையாகெதுகை. “அகரமுதல்-புலகு, எ-து-
இடையாகெதுகை. “தக்கார்-காணப்படும், எ-து-கடையாகெதுகை. வெ.
‘பற்றுக்கபற்றற்குன் பற்றினையப்பற்றைப், பற்றுக்கபற்றுவிடற்கு, எ-து.
தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும், எ-து-இடையாகுமோனை. “பகலே
பல்புங்கானல், எ-து-தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும், எ-து- இடை
யாகுமோனை. “பகலேபல்புங்கானல், எ-து- கடையாகுமோனை உயிரந்
சிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றாமெழுத்துமொன்றி, நிரக்
கு மெதுகையென்றவஞ்சிறப்பில-எ-து-உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இ

டையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை முனருமெழுத்தொன் நெது
கையென்றெருசாரெதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர் சிறப்பில்வெ
னக்கொள்க. கோழையே-எ-து-ம-உ-முன்னிலை, வ-று. ஆ. “துளியொ
மெயங்கிப தூங்கிருணமொள், அணிகிளர்தாரோ யருஞ்சுரநீந்தி, வடிய
மெயெம்மம் வலன்வயினேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்
கூந்த லுய்தலோவரிதே, இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றதாயினும், இர
ண்டாமெழுத்தின்மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை
இனி ஆசெதுகை. ய ர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக்கொள்க
என்க. “யரலழவென்னு மீரண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாது வந்
திடையுயிர்ப்பினும், தாசுடையெதுகையென்றதைத் தல்வே
ண்டும். “என்றாரகலின்—வ-று. விரு “காப்பாண்டதெங்கின் பழம்வீ
ழக்கருகினெற்றிப், பூமாண்டதீந்தேன் ரெடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து,
தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தும், ஏமாங்கதென் றிசையாற்
றிசைபோயதுண்டே, இதுயகரவொற்றிடை வந்தஆசெதுகை “மாக்
கொடியானையுமொவற்பந்தரும், கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்துமல்லி
கைப், பூக்கொடிப்பொதும் பருங்கானஞாழலு, தாககடிகமழ்ந்துதான்
றுறக்கொத்ததே, இதுகா வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ “ஆ
வே றுருவினவாயினுமாயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாய், பால்போல்,
ஒருதன்மைத்தாகு மற நெறியாபோல, உருவுபலகொளவிக்கு, இதுலகா
வொற்றிடைவந்தஆசெதுகை. வெ “அந்தரத்துள்ளே யடங்கையுறங்கை
யா, மந்தரமேபோலுமனவாழ்க்கை அந்தரத்து, வாழ்கின்றேமென்று
மருதன்பின்வாழ்நாளும், போகின்றபுனையேபோன்று, இதுயகரவொற்
றிடைவந்தஆசெதுகை. “ஆர்காயிலகத்து, இது ஆகிடையிட்டிவந்த வ
ல்லினவெதுகை, பிறவும்வந்தவழிகண்டுக்கொள்க. இடையிட்டெதுகை
வருமாறு “தோடாரொல்வனை நெகிழநாளு, கெய்தலுண்கண்பைதலுழல்
க, வாடாவவ்வரிபுனதஇப் பசலையும். வைகரேறுமபையப்பெருகி நீடா
ரிவொன நீண்மனங்கொண்டார் கேளார்கொல்லோ காதலர்தோழி - வா
டாப்பெளவ வறன்முகந்தெழிலி பருவம்பொய்யாது வலநேர்புலனைஇ
தூடாமலையன்வேலிற்சடிதுமின்னுமிகார் மழைக்குரலே இஃதுஅடிதோ
றும் இடையிட்டிவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை. இதுகொல்காப்பி
யனார்காட்டியப்பாட்டு என்ன. தாஅவண்ண மிடையிட்டிவந்தவெதுகைத்
தாகும். என்றாரகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு துவைக்குந்துளி
முந்நீர்க்கொற்கைமகளிர் அவைப்பதம்பல்லிற் கழுகொவ்வாழுத்தம் ம
ணங்கமுத்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும்வேலின், அணங்குமமுதமு மன்னலா
ர்ப்பால் இதுபுன் இரண்டடியு மோரெதுகையாய் பின் இரண்டடியெ

இவ்வகை திரண்டொருங்கியின்றிப் பூரணமுதலாகையிதன் திலகவந்தராயர்
 ஈனநூல்களின், மோனைக்கு மவ்வாறெயொட்டிக்கொள்க. வ-று-விரு-
 துக்ககண்டிக் காலத்தவாட்டவர் ஆகங்கண்டிக்கத்தாலற்றவன்பினர் புகங்
 கொண்டு பயோதரஞ்சேர்த்தினர் பாகங்கொண்டு பயோதரண்ணினர்
 இதுமுன், இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின்இரண்டடியு மற்றொரு
 மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை, வெ. பவழமும்பொன்னு
 ங்குணவ் இயமுததின் திகழருமபினறனபுன்னை. பொய்மையும் வாய்மை
 யிடந்தபுனாதீரந்த நன்னம்பகருமெனின் இவை- மூன்றாமெழுததொன்
 றெதுகை, நிரக்குமெதுகைபென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்
 லொற்றெதுகையென்றும் விட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டவொருமுள்
 கொணக்கொள்க. வ-று, வெ. பற்றிப்பலகாலும் பாண்மறியுண்ணுமை கொ
 ஆலையனின்னுட்டைநீ. இதுவல்லொற்றித்தாற்போல விட்டிசைத்தரு
 ற்றெழுத்திஐந்தி புணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை, வெ
 ண்பா, அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால் எவ்வைவெல்லா
 ரிகல் இது முதலெழுத்திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்த மையு
 ல் விட்டிசைமோனை. இவை யெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இன்
 னு மொருக்கப்பெயரானுணைக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால் பாவி
 னங்கொல்லாத் தொடையானும் வருமென்றாயினும் பெரும்பான்மை
 யுந்தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலையொதுகையிற்றிரிந்தும் வாரி
 வென்பதூஉம் செந்தொடையொழித்தெல்லாததொடைக்கும் இனவெழு
 த்து வரத்தொடுப்பதூஉம் வழியெதுகைவரத்தொடுப்பதூஉம் வழிமுர
 ண்வரத்தொடுப்பதூஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. இனவெழுத்துப்
 பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுத்தொடைவிடற்பு மு போலாரை,
 வேறுபடத்தொடுப்பது மருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழும
 தாமாறு தானமொத்தகுறிலும் நெடினும் தம்முளினமாம். அவை- அகத்
 ஆகார ஐகார ஒகாரங்க டம்முளினமாம். இகர ஈகார எகர ஏகாரங்க
 ள்தம்முளினமாம். உகர ஊகார ஒகர ஓகாரங்கள் தம்முளினமாம். இ
 வையேறிய வுயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறெகொள்க, ஒற்றினுள்- சகர தகரங்
 கள் தம்முளினமாம். ஞகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள்
 தம்முளினமாம். இவற்றை அதுவென்று வழங்குவாருமுள், என்னை.
 வெ; அகரமோடாகார மைகாரமெனலாம் இகரமோ டகாரமென உகர
 மோ டகாரமொன ஞகரமவச்சகரம் ஆகாதவல்லவறு. என்றாராகலின்
 அவற்றுட் சிலவருமாறு. வெ. ஈத்துவக்குமின்ப மறியார்தொருமுழை
 மை வைத்திழுக்கும்வன்கணவர் அயிமுதினுமாற்ற வினிதேதம்மீக்கள்
 சிறுக்கையளவியுழை. இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகி

யதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்த மையான் மருட்செந்தொடை. பிறவுமன்ன. இனிவழியெதுகை வருமாறு, க-றை மண்டலம் பண்டுண்ட தின்னேர் வரகுணன் றெண்டியின் லீய்க்கண்டலர் தன்னிறைக் கண்டதொன்றுண்டு கணமகர-குண்டலங் கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோர்திங்கள் மண்டல ம்வண்டலம்பக்கொண்டறாழ வருகின்றதே கொங்குதங்குமுதலாயினவு ங்கொள்க. அதுப்பிராசமென்னும் வடமொழியை வழியெதுகையென்ப துதமிழ்வழக்கு. இனிவழிமுரண்வருமாறு. விரு செய்யவாய்ப்பசும்பொ ன்னேலைச்சீரடிப்பரவையல்குல் ஐயநன்மருங்கு நோவவழக்கொண்ட குவ வுகொங்கை வெய்யவாய்த்தண்ணெனீலம் விரிந்தென விலங்கினைட மைபவாமழைக்கட்கூந்தன் மகளிராவருகவென்றான் க-றை ஒருமால்வ னாநின்றிருசுடரோட்டி முந்நீர்க்கிடந்த பெருமானிலனுஞ் சிதுவிலைத்தா வுண்டுபேதையர்கண் பொருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலன்பும் பொதியிற் கருமாவழிவெண்பந் செவ்வாய்ப் பசும்பொற் கனங்குழைக் கேட மோனையெதுகையிற்றிரிந்து பாவுமினமும்வாராமை மேற்காட்டிய வற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க.

சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தரவிருமூன்றடியே
தரங்குக்கும்வண்ணக்கூந்தரவாவதுதாழிசைப்பா
சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கிரட்டி-எ-து. மீட்டிரும்
தரங்குக்குமலாய்நருங்குந்தரவினிற் றிசையே.

இ-கை. தரவுதாழிசைகட்டு அடிவரைபறையாமாறுணர்த்துற்று, சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு-எ-து. அப்போதறங்கவொத்தாழிசை காலிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழிந் தல்லாதக லிப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவொன்று பொ ருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை. எ-து. இராமூன்றடியே தரங்கக் கும் வண்ணக்கூந்த் தரவாவது. எ-து. அப்போதறங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், பெருங்கு- ருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவது. எ-து. சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தர வென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண்டடியென்னுங் காரிகையுள், கலிப்பா விற்கு நான் கடிசிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிற்றிரண் டடியோக்கிரட்டி-எ-து. பொதுவகையாற் குழிசைசொல்லிப் போந்தா ராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமு ன்றடியானும்வருவது. எ-து. சுரும்பி மிருந்தரங்குக்குமலாய்-எ-து. மக றெழுமன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே-எ-து. தரவடியிற்றாழிசை

யடி சுருங்கிவருவது-எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டியுவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க.

பொருளோட்டிமுதனிற்பதுகூனதுவேபொருந்தி

இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றீனுநிற்சுமினியொழிந்த

மருடாவிசாரம்வகையினிவாழ்த்துவசைவனப்புப்

பொருள்கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொடிபோ.

இ-கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியுதாரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. பொருளோட்டிமுதனிற்பதுகூன். எ-து. அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித்தனியேநிற்பது கூனெனப்படும. எ-று. அதுவே பொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும். எ-து. அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணும் நிற்ப்பெறும். எ-று. ஈற்றினுமென்றவுமையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவும்துறுதியும், அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து, அக்கூனாய்வரினும், உகரவது சிபகிய நேர்ந்றியற் சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச்சீரால்லாப்பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், உலிமென்னுமிறுநினிடைபு மிறுதியுங்கூன்வரப்பெறுதெனக்கொள்க. என்னை. “அடிமுதற்பொருளைத் தானினிதுகொண்டு, முடியநிற்பது கூனெனமொழிபு, வஞ்சியினிதுதியுமாகுமதுவே, யசைகூனாகு மென்மனாபுலவா., எனனை, பஸ்காயனார். கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாருமுளர். எனற்று “அடிமுதற்பொருள் பெறவருவது தனிச்சொல்லும், திறுதியும் வஞ்சியுனியலுமென்ப, என்றாரகலின். கொச்சுக்கலியுள் ஓடிமுழுதுங் கூனாய்வரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. “உகரகாண், சுரந்தானுவண்கைச் சுவானமாப்பூதன். மார்தானுப் பல்புகழம்பாடி. இரந்தார்மாட், டின்மையகல்வதுபோலவிருணீங்க, மின்னும்பிதேர்மமை, இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்கானென்க கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவளோ. கேடில்விழுப்பொருடரு மார்பாசிலை, வாடாவள்ளியங் காடிநந்தோடோ, யானே, தோடாபொல்வளை நெகிழுவெங்கிப், பாட-மைசேக்கையுட் படர்கூர்ந்திசினே, அன்னளளிய னென்னுதுமாமமை, இன்னும்பெய்யமுழங்கி, மின்னுந்தோழியென் னின்னுயிராழித்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின அடிமுதற்கண் - அவளோ-எ-ழ்-யானே-எ-ம். கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. க. “உலகினுள், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகைய விறுவனாமே” லெளிபோலச் சுடர்விடுமே, சிறுந்தகையார் சிறுந்தகைமை சிறப்பெனினு

ம் பிறழ்வின்றி, உறுதகைமைபுலகினுக் கோரொப்பாகித்தோன்றாவே“ இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுள்ளெனக் கூணவந்தவாறு கண்கொள்க. வ. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும், பிற்கொடுத்தார். முற்கொளவும், முறுதிவழியொழுதுமென்ப, அதனால், நற்றிற் நாடு தன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்துறத்தே.—இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகேயெனச் சீர் கூணுவந்தவாறும், “மாவழங்கலின் மயக்குற்றனாவழி, என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அசை கூறும் வந்தவாறும், “கலங்கழாவிததுறநக் கலக்குற்றன, என இவ்வஞ்சியடியி லெவிறுறையென, அசைகூண்ப்வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. “தேரோ த் துள்கெழுமினதெருவு, இவ்வஞ்சியடியின திறுதிக்க ட்டெருவு என வுரவிறுதியாகிய இயற்சீர் கூணியினவாறுகண்டுகொள் க. காடர் கடும்புனலென்னுந், கொட்டக்கலியுட் சிறுகுடியீரோ சிறுகுடியீரோ. எனவோரடியால், கூண்வந்தவாறுகாண்க- பிறவுமன்ன. இனியொழிந்த மருடர்விகாரம் வகைபுளிவாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள் கோ ள் குறிப்பிசையொப்புந் குறிக்கொள் - எ-து - மேலெழுந்தசைசீர்பந்த மடிதொடையாவின்கூறுவனென் றதிராரம்பாரித்த காரிகையுள் ஓதப் படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வரையுளியும், வாழ்க்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளு ம், குறிப்பிசையும், செய்புனொப்புமையு மாயாறு உபதேச முறைமையானுணர் - எ-து. பொலவகொடியே- எ-து - மகடேழுன்னிலை, அவந் துள்-விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்னை. “அந்நாற்சொ ல்லுந் கொடுக்குங்கலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித் தலும், விரிக்கும்வழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட் டெழுவழி நீட்டலுந், குறுக்கும்வழி குறுக்கலுந், நாட்டல்வலிப வென்ம ண்புலவழி, என்றார் தொல்காப்பியனார். வ-று. “குறுத்தாட்டூதஞ்சுமந் த, வறக்ககிராழியெய் மண்ணலைத்தொழினே., இதனுள் குறுத்தாளெ னற்பாலகளைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும், “தண்ணை யினக்கிவி ரடிவோன்பண்டைய எல்லண்மாளோக்கினனே., இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்ணை பெனமெலிக்கும்வழி மெலித்தவா றும். வெ. “வெண்மணலெக்கர் விரிதிதைத்தநீர், கண்ணடி மண்டிலத் துதாம்பி, ஒத்திழியும், தண்ணந்துறையர் தகவிலோ தற்சேர்ந்தார், வ ண்ணங்கலை பிழியுமாதார், இதனுள் தண்டுறைவ னொன்பாலதனைத், தண்ணந்துறையவொன விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்டா னிழிப் புனைமதிலகையோர், காத்தலிற் பாவல னேனை மாநீ, பார்த்துறர்,வே

ணடார்வணக்கி விமன்மதிருள்கோடல், வேணடுமாம் வேண்டார்முகன்,,
 இதனுள்-வேண்டாதாவணபு யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி
 யெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும், வெ. “பாசிழையாகும் பசப்
 பித்தான்னைபத்தொடி, மாசேனென்று மனங்கொளீது, மாசேனன், சீச
 யிதட்கணணி தருதலாற்சேர்த்ததியென், னோம்நீர நெஞ்சின்மேல்நவத்
 து, இதனுள் பசசிழையெனற் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டுவழி
 நீட்டியவாறும், வெ. “யானையெயித்தத்திருந்த விலங்கிலவேற்றென்ன
 ன், திருத்தாண்னென் னேனறியென,, இதனுள் தீயெனெனற்பாலதனை
 த் தீயெனெனக்குமுகரும் வழிநுறுகுகினவாறுமகணடுகொள்க.—பிறவு
 மன்ன. மருடர்விசாரமென்று சிறப்பித்தவகளுல், வரலாற்றுமுறைமை
 யோடு கூடிப்பொருநு வாழ்கின்றன வல்லது துவைக்குப்பாவில்ல
 யெனற்பாலது துவைக்குப் பாவில்லையென்றற்போலப் புணர்க்கப்படா”
 தென்க. இன்னும்நூலா விகாபமென்று சிறப்பித்தவகளுல், தலைக்குறை
 யும், இடைக்குறையும், சடைக நறையும், வருவனவுறாள்.—அனையும்
 வரலாற்று முறைமையோடு கூடி வழங்கப்படுமென்கொள்க.—வ-று.
 “மறையிதழ்புற பு மாஞ்செவீரடி,, இதனுள் தாமதாயெனற்பாலதனை
 மறையென , தலைச் சிறந்து வருவனவாறும், “வேடுநவெரிநி னோறி
 முதுபோதது,, இதனுள் பூந்தியெனற்பாலதனை பூதியென இடைகு
 றைத்து வழங்கின்வாறும், “அல்லி ந விசும்பியலுட்போல், வாழ்குக மல
 ர்ந்தன புன்கொடிமுகணை,, இதனுள் ஆரலெனற்பாலதனையாலென
 இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும். “நீலுணடுகிலுட்போல்,, இதனுள்
 நிலமுணடுகி விசைகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுணடுகி விசைகடுப்பவெ
 னக கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கணடுகொள்க. பிறவுமன்ன. அந்
 நாற்சொல்லுந் சொடுகருங்காலை யென்றவழி நானருசொல்லாவன-ஓயற்
 சொல், கிரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், எனவிலை, என்னை. “இயற்
 சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்வடசொலென், நனைத்தேசெய்யுளி னீட்ட
 டச்சொல்லே,, என்றாகலின். அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன, சோறு,
 கூழ், பால், பானிதம், எனபன், என்னை. “இயற்சொற்றானே யியமபுற
 காலே, செந்தமிழிலதது வழக்கொடுகியணித், தம்பொருள்வழாமையி
 சைச்சுஞ்சொல்லே,, என்றாகலின். அவைநடக்கும் எல்லையாவையோ
 வெனின்-வவையாறுவின்வடக்கும், மருதயாற்றின்மேற்கும், கருவூரி
 ன்கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகிய நான்கெல்லைக்குட்பட்ட சோனா
 டென்ப, என்னை. “மன்றவாணன் மலாதிருவருளாற், மென்றமிழகி
 மையிவணியசெப்ச, வடிவாங்குட்டமு மாதி, சங்கமும், படியின்மாப்
 பெருமைபரவுறுசொழிலும், சைவமாதவருந் தழைத்தினிதிருக்கு, மம

யறுசோழவளநாடென்ப, என்றாகலின். திரிசொல்லாவன - அடுக்கல், பிறங்கல், ஓங்கல் விலங்கல், விண்டு, சுவடுஎனவிவை, மலை யென்னும் ஒருபொருள் குறித்தவேறுசொல். உந்தியென்பது - ஆற்றிடைக் குறுநயன், கொப்பு, நற, தேருநுநர், யாழந்தோருறுப்பு, எனுமிவை வேறுபொருள்குறித்த ஒருசொல் என்னை “ ஒருபொருள்குறித்த வேறு சொல்லாகியும், வேறுபொருள்குறித்த பொருளொன்றாகியு, மிருபாற் றென்பதிரிசொற்களவி, என்றாகலின். திவசச்சொல்லாவன, மயிலே மஞ்ஞையென்றும், கிளியைக் கிளியென்றும் தாயைத்தன்னையென்றும், நாயை குமரீயென்றும்- வழங்குமெனாம். என்னை “ செந்தமிழ்சே ர்த பன்னிருநிலத்தினும், தங் குறிப்பினவேதிசைச்சொற்களவி, என்று ராகலின். செந்தமிழிலத்தசேர்ந்த பன்னிருகொடுத்தமிழ் நிலமாவ னை, வெ “ தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்காரேண்புழி, பன்னிருவாங் தன்வடக்கு, நன்றா, சீதமலாடுபுனநாடுசெந்தமிழ்சேர், ஏதமில்பன்னி ருநாட்டெண். இதைவித்துணைத்துங்கொள்ச. வடசொல்லாவன, கு ங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம், என்பனவாம் என்னை “ வடசொற்கி ளவி வடவெழுத்தொரீஇ. எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே — சி தைத்தனவரினு மிவைத்தனவனாயார், என்றாதொல்லாப்பியனார். வகை யுரி-எ-து-முன்னும்பின்னும், அசைமுதலாகிய உறுப்புள் நிப்புழி யறி ந்து குற்றாபடாமல் வண்ணமுத்தல்லைக் கொள்க. என்னை-வெ “ அ ருநேஞ்சு நீராசைசீரடிக்கட், பொருளைஞ்சாதோசையேநோக்கி, மரு ணீயகிக், கூம்பிவுங் கூம்பா தலரவுங் கொடியடிற்றல், வாய்ந்தவைகயுரி யின்மாண்பு, என்றாகலின். வ-று, வெ- “ டா யாபுங்கோதை கடர யினுன்றிண்டேர், சிறியார்தஞ்சிற்றில் சிதைத்து, இதன-கடிவார்- எ-ம் பூங்கோதை-எ-ம்-கடாயினுன்-எ-ம்-அலகிழன். ஆசிரியத்தனையும், சலித் தனையுந்தட்டு, வெள்ளைத்தன்னை குன்மறு-மாநலால் - சடியார்பூவென்று டுளிமாங் டாயாகவும், கோதையென்றுசதமாவாகவும், கடாயினுனென்று, கருவிளமாகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “ மலர்மிசையேகினை மா ணடிசேர்த்தார், நிலமிசைநீடுவாழ்வார், இதனைநிலமிசை-எ-ம்-நீடு-எ-ம்- வாழ்வார்-எ-ம்-அலகிழன் ஆசிரியத்தனையுத்தட்டு, வெண்பாவி னிறுத்திடுக் கண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சீராய்,நீடரில் வெள்ளைச்சீரோசைச் சீரு மொளியேர்பிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச்சிந்தடியே முடிவா மென் னாம், இலக்கணத்தோடு மாறுபடுமர்தலின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாக வும், நீடுவாழ் எனக்கூவிளமாகவும்- வார்-என நாளென்னும். நேரசை ச்சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “ பாயநீக்குமாடுநாக்கும் பண்டு தாங் கொண்டவர்க்கும் ஊடுநர்க்கும் கூடுநர்க்குமொத்தலால்- நீடுநீர்

நல்லவ லூர நறுஞ்சாந்தனியகலம் புல்லலினூடலினிது,, இதனுள்-கொ
நகரங்கள் பிரித்திசைத்தனவாயினும்- நூண்டினையுங்கூட்டி விரையசை
யாக அலகிடச்சீருந்தனையுஞ் சியைவாம். அல்லாவிடின்- நாலசைச்சீ
ராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணுதுகெடும்- பிறவுமன்ன, வாழ்த்துஇ
ருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும்- இருபுறவாழ்த்துமென- வ-று. வெ-
“கார்நறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும்- நீர்நிலைநிற்பயன்கொலோ- கூ
ர்நுணவேய்- வண்டிருக்கக்கதார் வரமான்வழுகியார்- கொண்டிருக்க
ப்பெற்றகுணம்,, இதுமெய்வாழ்த்து வெ. “பண்டுமொருகாற்றன்பை
ந்தொடியைக்கோட்பட்டு - வெங்கடம் வில்லேற்றிக்கொண் டிழந்தான்,,
தென்கனத்தைப் பூமாண்டிருமகளுக் கின்னுமபுலம்புமால் வாமான்றேர்
வையையார்கோ,, இஃதிருபுறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்படும்-
மெய்வசையும் இருபுறவசையுமென. வ-று. வெ- “தந்தையிலேச்சம்”
டன்றாய் தொழிலிதான்பார்ப்பான் எந்தைக்கிடுங்குநம்பட்டது கொல்-
முத்தை அவிபுணவினாந்தெரியினுவதாங்கொல்லோ- கவிக்கண்ணனாந்தம்
பிறப்பு” இது மெய்வசை. வெ. படையொடு போகாது நின்றெறி
ந்தானென்றும் கொடையொடு நல்லார்கட்டாழ்த்தான் படையொடு- பா
டிவழங்குந்தெருவெல்லாந்தான் சென்று கோடிவழங்குமகன்,, இஃதிரு
புறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படும் அம்மை அழகு தொன்
மை தோல் விருந்து இயைபு புலன் இழைபு என. என்னை அம்மை
யழகு தொன்மை தோல்விருந் திபைபுபுலனிழைபெனவனப்பெட்டெ.
-என்றாகலின். அவற்றுள் - அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாய
சொற்களால் ஒள்ளியவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது
என்னை. “சின்மென்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி, னம்மைதானே -
டிநிமிர்வின்றே,, என்றாகலின். வ-று. வெ. “அறிவினாருவதுண
டோ பிறிதினேய் தன்னைப்போற் போற்றுக்கடை,, அழகென்பது,
செய்யுட்சொல்லாகிய திரிசொற்களானோசை யினியவாகப் புணர்க்கப்ப
ட்டது. என்னை. “செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி னவ்வகை
தானே யழகெனப்படுமே,, என்றாகலின். வ-று. ஆ. “துணியிரும்
பெளவங்குறையவாங்கி, அணிகிளரடுக்கன் முற்றியவெழிசி, காஸொடு
மயங்கிய கணைநிருணநொள், யாங்குவந்தனையோ வோங்கல்வெற்ப, நெ
டுவனாமருங்கிற் பரம்பெனவிதிதரும், கடுவரற் கலுழிநீந்தி, வல்லியம்வ
ழங்கும் கல்லதநெறியே,, தொன்மை-எ-து- பழையதாகி நிகழ்ந்தபெ
ற்றிபுணர்க்கப்படுவது. என்னை. “தொன்மைதானே, யுளையொடுபுணர்
ந்த பழமைமேற்றே,, என்றாகலின். வ-று. “செறிதொடியுவகைகே
ளாய் செஞ்சுடர்த்தெறுகதிர்ச்செல்வன்,, என்பதுஉம், பாபாரதம், காந்

தம் போல்வனவுங்கொள்க. தோல்-எ-து-இழுமென்னு மெல்லியவாகிய சொற்களால் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும், பலவடியாய்க் கிடப்பனவுமென விருதிற்றத்தவாம். என்னை. “இழுமென மொழியால் விழுமியது நுவலினும், பந்தமொழியா லடிநிமிர்ந்தொழுக்கினும், தோலென மொழிப தொன்னெறிப்புலவர், என்றாராகலின். வ-று. “பாயிருள்பரப்பகங்குறையப்பாம்பின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேக்கைத், துணிதருவெள்ளர் துயில்புடைபெயர்க்கும், ஒளியோன்காஞ்சி யெளிதெனக்கூறின், இம்மையிலலை, மறுமையிலலை, தீமைநிலலை, செய்வோரிலலை, செய்பாருளிலலை, அறிவோரியாரும் திறவுழியிறுகென, இது மார்க்கண்டேயனாகாஞ்சி-இஃதிழுமெனு மொழியால் விழுமியது நுவன்றது, “திருமழைதலைஇய-செனறவாரே, இதுபரந்தபொழியாலடிநிமிர்ந்தொழுகியது. — விருந்து-எ-து-புகியவற்றின்மேற்ற அஃதிப்பொழுதுள்ளான்பாடுவது. என்னை. “விருந்துதானே, புகியதுபுனைதயாப்பின்மேற்றே, என்றாராகலின் அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இயைபு-எ-து-ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பதினொரு புள்ளியு மீறாகவந்தபாட்டு. என்னை. ஞகாமுதலா ளகாவீற்றுப், புள்ளியிறுதியியபெனபொழிப, என்றாராகலின். அவையும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.—புலன்-எ-து-இயற்சொல்லாற் பொருடோன்றச் சொல்லப்படுவது. என்னை. “தெரிந்தமொழியாற் செவ்விதிற்கிளந்து- தேர்தல் வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற் - புலனென மொழிப புலனணர்ந்தோரோ, என்றாராகலின். வ-று. “பார்க்கடன்முகந்த ப்ருவக்கொண்டமுவார்ச்செறிமுரசின் முழங்கியொன்றார் - மலைமுற்றின்மே வயங்குதுளி சிதறிச் - சென்றவடிருமுகங் காணக்கிடத்தேர் - இன்றுசெலக்கடவுமதி பாடிவதுக்காண் - மாவொடுபுணர்ந்தமாலுப்போல - இரும்பிடி யுழைய தாகப் - பெருங்காடுமடுதத காமாநலிமே, — இழைபு-எ-து-வல்லொறியாந்துநீண்டாது செய்யுளியலுடையார் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாப் பதினேழநிலத் தைந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஓவகிய சொற்களால் வருவது. என்னை. “ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது - குறளடி துதலா வைந்தடிகாது - மோங்கியமொழியா னாங்ஙனமொழியி - னிழைபினிலக்கணமியைந்ததாகும், என்றாராகல். செய்யுளியலுடையார் நாம்சீரடிதன்னையே - நான்கெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்தமூன்றடியுங் குறளடியென்றும் - ஏழெழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்த மூன்றடியுஞ் - சிந்தடியென்றும் - பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்த ஐந்தடியும் - அளவடியென்றும் - பதினேந்தெழுத்து முதலாப் ப

தினெழெழுத்தின்காறு மூயர்ந்த மூன்றடியும் - நெடு லடியென்றும் - ப
தினெட்டெழுத்துமுதலா இருப்தெழுத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியுந்
தழிநெழலடியென்றும் - இருப்தெழுத்தின் மிக்க நாற்சீரடிப்பா இலலை
யென்றும் - வேண்டுவர். அவ்வெழுத்தெண்ணுகின் றுழிகுற்றியல்கை
மும - குற்றியலுகாரமும் - ஆய்தமும் - ஓறுமொழித்துநின்ற உயிரும்
உயிர்மெய்யுக்கூட்டி யெண்ணப்படும். எனனை. வெ. “குற்றிசரங் குறு
காமென் றிபணமொய்தமும - ஒற்றுமென வொருநான்கொழித்துக் - கற
ரோர் - உயிருமுரிமெய்யு மோதினுகொள்ளச - செயிர்தீர்ந்த செய்யு
ளடிக்கு, “நாமசீரமொண்ட கடியென்பாமெய், —நாலெழுத்து பூநலா
வாமெழுத்தெல்லை - யேறியநிலத்த குறளடியெனப் - ஏழெழுத்தெனப்
சிந்தடிகளவே - யீரொழுத்தேற்ற மவலழியான. —பத்தெழுத்தென்ப
நேரடிகளவே - யுற்றநாலெழுத் தேற்றலங்கடையே—முனைவ தெழுந்
தே நெடிலடிக்களவே. யீரொழுத்துமிச, தலு மியல்பெனமொழிப்—மு
வாமெழுத்தே சழிநெடித்தகாவே - யீரொழுத்தேற்ற மவலழியான.,
வெ. ஈரிரண்டு மோரோழு மிகாது முனைவந்தும் - பாரிபனற நாமசீரப்
தினெட்டும் - ஓரா - விளையும் தினேழு நிலத்துக்குறள்சிற - தளவுகழி
நெடிலோடைந்து - எனறாசலின். ஆ. போந்துபோந்து சார்ந்துசார்
ந்து - தேர்த்துதேர்த்து முசிகொந்து - வண்டிருமு விணடுவிங்கீ - நீர்வா
ய்கொண்டு நீண்டநீலம் - ஊர்வாயுதை வீசலுவாய-மதியாவண்டோ
டொலகிமலை - நன்மணங்கமழும் பன்னெலவார - அனையோமெனரோ
ளா யிரெடுவகண் - இணையிரோதி யேந்தினவையுழை - நிறுப்பமாமல
ரிடையெழுந்தமாவின் - நறுந்தழை துயல்வெழுந்த செந்நீதேந்தல்குல
அலரி ளையகைஇய வாரி படைசிலம்பின்-மணிமருளவளர் குழல வளரிள
மயிறைதுதல், லனிலிலவுயங்கின்ற புருவுடைமகனொடு களிராழுழவுரு
முங்கிய வணிரிலுமணிநரா இரூந்தளவு மலரளவு கருப்புலவுகுவதொ
டை-கலனளவு சலனளவு கலனளவு டலனளவு-பெருமணம்புணர்ந்தன
யென்ப-அஃதொ ரமேனறப்பினொழிசுவகனறே இனிப்பொருள கோடா
ன்பது உம்மைத்தொகை. பொருளும் - பொருள்கோளுமென - என
னை வெ. “அருளல்லதியாதேன்ற கொல்லாமையகோரல், பொருளல்லத
வ்ஜுனறினல். இதனுள் அருளும் அருளல்லதும் என உம்மைத்தொக்கா
றபோலக்கொள்க. அவற்றுள்-பொருளாவன- குறிஞ்சிகைக்கிளை முத
லிய அகமும் அகப்புறமு ம டைசிபாடாண் பாட்டு முதலிய புறமும்
புறப்புறமுமாம். அவை அவ்வுலககணங்கூறிய தூலகளிற கண்முகெ
ளாக. இனிப்பொருள்கொள ஒன்பதுவகைப்படும். நிபரிதைமொழிமா
றதும் சுண்ணமொழிமாறதும் அடிமொழிமாறதும் அடிமொழிமாறதும்

தும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும் புனல்யாற்றும் பெருங்கோளும் அனை
மறிப்பப்பொருள்கோளும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் கொண்டு
கூட்டுப் பொருள்கோளுமென இவற்றுள்நிரனிறையிரண்டுவகைப்படும்
பெயர்நிறனிறையும் வினையிரனிறையும் என. அவற்றுள் பெயர்நிறனிறை
வருமாறு. வெ (கொடிருவளை கொட்டைதுசப்புண்கண்மேனி, மதிபவ
ளமுத்தமுகம்வாயமுறுவல் பிழிபினை மஞ்ஞைடைநோக்குச்சாயல் வ
டிவினளேவஞ்சிமகள்) இனிவினையிரனிநவருமாறு. (காதுசேர் தாழ்
குழையாம்கண்ணித்துறைசசேர்ப்ப போதுசோதார்மார்ப்போர்ச் செழிய
நீதியால் மண்ணிமாதமங்கையர்தோண்மாற்றாறாயேற்றார்க்கு துண்ணி
ய்வாய்பொருள்) எ-ம-வெ. (அடல்வேன்மாளோக்கிநின் முகக்கண்டே,
உடலுமிரிதோடுபுழமலரும்பார்க்கும் கடலுங்கனையிருளு மாம்பலும்
பாம்பும் தடமதியமாமென்றுதாம்) இனிமுறைநிரனிறை எதிர்நிரனிறை
மயக்கநிரனிறை மயக்கெண்ணிரனிறை குறையெண்ணிரனிறை என்
றுவேண்டுவாருமுளா. அவற்றுள், அடிநிரனிறைவருமாறு-விரு (கூ
ற்றுவினையின்மதையரசுகாக்கோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சி
முனை ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத் தோள்களிறவெறிப்ப விமையப்
பெணவெருவவேவக காற்றொழிலாயனத்தால்லவிவரலாற்கற்றைக் கதிர்
முடியாதகர தலத்தாறகணையாற்பின்னும் உறற்றியியவுதைத்திரித்துநெரி
த்துசகுடி யுர்ததெரித்தானவனெமமை யுனையகோவே) சுண்ணமொழி
மாற்று-வெ. (சுனையா லவயமிம்தபபவலாடையை யானைக்குநீத்து முயற்
குலையெனப் கானகாடல்சனை) இதனுள்-சுனையென்பதனோடு மிகப்ப
னென்பது பொருள்கொள்ளவும். அயமியென்பதனோடு ஆழவென்பது
போருள்கொள்ளவும் யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொ
ள்ளவும் முயலென்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்த
மைபாற்றண்ணமொழிமாற்று. இனி அடிமறிமொழிமாற்று. (குரல்ப
மபிப் நீவரலாற்றே) எனனும் ஆசிரியம்வேண்டிற்றோடியான் முதலாகச்
சொன்னாலும் ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தகமயாலடிமறிமொ
மாற்று —இனி அடிமொழிமாற்று-வெ. (ஆலத்துமேலருவளைகுளத்துள
வாலினெடியகுளஞ்) —என்பதனுள் ஆலத்துமேலருவாற்குளத்துள கு
வையென்று இரண்டடியிலமொழிமாற்றிப் பொருள் கொண்டமையால்
அடிமொழிமாற்று. இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்-வெ. (கிறத்திடுமி
ன்றியவைபிற்காண்மொதர் இறந்துபடிப்பெரிதாமேதம் உறந்தையாகோ
ன்-தண்ணாரமாபிற்றமிழ்ப்பெருமானைக் கண்ணாக்காணக்கதவு) இதனு
ள் திறத்திடுமின் என்பதனோடு கமவு-எ-து நோக்குடைததாய்ப்பொரு
ள்கொண்டமையாற் பூட்டுவிற்பொருள்கோள் — இனிப்புணல் யாற்றுப்
புக

பொருள்கோள்-வெ. (அலைப்பான் பிறிதுயினாயாக்கலுங்குற்றம் விலைப்
 பாரிதிகொண்டின்மிசைதலுங்குற்றம் சொலற்பாலவல்லாதசொல்லலுங்
 குற்றம் கொலைப்பாலுங்குற்றமேயாம்) இஃதடிதோயும் பொருளற்றவ
 ள்தமையாற்புனல்பாற்றுப்பொருள்கோள். இனியனைமறிபாப்புப்பொருள்
 கோள்-விரு. (தாளந்தவுணர்வினராம்ததானுடைந்துதன்ன்னித் தளா
 னார்தாமும் சூழ்ந்தவினையாககைசுடவிளிந்துநாற்கதியிற்சுழல்வாராதமு
 ம் ஊழ்ந்தபிணிரவியமுன் செயதவினையென்றே முனிவார்தாமும் வாழ்
 ந்தபொழுதினையெனய்துநெறிமுன்னி முயலாதாரோ.) இதனுளவாழ்ந்
 தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதாரென்னு மறுதிசை
 ல் இடையு முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் அனைமறி பரப்
 புப்பொருள்கோள். — இனிததாப்பிசைப்பொருள்கோள்- வெ. (உண்
 னுமையுள்ள துழிர்நிலையுண்ணுண் அண்ணுத்தலசெய்யாமளறு) இதனு
 ள் ஊனை யுண்ணுமை யுள்ளதுயிராநிலை எ-ம- ஊனை யுண்ணவண்ணு
 தல் செய்யாதளறு-எ-ம் - நடுகின்ற ஊனெண்ணுஞ்சொல்முதலும் இறுதி
 யுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாபுதல் - ப்பொருள்கோள் —
 இனிக்கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.—வெ. (தெங்கங்காய்போலத்
 திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல் வெண்கோழிமுட்டையுடைதமன்னமா பே
 னி அஞ்சனத்தன்னபசிலைதனிவாமே வங்கததுசசென்றார்வரின்) இதனு
 ள்-அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலெனவும் தெங்கங்காய்போதைதிரண்டுரு
 ண்டவெண்கோழி முட்டையுடைததன்னபசிலையெனவும் சொற் ககோ
 கொண்டி கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்
 கோள்.—வெ. (ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும் பாரிபறமபினடே
 ற்றண்ணுமை காரி, விறன்முள் ள்ளாவெங்கைவீ தாளுணுந்தோளாள
 மனுள்ளுருள்ளதலர்) இதனுள்-தன்னுமைநாணுநமோள்-எ-ம-நிறம்பே
 ன்கைவீ-எ-ம்-அலர் ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம- சொற்
 னைக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுங்கொண்டுகூட்டுப்பொ
 ருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிக்குறிப்பிசை-எ - து- எழுத்தல்லோன
 யான்வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அதுகாணமுமுதலாகவுடை
 ன செய்யுளகத்துவந்தால் அவற்றைச்செய்யுண்டை யழியாமல் அசை
 ம் சீரும், அடியும் தொடையும், பிழையாமல்-அலகிட்டு வழங்கப்படு
 னக்கொள்க. வ-று-வெ- (ஹலங்கொன்றைமலர்மில்ல்துஃருவஃ
 ன்றுதிரியுமிடைமகனே சென்று, மறியாட்டையுண்ணுமல் எண்ணைய
 வுல்லே, அறியாயோவண்ணுக்குமாறு) ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனா
 டிய ஊசுமுரியுட்கண்டுகொள்க-என்னே. (எழுத்தல்லிசையையசை
 செர்தனை நிறைக்கவும்படுமனநேர்த்திசினோ) என்றாகலின். இ

ஒப்பு-எதுமேற்சீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்பட்டபூவும், பாணி
 னமுஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றிதே மக்குக்குறைந்தும் வந்தா லவற்றை
 யொருபுடையொப்புமைநோக்கி புறத்தெய்யுட்குளினபாற்படுத்தி வழ
 ங்கப்படும-எ-று. வ-று. (கோழியுட்குவினகுக்கில்குரல்காட்டும் தாழியு
 ணிலத்தடவ னீரே போதுமினே ஆழிசூழ வவயத்தெழ்மண்ண லடியெத்
 திக் கூழைநையக்குடைந்துங் குளிர்புனல் ஊழியுமன்னவா மென்றே
 லோமொமாவாய்) மேல்நாறசோநான்கடியாய் வருவதுகவிவிருத்தமென்று
 வரையறுத்துச்சோன்றா, இஃதைத்தடியான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை-
 யொப்புமைநோக்கிக் கவிவிருத்தத்திள் பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்
 கொள்க. இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினுமிழுக்காது. (சுற்றநீர் சூழ்
 கிடங்கிற் பொற்றாமரைப்பூம்படபடைத, தெண்ணீர்நல்வயலூரன் கேண்
 மை யல்லிருந கூந்தற்கவரானுலே) மேல்வஞ்சிப்பாறிற்கு மூன்றடிச்சி
 றுமை யென்மெடுத்தோதினார். இஃதிரண்டடிச் சிதுமையான் வந்ததா
 யினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி வஞ்சிப்பாறின் பாற்படுத்தே வழ
 ங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவும்புராணகவிஞரம்பாடப்பட்ட இலக்கி
 யங்களுயும் இவ்வினையகணத்தா னொருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்
 பாற்படுத்து வறங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப்புமென்ற வும்மையால்வண்
 ணமும் புணைத்துளையும், அடியின்றிரடப்பனவும் ஓடியா னடப்பனவும்
 பாட்டும் உடையும் நூலும் மந்திரமும் அங்கதமும் பிகியும் முதுசொல்
 லும். வாழ்த்துமாமாறும் எணாந்துகொள்க. —அவற்றுள் வண்ணம் நூ
 றுதிருநதனவாம். அவைசொல்லுமாறு தூங்கிசைவண்ணம் ஏத்திசை
 வண்ணம் அடுகிசைவண்ணம் பிரிந்திசைவண்ணம் மயங்கிசைவண்ண
 மென்னுமிவ்வவந்தினையு முசல்வைத்து அகவல்வண்ணம் ஒழுகிசைவ
 ண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசைவண்ணமென்னு மிந்நான்கினையு
 ம் இடைவைத்துக் கல்வண்ணம் நெடில்வண்ணம் வல்லிசைவண்ண
 ம் மேல்விசைவண்ணம் இடையிசைவண்ணம் என்னுமிவ்வவந்தினையுங்
 கடைவைத்துக்கூட்டியுத்தி நூறுவண்ணமும் பிறக்கும். என்னை-க-ற
 (தூங்கேத்திமக்கல் பிரிதன்மயங்கிசை வைத்துப் பின்னும் பாங்கேயகவ
 லொழுதல் வலிமெலிப்பாற்படுத்தித் டாங்கேகுறிநெடில்வல்லின மெல்
 லினமோடிடையைத் தாங்காதுமழ தரத்தாம்வண்ண நூறுத்தலைப்படுமே)
 என்றாகலின். அவற்றின்விரியாவன- குறிலகவற்றாகிசைவண்ணம்
 நெடிலகவற்றாகிசைவண்ணம் வலியகவற்றாகிசைவண்ணம் மெலிய
 கவற்றாகிசைவண்ணம் இடையகவற்றாகிசைவண்ணம். எ - ம் குறி
 லொழுதற்றாகிசைவண்ணம் நெடிலொழுதற்றாகிசைவண்ணம் வல்
 யொழுதற்றாகிசைவண்ணம் மெலியொழுதற்றாகிசைவண்ணம் இ

இதையொழுகத் தூங்கிவைவண்ணம் - எ-ம் குறில்வல்லிசைத்தூங்கிவை
வண்ணம் நெடில்வல்லிசைத்தூங்கிவைவண்ணம் வலிவல்லிசைத்தூங்கிவை
வண்ணம் மெலிவல்லிசைத்தூங்கிவைவண்ணம் இடைவல்லிசைத்தூங்கி
வைவண்ணம்-எ-ம்-குறின்மெல்லிசைத்தூங்கிவைவண்ணம் நெடின்மெல்
லிசைத்தூங்கிவைவண்ணம் வலிமெல்லிசைத்தூங்கிவைவண்ணம் மெலி
மெல்லிசைத்தூங்கிவைவண்ணம் இடைமெல்லிசைத்தூங்கிவைவண்ண
ம், எ-ம். தூங்கிவைவண்ணம் (உய்) குறிலகவலேந்திவைவண்ணம் நெ
டிலகவலேந்திவைவண்ணம் வலியகவலேந்திவைவண்ணம் மெலியகவலே
ந்திவைவண்ணம் இடையகவலேந்திவைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுக்கலே
ந்திவைவண்ணம் நெடிலொழுக்கலேந்திவைவண்ணம் வலியொழுக்கலேந்தி
வைவண்ணம் மெலியொழுக்கலேந்திவைவண்ணம் இடையொழுக்கலேந்தி
வைவண்ணம் எ-ம், குறில்வல்லிசை யேந்திவைவண்ணம் நெடில்வல்லி
சையேந்திவைவண்ணம் வலிவல்லிசையேந்திவைவண்ணம் மெலிவல்லி
சையேந்திவைவண்ணம் இடைவல்லிசையேந்திவைவண்ணம் எ-ம் கு
றின் மெல்லிசை யேந்திவைவண்ணம் நெடின்மெல்லிசையேந்திவைவண்ண
ம் மெலிமெல்லிசை யேந்திவைவண்ணம் மெலிமெல்லிசை யேந்திவைவ
ண்ணம் இடைமெல்லிசை யேந்திவைவண்ணம் எ-ம் ஏந்திவைவண்ணம்
(உய்)குறிலகவலெடுக்கிவைவண்ணம் நெடிலகவலெடுக்கிவைவண்ணம் வலி
யகவலெடுக்கிவைவண்ணம் மெலியகவலெடுக்கிவைவண்ணம் இடையகவல
ெடுக்கிவைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுக்கலெடுக்கிவைவண்ணம் நெடிலொழு
க்கலெடுக்கிவைவண்ணம் வலியொழுக்கலெடுக்கிவைவண்ணம் மெலியொழு
க்கலெடுக்கிவைவண்ணம் இடையொழுக்கலெடுக்கிவைவண்ணம் எ-ம் குறில்வல்லி
சை யடுக்கிவைவண்ணம் நெடில்வல்லிசையடுக்கிவைவண்ணம் வலிவ
ல்லிசை யடுக்கிவைவண்ணம் மெலிவல்லிசை யடுக்கிவைவண்ணம் இடை
வல்லிசையடுக்கிவைவண்ணம் எ-ம் குறின்மெல்லிசை யடுக்கிவைவண்ண
ம் நெடின்மெல்லிசை யடுக்கிவைவண்ணம் வலிமெல்லிசை யடுக்கிவை
வண்ணம் மெலிமெல்லிசையடுக்கிவைவண்ணம் இடை மெல்லிசை யடுக்கி
வைவண்ணம் எ-ம் அடுக்கிவைவண்ணம் (உய்) குறிலகவற் பிரிந்திவைவ
ண்ணம் நெடிலகவற்பிரிந்திவைவண்ணம் வலியகவற்பிரிந்திவைவண்ணம்,
மெலியகவற்பிரிந்திவைவண்ணம் இடையகவற்பிரிந்திவைவண்ணம்-எ - 11
குறிலொழுகற் பிரிந்திவைவண்ணம் நெடிலொழுகற்பிரிந்திவை வண்ணம்
வலியொழுகற் பிரிந்திவைவண்ணம் மெலியொழுகற் பிரிந்திவைவண்ணம்
இடையொழுகற்பிரிந்திவைவண்ணம் எ - ம் குறில்வல்லிசைப் பிரிந்
வைவண்ணம் நெடில்வல்லிசைப்பிரிந்திவைவண்ணம் வலிவல்லிசைப் பிரிந்தி
வைவண்ணம் மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திவைவண்ணம் இடை வல்லிசைப்

ஒழிபிப் ப்.

ரித்திசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம் மெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைப் பிரித்திசை வண்ணம் மெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம், எ-ம்-பிரித்திசைவண்ணம் (உய்) குறிலகவன்மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன்மயங்கிசை வண்ணம், வலிய கவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெல்லியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், இடைமயகவன்மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுக்கன்மயங்கிசை வண்ணம் வலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், மெல்லியொழுக்கன்மயங்கிசை வண்ணம் இடையொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் நெடில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் மெல்லிமெல்லிசைமயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம் குறின்மெல்லிசைமயங்கிசை வண்ணம் நெடின்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெல்லிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எ-ம் மயங்கிசைவண்ணம், (உய்) ஆக வண்ணம்தாறு, இவ்வாறுவிரித்துணைத்தாறியொருர். இனி, ஆகிரியர்சொல்காப்பியனார்வண்ணம் இருபதென்பர். என்னே (வண்ணத்தானே நால்தென்ப) அவைதாம், (பாவ அவண்ணத்தா அ வண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம் மிபபுல வண்ணமொபெடை வண்ணம், நெடஞ்சீர்வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம் குறிஞ்சிவண்ணம் நலிபுலவண்ணம் மயப்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டுவண்ணம் மொழுகுவண்ணம் மொழுவண்ணம், மெண்ணுவண்ணம் மகைப்புலவண்ணம், தாங்கல்வண்ணம் மேந்தல்வண்ணம், முருட்டுவண்ணம் முமிசுவண்ணம் மென் முங்குவையென்பவறிந்திசையே) என்றாராகவின். அவாறுள், “பா அவண்ணம், சொந்தீததாடு, தாற்பாறபயிலு நோக்கிற் மென்ப) வ-று. “அவற்றுள். குறநெழுத்தென்ப) எ-ம் “தா அவண்ணமிடையிட்டெவந்த வெதுகைத்தாகும்) வ-று. “உள்ளார்—காடிமந்தோரே) எ-ம். வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிசை) வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-சுஞ்சி) எ-ம். மெல்லிசைவண்ணம் மெல்லெழுத்துமிசை) வ-று. “பொன்னினனபுண்ண னுண்டாடு) எ-ம். இயைபு வண்ணமிடையெழுத்துமிசை) வ-று. “வால்வெள்ளருவினாமிசையிழியவும் மகாவல்லுமுவவிடரினிமபவும், வாறநெருளியம் வகையிசையுழலவும், நெல்லொளிவிளக்கினவரவரின், பிரொடுதோளிவாழ்கிம்பெயரே) எ-ம். அளபெடைவண்ணமளபெடையிலும், வ-று. “கண்ணடன வெண்க்கணடுகேதமும்) உ-ம். “நெடஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்) வ-று. “மாவாராதே, மாவாராதே) எ-ம். குறுஞ்சீர்வண்ணங்கும் நெழு

சாப்பிடுகின்றவர்களை வ-று. “உறுப்புபெழிலி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகொ
 ம்புலவொழி திணையவிதி, குறுகிப்பருவமிதுவென மறுகுடி, செறிதொ
 ளுதனது புலனறியொழுகி” எ-ம். “சிகதிரவண்ணக்குறியவு நெடியவு
 ன்நாத்துநேர்ந்தடுக்கிப்பவியற நகததென்ப” வ-று. “ஞால்பம்பிய—நீவா
 ள்வே” எ-ம். “நலிபுவண்ணமாமதம்பயிலும்” வ-று. (அஃகாமை செல்
 வததிற கியாதெனின்வெக்காமை, வேண்டும் பிறன்கைப்பொருள்) எ-ம்.
 அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதன போன்று முடிந்ததன்மேற்றே) வ-று. ப
 ன்மீனுவணங்கற்படுபுள்ளோப்பியும், புண்ணுணடது நம்மொடுதொகுத்
 தும், பன்னாவந்து ணிமொழியிற்பிடி, மணத்தற்கொவ்வான் றணநது
 புறமாரி, யிணையதுகியிங் குறததுறநதோன் பொய்தலாயத்துப் பொலன
 றெழும்களிர், கோயொவெணமணலேறி, யோடுகலன்காணுந் துறைவன்.
 ரேழி) எ-ம், (புறப்பாட்டு வண்ணமுடிந்தது போன்று முடியாதாகும்)
 வ-று. (இன்னுவைகலவாரமுன்னே—முழுதுடன் றும்கே) எ-ம், ஒழு
 குவண்ணமோசையினொழுமும்) வ-று. (அம்மவாழித்தாழிகாதலரினனே
 பரிக்குமினனவாடையொடு புன்கண மாலையன் பின்றுசலிய வுய்யலளிவ
 னெஅறுநாச்சொல்லிச் செல்லுநர்ப்பெறினே சேயவல்ல வின்னிளிபிரந்
 தமன்னவா பொன்னணிநெடுநதோ பூண்டமாவே) எ-ம். (ஒருபுவண்ண
 மொரிஇதொடுக்கும்) வ-று. சிறியகட்பெறினே — உயிர்தவம் லவே)
 எ-ம் (எண்ணுவண்ணமெண்ணுபயிலும்) வ-று. (நன்னெனநைநகர
 றும்பூணதம் துன்னருங்கடுகிறநகங்கன்கட்டி பொன்னணிவல்லவிற
 ன்றுநையென்றாங்கு) எ-ம். அகைபபு வண்ண மறுத்தறத தொழுகும்)
 வ-று. (வாராயினும்வரினும்வநமக் கியாராகிபுறோதோழி -எ-ம். (அ
 கைததல் அறுத்தல்) தாங்கல் வண்ணம்வஞ்சிப்பிலும்) வ-று. (யானா
 த்தானுணர்த்தயானுணராவிட்டதற்பின் றுனுடயானுணர்த்த தானுண
 ரான்றேனுடு) எ-ம் எந்தல்வண்ணஞ் சொல்லியதுசொல்லி சொல்
 னுகிமக்கும்) வ-று. (வைகலும்—வைத்துணராதா) (உருட்டு வண்ண
 மராகத்தொடுக்கும்) வ-று. (உருகெழுமுருகியமுருமெனவகிதொறு ம
 ருகெழுசிறகொடுமணவரு மணிமயில) எ-ம். முடுகுவண்ண மடியிற
 தொழுகும்) வ-று. (நெய்யிறிசெறிசுறிபுரிபுரி) எ-ம். வருமெனக்கொள்
 இனிப்புண்துனாயிர ன்மெனகைப்படும். பெரியதனைசுகுருகிச்சொல்லு
 தலும் சிறியமனைவெருகிச் சொல்லுதலுமென. என்னை (உடைக்கப்ப
 டிம்பொருட்கொத்தனவெல்லாம் புதழ்ச்சியின்மிக்க புனைந்துநாயாகும்
 என்றாரகலின். வ-று. வெ (அடையார்பூங்கோதைக்கல்லுலு தோன்று
 ம்புடையார்தனமுலையுத்தோன்றும் இடையாதும் கண்டுகொள்ளா தாயி
 னுங்காரிகைநீர்மயாட் குண்டாகவேண்டுமென்ப) இவ் பெரியகளைச்

ருக்கிற்று. அவாப்போல்கன்றதனால் சூன்மேற்சான்றோர் உசாப்போல வுண்டேமருங்குல் உசாவினைப் பேதைக்குடாப்பான் பிழைப்பிற் பெருகினவே கோதைக்கொம்பன்னுள் குயம்) இது சிற்பதனைப் பெருக்கிற்று. (பிபான்ட்லிக்ச்சிபூமலிகூடல் மாரியிகை மணிமாடம்என்னுர தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியின்நிரடப்பன பாட்டுமொழும் நூலும் மந்திரமும் சந்தோயிசிதமும் முதுசொல்லும் அங்கதமும் வாழத்து மென்னுமிவை ஓடியானும் பலவடியானும் வரப்பெறும். என்னை (செயிர்தீர் சேய்புடெரியுங்காலை யடியினீட்டத் தழுகுபெற்றியலும். ஓடியானுமொரோ விடத்தியலும் அவைதாம பாட்டுநூலேமந்திரயபிசியே முது சொல்லங்கமம் வாழத்தொடுபிறவு மாகுநவென்ப வறிந்திடுகோ என்றூ) ராகவினதீ, விநூலாவது மூவகைத்தாய மூவரினடை பெற்றுநால்வகைப் பயத்ததாப் எழுவகையாசிரியமதவிகற்பத்ததாய்ப் பத்துவகைகுற்றத்தீர்த்து பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதின்மூன்றுவகைபாணுணாபெற்று முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியோடும் புணர்த்த மெனக்கொள்ச. அவற்றுள் மூவகையாவன தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தியெனவிவை முதலால் வழிநூலார் புனாலெனினுமமையும் மூவரினடைபெறுதவென்பது அவைமூன்று நபாத்துமாசிரியர்மூவொனக் கொள்க நால்வகைப்பயனாவன அறம், பொருள், இன்பம், வீடெனவிவை. எழுவகையாசிரியர் மத விகற்பமாவன, உடன்படல மறுத்தல் பிறாதம்மதமேறகொண்டுகளைதல தா அனாடித்தனாறுநிதத்தல் இருவாமாறுமோளொருதலைதுணித்தல் பிறந்தாற குத்தங்காட்டல் பிறிதொடுபடா அன்றஅயமங்கொளல் என்னுமிவை. பத்துவகைக்குற்றமாவன சூன்றககூறல மிகைபாட்கூறல கூறியதுகூறல யாறு கொளககூறல ஸ்ரேஷ்டசொற்புணாத்தல் மயங்ககவைத்தல் வெற்றெனத்தொடுத்தல் மற்றொன்றுவிரித்தல சென்றுமேய்த்திறுத்தல நீன்று பயவரினமை எனவிவை. பத்துவகைக்குணமாவன சுருங்கச் சொல்லல விளங்கவைத்தல நவின்னோரகுகினிமை நன்மொழிபுணாத்தல ஓசையுடைமை ஆழமுடைத்தாதல முன்றமின்வைப்பு உலகமலையாமை விழுமி யதுபயத்தல விளங்குநாரணத்ததாருதல எனவிவை. பதின்மூன்றுவகையுளையாவன சூத்திரந்தோற்றல சொலவருத்தல சொற்பொருளுரைத்தல வினாத்தல விடுத்தல விசேடங்காட்டல உதாரணங்காட்டல ஆசிரியவசனங்காட்டல அதிகாரவரவுகாட்டல தொகுத்துமுடித்தல விரித்துக்காட்டல துணியுகூறல பயனொடுபுணர்த்தல எனவிவை. முப்பத்திரண்டுத்திரவுத்தியாவன நதலிப்புருதல ஒத்துமுறைவைப்பு தொகுத்துள்ளட்டல வகுத்துக்காட்டல முடித்துக்காட்டல முடிவிடங்கூறல தானேடுத்தல மொழிதல பிறன்கோட்கூறல சொற்பொருள் விரித்தல தொடர் சொற்பு

ணர்த்தல இரட்டுறமொழிதல ஏதுவிண்முடித்தல ஒப்பின்முடித்தல மா
ட்டுடையிந்தொழுதல இறந்ததுவில்லக்கல எதிரதுபேர்மல முன்மொழிந்து
கோடல் பின்னதுவிருத்தல விகற்பத்தினமுடித்தல முடித்ததுமுடித்தல
உரைத்துமென்மல உரைத்தாமெனமல ஒருதலையுணர்மல எடுத்துக்காட்டி
டத எடுத்தொழியினெய்தவைத்தல இன்னதலலதிதுவென் மொழிதல
எஞ்சியமொலவினெயதக்கடறல பிறநானமுடிந்ததுதா னுடன்படுதல் த
னகுறிவழக்கமிகவெடுத்துணாததல சொல்லின்புடிவினப்பொருணமுடி
த்தல் ஒன்றினமுடித்ததன்னினமுடித்தல உய்த்துணரவைப்புளவிவை
இவ்வாறுசொன்னா பாடலுள்ளொன்னுமாதிரியானகொள்க தந்திர வுத்
தி முப்பத்திரண்டினும் பலவென்பாருமுளர். (அ)

எழுத்துப்பதினமூன்றிரண்டைசீர முப்பதேழ்தனையைந்
திழுக்கிலடிதொடைநாற்பதின்மூன்றைநூபாவினமூன்
றொழுதுகிபவண்ணங்கணுறொன்பதொண்பொருள்கோளிரொ
வழுக்கிலவிநாரமவனப்பெட்டி யாப்புள்வகுத்தனவே

இ—கை. இந்நாலுள்வகுத்த பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்
துறம். எழுத்துப்பதினமூன்றாவன குற்றமுத்து நெட்டெழுத்து உ
யிரொழுத்து குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஐகாரக்குறுக்கம் ஆய்தம் மெ
ய்யெழுத்து வலவினம் மெலவினம் இடையினம் உயிரமெய் அளபெடை
எனவிறவை. இரண்டசையாவன நேரசை நிரையசை எனவிறவை சோழி
ப்பதாவன ஈரசைசீரோன்கும மூவசைசீசீசீட்டும் நாலசைசசீர பதினா
றும் லாசைச்சீரிரண்டுமென்விறவை. ஏழ்தனையாவன சேரொன் றுசிரிய
த்தனே நிரையொன்றாசிரிபத்தனே இயந்திரவெண்டனே வெணசீர வெண்
டனே ஒன்றிய வஞ்சித்தனே ஒன்றி வஞ்சித்தனே கலித்தனே யென்விறவை
ஐத்தியாவன குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடியடி கழி நெடியடி யெனவிற
வை. தொடைநாற்பதுமுன்றாவன அடிமோனை அடியெதுகை அடி
முரண அடியிறையடி அடிபளபெடை அந்தாதிதொடை இரட்டைக்
தொடை செதொடையெனகி ந்தொடையும் இணைமோனை முடியு
கிய முப்பத்தைந்து தொட்டவிகற்பமு மென்விறவை. ஐத்துபாலாவன
வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்டா வெனவிறவை. இ.
னமூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமினவிறவை. ஒழுக்கியவண்ண
மதுறாவன குறிலகவற்றாககிசைவண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப்போந்த
ன. ஒன்பதொண்பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழி மாறறு
முதலியன, இருமூவழகுகில விகாராவன வலிக்குழுவழிவலித்தனமு
தலியன. வனப்பெட்டாவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே
எ-து யாப்பருங்கலமொனனும் யாப்பிடுபொலலப்பட்டன ஏ - று ஏகாமி

ற்றனை ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பால்வழுவும், மரபுவழுவும், வினாவழுவும் விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்பட்டு மெனக்கொள்க. வழக்கில்விசாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம். பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும் ஆறுகுற்றமும்படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்கொள்கொள்க. அவற்றுள்-எழுத்துக்குற்றம் முதலிய ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கணதூல்களா லறிந்துகொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன. எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னை “எழுத்துநிலைதிரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்தசொல்லானந்தமும், பொருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலைதிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடைபெறுபுலவர்காட்டினரவையே,, என்றாகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம்வருமாறு-வெ. “ஆழியிழைப்பப்பகல்போயிரவெல்லாம், தோழிதுணை யாத்துயர்திரும், வாழி, நறுமால்தாராய் திரையவோவென்னும், செறுமால்தென்மடைந்தபோது, இதனுள்-திரையவோவென்று இயற்பெயரைச் சார்ந்தளபெழுத்தமையால் எழுத்தானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்சார்ந்ததிரையெழுத்தளபெழினை, யியற்பாடில்லவ வெழுத்தானந்தம்,, என்றாகலின். சொல்லானந்தம்வருமாறு வெ. “என்னிற்பொலிந்த திவண்முகமென்றெண்ணித், தன்சிறிஞ்சுறைபெப்பெப்பான்மண்மதியம், மின்னி, விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல்விசயன், எரிந்திலங்கு லேலினெழும்,, இதனுள்-தலைமுகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தமையால் சொல்லானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்மருங்கின் மங்கலமழியத், தொழிற்சொற்புணர்ப்பினதுசொல்லானந்தம்,, என்றாகலின். பிறவுமவந்தவழிகாண்கொள்க. வெ. “இந்திரனேபோலு மிளஞ்சாந்தனசாத்தற்கு, மந்திரமேபோன்றிலங்கு மல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழ்ருவிடே பானுளது தார்மாலையம்மலை, ஏழுவருநாறுமிணர்,, இதனுள்-சாத்தனென்னுங் கீழ்மகளை-அரசனா உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்தவானந்தவுவமை. வெ - “வள்ளெயிறுப்பேழ்வாய் ஞமலிக்குமான்குழாம், எள்ளியிரிந்தாற்போலெவ்வழியும், வளளற்கு,, மாலாக்கடலன்ன மண்பரந்தவாட்டானை, மேலாருமேலார்வினாந்து,,—இதனுட் புலியினேடு வமிக்கப்படுகின்ற தலைமுகுகியவீரனேடு நானிய உவமித்தமையால் இறப்பவிழிந்தவானந்தவுவமை. என்னை “இறப்பவிழிந்தது மிறப்பவுயர்த்தது, மறத்தகைவழியுய வானந்தவுவமை,, என்றாகலின். அலங்காரக்குற்றமாவது-வெ. “வெண்டிங்கள்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்கோ

யணபுலகுதாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளரவிநாறுங்
ருங்கழிகும் காணகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டிமுரு., இதனுள், வெண்ண
கன்போலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவென்று உவமைக்குவணம்
சொன்னமையால் அடுத்துவாலுவமையென்னும் அலங்காரக்குற்றம் எ
ன்னை. “உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப,, என்றாராகலின். இனி
எல்லாக்கும்மும் தீர்ந்தசெய்யுள்வருமாறு. ஆ “தாமரைபுளையுங் காமர்
சேவடி, பவளத்தன்ன மேனித்திகழொளி, குன்றியேயுக்கு முடுக்கைக்
குன்றின், நெஞ்சுபகவெறிந்த செஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொடி
ன்காப்ப, வேமலைகலெய்தின்றாலுலகே,,

மூன்றாவது-ஒழிபியல்- முற்றிற்று.

சீரொடுவிட்டிசைமாஞ்சீரியற்றளேசேர்த்தருகி
வாரடர்கொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிற்றுவான்பொருளும்
சீரிய தூங்கேந்தடுக்குசிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டின்முதனினைப்பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உடையுங்முற்றிற்று.

இத்தாலிற்சொல்லாத கட்டளைக்கலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

கு, “மாச்சீர்முன்வரு நாச்சீரடியே, நோமுத னினாமுத னிரனினு
யானே, பதினொழுத்தும பன்னொழுத்து, மியைந்தரையடியாய
ந்தஃதிரட்டித், தொத்துநாங்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா,, வ-று. “சொ
ல்லினீரிவ ராசைப்பட்டாரென்று - சொன்னசொற்பொருள் வேறுசொ
ண்டையையோ, புல்லுவாவெவிதத்தினு மென்றுள்ளம் - பூரித்தேயிரு
ந்தேன் மடமங்கைமீர், செல்லுலாமபொழிற்கூவாகருறை- திருவிருகே
லரினுமருளாமையால், அல்லதேதுதிடம்பர னென்பொரு- னறையினவன
கணராவொன்மட்டிமே,,—இதுநேரசைமுதலாவந்தசெய்யுள். “மதி
நேர்முக மாதுருயினீந்து, வந்துசிந்து பகைசெய்யவேமனம், கொதிகட
ருலையாகும்விழுமெழுது - கோட்டி கொள்ளு மதனப்பயலையே, துதிசு
ம் பருங்கியர்ப்பார்த்துச் செவ்வாய்துடி - துடிக்குங்கைவளை சேரும்பி
னியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண் டாய்திருச்செந்தில்வாழ் - சந்தனாக
கந்தசுவாமியே,, இது றிராயசைமுதலா வந்தசெய்யுள்.

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
 சிறு சோற்றுனு
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 பெருஞ்சோற் றுனும்
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 என்பொடி தடிபடி வழியெல்லாம்
 எமக்கீயு மன்னே
 அம்பொடி வேனுழை வழியெல்லார்
 தானிற்கு மன்னே
 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
 புலவு நாறு மென்றலை தைவருமன்னே
 அருங்கலை யிரும்பா ணரகன்மண்டைத் துளை
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண பார்வை சோர
 அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
 சென்றுவிழ்ந் தன்றவன்
 திருநிறத் தியக்கிய வேலே
 அரசர்க் கெந்தை யாண்டிளன் கொல்லோ
 இனிப்பா டிருந் மில்லை
 பாடுநர்க் கொன்றீ குநரு மில்லை
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
 றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

இஃது திடையிடையே யிருசீரடிபு முச்சீரடிபுமாய் வந்தீமை
 யால் இணைக்குறனாகிரியப்பா. காமருசீரென்று சிறப்பித்தவதனால்
 ஆகிரியப்பா காண்கிற்கும் ஏயென்னுமசைச்சொல்லானி றுவது சிறப்
 புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறியவரப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை
எஃச ஆ வென்னையென் றிறுமே.

என்றார் தொல்காப்பியனார். எல்லாவழி மொத்த நடைபெறு
மாயினிலைமண்டிலம் எ-து எல்லாவழித் தம்முள்ளவொத்து நாற்
சேடியாய்வருவது நிலைமண்டில வாசிரியப்பா எ - து.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

இஃதெல்லாவழியும் நாற்சேரியவொத்து வந்தமையால் நிலை
மண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டிலமெனினு
மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு என்னென்னு மசைச்
சொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மற்றொருசாரொற்றினுனும் உயி
ரினனும், ஈறாய்வரவும், பெறுமெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்,

ஒத்த வடித்தா யுலையா மரபொடு
நிற்பது தானே நிலைமண் டிலமே
என்னென் னிளவியை யீறாப் பெறுதறு
மன்ன பிறவு மந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறுஉ நிலைமண் டிலமே.

என்றாகலின், ஈடுவாதி யந்தத் தடைதருபாதத்தகவ லடிமற்
மண்டிலமே எ-து. எல்லாவடியுமுதனடுவிறுதியாக வுச்சரிப்பினு
மோசையும் பொருளும் பிழையாதுவருவ தடிமறிமண்டில ஆசிரி
யப்பா எ - று.

சூ தீ தீ ர ம்.

மனப்படு மடிமுதலாயிறின் மண்டிலம்.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

உரைப்போற் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
யிடைப்பான் முதலீறென் றிவைதம்முண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே

சூரர மகளிராரணக் கினீரே

வார வெனிலே யானஞ் சுவலே

சாரஞுட நீவரலாதே.

இஃதெல்லாவடியு முதனடு விறுதியாக வுச்சரிக்க, ஓசையும்
பொருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

உதாரண முதனினைப்பு.

நேரிசை யாகு நிலத்தினை மென்ப திணைக்குறட்பா

நீரின் சிறிய நிலைமைய தாநிலை மண்டிலப்பா

வேரவென் றுகும்வினாமலர்க் கோதைவில் லேந்துதலாய்

சூரல்பம் பென்ப தடிமறி யாகத் துணிந்தனரே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்
குங் காட்டிய இலக்கியங்களை மூத்தரினைத்துக்கொள்க. (அ)

ஆசிரியப்பா வினம்.

தருக்கிய ருழிசை மூன்றடி யொப்பன நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்து மிடைமடக் காயு மிடையிடையே
சருக்கடி யாயுந் துறைபாங் குறைவிற்றால் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடி னுன்கொத் திறுவது மெல்லியலே.

ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்தமு
மாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

தருக்கியருழிசை மூன்றடி யொப்பன எ-று. தருக்கியலென்று
சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவன
சிறப்புடையன தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடி.
னுன்ற வகவற் ருழிசை யாகும்.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

ஆசிரியத் தாழிசை.

கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்
இன்று நம்மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி
பாம்புகயி ருக்கடல் கடைந்த மாயவன்
ஈங்கு நம்மானுள் வருமேலவன் வாயில்
ஆம்பிலந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி

கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லி நம்மாணுள் வருமே லவன்வாயில்
முல்லையந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி.

இவையொரு பொருண்மேன் மூன்றெக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

ஆசிரியத் தாழிசை.

வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை
பான்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீனீற வண்ண நின்னினா கழறொழுதனம்.

இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, நான்கடியா யெருத்தடி
கைந்து மிடைமடக்காபுரிடை யிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம்
எ-து, நான்கடியாய் ஈற்றியலடிகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியா
யீற்றய லடிகுறைந்திட மடக்காய் வருவனவும் நான்கடியா யிடை
யிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடைகுறைந் திடை
மடக்காய் வருவனவும், ஆரியத்துறை எ-று. நான்கடியா யென்பத
னை யெல்லாவற்றினோடுங் கூட்டி யிடைமடக்காயென்பதனை யொ
ருகா விருதலையுங் கூட்டி மத்திமதிப்பமாகப் பொருளுரைத்துக்கொ
ள்க. சீர்வரையருத்திலாமையால் எனத்துச்சீரானும் அடியாய்வரப்
பெருமெனக் கொள்க.

ஆசிரியத் துறை.

கனாபொரு கான்யாற்றங் கல்லதரெம் முள்ளி வருவிரான்
அனாயிருள்யாமத் தடுபுலி யேறஞ்சி யகன்றுபோக
நளாயுறு மேறு நுங்கைவேலஞ்சு நும்மை
வளாயர மங்கையர் வெளவுதலஞ்சுதும் வாரலையோ.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

இஃதுமது.

வண்டிளர்பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட் சேய்வடிவே போலத்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தணந்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி வந்துநம்[தோன்யாரே
பண்டைப்பதிவி னவிப்பாகு படமொழிந்து படார்தோ ன
[னறே.

இது நான்கடியாய் சுற்றயலடிகுறைத் திடைமடகாய் வந்த

இடைஇடைதறையு மாசிரியத்துறை.

கொன்றார் தமைந்த குருமுகத் தெழினிறக குருநிக்
கோட்டின விருந்தாட பெருவகைக
குன்றமென வன்றமெனக குமுறு நின்றன
கொடுசொழில வேழம

வென்றார் தமைந்த விரங்கொளி பிளமின்றத்
துளங்குவா விலங்குகிற் றழலுளைப
பருஉதகா எந்நூற் றொன்ன வெந்நூற்
கூற்றெனச் சுழலா விறுநன சுழிக்கண யாளி

சென்றார் தமைந்த சிறுதுதி வளஞ்சிற்ப்
பொறியெருத் தெறுழுவலி புலவுநா றழல வாய்ப்
புனலாமெனக கனலாமெனப் புகையா நின்றன
புலிமா னேற்றை

என்றங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்
தினிவதல் வேண்டலந் தனிவர வெனத்தலை

கூ அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குறும்பிடை
யிதுவென் னெனவது நோனார் கரவிரவிடைக்
களவுளமது கற்றோரோதுங் கற்பன்றே.

இது நான்கடியாய் முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினான்கு சீராய்
யல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடையிடைகுறைந்துவந்த ஆ
சிரியத்துறை.

ஆசிரியத் துறை.

இரங்குயின் குழவா வின்னிசையாழ் தேனா
அரங்கமணி பொழிலா வாடிம்போலு யிளவேனில்
அரங்கமணி பொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்த திளவேனில்.

இது நான்கடியா யிடையிடைகுறைந்திடை மடக்காய்வந்த
ஆசிரியதுறை.

சூ தீ தீ ர ம்.

கடையத நயலடி கடைதபு நடையபு
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
யிடையிடை குறையவு மகவற் றுரையே.

என்பு தியாப்பருங்கலம். குறைவிரெஞ்சீரகவல் விருத்தங்கழி
நெடி னான்கொத்திறுவது எ - து, கழிநெடிநெடி நான்காய்த் தம்மு
ள் ஒத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம் எ-று. குறைவிரெஞ்சீரென்று
சிறப்பித்தவதனால் எண்சீரின் மிக்கசீரானவந்த அடியெல்லாஞ் சிற
ப்பிலவெனக் கொள்க.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

விடஞ்சூழரவி னிடை துடங்க மின்வாள் வீசிவினாயர்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் காளிகுள் கதிர்வேல்பாடு மீதங்கி

வடஞ்சேர்கொங்கைமலைதார்தாம்வடிக்கண்ணீலமலர் தார்தார்
தடந்தோ றிரண்டும் வேய்தாரந்தா மென்னுந் தன்கைத்தண்
[னுமையே.

இஃதறுசீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கணி
கொண்ட எ - து. எழுசீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
தம். மூவடிவினால் எ-து. எண்ணீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரிய
விருத்தம். இடங்கையெஞ்சிலை எ-து, ஒன்பதின்சீர்க்கழி நெடிலடி
யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு எ-து, பதின்சீர்க்கழி
நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

சூ த் தி ர ம்.

கழிநெடி லடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஃ
தழியா மரபின் தகவலாகும்.

என்ப தியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே எ-து மகேஉமுன்னிலை.

உதாரண முதனினப்பு.

கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையான் கரைபொருகான்
என்றதும் வண்டிளர் பூந்தா ரிரங்கு குயின்முழவாக்
கொன்றார் தமைந்த வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம்
பிள்ளுமு குழலி விடங்கணி மூவடி வாழியவே

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பாலினினை
கட்டுக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

நேரிசையோத்தாழிசை-அம்போ தரங்கவொத்தாழிசை.

தரவொன்று தூழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமா
நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி நீர்த்திணைபோன்

மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடி வேமடுப்ப
தரவொன்று மல்குல தம்போ தரவகவொத் தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய் நேர்நிறியற்சீரும், நிராநடுவாகிய வஞ்சி
யுரிச்சீரும் வாராது, நிராமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடி
த்தாய்க் கலித்தளையும், அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு
முதலுறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமெ
ன்னுந் துணையுறுப்புமுடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி வெண்கலி
கொச்சுக்கலியென்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கலிப்பாக்களை உ
றுப்பினனும், ஓசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்
த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசை
யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவுமாமா றுணர்ந்துதனுதலிற்று.

தரவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்சுரிதகமாய் நிரலொ
ன்றினேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி எ - து முன்னொருதரவுவந்து,
அதன்பின்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின்னொரு தனிச்சொல்
வந்து, அதன்பின்னொரிசியத்தாவாவது, பெண்பாவாவது, ஒருசுரி
தகவுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று,
தரவெனினும், எருத்தவெனினுமொக்கும். தாழிசையெனினும், இ
டைநிலைப்ப டெனினுமொக்கும். தனிச்சொல் வெனினும், விட்டி
சையெனினும், கூடெனினும், சுனிலையெனினுமொக்கும். சுரிதக
மெனினும், மடக்கியவெனினும், வரமெனினும், வைப்பெனினும்
போக்கியவெனினு மொக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

தந்து முன்னிற்றலிற் றரவேதாழிசை
யொத்தாழிந் திறினஃ தொத்தாழிசையே

தனிதர நின்றலிற் றனிச்சொற் றுனிதினா
நீர்ச்சுழி போலநின்று சுரிந்துறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதகமென்ப.

என்று காரணக்குறிசொன்னொரு முளரெனக்கொள்க. இனித்
தரவுதாழிசைகட் கடிவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூன்றடியென்
னுங் காரிகையுட்போகிச் சொல்லுதும்.

நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

வானெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்பே றுய்த்திரிந்து
தோனெடுத்த கைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூனெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ,

தாழிசை.

சூருடைய கடுங்கானஞ் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே,

தாழிசை.

சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமிலரே,

தாழிசை.

சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே.

இவை மூன்றுத் தாழிசை. எனவாங்கு தனிச்சொல்.

சு ரீ த க ம்.

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவேர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரோடுந் தாணையிற் பொலிந்தே.

இது சுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழிசைமூன்றுமிரண்டடி யாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நே ரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்றன யாப் பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதக
மெனுநான் குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கலி.

என்றராகலின்.

சூ தீ தி ர ம்.

தரவொன் றுகித் தாழிசை மூன்றாய்த்
தனிச்சொ லிடைகிடந்து சுரிதகந் தழுவு
வைத்த மரபின் தொத்தாழிசைக்கலி.

என்றார் மயேச்சுரர். நீர்த்திணைபோன் மரபொன்றுநேரடி முச் சீர் குறணடுவேமடுப்பத்து அம்போதரங்கு வொத்தாழிசை எ - து, கரைசாரக் கரைசார வொருகாலக் கொருகாற் சுருங்குவருகின்ற நீர் த்தரங்கம்போல ஈற்சீரடியும், முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகியதனை யடிகளைத் தாழிசைக்குந் தனிச்சொற்கு டுவேதொடுத்துத் தரவு தாழிசை அம்போதரங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறு ப்புடைத்தாய்வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று. அரவொன்றுமல்குல் எ-து. மகேடமூன்னிலை.

மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவதனால். அசையடிதான் நரடியா விரண்டும், ஓரடியானும், முச்சீராவெட்டும், இருசீரற் பதினாறுமாய்வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன, நான்குமெட்டுமாகச் சுருங்கி வரப்பெறுமாயினு மெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கு முச்சீரெட்டு
மிருசீ ரிரட்டியு மச்சீர்குறையினு மம்போதரங்கம்.

என்றாகலின். அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனி னும்பிரிந் திசைக்குறளெனினும், சொற்சீரடியெனினும், எண்ணெ னினுமொக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

அனைய வாகியவசையடி நான்குந்
தனியொடு தாழிசை யிடைவரு மென்ப.

அவற்றைப் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் ணென்று பெயரிட்டு வழங்குவாருமுளர்.

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர லு.

கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரின் கலந்தொளிரும் வாலுனைய
அழலவீர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதரத் தமனியப் பொடிபொங்க
ஆர்புண விழிஞருதி யகலிட முடனனைப்பக்
கூறுகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்,

தாழிசை.

முரசுதிர் வியன்மதுரை முழுவதாடந் தலைபணிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியோடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ,

தாழிசை.

கலியொலி வியனலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்த மருட்சோர்வு
மாணதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கிச்
சேணுய ரிருவிசம்பிற் செஞுத்ததுநின் சினமாமோ,

தாழிசை.

படுமணி யினநிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி மெழிலேறு
வெரினொடு மருப்பொசிய னீழ்ந்துநிறம வேறுக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ,

நாற்சீரடியம்போதரங்கம்-உ.

இலக்கொளி மரகத மெழின்மிசு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிற்றம்,
விரியிணர்க் கோக்கமும் வெந்தெரி பகம்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை,

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்-ச.

கீண்டவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை,

தண்குட றுறுபகை தவிர்த்த வாழியை,
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை,
வலிமிகு சுகட மாற்றிய வடியினை,

மு சீ சீ ரோ ர டி-சு.

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீ,
புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ,
நீரகில மளந்தோய் நீ,
நிழறிக னைம் படைப்போய் நீ,

இ ரு சீ ரோ ர டி - அ.

(க) ஊழி நீ, (உ) உலகு நீ, (ஈ) உருவு நீ, (ச) அருவு நீ,
(ஐ) ஆழி நீ, (ஶ) அருளு நீ, (ஏ) அறமு நீ, (அ) மறமு நீ,

த னி ச் செ ர ல். எ ன வ ர ங் கு.

சு ரி த க ம்.

அடுதிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகமுற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்
தொன்று புரிகட லுலகமுழுதுடன்
ஒன்றுபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.

இது சுரிதகம், இஃதெட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட
மூச்சோடியும், இருசோடியும். நான்குமெட்டுமாய்வந்த அம்போதாங்க
ஒத்தாழிசைக் கவிப்பார்.

நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
 இலங்கெயிற் றழலரி மாநெருத்தஞ் சோணையின்மேல்
 இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி யெடுத்தசைப்ப
 விரிதாமந் துயல்வருஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
 வண்டரற்ற நாற்கா தம வகைமாண வுணர்ந்தோங்கும
 தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்குழைக் கைபெறவீற் றிருந்தனையே.

என்னும் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுளெட்
 டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதே
 வந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட கண்டுகொள்க.

சூ தீ ர ம்.

நீர்த்திரை போலே நிரலே முறைமுறை
 யாக்கஞ் சுருங்கி யசையடி தாழிசை
 விட்டிசை விரியத் தொடுத்திசை சுரிதகந்
 தரக்கித் தொடுத்த தரவினோ டெனவும்
 யாப்புற் றமைந்த வம்போத ரககம்.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரணமுதனினைப்பு.

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதர்த்திருண்டு
 சேணுற வோடிக் குழையிட நிச்செறிச் செய்யும்விழி
 நாணுந் திருவு மறிவுஞ் செறிவு முடையநல்லாய்
 ஏணுங் கெடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே.

இவ்வுணர்ச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழி
 சைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங் கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா
 விற்குங் கூட்டிய இலங்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (௧0)

வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பா-வெண்கலிப்பா.

அசையடி முன்ன ரராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி வான்றனைத்
டிசைதன தாகியும் வெண்பா வியைந்துமின் பான்மொழியாய்
விசையறு சிந்தடி யாலிற் று மாய்விடின வெண்கலியே.

வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவுமா
மாறுணர் த்துதனுதலிற்று.

அசையடி முன்னரராகம்வந் தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல் வசை
யறு வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலி எ-து, அம்போதரங்குறுப்பிற்
குந் தாழிசைக்கு நடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை,
அராகம், அம்போதரங்கும், தனிச்சொல், சுரிதகமென்னுமா றுறுப்
பினையுமுடைத்தாய் வருமெனினது வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலி
ப்பா வெண்ப்படும் எ-று. அராக மெனினும், வண்ணகமெனினும்,
முடிகியலெனினும், அடுக்கியலெனினுமொக்கும், வசையறுவண்ண
கமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முதலா
கிய எல்லாவடியானும், வரப்பெருமெனக்கொள்க. அடிவரையா
யாவது சிறுமைநான்கடி பெருமையெட்டடி இடைஐந்தடியானும்,
ஆறடியானும், ஏழடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி
முதலா யிரட்டியு முடிகிய னடக்கும்.

என்றாராகலின்.

வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விரித்தமைத்துக் கதிர்கான்
துளங்குமணிக் கணைகழற்காற் றுறுமலர் நறுமபைந்தார்ப்[று

க௦அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பகட்டெழி லெரிசுஞ்சிக்
குருஉக்கொண்ட மணிப்பூணை ய் குறையிரந்து முன்னாட்கண்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டிறை யூரகேள்,

தாழ்சை.

காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியாற் றிரியாத மரபொத்தாய் காவினாற்
பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள் வனப்பழிய
வணிகலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ,

தாழ்சை.

அன்பின லமிழ்தன இ யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூணாகம் பசப்பெய்தப் பொழிவிடத்துப்
பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமிழியையாய்க்
கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பிக்குங் காதலங் காதலோ,

தாழ்சை.

பாங்கனையே வாயிலாப் பலகாலும் வந்தொழுகுந்
தேங்காத கரவினையுந் தெளியாத விருளிடைக்கட்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான் றமியையா
தடமலர்த்தா ரருளினின் றகுதியுந் தகுதியோ, [ய்த்

அராகம்.

தூதுறு முறிசெறி தடமலரிடையிடை தழலென விரிவன
பொழில், போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெழிதரு கருநெய்
தல் விரிவன கழி, தீதுறு திறமது கெனந்நி முனிவன துணை

யொடு பிணைவன துறை, மூதுறு மொலிகலி துரைதரு திரை
யொடு கழிதொடர் புடையது கடல,

நாற்கீரண்டடியம்போதரங்கம் இரண்டு.

கொடுத்தி லுடையன சுறவேறு கொட்பதனால்
இடுங்கழி யிராவருதல வேண்டாமென் றுரைத்திலமோ,
கருநிறத் தடுதொழிற கராமபெரி துடைமையால்
இருணிதத் தொரு கான விராவார லென்றிலமோ.

நாற்கீரோரடியம்போதரங்கம் நான்து.

நானொடு கழிந்தன்றும் பெண்ணரசி நலத்தகையே,
துஞ்சலு மொழிந்தன்றும் றொடித்தோளி தடக்கண்ணே,
அரற்றொடு கழிந்தன்ற லாரிருளு மாயிழைக்கே,
நயப்பொடு கழிந்தன்ற னனவதுவு நன்னுதற்கே,

மூக்கீரோரடியம்போதரங்கம் எட்டு.

அத்திறந்தா லரைத்தன மேதர்.

அலர்தற்கு மெய்நதன கண,

பொய்த்துரையாற புலர்தது முகம,

பொனலிறந்தாற் மெய்நதன முலை,

அமுலினு லசைநத்து நகை,

அணியினு லொசுந்தன விடை,

குழலினு லவிரந்தது முடி,

அறையினுற் கோடிற்று நிறை.

ஒருசீரோரடியம்போதரங்கம் பதினாறு.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால்,
கட்கொண்ட றுளித்தொருபால்,
பரிவுறாஉந் தகைத்தொருபால்,
இரவுறாஉந் துயரொருபால்,
மெலிவுறாஉந் தகையொருபால்,
பொலிவுசென் றகன்றொருபால்,
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்,
ஏதில்சென் றணைந்தொருபால்,
உலகறிந்த வலத்தொருபால்,
கழிவெய்தும் படித்தொருபால்,
படர்வுறாஉம் பசப்பொருபால்,
இனிவந்த வெளிரொருபால்,
விளப்புவந் தடைந்தொருபால்,
பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்,
கட்படாத்துய ரொருபால்,
இயனாணிற் செறிவொருபால்,

த னி ச் செ ர ல். எ ன வ ர ங் கு.

சு ரி த க ம்.

இன்னதிவ் வழக்க மித்திற மிவணல
மென்னவு முன்னாட் டின்ன யாகிக்

கலந்த வண்மையை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇத் தனையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணிய யாமே
பொற்பொடு பொலிகளும் புணர்ச்சி தானே.

இது ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்
கலிப்பா.

சூ தீ தி ர ம்.

அச்சொ லப்பட்ட வுறுப்போ டராகவடி
வைத்த நடையது வண்ணகமாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். வான்றளை தட்டிசைதனதாகியும்
வெண்பாலியைந்தும், விசையறு சிந்தடியாலிறுமாய்விடின் வெண்
கலியே எ-து, கலித்தளை தட்டுக் கலியோசை தழுவியும், வெண்ட
ளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவியும்வந்து ஈற்றடி முச்சீரானிறுமெனி
னது வெண்கலிப்பாவென்றும் கலிவெண்பாவென்றும் வழங்கப்
படும் எ-து, இன்பான்மொழியாய் எ-து, மகதேமுன்னிலை.

விசையறு சிந்தடியென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தளை
தட்டுருகிவரும்பெறும்.

கலித்தளையியைந்த வெண்கலிப்பா.

வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலேமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணாக் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையால் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கிழ்ச் சூழ்ந்தவர்தஞ் சொன்முறையால்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவாக்கும் விண்ணவாக்கும்
வினையறுக்குமீ வகைதெரிந்து விடொடுகட் டுவையுரைத்த

ககஉ

யாப்பநுங்கலக்காரிகை

தொன்மைசான் மிருகுணத்துத் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு.

இது தன்றையானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையான்
வெண்கலிப்பா.

கலி வெண்பா.

சுடர்த்தொடஇ கேளாய் தெருவினு மாடி
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடர்ச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நாள்
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லாளே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னே
அடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்றா னெனயானும்
தன்னே யறிபாது சென்றேன்மற் றென்னை
வீனமுன் னக பற்றி நலியக் தெருமந்திட்
டன்னு யிவனொருவன் செய்ததுகா னென்றேனா
அன்னை யலறிப் படர்கூரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்ந்து னென்றேனா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற றென்னைக்
கடைக்கண்ணுற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்ட
செய்தானக் கள்வன் மகன்.

இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்
மேல் வந்தமையார் கலிவெண்பா.

மூலமும் உரையும்.

சூகந்.

சூ த் தீ ர ம்.

ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
திரிவின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சூ த் தீ ர ம்.

வெண்டனே தன்றனே யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். இனிப் பிறதனையான்வரு:-

வெண்கலிப்பா.

ஏர்மலர் நறுக்கோதை யெருத்தலைப்ப விடைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணர் வலைப்பட்டு வரூத்துயவென்
தார்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல
சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து.

இது ஆசிரியத்தனையானார், தன்றனையானும்வந்த வெண்கலி
ப்பா, பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

உதாரண முதனினப்பு.

நின்று விளங்கு மணிப்பகம் பொன்னிற மாறுறுப்பும
ஒன்றிய வண்ணக வொத்தா முகைசககலி யோசைகுன்றக்
துன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தொடஇ யேர்மலரும
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அம்மொதரங்க வொத்
தாழிசைத் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைத் கலிப்பாவிற்கும்

கும், வெண்கலிப்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்
துக்கொள்க. (கக)

கொச்சகக்கலிப்பா.

தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யிபன்று மயங்கியும் வந்தன வாவகமைத்தோள்
அரவே ரகலங்கு லம்பேர் நெடுகணவம பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா
வும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சக
கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணர் த்துதனு
தலிற்று.

தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய் மரபேயியன்று
மயங்கியும் வந்தன எ-து, ஒருதரவுவந்தும், இரண்டிதரவுவந்தும், தா
ழிசை சிலவந்தும், தாழிசை பலவந்தும் தரவு, தாழிசை, அராகம்,
அம்போதரவகம் தனிச்சொல், சுரிதகமென்னு மாறுறுப்பும் தம்
முண்மயங்கியும், வெண்பாலினோடும், ஆசிரியத்தினோடு மயங்கியும்
வருவனவெல்லாம் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டு வழங்கப்
படும் எ-று. சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல் எ-து, தந்
தரவுத்தியாகலின் தரவு கொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்
கப்படுமெனக்கொள்க. ஒருதரவுவந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவெ
ன்றும், தரவினாண்டாய்வந்தால் தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், சில தாழிசைவந்தால் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், தம்முண் மயங்கியும், பிறவற்றினோடு மயங்கியும் வருவனவெ
ல்லா மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும் வழங்கப்படும். தாமு
மென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும்

இடையிடை வரப்பெறுமெனக்கொள்க, மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரீற்றியற்றீரும், நிரைநவொகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும் வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று வழங்கப்படுமெ-று, வாங்கமைத்தோள் குழலாய் எ - து, மகடேமூன்னிலை கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே எ - து, இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க எ - று.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ந ர வு.

செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய் எல்லைநீர் வியன்கொணமு விடை துழையு மதியம்போன் மல்லலோங் கெழிலயானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே.

இது சுரிதகமில்லாது முடிந்தது.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ந ர வு.

குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத் தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து வீக்குமணிக் கபிற்றூரீ இத் தாங்குவணத் தொன்றப்போய்க் கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப,

த னி ச் செ ல் - எ ன வ ா ன் கு

சு ரி த க ம்.

ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதர் முனையுங் காணுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாரே.

ககசு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

இது தனிச்சொல்லுஞ் சரிதகமும், பெற்றுவந்த தரவுகொச்சு
கக் கலிப்பா.

தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலந்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனும்
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலார் கோமானே,

எ ன வ ர ன் கு - த னி ச் ச ஞ ள்

த ர வு.

துணைவனத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் துறப்புண
கிணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று [டாக்]
துணைமலர் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே,

அ த ன ல் - த னி ச் ச ஞ ள்

சு ரி த க ம்.

செவ்வாய்ப்பேதை யிவழறத்தெவ்
வாராங்கொலிஃ தெண்ணியவாரே.

இது இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சரிதகத்தா
லிற்ற தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சரிதகமில்லாதது வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க.

சிஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின்
தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்

மூலமும்-உரையும்.

ககௌ

ர் புடைசூழப், படைப்பரிமான் தேரின்னெடும் பரந்தலவு
றகினிடைக், கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார்
மாமானே,

ஆ ன் கெ ரு ரு கார்

தாழ்நை - ௩.

உச்சியார்க் கிறைவனு யுலகமெலாக் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனுப் பாவித்தார்
வச்சிரங்கைக் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே,

ஆ ன் கெ ரு ரு சார்,

அக்கால மணிநிலாகாத் தருவனாயாற் பணிதவித்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனுப் பாவித்தார்
சுக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே,

ஆ ன் கெ ரு ரு சார்,

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
மால்கொண்ட சேவலங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
மால்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே,

அஃதானு-தனிச்சோல்,

கரிதகம்.

கொடித்தேர்த் தேன்றல் கொற்கைக் கோமான்
நின்புக றொருவன் செம்பூட் சேளய்
என்றானி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு னொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி

ககஅ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்

தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.

இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சுரிதக
மூமாய் இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று கோரிசையொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற் றிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃராழிசைக் கொச்
சகக்கலிப்பா.

பஃராழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

தண்மதியேர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடைநிறையு முடன்றளர முன்னுட்கட்
கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறையுபவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ,

தாழிசை - சு.

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பற் றுழ்துழ றளர்வாளோ,

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில விருப்பாளோ,

அணினல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணினல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ,

நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ,

சூன்றனித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றனித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ,

சில்பக்ஷ மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சி றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ

எ ன வ ர ங் கு - த னி ச் செ ர ல்,

சு ரி நீ க ம்.

அரும்பெற விவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்
பெருமபெற வரியன வெறுக்கையு மற்றே

அதனூல்

விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே.

நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லு
ம், நான்கடிச் சரிதகமும்பெற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலி
ப்பா,

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர லு-உ.

மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முணும்போன்
றணிகிளர் நெடுவகடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
துரைநிவந் தவையன்ன நெய்ப்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைநயந் திரைகூறு மேமஞ்சார் துறைவகேள்,

மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் ப்ரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்,

தாழ்நை - சு.

கொடிபுறையு துழைதுசிப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோ
தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால், [ள

கண்கவரு.மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோள்
தென்பனிநீ ருக்ககண்மிந் தெரியலனே யென்றியால்,

நீர்வூத்த நிராயிதழ்க்க ணின்றொருசுந்த புருவத்தோள்
பீர்வூத்த துதல்கண்கும் பிரியலனே யென்றியால்,

கனைவரலாற் றிருககாபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
நினைபுமென் னிலைகண்டு நீவகலனே யென்றியால்,

வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கலாத்
தாமுமென் னிலைகண்டுந் தாவகலனே யென்றியால்,

கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் கனை துண்ண பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்மும் போகலனே யென்றியால்,

அ த னு ல் - த னி ச் செ ர ல்,

அ ரா க ம்-சு.

அடும்பயி விழும்பி னெடும்பனை மிசைதொறும்
கொடும்புற மடலிடை யொடுக்கின குருகு,

செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லீனையவர்
நெறிதரு புரவரின் மறித ருந்திமில்,

அரகடை நீரைபடை விரைசெறி முரசென
துறாவரு திரையொடு கரைபொரு கடல்,

அலங்கொளி யவிரகட ரிலங்கொளி.மலர்நொறுங்
கலந்தெறி கா லொடு புனம்பின் பொழிந்,

தாழிசை - சு.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ,

ஒல்லாது கழலுமென் னெளிவளையுந் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,

தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,

மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுநாயாய்
தறவாத தமருடையேன் னுயர்தீரு மாறுநாயாய்,

காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துநாயாய்
ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுநாயாய்,

இணைபிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துநாயாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் னுயர்தீரு மாறுநாயாய்.

எனவாங்கு - தனிச்சொல்

அம்போதரங்கம் - அ.

பகைபோன்றது	துறை,	தகையிழந்தன	தோள்,
பரிவாயின	குறி,	தலைசிறந்தது	துயர்,
நகையிழந்தது	முகம்,	புகைபரந்தது	மெய்,
நனிநாணிற்	முனம்,	பொறையாயிற்றென்	னுயிர்,

அதனால் தனிச்சொல்.

சு ரி த் த ம்.

இணையது நினைபு ஸ்ணையது பொழுதால்
நினைபல் ஸ்நிதீதாழி தெனியல்

பனியொடு கழிக வுண்கண்

என்னொடு கழிக்கவித் துன்னிய நோயே.

இது தரவிரண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும ஆறுதாழிகையும், தனிச்சொல்லும், இருசீ ரோரடியெட்டம்போதரங்க வுறுப்பும்பெற்று நான்கடி ஆசிரியச் சுரி தகத்தாலிற்றுக் கலிககோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்கும், குறைந்து ம், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்கடு ம்புனலென்னும் பழம்பரட்டிற் கண்டுகொள்க. இன்னுமரபே யியன் றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு போகுமுதலாயுடையனவற்றை யெல்லா மிதனாற் பெயர்கொடுத்துக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

எருத்திய லின்றி யிடைநிலை பெற்று
மிடைநிலை யின்றி யெருத்துடைத் தாயு
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை பெற்று
மிடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயு
மிடையு மெருத்து மிரட்டிற் வந்து
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாறு
யடக்கியல் காறு மமைந்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யம்போத ரங்க
முடுகியல் போக்கிய லென்றிவை யெல்லா
முறை தடுமாற மொழிந்தவை யின்றி
யிடையிடை வெண்பா சிலபல சேர்ந்து

மற்றும் பிறபிற வொப்புறப் பில்லன்
கொச்சக மென்னுங் குறிப்பின வாஞம்.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

சூ தீ தீ ர ம்.

தரவே தரவினை தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ வயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற பலவா யிடையிடை நடந்து
மொத்தா ழிசைகலி யுறுப்பினிற் பிறழ
வைத்த முறையான் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கி வந்தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவர்.

ஒதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லா
மேதப் படாமற் கலிக்கியல் பெய்தி
மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து முறழ்ந்தும்
வண்ண முடியுந் தொடையு மயங்கியு
மடுக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பஸ்கியுங்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்து
நாற்சி நிறந்த சீரொடு சிவணியு
முச்சி ரிருசி ரம்போ தரங்க
மச்சிர் முடிவிடை யழிவில தழுவியுங்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறவும் படுமே.

கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டுந் தேவ பாணியுந்

தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினு
மிருவகை முத்திறத் தெண்ணே நீவகினு
மொருபோ கென்ப வுணர்ந்தி சினேரே
என்றராகலின்

தரவின் றுகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியு
மெண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியு
மடுக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப.

என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல
விரூத்தியுட் கண்டுகொள்க.

உதாரண முதனினப்பு.

குடநிலைத் தண்செல்வப் பேர்க்கதக் கண்ணன் றரவுகுன்று
வடிவுடை யாகுந் தரவினை மன்னும் பரூஉத்தடக்கை
இடமிக வாஞ்சிஃ றுழிசை தண்மதி யோர்பலவாய்
மடலவிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக் கலிப்பாக்
கட்டுஞ் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினத்துக்கொள்க. (கஉ)

கலிப்பாவினம்.

அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுந் கலித்துறையே

நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யிரிசண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே.

கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமாமாறுணர்
ததுதனுதலிற்று.

அடிவரையின்றி யளவொத்துமந்தடி நீண்டிசைப்பிற் கடிதலில்
லாக் கலித்தாழிசையாகும் எ - து, இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து,
ஈற்றடியிக்கு, அல்லாதவடி தமமுனொத்தும், ஒவ்வாதுமவருவது
கலித்தாழிசை எ-று. கடிதலில்லாக் கலித்தாழிசையென்று சிறப்பித்
தவதனால், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்படைத்து,
தனியே வரப்பெறுமாயினு மெனக்கொள்க.

கலித்தாழிசை.

கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்பேண்டின்
ஆய்தினை காத்து மருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்பேண்டின்
மென்றினை காத்து மிருபூங் கமழ்சோலைக்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்பேண்டின்.

இவையிரண்டடியாய் ஈற்றடியிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றடு
க்கி வந்தது.

கலித்தாழிசை.

வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போதி னெழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போதி னெழால்லாய்க் குறுவியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறேவாழி வெண்டிங்காள்.

இஃது ஈற்றடியிக்கு ஏனையடிமூன்று மொத்துவந்த அளவொத்து
மென்ற வும்மையால் ஈற்றடியிக்கு ஏனையடியொவ்வாது வரப்பெறு
மெனவுகுகொள்க.

கலித்தாழிசை.

பூண்ட பூறையறைப் பூத மருள

நீண்ட சடையா னுடுமே

நீண்ட சடையா னுடு மென்ப

மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.

இஃதீற்றடியிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து முதலடியும், மூன்றா
மடியும், ஒத்துவந்தது சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனேத்துச்சீரானு
மடியாய் வரப்பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அடியெனேத் தாகியு மொத்துவந் தளவிற்

கடையடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

சூ த் தீ ர ம்.

அந்தடி மிக்குச் சிலபல வாயடி

தந்தமு ளொப்பன தாழிசை யாகும்.

என்றாகலின். கலித்துறையே ஷெடிஷகாண்காய் நிகழ்வது
எ-து, ஐஞ்சீரடி காண்காய்வருவது கலித்துறை எ - று,

கலித்துறை.

யானுந் தேழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பகனும் வந்தென் னலனுண்டான்

தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
காணும் புள்ளாக் கைதையு மெல்லாக் கரியன்றே.

வென்றான் வினையின் றெகையாகி விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பார்த வுணர்வின்னொழி யாது முற்றுக்
சென்றான் நிகழுஞ் சுடர்குழொளி மூர்த்தி யாகி
நின்ற னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்றார்.

இவை நெடிலடிநான்காய் வந்தது.

நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை
என்ப தியாப்பருங்கலம்.

ஐஞ்சீ ரடியி னடித்தொகை நான்மையோ
டெஞ்சா தியன்றன வெல்லாக் கலித்துறை.

என்றகலின் நேரடியீ ரிரண்டாய் விடினதுவாகும் விருத்தம
எ-து, நாற்சீரடி நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம் எ - று. திருத்தகு
மெல்லியலே எ-து, மகடே முன்னிலை.

கலிவிருத்தம்.

வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலக்கலில்
ஆய்தலி லொண்குட ராழியி னுன்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தனர் மன்னர்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்குடை காப்போய்.

தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழுக் கனிகளு மதுத்தண் டத்தமுந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே.

அளவடி நான்கின் கலிவிருத் தம்மே.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

உதாரணமுதனினைப்பு.

கொய்தினை யாய்தினை மென்றினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை யானும்வென் றானும் கலித்துறையே
மைதிகழோதி வரிநெடுங் கண்ண வனமுலையாய்
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பழுத் தென்ப விருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே கலிப்பாவினங்கட்டு
கட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (கஉ)

வஞ்சிப்பா - வஞ்சிப்பாவினம்.

சூறளடி நான்கின் மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்
கறைதரு காலையமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில் வாரத்தி னாலிறும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே.

வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்
சிப்பாவிற் சீரொறுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

சூறளடிநான்கின் மூன்றொருதாழிசைகோதில் எ-து, இருசீரடி
நான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்
தாழிசையாம் எ-று. கோதினென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால்,
அவையொரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி யல்லது வாராவெனக்
கொள்க.

வஞ்சித்தாழிசை.

மீடப்பிடியை மதவேழந்

தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும்

இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்.

பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையான் வெயின்மறைக்குங்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஒடுமென் மனனேகாண்.

இரும்பிடியை மதவேழம
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விருமபுமென் மனனேகாண்.

(இவை இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கிவந்
தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறையொருவாது தனிவருமாய்
விடின் ஏ - து, இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய் வரு
வது வஞ்சித்துறை ஏ-று.

வஞ்சித்துறை.

மைசிறந்தன மணிவலா
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்.

இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற் றனியேவந்தது.

சூ த் தி ர ம்.

குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னேரே.

சிந்தடிநான்கறை தருகாலேவிருத்தம் எ - து, முச்சீரடி நான்,
காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம் எ - று.

வஞ்சிவிருத்தம்.

சோலை யார்ந்த கரத்திடைக்
காலே யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலே மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள்வாழுமே.

இது சிந்தடிநான்காய் வந்தது.

சூ தீ தி ர ம்.

சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சி
யெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்.

என்பதியாப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத
தினாலும் வஞ்சி எ-து, குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பா
வும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலும் எ-று. மறைத
லில் வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதக
த்தா லிறுவதல்லது வெண்ணைச்சுரிதகத்தா லிறப்பெறுதெனக் கொ
ள்க.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
வினைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்

மூலமும்-உரையும்.

கங்க

தனிச் சொல். நானும்,

சுரிதகம்.

மகிழ்து உங் கூரன்

புகழ்த லானப் பெருவுண் மையனே.

சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

கோடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளான
வடிவாளெயிற் றழலுனையன வள்ளுகிரன
பணையெருத்தி னிணையரிமா னனையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனுகி
எயினடுவ ணினிதிருந் தெவ்வுயிர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்திமையிற் செப்பினேன்

தனிச் சொல். புணையெனத்,

சுரிதகம்.

திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ

விரிவுறு நாற்கதி விடுநனி யெளிதே.

சூத்திரம்.

தூங்க லிசையன வஞ்சி மற்றவை

யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே.

என்பதியாப்பருங்கலம். அமுதே என்பதும், வஞ்சிக்கொடியே
என்பதும் மகடேமுன்னிலை.

உதாரண முதனினைப்பு.

மடப்பிடி பேடை யிரும்பிடி வஞ்சியின் றுழிசையாம்

புரை கண்ணினில்லாய்மை சிறந்தன வானுறையாம்

தடப்பெருஞ் சோலை விருத்தம தாகுந் தயகருவஞ்சிக
கொடித்தொடி பூநதா மனாகொடி வால னுதாரணமே,

முவுவுரைச சூத்திரக்காரிகையின வழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட
ருக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (௧௪)

ம ரு ட் ப ா.

பண்பா புறநிலை பாகுகுடைக கைக்கிளை வாயுறைவாழத்
தொண்பாச செவியறி வென்றிப் பொருணமிசை யூனமிலலா
வெண்பா முதல்வந் தகவலின் னாக விளையுமென்றால்
வண்பான மொழிமட வாயமருட பாவெனனும வையகமே

மருடபாவாமா றுணாததுதனுதலிறறு. இதன்பொழிபடி, புற
நிலைவாழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறாது
மென்னும், நான்குபொருணமேனும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரி
மீறாக வருமெனின் அதனை மருட்பாவென்று வழங்குதல் புலவா
எ-று வண்பானமொழி மடவாய எ-து, மகடேமுன்னிலை.

சூ த் தீ ர ம்.

வெள்ளை முதலா வாசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாசும.

ம ரு ட் ப ா.

தென்ற விடைபோழ்த்து தேனார் நறுமுல்லை
முனறின் முகைவிரியும் முத்தரீர்த்—தண்கோளுந்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்புறங் காப்ப
என்றுந் தீரா நண்பிற் தேவந்
சீர்சால செவ்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.

இது வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப் பழிதீர்செல்வமோ டொரு
காலக் கொருகாற்சிறந்து பொலிமினென்றமையாற் புறநிலைவாழ்
தது மருட்பா.

சூ தீ தீ ர ம்.

வழிபடு தெய்வநிற் புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

கைக்கிளை மருட்பா.

நிருநுதல் வேர்வரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும்—ஆரிபரந்த
சேயித முன்கணு மிமைக்கும்
ஆகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.

சூ தீ தீ ர ம்.

காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே.

வாயுரைவாழ்த்து மருட்பா.

பலமுறைய மேம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஞர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட நிகரில்லார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா

இலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு மன்பும்
 கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
 பொலன்செய் புன்கலனே டிவ்வாற னாலும்
 விலங்கிவருங் கூற்றை விடுக்கலு மாகா
 அன்னத்தாத னியிருங் காண்டர்--வினைத்தக்க
 கூறியவெம் மொழிபிழை யாது
 தேறிநீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே.

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்து மருடபா.

சூ தீ தீ ர ம்.

வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடிந்
 வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
 றுக்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
 றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தன்றே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சேவியறிவுறா உ மருடபா.

பல்பாளை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
 கொல்பாளைத் தேரோடுங் கோட்டந்து நல்ல
 தலையாலங் காணம் பொலியத் தொலையாப்
 படுகளம் பாடிபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிறல்
 ஆளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
 ஈர முடையை பென்வாய்ச்சொற் கேட்டிடி
 உடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு

வருகாத லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா ணிதியீட்டம்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத்தெரியல்
அமைத்த வரும்பொரு ளாநின்றி வெளவல்
இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற்சென்று
மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
அறப்புற மாகைப்பட்டேற்க வறத்தால்
அவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
செவியுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
கற்றார்க் கினனாகக் கல்லார்க் கடிந்தொழுநிச்
செற்றார்க் செறுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறிந்த வறிவினாய்—மற்றும்
இவையிவை வியா தொழுகு நிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நீழற் றுஞ்சுவண் மன்னே.

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல் கடனென
வரசர்க்குரைத்தமையாற் செவியறிவுறுஉ மருட்பா.

சூ த் தீ ர ம்.

செவியுறைதானே பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்ப
னவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தற்றே.

என்றார் தொல்காப்பியனார், என்றிப் பொருண்மிசையென்று
மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், இந்நான்கு பொருண்மேலுமன்றி மரு
ட்பா வரப்பெறுதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறுஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதற் றெரியின்

வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்

பண்புற முடியும் பாவின வென்ப.

என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பார் புறநிலையென்றும், ஒண் பரச்செவியறிவென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால் புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுனாவாழ்த்தும், செவியறிவுறா உம் இவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும், வஞ்சியுமாய் வரப்பெறுவெனக்கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறு

வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே

செவியறி வுறா உமென் றவையு மன்னே.

பாங்குடைக்கைக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதனால், கைக்கிளை யெல்லாப் பாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வருகவென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கிளை வெண்பாமுதலாக வாசிரியமீறாக வரும்வழி ஆசிரியவடியிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்து வருவன சமனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும் வழங்கப்படும். ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம் விரவாதுவெள்ளை வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்கலமரபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தனையும் அடியும், சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாலினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்தென்று முன்னவைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகனும்

நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்

ஆதிசால் பாவு மரசர் வியன்பாவும்
ஓதியவா றேறாத மருட்பாவா யோக்கிற்றே
பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்

பண்ணின்

திறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவல்
இசை மருட்கு மில்லை யினம்.

உதாரண முதனினைப்பு.

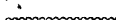
தென்ற லிடையுந் திருதுதல் வேர்வரும் பன்முறையென்
றென்றிய பாவும்பல் யானையு மென்பவொண் போதமைந்த
பொன்றிக ழோதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தென்றிவந் திற்குஞ் செவியறி விற்கு மிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பா நான்கிற்குங்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

செய்யுளியல் செய்யுண்முதனினைப்பு.

வெண்பா வடம்பட வீரடி யொன்றுட னேரிசையும்
கண்பானல் போன்மயி லந்தமின் மூன்றுங் கடைதருக்கி
றண்பார் தரவொன் றசைதர வேயடி யேடுகுறள்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்ப பாவலரே.

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

ழ ன் ற வ து.

ஒ ழி பி ய ல்.

அலகொழிப்பு.

சீருந் தனையுஞ் சிதையிற் சிறியஇ உஅளபோ
டாரு மறிவ ரலகு பெறுமையை காரணவேல்
ஒருங் குறியிய லொற்றள பாய்விடி னோரலகாம்
வாரும் வடமுந் திகழு முகிழ்முலை வாணுதலே.

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்
புரியலுள்ளும் சொல்லா தொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால்
ஒழிபியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகையென்னுத
லிற்றோ வெனின், ஒருசார ரொழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கண
முணர்த்துதலுதலிற்று.

சீருந்தனையுஞ் சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோடாரு மறிவரலகு
பெறுமை எ - து, சீருந்தனையுங் கெடவந்தவிடத்துக் குற்றியலிகர
மும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம்பெறு
எ-று. ஒற்றளபாய்விடி னோரலகாமென் றுரைத்தமையால், ஈண்டு
யிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவரென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனால் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஒற்றியல்பினவாய்
நிற்கும். உயிரளபெடைகள் கெட்டெழுத்தியல்பினவாய் நிற்கும்,
லகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இல
க்கணத்தாற் சீருந்தனையுந் திருந்ததிற்புழிச் சிறியஇஉஅளபோ
ருமறிவரலகுபெறு மென்பதாவிற்று இன்னும், ஆருமறிவரென்று

மூலமும்-உரையும்.

மிகுத்துச்சொல்லியவதனால். அவையலகு காரியம்பெறும்போது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தின்பயத்தவாம். உயிரளபெடையலகு காரியம் பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும்.

தூற்றிய லிகரம்.

சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்க னுளைப்
பெறுநன்றி பின்னும பெரிதென் — றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதந் தான்மன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்.

இதனுள், இன்றிவர்க்கியாமென்புழி குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சேராயிற்று. வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சேர் விரவுமென்னும், ஒத்தில்லாமையால் வெண்பா வழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச் சீர்கிதையாதாம்.

தூற்றிய லிகரம்.

குமுலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் றினல்.

இவற்றுள், குமுலினி தியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தனையும், அருளல்ல தியாதெனில், என்புழிக்கலித்தனையுந்தட்டு வெள்ளைத்தனை மீட ருன்றிப்போஞ்சேர் கனிபுகிற்புல்லாத யற்றையென்னும் இலக்கணத்தோடும் வெள்ளையுட்பிறதனை வராவல்லன, வெல்லாத்தனையுமயங்கியும்வழங்கும். ஏன்னுயிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெ

கதா0

யாப்பருங்கலக்காரிகை

றாதென்று களையச்சீருந்தளையும் சிதையாவாம். இனிக் குற்றியலுகர
த்திற்குச் சொல்லுமாறு.

குற்றிய லுகரம்.

கொன்று கோடுநீடு குருதி பாயவும்
சென்று கோடுநீடு செழுமலை பொருவன
வென்று கோடுநீடு விறல் வேழம்
என்று முடுநீடு பிடியுள போலும்

அதனால்

இன்முடை யிரவிவ னெறி வரின்
வண்டின் சோதை யுயிர்வா முலளே.

சீரடி வஞ்சிப் பாலினுட் குற்றுகரம்வந்து, ஐந்தசைச
சீரும், ஆறசைச்சீருமாயின. இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லா
மையிற் குற்றுகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறாதென்று
களையச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம், இனி உயிரளபெடைக்குச்
சொல்லுமாறு.

உயிரளபெடை.

பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோன்றினவாள்—நெல்லுக்கு
நாரேஒது நென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கும்
மாரேமா லன்றளந்த மண்.

இதனுள் நாரேஒதுநென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெ-
டையதுகரணம்வந்து வெண்பாலினுள் நாலசைச்சீராயிற்று, அவ்
வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையால் இவ்வாறவிட்டு உதார
ணவாய்பாட்டால் ஒசையூட்டும்பொழுது ஒசையுண்ணாது செப்ப

லோசை பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொ ண்டு அலகிடச சீரும் தனையுஞ் சிதையாவாம்.

வெண்பா.

இடைறுடங்க வீரங்கோதை பினறுழ வாட்கண
புடைபெயரப் போழவாய் திறந்து—கடைகடையில
உப்போல வெனவுலாத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற
தொப்போ நீர்வேலி யுலகு.

இதனுள் உப்போலவென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெ டையதுகரணம்வந்து கலித்தளைதட்டு வெண்பாவழிய நிற்குமாத லின ஈண்டியிரளபெடையை இவவிலக்கணத்தால் அலகுபெறுதெ னறு நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடத் தனை சிதையா தாம் இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலுக்கரங்கள், குற்றெழுத்தேபோல நின் றலகுபெறுமாறு.

வெண்பா.

வந்துநீ சேரி னுயிர்வாழும் வாராக்கால்
முந்தியாய் பெய்த வளைகழலும்—முந்தியாங்
கோளானே கண்டநங் கோல்குறியா யின்னுமோர்
நாளானே நாம்புணரு மாறு

இதனுள், வந்துநீயென்புழிக் குற்றியலுக்கரமும், முந்தியாலென் புழிக் குற்றியலிகரமும் வந்து சீருத்தனையுந் திருத்திரிப்புழிக் குற் றெழுத்தின் பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டுகொள்க.

சூத்திரம்.

தனையுந் தாங்கெட வரினே

குறுகிய ஷிகரமுகம் குற்றிய லுகரமு
மளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே,

என்பதியாப்பருங்கலம். ஐகாரனவே லோருங்குறிலியல் எ-து, ஒன்றா மாத்தினாயென் றோதப்பட்ட ஐகாரக்குறுக்கம் குற்றெழுத்தேபோலக் கொண்டு அலகிடப்பெறும் எ-று, ஒருமென்பதிடைச் சொல்.

சூ தீ தீ ர ம்.

குறுமையெழுத் தினியல்பே
யைகாரநெடுமை னீங்கியக்கால்.

எ ன் ற ரா க லி ன்.

ஐகாரக் தறுக்கம்.

அன்னை யையா னோவதவமா லணியிழாய்
புன்னை யையா னோவன் புலந்து,

நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுவி
அடைப்பையாய் கோளு வென லும்--அடைப்பையான்
சுள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் றனைப்பெறினும்
கொள்ளாதி யாங்காண் டலை.

கெண்டையை வென்ற கிளரொளி யுண்கணுள்
பண்டைய எல்லள் படி.

என்னும் இவற்றுள் ஐகாரக்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், செடிலோடும் கூடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாய் விடினோர்காலம் எ - து, ஒற்றுக்கண் அளபெழுந்தவிடத்து நேரசையாம் எ-று.

சூ தீ தீ ர ம்.

ஆய்தமு மொற்று மளபெழ நிற்புழி
வேறல் கெய்தும் விதியின் வாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். அளபெழாதவிடத்து ஒற்றுக்கள்
அலகுபெற தென்பதாம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

நனிநிலை யொற்றிவை தாமலகியலா
வளபெடை யல்லா காலையான
ஈரொற் றுயினு முவொற் றுயினு
மோரொற் றியல வென்மனார் புலவர்.

கார்க்கடல், கார்க்கேதம், கதிர்ச்செந்நெல், கடாய்க்கன்று என
ஈரொற்றுட னிலையாய்நிற்பினுநீ குற்றெழுத்தின் பயத்தவாயலகு
பெறாதென்பதாம், ஒற்றளபெழினும், மற்றோரெழுத்தினோடுகூ
நிலையசையாகா தென்பதாம் பெறப்பட்டது.

கண்ண கருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன பொறிகணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன னுழைமருங்குன் மேக்கு சாயலார்
என்ன பிறமகளா மாறு
எஃஃகி லங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு.

இவற்றுள் ஒற்றும், ஆய்தமும், அளபெழுத்து ஓரலகுபெற்றவாறு
கண்டுகொள்த. வாருமவடமுந்திகழு முகிழ்முலைவாணுதலே எ-து,
மகடேமுலை.

அ ஐ ச.

விட்டிசைத் தலலான முதற்கட்டனிகுறி நேரசையென
 றொட்டப் படாததற் குண்ண னுதாரண மோசைகுன்று
 டெட்டள பாய்விடி னோனோர் நினோயொடு நேரசையாம
 இட்டத்தி னுறகுறில சேரி னிலக்கிய மோசினதவே.

ஓருசா அசைகடகெயதியதோ நிலக்கண முணாததுதனுத
 லிறறு

விட்டிசைத்தலலான முதற்கட்டனிகுறி நேரசையென
 டட்டப்படாது எ-து, மேற்பொதுவாகையாற் றனிகுறிநேரசையெ
 ன்றாயினும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுதற்கணி
 னற தனிகுறநெழுதது நேரசையாமென் றுடம்படப பெறுது
 எ - று. எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுதற்கட்டனிக குறில
 குறிலோடு நெடிலோடுங்கூடி நிரையசையா மென்பதாயிற்று. அதற்
 குண்ணுதாரணம் எ-து.

வே ண் பா.

உண்ண னெளிநிறு னோவகு புகழ்செய்யான
 துன்னருவ கேளிர துயாகளையான—கொன்னே
 வழவகான பொருள்காத் திருப்பானேல அ ஆ
 இழந்தானென மெண்ணப் படும.

இதனுள் அ-ஆ, என்புழி யருளின்கட் குறிப்பாய் மொழிமுதற்
 கணினை குற்றெழுதது விட்டிசைத்து நேரசையாயினவா றும், அல
 லாதவழி குறிலோடு நெடிலோடுங்கூடி நிரையசையுயினவாறுவ
 கண்டுகொள்க.

வேண்பா.

வெறிகமழ் தண்புறவின் வீங்கி யுகளு
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அஉ மறியா லறிவி லிடைமகளே
நொஅலைப னின்னா ட்டை நீ.

அ) அவனும் இதுவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எளவணை வெலலாரிகல்.

இவற்றின்கட் டனிக்குறின் முதற்கண்விட்டிசைத்து நேரசை
யாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுள் அஉமறியாவென்பது தற்
சுட்டிக் குறிப்புச்சொல், நொ என்பது செய்வெனெச்சத் திறுதிதொ
கரு முதனிலைகுறுகிய ஏவற்குறிப்புச்சொல், அஇஉஎ என்பன சுட்டி
வினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனான், மொழிக்கு மூன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவந்த குற்
றெழுத்து நேரசையாமென்பதூஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு
ஏவல் தற்சுட்டி வினாசுட்டுஎன்னு மைந்தன்கண்ணு மென்பதூஉம்,
குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துநின்றவிடத்து மற்றொருமுத்தினோடுங்
கூடி நிரையசையாகா தென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

சூ த் தீ ர ம்.

அ) இஎஉஒ இவைகுறிய மற்றையவேழ்
நெட்டெழுத்தா நேரப் பமும்.

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்த குற்
றெழுத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டி ஏவ
ல்வந்தவழிக் கூண்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

ஏவல் சூறிப்பே தற்குட்டல் வழி

யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா.

என்றார் மயேச்சுரர். ஓசைசூன்ற நெட்டளபாய்விடினேர்நேர்
எ-து, நெட்டெழுத்தளபெழுந்து வருமெனி னஃது இரண்டுகேர
சையாக வைக்கப்படும் எ-று. ஓசைசூன்றவென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனால், மூன்றுமாத்தினாயின் மிகவுச்சரிப்பினு நேர்நேராக
வைக்கப்படுமெனக்கொள்க. நிராயொடு நேரசையா மிட்டத்தினுற
குறில்சேரின் எ - து, குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்தநெட்டெழுத்து
அளபெழுந்தா லவ்விரண்டினையுங்கூட்டி நிராயசையும் நேரசையு
மாக வைக்கப்படும் எ-து. இலக்கியமேர்சிதைவே.

வெ ண் டா .

ஏ எர் சிதைய வழாஅ லெழாஅநின்

சேயரி சிந்திய கண்.

குப்பாட்டு நேர்நேராதற்கும் நிராநேராதற்கும் இலக்கியமாமெ
ன்க. ஏஎர்-என நேர்நேராயிற்று. அழாஅல் எழாஅ என நிராநேரா
யிற்று. இட்டத்தினுலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னி
ன்றகுறிலோடும் நெடினோடுங்கூடி அளபெடை நிராயசையாகாதித
னக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

தனிலை யளபெடை நேர்நே ரியற்றே

யிறுதினிலை யளபெடை நிராநே ரியற்றே

யிறுதினிலை யளபெடை நிராநே ரியற்றே.

என்றார் நத்தத்தனார்.

சீர் - தலை .

மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவின் விளங்கனிவர்
தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாதவெல்லார்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தனையும் தேவெள்ளைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகிற் புல்லா தயற்றனை பூங்கொடியே.

கீருந்தனையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமை யுணர்த்து

மாஞ்சீர் கலியுட்புகா எ - து, தேமா புளிமாவென்னும் நேர்ந்
றியற்சீரண்டும், கலிப்பாவினுட் புகப்பெறா எ-று. கலிப்பாவின்
விளங்கனிவந்தாஞ்சீரடையா எ - து, கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி
என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்
பெறா எ-று. அகவலகத்தும் எ-து, ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிள
ங்கனி கூவிளங்கனியென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறா எ-று. அல்
லாதவெல்லார் தாஞ்சீர்மயங்கும் எ-து, இவையொழிந்தசீர்களெல்
லாம் பாவினுள்ளும் பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.
தனையும்தே எ-து, எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்
லாப்பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று. வெள்ளைத்தன்
மை குன்றிப்போஞ்சீர்களிபுகில் எ-து, எல்லாச்சீரும் எல்லாப்பாவி
னுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறுமென்றாராயினும்,
வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்புகப்பெறா புகிற் செப்பலோ
சையழிந்து வேறுபட்டு இச்சையுண்ணாதுகெடும் எ-று. புல்லாத
யற்றனை எ-து, எல்லாத்தனையும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்
துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்
சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையும்ல்லது வேற்றுத்தனையே
விரவாது எ-று. பூங்கொடியே எ-து, மகடேஉமுன்னிலை.

✽ குடநிலைத் தண்புறநில்—சென்ற வாறே.

என்னுந் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிரை
நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், வாராது நினையீற்றாசிரிய வுரிச்சீரும்,
வெண்டாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்ட
ளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு மயங்கிவந்து
வாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
வெண்டுவார் திஞ்சுளே வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டி சிலம்பேறி யோங்கிய விருங்கனழப்
படிகம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவி லென்னையர் மலையே.

இவ்வாசிரியத்துள் தன்சீரும், வென்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்
சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், வஞ்
சித்தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா.

மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசம்பும்
விசம்புதைவரும் வளியும்
வளிதலையு தீயும்
தீமுரணிய நீரும்
புன்காற் புணர்மருதின்

✽ இச்செய்யுளினை கடுவது பக்கத்திற்காண்க.

போதரும்பிய புனற்றாமரை
தேன்னுட்டிக் கரும்பின்
பூந்தாட் புனற்றாமரை
வார்காற் செங்கழுநீர்.

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், நேரீற்
றியற்சீரும்வந்து வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், ஆசி
ரியத்தளையு மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

* முழங்குதினாக் கொற்கைவேந்தன்.

என்னும் வெண்டுறையன் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்
தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலிவிருத்தம்.

வளர்கொடியன மனம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளிற்கொடியன நறுவியாயன நகுமலரன வகுளம்
குளிற்கொடியன குழைமாதவி குவிமுகையன கோக்கம்
ஔளர்கொடியன வுயர்தளிர்நொ டொழுகினரன வோடை.

இக்கலிவிருத்தத்துள், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்
றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், மயங்கிவந்தவாறு
கண்டுகொள்க. நேரீற்றியந்தீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள் வாராதவாறும்,
கரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும்
வாராதவாறும், வெண்பாலினுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும்,
வேற்றுத்தளை விரவாமையும், மேற்காட்டிய செய்யுளகத்தும் பிறவற்
றுள்ளும் கண்டுகொள்க. நேரீற்றியந்தீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்

* இச்செய்யுளினே அள-வது பக்கத்திற்காண்க.

கரு0

யாப்புருங்கலக்காரிகை

சுகத்துள்ளும் வருதலும், கிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்சகத்
துள்ளருகிவருதலும் செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன.

வெண்பா.

சூலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு வெண்மணன்மே னின்ற—புலா லுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவினமையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் காப்ப துரை.

இவ்வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின்,
நிருவள்ளுவப்பயன் நாலடிகாநூறுமுதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும்,
முத்தெள்ளாயிர முதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரி
ச்சீர் வந்திலாமையானும், வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவெ
ன்னு மொத்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தனை வெண்பாலினுள் வந்
திலாமையானும், இத்தொடக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகாவெ
ன்பது காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அ
துவே இந்நூலுடையார்க்கு முடன்பாடு.

சூத்திரம்.

இயற்சீர் நேரிற்றுத் தன்றனை யடைதல்
கலிக்கியல் பிலவே காணுங் காலே
வஞ்சி யுள்ளும் வரத்தகா வாயினு
மொரோ விடத் தாரு மென்ப.

என்றார் பங்காயனார். கிராநடுவில்லா வஞ்சியுரிச்சீர், கலியினே
டகவலிற் கடிவரையிலவே என்றாகலின். (கூ.)

அடி மயக்கம்.

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாத மகவற்றுள்ளான்
மயக்கப் படாவல்ல வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல்

மூலமும்-உரையும்.

கடுக

கயற்கணல் லாய்களிப் பாதமு நண்ணுங் கலியினுள்ளான்
முயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவு முறைமையினே.

அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின்பாத மகவலுள் மயக்கப்படா
வல்ல எ-து, இயற்சீர் வெண்டனையான்வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்
சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மயக்கப்பெறும் எ-து.

சூ த் தி ர ம்.

இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சூ த் தி ர ம்.

வஞ்சி விரவ லாசிரிய முரித்தே
வெண்பா விரவினுங் கடிவரை யின்றே.

என்றார் பல்காயனார்.

ஆசிரியப்பா.

எறும்பி யனையுட் குரும்பல் சுனை
உலைக்க லன்ன பாறையேறிக்
கொடுகிஷ் லெயினர் பகழி மாய்க்கும்
கவலைத் தென்பவர் தேர்சென்ற வாரே
அதுமற் றவலங் கொள்ளாது
கொதுமற் கலுமுமீவ் வழுங்க லாரே.

இயற்றனவெள்ளடி, இதனுள் எறும்பியளையுட் குறும்பல்சுனை
 ய எ - து இயற்றன வெள்ளடி இதனை எறும்பியளையுட் குறும்பல்
 சுனைய குறுந்தொடியாஞ் செல்சுரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா
 மாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

இருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் மாநிலத்
 துடைநிலை நடுவண துடைபிறர்க் கினறித்
 தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
 இடுதிரை மணவீனும் பலரே சுடுபிணக்
 காடு பதியாகப் போகித் தத்தம
 நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தோரே
 அதனால், நீயுங் கேண்மது யத்தை வீயா
 துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
 மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
 கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறக் காட்டு
 வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
 உப்பிலாவலிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா
 திழி பிறப்பினே னீயப் பெற்று
 நிலங் கலனாக விலங்கு பரிமிசையு
 மின்ன வைகல் வாரா முன்னே
 செய்நீர் முன்னிய வினையே
 முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் ழுறந்தே.

இதனுள் உப்பிலாவலிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்கு நோ
 க்கா எ-ம் இழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று எ-ம் வஞ்சியுடி விரவிவந்த
 வாறு கண்டுகொள்க. மயக்கப்படுமென்னுது மயக்கப்படா வல்லவெ

ன்றிருகால் விலக்கிச்சொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றளை வெள்ளடியும் கலியடியும் ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப் பெறுமெனக் கொள்க.

ஆசிரியப்பா.

அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்பு மனைக்கலங்கி
வதின் மாக்களு நோவார் தோழி
என்று நோவா ரில்லை
தண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே.

இதனுள், அங்கண்மதிய மரவின்வாய்ப்பட்டென எ-து, வெண் சீர்விரவிய வியற்றளை வெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவின் வாய்ப்பட்டெனப் பொங்கியபூசல்பெரிது எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா மாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

குருகுவேண் டாளி கோடுபுயத் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சாரல்
அருளா னாகுத லாயிழை கொடிதே.

இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனை மாவழங்கு மெருங்காட்டு மழகளிறுகாணாது, தீவழங்குசுழல் விழிக்கட்சீயஞ்சென்றுமூலுமே, எனவுச்சரித்துக் கலியடியா மாறு கண்டுகொள்க. வஞ்சிமருங்கி னெஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுண்ணும் எ-து, வஞ்சிப்பாலினுள் ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப்பெறும் எ-து. எஞ்சாவகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பவின் துவரும். கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. கயற்கணல்

கருசு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

லர்ய எ-து, மகலேமூன்னிலை பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி ரெ
மீம்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடி
யும் அருகினைவெணக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும் என்
றித் தொடக்கத்தன.

வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து:—

இதனை வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து,
கயனாட்டக் கடைசியர்தது காதலர்தோண் மணந்தனரே என வுச்ச
ரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க.

கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனக்குழாய்:—

இதனைக் கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனக்குழை யாழிசுழ்
வைவயக்கணி எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. கலியி
னுள் முயக்கப்படு முதற்காலிருபாலும் எ-து, கலிப்பாலினுள் வெண்
பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறும் எ-து. முறைமையி
னே எ-து, முறைமையோடுகூட்டி வழங்கப்படும் எ-து.

சூ தீ தி ர ம்.

ஆசிரியப்பாவி னயற்பா வடிமயங்கும்
ஆசிரியம் வெண்பா கலிக்கண்ணும்—ஆசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிசுவம் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின
ஒண்பா வடிவிசுவா வுற்று.

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மய
ங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாலினுள் வெண்பாலும், ஆசிரியப்பாலும்,
மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (சு)

அடி-தொடை.

அருகிக் கலியோ டகவன் மருங்கினைபுஞ் சீரடியும்
வருதற் றூரித்தென்பர் வரன்றமிழ் ஈரவலர் மற்றொருசார்

கருதிற் கட்டையே கட்டையினை பின்கடைக் கூழையுமென்
நிரணத் தொடைக்கு மொழிவ ரிடைப்புணர் வென்பதுவே.

ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
துதனுதலிற்று.

அருகிக்கலியோ டகவன் மருங்கினையுஞ், சேடியும், வருதற்கு
ரித்தென்பர் வான்றமிழ்காவலர் எ-து, ஒருசார்கலிப்பாலினுள்ளும்,
ஆசிரியப்பாலினுள்ளும், ஐஞ்சேரடி மருகிவரப் பெறுமென்று சொல்
லுவர் புலவர் எ-து.

அணிகிளர் சிறுபொறியவிர் துத்திமாநாகத் தெருததேறித்
துணியிரும் பணிமுந்நீர் தொட்டுமுந்து மலைந்தனையே.

இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சேரடி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
உணர்பாழ்த் தன்ன வோமையம பெருங்காட்
டினனா வென்றீ ராயின்
இனிய வோபெரும் தமிழேற்கு மனையே.

இவ்வாசிரியத்தான் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.
?றியகட் பெறினேயென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாலினுள்ளும்
ஐஞ்சேரடி வந்ததெனக்கொள்க.

சு த் தீ ர ம்.

வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு
மைஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப.

கநிகா

யாப்பருங்கலக் காரிகை

என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவினுள் ஐஞ்சேரடி வரப்
பெறாதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

ஐஞ்சே ரடுத்தலு மண்டில மாகலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல.

என்று நந்தத்தனார் அடிதூவிலெடுத்தோதினார். மற்றொருசாரா
கருதிற்கடையே கடையிணைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ
டைக்கு மொழிவரிடைப் புணரென்பதுவே எ-து, ஒருசாராகிரியா
முரண்டொட்டையைக் கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்
முரணும், கடைக்கூழமுரணும், இடைப்புணர் முரணுமென்று
வேண்டவர் எ-று.

இரணத்தொடை யெனினும், பகைத்தொடை யெனினும், மு
ரண்டொடையெனினும் ஒக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

மொழியினும் பொருளினு முரணத் தொடுப்பி
னிரணத் தொடைபென் றெய்தும் பெயரே
மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்.

உவந்துள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிக்கீர்க்கண் மறு
தலைப்படத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது கடையிருசீர்க்கண்
ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது பின்முரணாவது, இரண்டாஞ்சேர்
க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க் கண்ணும், மறுதலைப்படத் தொடுப்பது,
கடைக்கூழ முரணாவது முதற்சீர்க்கணின்றி யொழிந்த மூன்றுசீர்
க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது, இடைப்புணர் முரணாவது
நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

ஆசிரியப்பா.

கயன்மலைப் பன்ன கண்ணினை கரிதே
தடமுலை திவனந் தனிவடம் வெளிதே
நூலி னுண்ணிடை சுறிதே
ஆடமைத் தோளிக் கல்குலோ பெரிதே.

இது அடிதோறு மிறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்
தமையாற் கடைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

மீன்றேர்ந் தருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாமல் விரிசினே குழுஉம்
தண்ணந் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
தேரேர் காணலங் காண்டும்
பிரேர் வண்ணமுஞ் சிறுதுதற் பெரிதே.

இது அடிதோறுங் கடையிருசீர்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தோ
டுத்தமையால் கடையிணைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

சார லோங்கிய தடந்தாட் டாழை
கொய்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமியே மிருந்தன மாக நின்றுறுதன்
நலனுடைப் பணிமொழி நன்கு பலபயிற்றி
விக்ஞதொடிப் பணைத்தோ ணெகிழ்த்
துறந்தோ னல்லனம் மேனியோ தீதே.

இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலை
ப்படத் தொடுத்தமையாற் பின்முரண்.

கருஅ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ஆசிரியப்பா.

காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி-

பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்

வேய்புரை தோளு மணங்குமா லெமக்கே.

இது முதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

போதுவிரி குறிஞ்சிறி நெடுந்தண் மால்வரைக்

கோதைபிற றுழந்த வேங்ககல்வெள ளருவி

காந்தளஞ் செங்குலைப் பகங்கு தாளி

வேரல் விரிமலர் முகையொடு விவா இப்

பெருமலைச் சீறா ரிழிதறு நலங்கவர்ந்

தின்ன வாயி னினியோர் மாட்டே.

இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் லிடைப்புணர்முரண், இவ்வாறுசொன்னார் கையனார் முதலாகிய வாசிரிய ரெனக்கொள்க. இனி இரணத்தொடைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்த மோனை, இயைபு, ஏதுகை, அளபெடையென்னுந் தொடைநா ன்கிற்று மிவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவைக் கூடிவழங்குமாறு கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழை மோனை, இடைப்புணர்மோனை எ - ம், கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு எ-ம், கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை எ - ம், கடையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை,

மூலமும்-உரையும்.

இடைப்புணரளபெடை எ-ம் கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்
யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க. (இ)

எதுகை-மோனை

வருக்க நெடிவினம் வந்தா லெதுகையு மோனையுமென்
றொருக்கப் பெயரா னுரைக்கப் படுமுயி ராசிடையிட்
டிருக்கு மொருசா ரிரண்டடி மூன்றா மெழுத்துமொன்றி
ரிரக்கு மெதுகையென் றுலுஞ் சிறப்பில நேரிழையே.

ஒருசாரெதுகைக்கும் மோனைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுண
ர்த்துதனுதலிற்று.

வருக்கநெடிவினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்றொருக்
கப் பெயரா னுரைக்கப்படும் எ-து, வருக்கவெழுத்தும், நெடிவெழுத்
தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையுமாய்வந்தால் அவற்
றை வருக்கவெதுகை, நெடிவெதுகை, இனவெதுகை எ-ம். வருக்க
மோனை, நெடிமோனை, இனமோனை எ-ம். பெயரிட்டு வழங்கப்
படும் எ-று.

டு வ ண் பா,

நீழணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தூதிப்
பாடும் வண்டஞ்சி யகலும் பருவத்துத்
தொடார்தொடி நெகிழ்த்தா றுள்ளார் படரெல்லாப்
பாடமை சேக்கையுட் கண்.

இது டகரமெய் வருக்கவெதுகை.

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ றேந்தா னிடை.

இது றகாமெய் வருக்கவெதுகை.

ஆவாவென்றே ஒருசாரார்:—

என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றாதாயினும் இரண்டாமெழுத் துன்மேலேறிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடிலெதுகையென்று வழங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும். வல்லினவெதுகையு, மெல்லினவெதுகையு, இடையினவெதுகையு மென வ-று. வெம்மதக்கார்தகவிலா ரென்பதவரைய ரெச்சத்தாற் காணப்படும், இது

வெண்பா.

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இது மெல்லினவெதுகை.

வெண்பா.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இது இடையினவெதுகை. வருக்கமோனை முதலாகிய மூன் றும் வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

பகலே பூங்கானம் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூநதர்
பிர்க்கப் பெய்து தேம்படத் திருநிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்

பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யமிக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டிப்
பைங்க ணுமுனைவப் படுபகை வெரீஇப்
பொங்கு சினந்தணியாப் பூதுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயி
னற்றார் மார்ப தீண்டலெங் கதுப்பே.

இது பகாமெய் வருக்கமோனை.

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலீற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை.

இது முதலெழுத் தொன்றதாயினும், முதலெழுத்தின்மேலே
றிய கெடிலொப்புமைநோக்கி கெடின்மோனையென்று வழங்கப்படும்.
இனி இனமோனை மூன்றுவகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்
லினமோனையும், இடையினமோனையுமென.

ஆசிரியப்பா.

கயலே ருண்கண் கலுழ நாளும்
சுடர்புரை திருதுதல் பசிலை பாயத்
திருந்திறை யமைத்தோ ளரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யைய பூத்த
கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தண் வாடை வருடம் பொழுதே.

இஃதெல்லாவடியு முதற்கண்ணே வல்லெழுத்து வந்தமை யான் வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையினமோ னையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

வருக்க நெழினிம் வராயா ராண்டே
நெடிய பிறவு மினத்தினு மாகும்.

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க, ஒருக்கப்பெயரானென்று சிறப் பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கையாகெதுகை என்றும் தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கையாகுமோனை என்றும் வேண்டுவரெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

சீர்முழு தொன்றிற் றலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றி னிடைகடை பிறவே.

என்றாகலின். இச்சகுத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாதே வி ரித்துணாத்துக்கொள்க.

வெ ண் பா.

சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
மூலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்—மலைவிலங்கு
தார்மலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மலை கண்கடும் போது.

எ-து, தலையாகெதுகை.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பதவன் முதற்றே யுலகு.

எ-து, இடையாகெதுகை.

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

எ-து, கடையாகெதுகை.

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப்
பற்றுக் பற்றுவி டற்கு.

எ-து, தலையாகுமோனை.

ஆசிரியப்பா.

மாவும் புள்ளும் வதவயிற் படர
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலே தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலே வந்த வாடை
மாயோ ளின் னுயிர்ப் புறத்திறத் தன்றே.

எ-து, இடையாகுமோனை.

ஆசிரியப்பா.

பகலே பூங்கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பிர்க்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்
பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேநதிப்
பேயு மறியா மீவழங்கு பெருங்காட்டுப்

பைங்க ணுழுவைப் படுபகை
பொங்கு சினந்தணியாப் பூறுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயி
எற்றார் மார்ப திண்டலெங் கதுப்பே.

எ-து, கடையாகுமோனை.

உயிராசுடை யிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றடிமூத்
துமொன்றி நிரக்குமெதுகையென்றலுஞ் சிறப்பில் எ-து உயிரெது
கை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை, மூன்
ருமெழுத்தொன்றெதுகை யென்றொரு சாரெதுகையு முளவாயி
னும் பெறியதோர் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழைபே எ-து மக
டேமுன்னிலை.

ஆசிரியப்பா.

துளியொடு மயங்கிய தூங்கிரு ணடுநாள்
அணிகிளர் தாரோ யருஞ்சர நீந்தி
வடிவமை பெஃகம் வலன்வயி னேந்தித்
தனியே வருதி நீயெனின்
மையிருங் கூந்த லுய்தலே வரிதே.

இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினும், இரண்டாமெழுத்
தின் மேலேறிய வயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை, இனி
ஆசெதுகை, யரலழவொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக் கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

யரலழ வென்னு மீரிரண் டொற்றும்

வரன்முறை பிரமாத வந்திடை யுயிர்ப்பினஃ
தாசுடை யெதுகையென் றதைதல் வேண்டும்.

எ ன் ற ரா க ளி ன்,

வி ரு த் த ம்.

காய்மாண்ட தெவகின் பழம்வீழக கமுகினெறறிப்
பூமாண்ட தீநதேன் றெடைகீறிவருகை போழநது
தேமாவ கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிநதும்
ஏமாவ கதமென் றிசையாற்றிசை போயதுண்டே.

இது யகரவொற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

கலிவிருத்தம்.

மாக்கொடி யானையு மெளவற பந்தரும்
காக்கொடி முல்லையு கலநது மலலிகைப்
பூக்கொடிப் பொதுமபருக காண ஞாமுலும்
தூக்கொடி கமழ்ந்துதான் றறக்க மொத்ததே.

இது ரகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

வெண்பா.

ஆவே றருவின வாயினு மாபயந்த
பாலவே றருவின வலலவாம—பாஸ்பால
ஒருதன்மைத் தாரு மறநெறி யாபோல
உருவுபலகொள லீவரு.

இது லகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

வெண்பா.

அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
மந்தரமே போலு மனைவாழ்க்கை—யந்தரத்து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழ்ந்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற டூளையே போன்று.

இது முகரவொற்றிடைவந்த ஆசைதனை.

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை.

இது ஆகிளையிட்டெவந்த வல்லினவெதுகை, பிறவும் வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. இடையிட்டெதுகை வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளு
நெய்த லுண்கண் பைத லுழல்க
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைக றேறும் பைபயப் பெருகி
நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பெளவ வறன்முகந் தெழிலி
பருவம் பொய்யாது வலனேர்பு வளை இ
ஓடா மலைபன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே.

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டெவந்தமையால் இடைய்
துகை. இது தொல்காப்பியனார்காட்டிய பாட்டு.

விநுத்தம்.

தாதுவண்ண மிடையிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகும்.

என்றாகலின். இரண்டடியெதுகை வருமாறு.

துவைக்குந் துளிமுந்ரீர்க் கொற்கை மகளிற்
அவைப்பதம் பல்லிற் கழகொவ்வா முத்தம்
மணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும வேலின்
அணங்கு மமுதமு மன்னலார் பாடல்.

இதுமுன் இரண்டடியுமோ ரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடி
யுமோ ரெதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடி எதுகை.

சூத்திரம்.

இரண்டடி பெதுகை திரண்டொருங் கியன்றபின்
முரண்ட வெதுகை திரண்டில வரையார்.

என்றாகலின். மோனைக்குமவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

விநுத்தம்.

ஆகக் கண்டக ராளற்ற வாடவர்
ஆகக்கண் டகத்தா லற்ற வன்பினர்
பாகக் கொண்டு பயோதரஞ் சேர்த்தினார்
பாகக் கொண்டு பயோதர நண்ணினார்.

இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின் இரண்டடியு
மற்றொருமோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை.

வேண்பா.

பவழமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின்
கிழரும் பிழ்றனபுன் னை.

பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புனாநீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

இவை மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை, கிரக்குமெதுகையென்
று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகையென்றும், வி
ட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டுவாருமுளரெனக்கொள்க.

உ வ ண் பா.

. பற்றிப் பலகா லும் பான்மறி யுண்ணுமை
நொஅலைய னின்றனாட்டை நீ.

இது வல்லொற்றடுத்தாற்போல விட்டிசைத்த குற்றெழுத்தி
னோடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசைவல்லொற் நெதுகை.

உ வ ண் பா.

அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எஎவனை வெல்லா நிகல்.

இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்துவந்த
மையால் விட்டிசைமோனை. இவையெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொ
ள்க. இன்னுமொருக்கப் பெயரானுணாக்கப்படுமென்று சிறப்பித்தவ
தனால் பாலினங்களெல்லாந் தொடையானும், வருமென்றராயினும்
பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலையாகெதுகை
யிற்றிரிந்தும் வாராவென்பன உம் செந்தொடையொழித்தெல்லாத்
தொடைக்கும் இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பன உம், வழியெதுகை
வரத்தொடுப்பன உம், வழிமுரண்வரத்தொடுப்பன உம் சிறப்புடைத்
தெனக்கொள்க. இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தெ
னையுந் தொடைவிகற்பமு போலாமை வேறுபடத்தொடுப்பன மரு
ட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழுத்தாமாறு ஞானமொத்
ருநிலும் கெடிலுந் தம்முளினமாம். அவை அகர-ஆகர-ஐகர-ஒள

காரங்க டம்முளினமாம். இகர-ஈகார-ஏகர-ஏகாரங்கள் தம்முளினமாம், உகர-ஊகார-ஒகர-ஒகாரங்கள் தம்முளினமாம். இவையேறிய வுயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறேகொள்க. ஒற்றினுள் சகர தகரங்கள் தம்முளினமாம். ஓகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள் தம்முளினமாம், இவற்றை அநுவென்று வழங்குவாருமுள்.

வெண்பா.

அகரமோ டாகார மைகார மௌவாம்
இகரமோ டகார மௌ-உகரமோ
கோர மொஓ ஞநமவதச் சகரம்
ஆகாத வல்ல வது.

என்றாகலின் அவற்றுட் சிலவருமாறு.

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார் கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்
அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனை முதலாகியதொடை
ஈம் தொடைவிகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்தமையான்
மருட்செர்தொடை, பிறவுமன்ன இனிவழியெதுகை வருமாறு.

விருத்தம்.

மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டேர் வரகுணன் றெண்டியி
ழ்வாய்க், கண்டலர் தண்டிறைக் கண்டதொன் றுண்டிகளம
கர, குண்டலங் கெண்டை யிரண்டொடு தொண்டையுங் கொ
ண்டோர் திங்கள், மண்டலம் வண்டலம் புக்கொண்டறுழ
வருகின்றதே.

கொங்குதங்கு முதலாயினவுக்கொள்க. அதுப்பிராச.மென்னு
ம்வடமொழியை வழியெதுகை யென்பது தமிழ்வழக்கு, இனி வழி
முரண்வருமாறு.

விருத்தம்.

செய்யவாய்ப் பசும்பொன்னேலைச் சீரடிப்பரவை யல்குல்
ஐயதுண் மருங்குநோவ வடிக்கொண்ட ருவவுக்கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணெனீலம் விரிந்தென விலக்கிநீண்ட
மையவர் மழைக்கட்கூந்தன் மகளினை வருகவென்றான்.

ஒருமால்வரை நின்றிரு சுடரோட்டி முந்நீர்க்கிடந்த
பெருமானிலனுஞ் சிதுவிலைத்கா வுண்டி பேதையர்கண்
பொருமாதவித் தொக்கலெங்கோன் புரவலன் பூம்பொதியிற்
கருமாவிழிவெண்பற்செவ்வாய்ப் பசும்பொற்கணங்குழைக்கே.

மோனையெதுகையிற் றிரிந்து பாவுமினமும் வாராமை மேற்
காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

தரவுதாழிசைகட் கடிநியமம்.

சுறுங்கிற்று மூன்றடி யேனத் தாவிரு மூன்றடியே
தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழிசைப்பா
சுறுங்கிற் றிரண்டடி யொக்க மிரட்டி சுரும்பிரும்
தரங்கக் குழலாய் சுறுங்குந் தாவினிற் றுழிசையே.

தரவு தாழிசைகட்டு ஆடிவளையறையா மாறுணர்த்துதனா
லிற்று.

சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும, வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித்தல்லாத கலிப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியே சிறுமை, பெருமை பாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை எ - று. இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது எ-து, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியே தரவாவது எ-று. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத் தரவென்றராயினும் வெள்ளைக் கிரண்டடியென்னுங் காரிகையுன், கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமை சொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை வருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பா சுருங்கிற் நிரண்டடியொக்கமிரட்டி எ-து, பொதுவகையாற் ருழிசைசொல்லிப்போந்தாராயினும் தாழிசைகட் கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடி பெருமை, இடைமூன்றடியானும் வருவது எ-று. சுரும்பி மிருதரங்கக்குழலாய் எ-து, மகடேஉமுன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே எ-து, தரவடியிற் ருழிசையடி சுருங்கிவருவது எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டிய வற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

கூனும் பிறவும்.

பொருளோ டடிமுத னிற்பது கூனது வேபொருந்தி இருள்சேர் விலாவஞ்சி யீற்றினு நிற்கு மினியொழிந்த மருடர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப் டிபே. பொருள்கோள்குறிப்பிசை யொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொ

மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோ நிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

பொருளோ டடிமுதனிற்பது கூன் எ-து, அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும் எ-று.

அதுவே பொருந்தி யிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநீற்கும் எ-து, அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணுமநீற்கப்பெறும் எ-று. ஈற்றினுமென்ற வும்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன் வரப் பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலா வஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவும் இறுதியும் அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து சீர்கூனாய்வரினும், உகரவிறுதியாகிய நேர்ற்றியற் சேராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச் சேரல்லாப் பாலினுள் றும் அருகியல்லது கூனாய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா ஆசிரியம் கலியென்னு மிவற்றினிடையு மிறுதியுங் கூன்உரப்பெறு தெனக்கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப.

வஞ்சியி னிறுதியு மாகு மதுவே
யசை கூனாகு மென்மனார் புலவர்.

பல்காயனார். கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாரு முளர் என்றார்.

சூ தீ தி ர ம்.

அடிமுதற் பொருள் பெறவருவது தனிச்சொ
லஃதிருதியும் வஞ்சியு னியலு மென்ப.

என்றாகலின், கொச்சைக்கலியுள் ஓடிமுழுதுங் கூனாய்வரப் பெறும் அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

வெ ண் பா.

உதுக்கான், சூரந்தானு வண்கைச் சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடி—இரந்தார்மாட்

டிண்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளிதோ மழை.

வண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்காணெனக் கூன்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

அவரே, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிதந் தோரே

யானே, தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூந் திசினே
அன்ன ளளிய ளென்னாது மாமழை
இன்னும் பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே.

என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் அவரே எ - ம், யா
னே எ-ம், கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

க லி ப் பா.

உலகி { பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும்
னுள், } இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையாரசிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்பின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோ ரொப்பாகித்தோன்றுவே.

இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுளெனக் கூன்வந்த
வாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா.

உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்

கௌசு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

உறுதிவழி பொழுதுமென்ப

அதனால்,

நற்றிற நூடுத னன்மை

பறறற யாவையும் பரிவுறத் துறந்தே

இவ்வஞ்சிப்பாலினுள் அடிமுதற்கண் உலகேயெனச்சீர் கூறாய்
வந்தவாறும்,

மாவழங்கலின் மயக்குற்றன வழி

என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண்வழியென, அசைகூறாய்
வந்தவாறும்.

கலங்கழாலிற் றுறை கலக்குற்றன

என இவ்வஞ்சியடியி னடுவிற்துறையென, அசை கூறாய்வந்த
வாறாக் கண்டுகொள்.

தேரோடத் துகள் செழுமினதெருவு.

இவ்வஞ்சியடியின திறுதிக்கட்டெருவு என வுசாவிறுதியாகிய
இயற்சீர் கூறாயினவாறு கண்டுகொள்க.

காமர் கடும்புனலென்னுங், கொச்சகக்கலிபுட் சிறுகுடியீசே
சிறுகுடியீசே என வோரடியால் கூன்வந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்
ன இனியொழிந்த மருடர்விகாரம் வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்
புப்பொருள் கோள்குறிப்பிசையொப்புங் குறிக்கொள்க எ - து, மே
லெழுத்தசைசீர் பந்தமடி தொடை பாலினங்கூறுவனென் றதிகநூ
ரம்பாரித்த காரிகையுள் ஒதப்படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கத்தீர வகு
கீழ்ப்பட்டவிகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்
பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்புனொப்

புமைபு மாமாறு உபதேச முறைமையானுணர்க ள-று. பொலங்கொடியே எ-து, மகடேஉமுன்னிலை.

அவற்றுள், விகாரம் அறுவகைப்படும். வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென.

சூ த் தீ ர ம்.

அநநாற் செல்லுந் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும் வழி வலித்தலும்
மெலிக்கும் வழி மெலித்தலும்
விரிக்கும் வழி விரித்தலும்
தொகுக்கும் வழி தொகுத்தலும்
நீட்டிம வழி நீட்டலும்
குறுக்கும் வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய மென்மனார் புலவர்.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

குறுத்தாட் டூகஞ் சமந்த
வறக்கதி ராழியெம் மண்ணிலைத் தொழினே.

இதனுள் குறுத்தாளெனற் பாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும்.

நீண்டை யினக்கிளி கடிவேள்
பண்டைய ளல்லன்மா னோக்கினளே.

இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையெனமே
கும்வழி மெலித்தவாறும்.

வெண்பா.

வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தரீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி—ஒத்திழியும்
தண்ணன் துறைவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியார் தார்.

இதனுள் தண்டுறைவ ரென்பாலதனைத் தண்ணன் துறைவரெ
ன விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும்,

வெண்பா.

பூத்தாட் புறவிற்புனைமதில் கைவிடார்
காத்தலிற் காவல ரேனையார்—பார்த்துறார்
வேண்டா வணக்கி விறன்மதிறுன் கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்.

இதனுள் வேண்டா தாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்
டார் வணக்கியெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும்,

வெண்பா.

பாசிழை யாகும் பசப்பித்தான பைந்தொடி
மாசேனென்று மனங்கொளீஇ--மாசேனன்
சேயிதட்கண்ணி தருதலாற் சேர்த்தியென்
னோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து.

இதனுள் பச்சிழையெனப் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டும்
வழி நீட்டியவாறும்,

வெண்பா.

யானெழுழித் தத்திருந்த விலங்கிலே வேற்றென்னன்
திருத்தார்நன் மென்றேன்றி யேன்.

இதனுள் தியேனெனற்பாலதனைத் தியேனெனக்குறுக்கும் வழி குறுக்கினவாறுங் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. மருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்று முறைமையோடுகூடிப் பொருந்தி வாராநின்றனவல்லது துவைக்குப்பாலில்லை யெனற்பாவது துவைக்குப் பாலில்லையென்றாற்போலப் புணர்க்கப்படாதென்க. இன்னு மருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால் தலைக்குறையும், இடைக் குறையும், கடைக்குறையும் வருவனவுமுள். அவையும்வரலாற்று முறைமையோடுகூடி வழங்கப்படுமென்குகொள்க.

மலாரிதழ் புளையு மஞ்செஞ்சிறடி.

இதனுள் தாமனையெனற்பாலதனை மனையெனத்தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

வேதினவெரி நிறேதி முதபோத்து.

இதனுள் ஒத்தியெனற்பாலதனை, ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

அகலிரு விசம்பி னுல்போல்

வாலிதின் மலர்ந்தன புகொடி முகன்டை.

இதனுள் ஆரவெனற்பாலதனை யாவென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

நீ லுண்டு கிலிகை கடுப்ப.

இதனுள் நீலமுண்டிகி லிகைகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுண் டிகி லிகைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்கால யென் வழி நான்குசொல்லாவன இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனவியை.*

கன அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென்
றன்னத்தே செய்யுளி னீட்டச் சொல்லே.

அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன சோறு, கூழ், பால், பாளிதம்,
என்பன.

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்சொற் றானே யியம்புங் காலை
செந்தமிழ் நிலத்து வழுக்கொடு துவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே.

அவைநடக்கும் எல்லையாவையோ வெனின் வையையாற்றின்
வடக்கும், மருதயாற்றின் நெற்கும், க்ருஷ்ணின் கிழக்கும், மருஷ்ணின்
மேற்குமாகிய நான் கெல்லைக்குட்பட்ட சோனாடென்ப.

சூ த் தீ ர ம்.

முன்ற வாணன் மலர்திரு வருளாற்
நென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
வடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியின்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனும்
சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
மைபுறு சோழ வளநா டென்ப.

நிரிசொல்லாவன அடுக்கல், பிறக்கல், ஒக்கல், விலக்கல், விண்
டு, குவடியெனவிலை, மலையென்னும் ஒருபொருள் குறித்தவேறு
கொல். உத்தியென்பது ஆற்றிலைக்குறையும், கொப்பூழும், தேருரு
கும், டாழாத்தோருறுப்பும் எனவிலை. வேறுபொருள்குறித்த ஒரு
பால்,

சூ த் தி ர ம்.

ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

திசைச்சொல்லாவன, மயிலை மஞ்ஞையென்றுங், கிளியைக்
கிள்ளையென்றும், தாயைத் தள்ளையென்றும், நாயை ஞுமலியென்
றும் வழங்குவனவாம்.

சூ த் தி ர ம்.

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும்
தங்குறிப்பின வேதிசைச் சொற்கிளவி.

சேந்தமிழ் நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருகொடுத்தமிழ் நிலமா
வன.

வே ண் ண பா.

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பனறி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய்
சேத மலாடு புனநாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்.

இதை விரித்துணாத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன குறுகும்,
மூலம், சங்கு, சந்தனம் என்பனவாம்.

சூ த் தி ர ம்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிது
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமமே
சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வகையார்.

என்றார் தொல்காப்பியனார். வகையுளி எ-து, முன்னும் பின்
நம் அசைமுதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழியறித்து குற்றப்படாமல்
வண்ணமுதத்தெனக்கொள்க.

வெண்பா

நகரு நீரா ரசைசீ ரடிக்கட
பொருணைக்கா தோசையே கோக்கி—மருண்க்கிக
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல
லாயந்த வகையுளியின மாண்பு

என்ற ராகவின,

கடியார பூவகோதை கடாயினுன் றிண்டோ
சிறியாரதஞ் சிறிலி சிதைத்து

இதனை கடியார எ-ம, பூவகோதை எ-ம, கடாயினுன் எ-ம்
'அலகிடின ஆசிரியத்தனையும், கலிசத்தனையும், வெள்ளைத்தன
மை குன்றுமாதலால் கடியாரபூவென்று புளிமாங்காயாகவும், கோ
தையென்று தேமாவாகவும், கடாயினுன்னு கருவிளமாகவும் அ
லகிட்டுக்கொள்க

வெண்பா.

மலமிசையேகினுன் மாணடி சோந்தார
நிலமிசை நீடு வாழ்வார.

இதனை நிலமிசை எ-ம, நீடு எ-ம, வாழ்வார் எ-ம, அலகிடின
ஆசிரியத்தனையும், வெண்பாவி னிறுத்திககண அசைச்சீராகற்பா
லது இயற்சீராய், நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைச் சீருமொளியோபிற
ப்பு மொண்காசுமிற சீருடைச் சிந்தடியே முடிவாமென்னும், இல
ககணத்தோடு மாறு படுமாதலின நிலமிசைஎனக் கருவிளமாகவும்,
நீடுவாழ்வாரைக் கூவிளமாகவும், வார் என நானென்னும் கோரசைச்
சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க.

வெண்பா.

பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டலர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்-நீடுநீ

நல்வய லுர நறுஞ்சாக் தணிய

சலம் புல்லி னூடலினிது.

இதனுள் கொங்கரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும், இரண்டி-
னைபுகூட்டி நிராயசையாக அல்கிடச் சேருந்தனையுஞ் சிகையவாம்.
அல்லாவிடின் நாலசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணுது கெ-
டும், பிறவுமன்ன. வாழ்த்து இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும் இருபுற
வாழ்த்துமென.

டு வ ண் ப ர.

கார்நறு நீலங் கழிக்கயத்து வைகலும்

நீர்நிலை நின்ற பயன்கொலோ-கூர்நுனையேய்

வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியார்

கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.

இது மெய்வாழ்த்து.

டு வ ண் ப ர.

பண்டுமொரு காற்றன்பைந் தொழையைக் கோட்பட்டு

வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டிழந்தான்-தென்களந்தைப்

பூமான் மருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்

வாமான்தேர் வையையார் கோ.

இஃதிரு புறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்படும், மெய்வசை
யும் இருபுறவசையுமென.

டு வ ண் ப ர.

தந்தை யிலேச்சுமடன் ருய்தொழிவி தான்பார்ப்பான்

எந்தைக்கி தெவ்வனம் பட்டதுகொல்-முந்தை

க் அட்

யூப்பருங்கலக்காரிகை

அய்யுணவி னுர்தெரியி னுலதாம் கொல்லோ
கணிகண்ண னுர்தம் பிறப்பு.

இது மெய்வகை.

வெண்பா.

படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றும்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்-படையொடு
பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
கோடிவழங்கு மகன.

இஃதிருபுறவகை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படுத். அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்த, இயைபு, புலன் இழைபு என.

குந்திரம்.

அம்மை யழகு தொன்மை தோல்விருந் தியையு
புலனிழை பெனவனப் பெட்டெ.

அவற்றன் அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாய் சொற்களால் ஒள்ளியவாய்பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது.

குந்திரம்.

சின்மென் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே.

என ராகலின்,

வெண்பா.

அறிவினா னுருவ தன்போ பிறிதேனாய்,
தன்னோய்போற் போற்றுக

மூலமும்-உரையும்.

க அ ட

அழகென்பது, செய்புட்சொல்லாகிய திரிசொற்களானோசையினியவாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

சூ த் தீ ர ம்.

செய்யுண் மொழியாற்றிப்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே.

எ ன் று ரா க லி ன்,

சூ சி ர்யப் பா.

துணியிரும் பௌவன குறைய லாங்கி
அணிகிள ரடுககன் முற்றிய வெழிளி
காலொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுகாள்
யாங்குவந் தனையோ வேங்கல் வெற்ப
கெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென விழிதரும்
கடுவரற் கலுழிகீந்தி
வல்லியம்வழங்குங் கல்லதர்நெறியே.

தொன்மை எ-ம், பழையதாகி நிகழ்ந்தபெற்றி புணர்க்கப்படுவது.

சூ த் தீ ர ம்.

தொன்மை தானே
புரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.

எ ன் று ரா க லி ன்,

செறிதொழி யுவகை கேளாய்
செஞ்சுடர்த் தெறுகதீர்ச் செல்வன்.

என்பதும், ஸாபாரதம் காத்தம் போல்க்குவும்மொள்க. தோ
ல் எ-து, இழுமென்னு மெல்லியவாகிய சொற்களால் விழுமியவா

கூவுசு,

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும் பலவடியாய்க் கிடப்பன
வுமென விருதிறத்தவாம்.

சூ த் தீ ர ம்.

இழுமெனு மொழியால் விழுமியது துவளினும்
பரந்த மொழியா ஸடிநிமிர்ந் தொழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்.

எ ன் று ரா க ளி ன்,

ஆசிரியப்பா.

பாரிநுள் பரப்பகல் குறையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்
ஒளியோன் காஞ்சி யெளிதெனக் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நீமை யில்லை செய்வோ ரில்லை
செய்பொரு ளில்லை
அறிவோ ரியாசம் திறவுழி யிறுகென.

ஓத மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி, இஃதிழுமெனுமொழியால்
விழுமியது துவன்றது.

திருமொழி தன்னிய சென்ற வாதே
இதுபரந்த மொழியாஸடி நிமிர்ந் தொழுகியது.

விருத்த எ - து, புதியவற்றின்மேற்பது அஃதிப்பொழு துள்
னாணப்பாவெது.

மூலமும்-உரையும்.

கவிஞர்

சூ த் தீ ர ம்.

விருந்து தானே

புதியது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே.

அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இயைபு எ-து, ஞ்ணாமன
ர ல வமுளவென்னும் பதினொரு புள்ளிபு மீரகவந்தபாட்டு.

சூ த் தீ ர ம்.

ஒகர முசலா ளகர வீற்றுப்

புள்ளி யிறுது யியைபென மொழிப.

அவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. புலன் எ-து இயற்சொல்
பாற் பொருடோன்றச் சொல்லப்படுவது.

சூ த் தீ ர ம்.

தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதற் கிளந்து

தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்,

புலனைன மொழிப புலனுணர்ந் தோரே

எ ன் று ரா க ளி ன்,

ஆசிரியப்பா.

பார்க்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மு

வாரச்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்

மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்

சென்றவ டிருமுகங் காணக் கமிந்தேர்

இன்றுசெலக் கடவுமதி பாகவுதுக் காண்

மாவெஃடி புணர்ந்தமர ஆல் போல

இரும்பிடி யுழைய தாகப்

பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிதே.

கி.அ.சு.

யாப்பருங்கலக்காரினை

இழைபு எ-து, வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்புளியலு
டையார் எழுத்தெண்ணி அடிவருக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாகப் பதி
னேழ் நிலத்தைத்தடிபு முறையானே புடைத்தாய் ஒங்கியசொற்க
ளால் வருவது.

சூ த் தி ன் ம்.

ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி காது
மோங்கிய மொழியா னாவன மொழியி
னியழிபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.

செய்புளியலுடையார் நூற்றீரடிதன்னையே, நான்கெழுத்துமு
தலா வாறெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுங் குறளடியென்றும்,
எழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுஞ்
சித்தடியென்றும், பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறு
ம் உயர்ந்த ஐத்தடியும், அனவடியென்றும் பதினாத்தெழுத்து முத
லாப் பதினெழுத்துத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியும், ஐவடியெ
ன்றும் பதினெட்டெழுத்து முதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்
ந்த மூன்றடியுங் கழிவெடிவென்றும் இருபதெழுத்தின் மிக்க
நூற்றீரடிப்பா இல்லையென்றும் வேண்டுவர். அவ்வெழுத்தெண்ணு
கின்றழிக் குற்றியலிகாரமும் குற்றியலுகாரமும் ஆய்தமும் ஒற்றுமொ
ழித்தலின் உயிரும் உயிர்மெய்யுங்கட்டி வெண்ணப்படும்.

வெ ண் பா.

குற்றிகரங் குற்றுகரமென் திரண்டு மாய்தமும்
ஒன்றுமென வெருரன் கொழித்துக்-கறறோர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதினார் கோள்ளச்
செயிர் தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு.

மூலமும்-உரையும்.

சூ த் தி ர ம்.

நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே
நாலெழுத்து முதலா வாமெழுத் தெல்லே
யேறிய நிலத்த குறளழி பென்ப
ஏறெழுத் தென்ப சிந்தழிக் களவே.

யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான
பத்தெழுத் தென்ப நேரழிக் களவே
யுத்தநா லெழுத் தேற்றலங் கடையே.

மூவைந் தெழுந்தே நெடிவழிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதனு மியல்பென மொழிப.

மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழியான.

ஈரிரண்டு மோரேழு மீனாந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டிம் - ஓரா
வினையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறளசின்
தளவு கழிநெடினோ ணடந்து.

எ ன் று ர ர க ளீ ன்,
ஆசிரியப்பா.

போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூகி கொந்து
வண்டு குழ விண்டு விங்கி
நீர்வாய்க் கொண்டு நீண்ட நீலம்
உலர்வா யுதை வீசலுந் வாய்
மதியேர் வண்டோ கெஞ்சல்கி மாலை
கண்மண்பு கமழும் பன்னெல் லுரா
அமையேர் மென்றோ ளாயரி கெடுங்கண்

யீணையீ ரோது யேந்திள வனமுலை
 இறும்ப மாமல ரிடையெழுந்த மாவின்
 நறுந்தழை துயல்வருஉஞ் செறிந்தேந் தல்குல்
 அணிநடை யசைஇய வரியமை சிலம்பின்
 மணிமருள் வளர்குழல் வளரிளம பிறைதுதல்
 லளிரிலவு யகுகிழை யுருவுடை மகளொடு
 நளிராமுழவு முழங்கிய வணிரிலவு மணிநகா
 இருந்தளவு மலரளவு சுருமபுலவு நறுநதொடை
 கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
 பெருமணம புணர்ந்தனை யென்ப அஃதொரு
 நீ மறைப்பி னொழிருவ தனறே.

இனிப்பொருள் கோனென்பது உம்மைத்தொகை பொருளும்
 பொருள் கோளுமென.

டு வ ண் ப ா .

அருளல்ல தியாதேனிற கொல்லாமை கோரல
 பொருளல்ல தவ்வுன் றினல்.

இதனுள் அருளும் அருளல்லதும் என உம்மைதொக்காறபோ
 லக்கொள்க. அவற்றுள் பொருளாவன, குறிஞ்சி கைக்கிளைமுதலிய
 அகமும் அகப்புறமும் வெட்சிபாடாண் பாட்டுமுதலிய புறமும்,
 புறப்புறமுமாம். அவை அவ்விவக்கணங்கூறிய தூல்களிற் கண்
 டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள் ஒன்பதுவகைப்படும். நிரனிறை
 மொழிமாற்றும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும்,
 அடிமொழிமாற்றும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப்பொ
 ருள்கோளும், அனைமறியாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப்பொ
 ருள்கோளும் கொண்டு கூட்டுப்பெறுள்கோளுமென. இவற்றுள்நிர
 னிறையிரண்டுவகைப்படும் பெயர்நிரனிறையும் வினைநிரனிறையும்
 என, அவற்றுள் பெயர் நிரனிறைவருமாறு.

மூலமும்-உரையும்.

க அ கு

வெண்பார்.

கோழிகுவினை கொட்டை துசப்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்தமுகம் வாய்முறுவல்
பிடிபினை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்.

வெண்பார்.

காதுசேர் தாழ்குழையாம் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய-நீதியால்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோன் மாற்றாறா யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்.

வெண்பார்.

அடல்வேன்மா நோக்கி நின்முகம் கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு முழமலரும்-பார்க்கும்
கடலுக் கனையிருளு மாம்பலும் பாம்பும்
தடமதியமா மென்றுதாம்.

குனி முறைநிரனிறை, எதிரீரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகை
யெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டுவாரு
முளர், அவற்றுள் அடிநிரனிறை வருமாறு.

விருத்தம்.

கூற்றுவினை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனில்வைக்குஞ் சரத்தை யிஞ்சி மூன்றை
ஏற்றுலகின் புறவுருவ மானத் தோள்க
ளிற்றெறிப்ப விமையப்பெண் வெருவ வேவக்

காற்றொழிலான யனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் காதலத்தாற் கணையாற் பின் னும்
ஊற்றழிய வுதைத்துரித்து நெரித்துச் சூடி
யுரித்தெரித்தா னவனெம்மை யுடைய கோலே.

சு ண் ண மொ ழி மா ற்று,

டு வ ண் பா.

சுனாயாழ வம்மி மிதப்ப வரையுனைய
யானைக்கு நீத்துமுயற்கு நிலையென்ப
கானகநாடன் கணை.

இதனுள் சுனாயென்பதனோடு மிதப்பவென்பது பொருள்கொ
ள்ளவும், அம்மியென்பதனோடு ஆழவென்பது பொருள்கொள்ளவும்,
யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொள்ளவும், முயலெ
ன்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்
ணமொழிமாற்று, இனி அடிமறிமொழிமாற்று.

சூரல் பம்பிப-நீவரலாரே.

என்னும் ஆசிரியம் வேண்டிற்றோடியான் முதலாகச்சொன்
னாலும் சூரையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமையா அடிமறிமொழி

இனி அடிமொழிமாற்று,

o

ஆலத்துமேலகுவளை குளத்துளவாவி னெடியகுரங்கு.

என்பதனுள் ஆலத்துமேல குரங்குகுளத்தன் குவளையென்று
இரண்டடியில் மொழிமாற்றிப் பொருள்கொண்டமையால் அடி
மொழிமாற்று, இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்.

டு வ ண் பா.

திருத்தியின் தீயவைபிற் காண்டிமாதர்
இறந்துபடிற் பெரிதாமேதம்-உறந்தையர்கோள்

தன்னனா மார்பிற் றமிழ் பெருமானைக்
கண்ணாக் காண கதவு.

இதனுள் திறந்தியென் என்பதனோடு கதவு எனது, நோக்குடை
த்தாய்ப் பொருள்கொண்டமையாற் பூட்டுவிற் பொருள்கோள் இனி
ப்புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள்.

உ வ ண் ப ா .

அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுக் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டுள் மிசைதலுக் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுக் குற்றம்
கொலைப்பாலுக் குற்றமே யாம்.

இஃதடிதோறும் பொருளற்று வந்தமையாற் புனல்யாற்றுப்
பொருள்கோள், இனியனைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.

வி ரு த் த ம்.

தாழ்ந்தவுணர்வின ராய்த்தாளுடைந்து தண்ணெறித் தள
ர்வார்தாமும், சூழ்ந்தவினையாக்கை கடவிளிந்துநாகதிற் கழ
ல்வார்தாமும், ஐழ்ந்தபிணிநலியமுன் செய்தவினையென்றே
முனிவார்தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்
னி முயலாதாரே.

இதனுள் வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னி முய
வாதாரென்னு மிறுதிச்சொல் இடையமுதலுஞ்சென்று பொருள்
கொண்டமையால் அனைமறி யறப்புப்பொருள்கோள். இனித்தாப்
பிசைப்பொருள்கோள்.

உ வ ண் ப ா .

உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை பூணுண்ண
ஆண்ணுத்தல் செய்யா தளறு.

இதனுள் ஊனையுண்ணுமை புள்ளதுவிரிவில் எ-ம், ஊனையுண்ண வண்ணுத்தல் செய்யளற எ - ம், ஈடுகின்ற ஊனென்னுஞ்சொல்முதலும் இறுதியுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் தாபபிசைப்பொருள்கோள் இனிக்கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள்.

வெண்பா.

தெக்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல
வெண்கோழி முட்டையுடைத்த னனமமேனி
அஞ்சனத் தன்னபசிலை தணிவாமே
வகைத்துச் சென்றார் வரின்.

இதனுள் அஞ்சனத்தன்னபைங் கூந்தலெனவும், தெக்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்ன பசிலையெனவும் சொற்களைக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கோள்.

வெண்பா.

ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை காரி
விறன்முள் றூர்வேங்கை வீதான னுந்தோளால்
நிறனுள்ளு ருள்ள தலர்.

இதனுள் தண்ணுமை காணுந்தோள் எ - ம், நிறமவேங்கைவீ எ-ம், அவர் ஆரியமன்னர்பறையி னெழுந்தியம்பும் எ-ம், சொற்களைக் கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுக்கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள், பிறவுமன்ன, இனிக்குறிப்பிசை எ - து, எழுத்தல் லோசையான் வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அதுகரணமு முதலாகவுடையன செய்யுள்கத்துவந்தால் அவற்றைச் செய்யுண்டையழியாமல் அசையும், சீரும், அடியும், தொடைபீம், பிழையாமல் அலகிட்டு வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

வெண்பா.

மன்றலக் கொன்றைமலர்மலைத் துஞ்சுவும்

கென்று திரியு மிடைமகனே-சென்று

மறியாட்டை யுண்ணாமல் வண்கையால் வல்லே

அறியாயோ வண்ணாகீரு மாறு.

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனார் பாடிய ஊசுமுரியுட் கண்டு
கொள்க.

சூத்திரம்.

எழுத்தல் லீசையை யசைகொடி சீர்தனை

நிறைக்கவும் படுமென நோந்திசு னேரே.

இனி ஒப்பு எ - து, மேற்சீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்
பட்ட பாவும், பாவின்முஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றிரிந்து மிக்குவ
குறைந்தும் வந்தா லவற்றையொருபுடை யொப்புமைபோக்கி ஒழிந்த
செய்யுட்களின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும் என்று.

கலிவிருத்தம்.

கோழியுங் கூவின குக்கில் குரல்காட்டும்

தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ

ஆழிசூழ வையத் தெம்மண்ண லடியேத்திக்

கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்

ஊழியு மன்னவா மென்றேலோ ரெம்பாவாய்,

மேல்காற்சீர் ளான்கடியாய் வருவது கலிவிருத்தமென்று வரை
யறுத்துச்சொன்னார். இஃதைத்தடிபான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை
யொப்புமை போக்கிக் கலிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படு
மெனக்கொள்க. இதனைத் தரவுகொச்சகமெனினு மிழுக்காது.

வஞ்சிப்பா.

சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற் பொற்றாமரைப் பூம்படப்பைத்
தெண்ணீர் நல்வய லூரன் கேண்மை
யல்லிருங் கூந்தற் கலராணுவே.

மேல் வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமையென் றெடுத்தோதி
னார். இஃதிரண்டடிச் சிறுமையான் வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்
புமை கோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொ
ள்க. பிறவும் புராண கவிஞரார் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும் இ
வ்விலக்கணத்தா னொருபுடை யொப்புமைகோக்கி ஒன்றன்பாற்படு
த்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. ஒப்புமென்ற வும்மையால் வண்ண
மும் புனைந்துறையும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓடியானடப்பனவும்
பாட்டும் உரையும் நூலும் மந்திரமும் அங்கதமும் பிசியும் முதுசொ
ல்லும் வாழ்த்து மாமாரும் உணர்ந்துகொள்க. அவற்றுள் வண்ணம்
நூறுதிருத்தனவாம். அவை சொல்லுமாறு.

தூங்கிசைவண்ணம், ஏத்திசைவண்ணம், ஆடுக்கிசைவண்ணம்,
பிரித்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணமென்னு மிவ்வைத்தினைபு
முதல்வைத்து அகவல்வண்ணம், ஒழுக்கிசைவண்ணம், வல்லிசை
வண்ணம், மெல்லிசைவண்ணமென்னு மிங்கான்கினைபும் இடைவை
த்துக் குறில்வண்ணம், கொடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்
லிசைவண்ணம், இடைவிசைவண்ணம் என்னு மிவ்வைத்தினைபுக்
கடைவைத்துக் கூட்டியுறழ் நூறுவண்ணமும் பிறக்கும்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தூங்கேக் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப் பின்னும்
பாங்கே யகவ லொழுக்கல் வலிமெளிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெழல் வல்லினை மெல்லின மோடிடையத்
தாங்கா துறிழ்தாத் தாங்கவண்ண நூறுந் தலைப்படுமே.

அவற்றின் விரிவாவன.

தூரிலகவற் றூங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசைவண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசைவண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசைவண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், வலியொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், இடையொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எ - ம்.

தூரின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எ-ம். தூங்கிசைவண்ணம் - ௨0.

தூரிலகவ லேந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம், வலியகவ லேந்திசைவண்ணம், மெலியகவ லேந்திசைவண்ணம், இடையகவ லேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுத லேந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுத லேந்திசைவண்ணம், வலியொழுத லேந்திசைவண்ணம், மெலியொழுத லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுத லேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரின்மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம், ஏந்திசைவண்ணம் - ௨௦.

தூரிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், இடையொழுத லடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரின்மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் எ - ம், அடுக்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

தூரிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

சைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம்
எ - ம்.

தூின்மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசைப்
பிரிந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலி
மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசை
வண்ணம் எ-ம், பிரிந்திசைவண்ணம் - ௨௦.

தூிலகவன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசைவண்
ணம், வலியகவன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை
வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூிலொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கி
சைவண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழு
கன் மயங்கிசைவண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம்
எ - ம்.

தூில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை மயங்கி
சைவண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை
மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூின்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசை மய
ங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்
லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம்
எ - ம், மயங்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

சூகவண்ணம் தூறு, இவ்வாறு விரித்துரைத்தாவியனார்.

இனி சூசிரியர் தொல்காப்பியனார்வண்ணம் இருபதென்பார்.

வண்ணந் தானே நூலைத் தென்ப

அவைதாம்

பாவீஅ வண்ணந் தாஅ வண்ணம்

வல்லீசை வண்ணம் மெல்லீசை வண்ணம்
 மியைபு வண்ணம் அலெபெடை வண்ணம்
 நெடிஞ்சீர் வண்ணம் குறிஞ்சீர் வண்ணம்
 சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
 மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
 மொழுகு வண்ணம் மொருஉ வண்ணம்
 மெண்ணு வண்ணம் மகைப்பு வண்ணம்
 தூங்கல் வண்ணம் மேந்தல் வண்ணம்
 முருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணம்
 மென் றுங் கவைபென்ப வறிந்தி சினேரே.

என்றாகலின் - அவற்றுள்,

து - ம்.

பாஅவண்ணஞ் சொற்சீர்த்தாகி
 நூற்பாற்பயிலு நோக்கிற்றென்ப.

அவற்றுள், குற்றெழுத்தென்ப.

து - ம்.

தாஅவண்ண மிடையிட்டிவந்த வெதுகைத்தாகும்.

வ - று.

உள்ளார் - காடிற்றேதாரே.

து - ம்.

வல்லீசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிருமே.

வ - று.

முட்டாட்டாமரைத் - துஞ்சி.

த - ம்.

மெல்லிசைவண்ண மெல்லெழுத்துமிகுமே.

வ - று.

பொன்னினன்ன புன்னை துண்டாது.

த - ம்.

இயைபுவண்ண மிதையெழுத்துமிகுமே.

வ - று.

வாவ்வெள்ளருவி வரைமிசையிழியவும்
வேலொளி விளக்கினவரின்
பிரொகிதோளி வாழ்கிற்பெயரே.

த - ம்.

அளபெடைவண்ண மளபெடைபயிலும்.

வ - று.

கண்ணடனெனக் கண்டிகேதமும்.

த - ம்.

நெடுஞ்சீர்வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்.

வ - று.

மாவாராதே மாவாராதே.

த - ம்.

குறுஞ்சீர்வண்ணம் குற்றெழுத்துப்பயிலும்

வ - று.

உறுபுயலெழிவி தொகுபெயல்பொழிய
சிறுகொடியவரை பொதிதனையழி

குறுதியபருவ மிதுவெனமறுகுபு
செறிதொடிதனது புலனறியொழுதே.

சூ - ம்.

சித்திரவண்ணங் குறியவுருடியவு
மொத்துநீநந்தடுக்கிய வியற்கைத்தென்ப.

வ - று.

சூரல்பம்பிய - நீவரலரே.

சூ - ம்.

நலிபுவண்ணமாய் தம்பயிலும்.

வ - று.

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின்
வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

சூ - ம்.

அகப்பாட்டு வண்ண முடியாதனபோன்று
முடிந்ததன் மேற்றே.

வ - று.

பன்மீனுணக்கற் படுபுள்ளோப்பியும்
புன்னேதுண்டாது நம்மொடுதொகுத்தும்
பன்னுள்வந்து பணிமொழிபயிற்றியு
மணத்தற்கொவ்வாள் றணந்துபுறமாறி
யினையனாகியிங் குறத்துறந்தேதான்
பொய்தலாயத்துப் பொலன்றொழுகினிர்

கோடியர்வெண்ண மனலேறி
யோமிகலன் காணுந் துறைவன்றோழி,

சூ - ம்

புறப்பாட்டுவெண்ண முடிந்ததுபோன்று முடியாதாகும்.

வ - று.

இன்னுவைவகல் வாராமுன்னே - முழுதுடன் றுரந்தே.

சூ - ம்.

ஒழுருவண்ண மோசையினொழுகும்.

வ - று.

அம்மவாழி தோழிகாதல ரினனே
பரிக்கு மின்ன வானையொடு
புன்கண மாலையன் பின்றுசலிய
வுய்யலளிவனெ அறுசைச் சொல்லிச்
செல்லுநர்ப் பெறினே சேயவல்ல
வின்னினி யிரந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்டமாவே.

சூ - ம்.

ஒருஉவண்ண மொருஉத் தொடைதொடுக்கும்.

வ - று.

சிறியகட் பெறினே - உயிதவப் பலவே.

சூ - ம்.

எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்.

வ - று.

நன்னென்றை நர்கணறும் பூணதம்
துன்னருங் கடுந்திறற் க்கன்கட்டி
பொன்னணி வல்விற் போன்றுறை யென்றாவஞ்.

து - ம்.

அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்.

வ - று.

வாராராயினும் வரினுமவர்
நமக்கியாராராகியரோ தோழி.

து - ம்.

தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சிபயிலும்.

வ - று.

யானாடத்தா னுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
ருனாட யானுணர்த்தத் தானுணரான் மேனாடு.

து - ம்.

ஏந்தல்வண்ணஞ் சொல்லியதுசொல்லிற்
சொல்லியது சிறக்கும்.

வ - று.

வைகலும் - வைத்துணராதார்.

து - ம்.

உருட்டுவண்ணம் ராகந்தொடுக்கும்.

வ - று.

உருகெழுமுருகிய முருமெனவதிர்தொறு
மருகெழுநகுகொடு மணவருமணிமயில்.

தூ - ம்.

முடுகுவண்ண மடியிறந்தொழுகும்.

வ - று.

நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி.

எ - ம், வருமெனக்கொள்க. இனிப்புனைந் துறையிரண்டுவகை
ப்படும். பெரியதனைச் சுருக்கிச்சொல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்
கிச்சொல்லுதலுமென.

தூ த் தீ ர ம்.

உரைக்கப்படும்பொருட் கொத்தனவெல்லாம்
புகழ்ச்சியின்மிக்க புனைந்துரையாகும்.

எ ன் று ர ர க ளி ன்.

வெ ண் ப ர.

அடையார் பூங்கோதைக் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்றும்-இடையாதும்
கண்டுகொள்ளா தாயினுங் காரிகை கீர்மையாட்
குண்டாக வேண்டு துசப்பு.

இதுபெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

வெ ண் ப ர.

அவாப்போ லகன்றத னைக்குன்மேற் சான்றோர்
உசாப்போல வுண்டே மருங்குல்-உசாவினைப்

பேதைக் குறாப்பான் பிழைப்பிற் பெருகினவே
கோதைக்கொம் பன்னாள் குயம்.

இதுசிறியதனைப் பெருக்கிற்று. பொன்மலிகச்சி பூமலிகூடல்
மாரியீகை மணிமாடம்என்னுந் தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியி
ன்றிகடப்பன பாட்டுளையும் தாலும் மந்திரமும் சந்தோபிசிதமும்
முதுசொல்லும் அங்கதமும் வாழ்த்து மென்னுமிவை ஓரடியானும்
பலவடியானும் வரப்பெறும்.

சூ த் தீ ர ம்.

செயிர்தீர் செய்யு டெரியுங் காலே
யடியி னீட்டத் தழகுபெற் றியலும்
ஓரடியானு மோரோ விடத் தியலும்
அவைதாம்

பாட்டு தாலே மந்திரம் பிசியே
முதுச்சொல் லங்கம் வாழ்த்தொடு பிறவு
மாருக வென்ப வறிந்திசி னோரே.

இனி தூலாவது மூவகைத்தாய் மூவரினடைபெற்று நால்வகை
ப்பயத்ததாய் எழுவகையாசிரிய மதலிகற்பத்ததாய்ப் பத்துவகைகுற்
றந்தீர்த்து பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதினொன்று வகையானுரை
பெற்று முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியோடும் புணர்ந்ததெனக்
கொள்க.

அவற்றுள் மூவகையான தந்திரம்சூத்திரம் விருத்தியெனவிலை.
முதனுல் வழிதூல் சார்புதுவெனினு மமைபும். மூவரினடை பெறு
தவென்பது அவை மூன்றுகடாத்து மாசிரியர் மூவரெனக்கொள்க.

நால்வகைப்பயனாவன அறம், பொருள், இன்பம் வீட்டினவிலை.

எழுவுகையாசிரியர் மதவிகற்பமாவன. உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம்மதமேற் கொண்டுக்கூறல், தாஅனாட்டித்தனாது சிறுத்தல், இருவர்மாறுகோ னொருதலைதுணிதல் பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல், பிற்தொடுபடாஅற நன்மதங்கொளல் என்னுயிவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூறல், வழுஉச்சொற்புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத்தொடுத்தல், மற்றொன்றுவிரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுத்தல், நின்றுபயனின்மை எனவிவை.

பத்துவகைக் குணமாவன சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஒசைபுடைமை ஆமுமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உலகமனையாமை, விழுமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் எனவிவை.

பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன குத்திரந்தோற்றல், சொல்வகுத்தல், சொற்பொருளுணர்த்தல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணர்த்தல் எனவிவை.

முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியாவன நுதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட்டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்துமொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருள்விரித்தல், தொடர்சொற்புணர்த்தல், இரட்டிறமொழிதல், ஏதுவின்முடித்தல், ஒப்பின்முடித்தல், மாட்டெறிந்தொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முன்மொழிந்துகோடல், பின்னதுசிறுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடித்ததுமுடித்தல், உணர்த்துமென்றல், உணர்த்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்ல

திதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல்லி நெய்தக்கடறல், பிறதான் முடிந்ததுதா னுடன்படுதல், தன்ருறிவழக்க மிகவெடுத்துணர்த்தல், சொல்லின்முடிவினப் பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித்தல், தன்னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்புஎனவிலை, இவ்வாறுசொன்னார் பாடலொரென்னு மாசிரியரெனக்கொள்க. தந்திரவுத்தி மூப்பத்திர ண்டினும் பலவென்பாருமுளர். (அ)

விடயநாம சங்கியை.

எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண் டசைசீர் முப்பதேழ் தனையைந் திழுக்கி ஸடிதொடை நாற்பதின் மூன்வறந்து பாவினமூன் றொழுக்கிய வண்ணங்க னுறொனப.தொண் பொருள்கோளி ருழு, விழுக்கில்விகாரம் வனப்பெட்டியாப்புள் வருத்தனவே.

இத்தாலுள் வருத்த பொருளெல்லாந்தொகுத்துணர்த்துதனுத லிற்று.

எழுத்துப் பதின்மூன்றாவன குற்றெழுத்து கெட்டெழுத்து உ யிரெழுத்து, குற்றியலிகரம் குற்றியலுகம் ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம் மெய்யெழுத்து வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் உயிர்மெய்யுள் பெடை எனவிலை. இரண்டசையாவன கோசை நிரயசை என விலை. சீர் மூப்பதாவன ஈசைச்சீர்நான்கும் மூவசைச்சீரெட்டும் நாலசைச்சீர் பதினாறும் ஓசைச்சீரிரண்டமென விலை. ஏழ்தனையா வன கோரொன்றிரியத்தனா நிரையொன்றிரியத்தனா இயற்சீர்வெ ண்டனா வெண்சீர்வெண்டனா ஒன்றியவஞ்சித்தனா ஒன்றுவஞ்சித் தனா கலித்தனையென விலை. ஐத்தடியாவன குறளடி சிந்தடி அளவ டி சொடிஸடி கழிசெடிஸடி பெனவிலை தொடைநாற்பத்து மூன்றா வன அடிமோனை அடியெதுகை அடிமுரண் அடியியைபு அடியன பெடை அந்தாதித்தொடை இரட்டைத்தொடை செந்தொடையெ

னக்கிடந்த தொடையும் இணைமோனை முதலாகிய மூப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமு மெனவிலை. ஐந்துபாவாவன வெண்பா ஆசிரிய ப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்பாவென விலை, இன மூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமெனவிலை. ஒழுக்கியவண்ணம் துறாவன குறிலகவற்றுங்கிசை வண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப் போந்தன. ஒன்பதொண் பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழிமாற்று முதலியன. இருமூவழுக்கில் விகாரமாவனவலிக்கும் வழிவலித்தன் முதலியன. வனப்பெட்டாவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே எ - து, யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்சொல்லப்பட்டன எ-று. ஏகாரமீற்றசை ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால் திணைவழுவும், பால்வழுவும், மரபுவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப் படுமெனக்கொள்க. வழுக்கில்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால் எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும் ஆறு குற்றமும் படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்றுள் எழுத்துக்குற்றமுதலிய ஐந்தும் அவ்வவ் விலக்கணதூல்களா வறித்துக்கொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன எழுத்துமுதலியதிரிதல்.

சூ தீ தி ர ம்.

எழுத்து நிலைதிரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னிலை திரிந்த சொல்லா னந்தமும்
பொருணிலை திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்பு நிலைதிரிந்த யாப்பா னந்தமும்
கடைபெறு புலவர் காட்டின ரவையே.

சிவற்றுள் எழுத்தானந்தம் வருமாறு.

வேண்பா.

ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோலு வென்னும்
செறுமலை சென்றடைந்த போது.

இதனுள் திரையவோலுவென்று இயற்பெயரைச் சார்த்தளபெழு
ந்தமையால் எழுத்தானந்தம்.

சூத்திரம்.

இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
யியற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்.

கொல்லானந்தம் வருமாறு.

வேண்பா.

என்னிற் பொலிந்த திவண்முகமென் றெண்ணீத்
தன்னிற் குறைபடுப் பான்மண்மதியம்-மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல்விசயம்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்.

இதனுள் திலமகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தை
யால் சொல்லானந்தம்.

சூத்திரம்.

இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா னந்தம்.

பிறவும்வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

‘வெண்பா’.

இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்-மந்தரத்தில்
தாழ்நுவி போன்றுளது தார்மலை யம்மலை
வழுலகு நாறு மினர்.*

இதனுள் சாத்தனென்னும் கீழ்க்களை-அரசனா உவமித்ததாற்
போல உவமித்தமையால் இறப்பவரந்த வானந்தவுவமை.

‘வெண்பா’.

வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் னுமலிக்கு மான்குழாம்
எள்ளி யிரிந்தாற்போ லெவ்வழியும்-வள்ளற்கு
மாலார்கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டான்
மேலாரு மேலார் வினாந்து.

இதனுட் புலியினே வெமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீரனோடு
நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவழிந்த வானந்தவுவமை.

சூத்திரம்.

இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்தது
மறத்தகை வழியுய வானந்த வுவமை.

அலங்கார குற்றமாவது.

வெண்டிங்கள் போன்றிலங்கு வெண்சங்கு சங்கனைய
வண்டிலங்கு தாழை வளர்தோடு-விண்டெட்கும்
களளாவி நாறுங் கருங்கழிசூழ் கானகத்தெம்
உள்ளுவி வாட்டு முரு.

௨௧

உக0

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ஓதனுள் வெண்டிங்கள்போலுஞ் சங்கு, சங்குபோலந் தா
ப்புவென்று உவமைக்குவமை சொன்னமையால் அடித்துவரலுங்
யென்னும் அலங்கார்க்குற்றம்.

சூ தீ தி ர ம்

உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப.

இனி எல்லாக்குற்றமும் தீர்ந்தசெய்யுள்வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

நாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
பவளத் தன்ன மேலித் திகழொளி
குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சபக வெறிந்த செஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடி யோன் காப்ப
வேமவைக லெய்தின்ற லுலகே.

ஒழிபியல் - முற்றிற்று.

ஒழிபியற் செய்யுண் முதனனைப்பு.

விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றனை சேர்ந்தருகி .
வாரடர் கொங்கை வருக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்பொருளும்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த வெழுத்து மன்றே
யாரு மொழிபியற் பாட்டின் முதனனைப் பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும்- உரையும்

முற்றிற்று.

இந்நூலிற் சொல்லாத

கட்டளைக்கலிப்பாவுக் கிலக்கணம்.

சூத்திரம்.

மாச்சீர் முன்வரு நாற்சி ரடியே
கேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினே ரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தறா யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா.

நேரசைக் கட்டளைக்கலிப்பா.

சொல்லி னீரிவ ராசைப்பட்ட ரென்று
சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டையையே
புல்லுவா ரெவ்வி தத்தினு மென்றுளம்
பூரித்தேயிருந் தேன்மட மங்கைமீர்
கெல்லு லாம்பொழிற் கூவநகருறை
திருவிற் கோல ரினுமரு ளாமையால்
ஆல்லதேது திகம்பர ரென்பொரு
ளறையின்வன்கண ராவரென் மட்டுமே.
இது நேரசைமுதலாவந்த செய்யுள்.

அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

உயிர்.

ஆவியாவன, அகரமுதல் ஓளகாரமீரய்க்கிடந்த பன்னிரண்
டெழுத்து மெனக்கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

அகரமுதல ஓளகாரவிருவாய்ப்
பன்னீரெழுத்து முயிரெனமொழிப.

சூறியமூவுயிராவன, சூறியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகா
ரக்குறுக்கமும் எனவிலை இவைமேலேசொல்லுதும். ஆய்தமென்ப
தல்கேனம். அல்கெனமெனினும், ஆய்தமெனினும், தனிநிலையெ
னினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினுமொக்கும்.

சூ தீ தி ர ம்.

அல்கெனமாய்தந் தனிநிலைபுள்ளி
யொற்றிப்பால வைந்துமிதறகே.

ஆய்த
ய்

வரலாறு, எல்கு-கல்க-கல்க-கல்து-கல்க-கல்கு எனவரும்.

சூ தீ தி ர ம்.

சூறியதன்முன்ன ராய்தப்புள்ளி
யுயிரெடுபுணர்ந்த வல்லாறனமிசைத்தே.

மெய்.

இனிமெய்யாவன, ககரமுதல் னகரமீரய்க்கிடந்த பதினெட்
டெழுத்து மெனக்கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

ககரமுதல னகரவிருவாய்ப்
பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமொழிப.

மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினுமொக்கும்.

சூ தீ தீ ர ம்.

மெய்யுடம்புறுப்பொற் றிவைதாமொருபொருட்
செய்யுபென்று செப்டினர்புலவர்.
மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுநிலைபல்.
எகரவொகரத் தியற்கையுற்றே.
மெய்யினியக்க மகரமொய்சிவனும்.
மெய்யுயிரீங்கிற றன்னுருவாகும்.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

எண்ணேகார மிடையிட்டுக்கொளினு
மெண்ணைக்குறித்தியலு மென்மனார்புலவர்.

மறுவறுமூவினமாவன, வல்லினம்-மெல்லினம் - இடையினம்-
எனவிவை. வல்லினமாவன சசடதபற. மெல்லினமாவன கஞ்ஞ
நமன-இடையினமாவன யரலவழள.

சூ தீ தீ ர ம்.

வல்லெழுத்தென்ப சசடதபற.
மெல்லெழுத்தென்ப கஞ்ஞநமன.
இடையெழுத்தென்ப யரலவழள.

மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவை யுயிர்மெய்
யாகியகாலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.

கழுஉ-மிலேள-கடைஇ-அரோஒ - அனெளஉ 'எனஇவையேழுமிறுதி
நிலையளபெடை, உயிரளபெடை எழுத்துநோக்கவேழாம. இடநோ
க்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறந்துநோக்க விருபதெட்டாமெனக்
கொள்க.

ஒற்றளபெடை.

இனி ஒற்றளபெடைக்குச சொல்லுமாறு. ஒற்றுகளுள் வஞ
ணநமன வயலளவாய்தமென்னும் பதினேரொற்று, குறிநீழும்,
குறிவிண்ககீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

ங்ஞணநமன வயலளவாய்த

மெனுமிவையீரிடத்கள பெழுமொரோவழி
வன்மையொடுரஃகாந முஃகாநொழிந்தாங்
கன்மையாய்தமோடள பெழுமொரோவழி.

மங்கலம் - மஞஞ்ச - மண்ணு - பந்த - அமப்பு - மின்
ன்னு-செவ்வவர்-வெய்யயர்-செல்லக-கொள்ளக-எஃஃகு எனக்குறி
நீழ்ப்பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொள்க. ரங்ககம்-
முரஞஞ்ச-முரண்ணி-பருந்து-அருமப்பு-முரன்னு-குரவ்வை -
அராய்யயர்-குரல்லகன் - திரன்னகன் - வரஃஃகு எனக்குறிவிணை
கீழ்ப்பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டு கொள்க. இவ்விரு
பத்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தல்லது † பாவை
வழக்கினுள்வாராவெனக் கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

மாத்திநாவகையாற் றனைதமகெடாநிலை
யாப்பழிபாமையென் றளபெடைவேண்டும்.

† பாவைவழக்கென்பது - உலகவழக்கு.

மாத்திரை

புறிஞ்ஞாத்த வளபுமென்றுசிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்
தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோஒன்று ஒருமாத்திரை, செட்டெழுத்திர
ண்டு மாத்திரை, உயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரை, ஆய்தமும் மெய்
யும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரோவெஃன்றமைமாத்திரை,
ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒரோஒன் றென்றமைமாத்
திரை, மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தக்குறுக்கமுமொரோவொன்று கான்
மாத்திரை.

சூ த் தி ர ம்.

ஒன்றிரண்டொரு மூன்றென்றநாயனாகா
லென்றனர் பொழுதிவை யிமைநொடியளவே
கண்ணிமைகைந் நொடியளவேவமாத்திரை
றுண்ணிதினுணர்ந்தோர் கண்டவாரே.
ஒற்றுக்குமாத்திரை யொன்றேயளபெழுந்தாற
றெறறக் குறிலதுவேயாம்.
உன்னல்காலே பூன்றலனாயே
முறுக்கன்முக்கால் விடுத்தலொ

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

(ச)

* அ ி ச .

குறிலே நெடிலே குறிவினை யேனைக குறினெடிலே
நெறியே வரினு நிறைந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரையென்

* மேற்சொல்லிய வெழுத்துக்களால் அசைத்து இசைகொள
ளப்பவெது.

